

TISKY XVII. SYNODU - 1971

1. Svolávací list členům synodu
2. Oznámení sborům a seniorům o svolání synodu
3. Seznam členů synodu
4. Program synodu
5. Návrh na rozdělení členů synodu do komisí
6. Příprava voleb do synodní rady
7. Zpráva synodní rady o stavu církve
8. Zprávy poradních odborů a komisí
9. Zpráva o hospodářských věcech
10. Elaborát "Společnost - církev - stát"
11. Jednací řád
12. Návrh nového církevního zřízení
13. Návrh řádu pastýřské služby, péče a kázně
14. Důvodová zpráva hymnologického odboru k návrhu nového zpěvníku
15. Návrh textu nového vyznání církve
16. Návrhy ze seniorátních konventů
17. Návrhy ze synodní rady
18. Různé informace
19. Návrh na rozdělení synodních předloh k projednání v komisích

+++

Poznámka: Toto jest soupis tisků XVII.synodu, které postupně obdrží všichni členové synodu

1

TISKY XVII.SYNODU

Svolání XVII.synodu.

V Praze dne 1.října 1971
Čj. 2411/71

Všem členům XVII. synodu
českobratrské církve evangelické

Podle § 27.odst.3. círk.zřízení z r.1953 svoláváme

XVII.ŘÁDNÝ SYNOD

českobratrské církve evangelické

a zveme Vás jako člena tohoto synodu k jeho zasedání.

Synod bude zahájen ve středu 27.října 1971 o 19.hod. v chrámu Páně u Salvátora v Praze /Praha 1-Staré Město, Salvátorská 1/. Ostatní zasedání se budou konat v modlitebně českobratrské církve evangelické farního sboru v Praze 2-Vinohrady, Tř.W.Piecka 60.

Synod potrvá od středy až včetně do soboty 30.října 1971.Bratrsky Vás žádáme, abyste s tím počítali a časově se podle toho zařídili.

V případě, že byste se proti očekávání nemohli synodu účastnit pro důležité a neodkladné záležitosti, nebo pro nemoc, žádáme Vás naléhavě, abyste to hned oznámili jednak seniorovi a jednak synodní radě, abychom mohli včas povolát náhradníky.

O možnosti ubytování v hotelu jsme Vám psali již dříve.

Je Vaší bratrskou povinností, abyste se dostavili všichni již k zahájení synodu a to tím spíše, že při zahajovacích službách Božích bude vysluhována sv.Večeře Páně. Místa pro členy synodu budou v salvátorském kostele vyhrazena. Seniori a seniorátní kurátoři zaujmou místa spolu s členy synodní rady v apsidě kostela. Ostatní členové synodu v předních lavicích kostela. Bratrsky prosíme, abyste vzali sebou církevní zpěvník.

Také v modlitebně na Vinohradech bude tentokráte pro každého člena synodu vyhrazeno místo. V tom směru se laskavě řiďte pokyny našich pořadatelů. Od nich obdržíte také "jmenovku", kterou laskavě noste po celou dobu zasedání synodu a po skončení synodu ji zase pořadatelům odevzdejte.

Podrobný program synodu obdržíte později. Rovněž zprávu synodní rady o stavu církve, návrh nového círk.zřízení, návrhy ze seniorátních konventů, seznam členů synodu atd.

K tomuto svolání přikládáme tyto tisky:

- 1/ Příprava voleb do synodní rady
- 2/ Jednací řád
- 3/ Elaborát "Církev - společnost - stát"
- 4/ Návrh textu nového vyznání církve

Synodní rada ve svých modlitbách předkládá záležitosti našeho synodu Bohu samému a vyprošuje si pro jednání synodu Jeho pomoc. Prosíme, abyste i Vy činili totéž.

Kancelář synodní rady
českobratrské církve evangelické

JUDr Pavel Šímek
synodní kurátor

ThDr Václav Kejř
synodní senior

JUDr Fr. Škarvan
náměstek syn.kurátora

Miloš Lešikar
člen synod.rady

PhDr Jan Pokorný
náměstek synod.seniora

Miloš Šourek
člen synod.rady

TISKY XVII.SYNODU 1971

Oznámení sborům o svolání XVII.synodu.

V Praze dne 1.října 1971
Čj. 2410/71

Všem sborům a kazatelským stanicím
a všem seniorům
českokobratrské církve evangelické.

Synodní rada oznamuje, že podle § 27, odst.3.círk.zřízení z r.1953
svolala

XVII.ŘÁDNÝ SYNOD

českokobratrské církve evangelické

na dny od 27.do 30.října 1971 do Prahy.

Synod bude zahájen ve středu 27.října 1971 o 19.hod. v chrámu Páně
u Salvátora. Tam se bude též konat při službách Božích vysluhování svaté
Večeře Páně pro členy synodu i pro jiné členy naší církve, kteří by si přá-
lí spolu ke stolu Páně přistoupit.

Hlavním předmětem synodního jednání bude thema: "Církev - společnost -
stát", dále zpráva synodní rady o stavu naší církve, volba synodního kurá-
tora, návrh nového církevního zřízení, jednací řád, návrhy ze seniorát-
ních konventů a j.

Jednání synodu jsou veřejná a tedy členům církve a jejím hostům pří-
stupná, pokud by ovšem nebyla některá zasedání nebo jejich část prohlášena
za důvěrnou.

Synodní rada zve členy církve, zejména staršovstva, výbory kazatel.
stanic a kazatele, aby se zúčastnili, zvláště zahájení synodu ve středu
27.října večer v kostele u Salvátora. Rádi je ovšem uvidíme, když přijdou
i k zasedáním ostatním, která se budou konat v modlitebně v Praze-Vino-
hradech.

Bratrsky žádáme všechny kazatele a kazatelky, aby konání synodu ozná-
mili při službách Božích o nedělích 17. a 24.října a aby po všechny ty
neděle v modlitbách prosili o Boží požehnání pro synodní jednání.

Bratry seniory žádáme, aby dohlédli, aby účast na synodu z jejich
seniorátu byla úplná. Kdyby se stalo, že by některý zvolený člen synodu
nemohl přijet, nechť senior nám ihned o tom podá zprávu kvůli povolání
náhradníka.

Ke konci ještě vyslovujeme prosbu ke všem bratrům a sestrám v církvi,
aby ve svých soukromých modlitbách prosili Pána Boha, aby tento synod
okdařil hojností Ducha svatého, aby se při něm vše dalo podle vůle Páně.

Kancelář synodní rady českokobratrské církve evangelické

Dr V.Kejř - synodní senior

Dr P.Šimek - synod.kurátor

S E Z N A M Č L E N Ů XVII. S Y N O D U
českobratrské církve evangelické

=====

SYNODNÍ RADA

1. ThDr Václav KEJŘ, synodní senior, Praha 7 Bubeneč, Ověnecká 27
2. PhDr Jan POKORNÝ, náměstek synodního seniora, Brno, Opletalova 6
3. Miloš ŠOUREK, duchovenský člen synodní rady, Praha 8 Libeň
U pošty 6
4. JUDr Pavel ŠIMEK, synodní kurátor, státní notář, Praha Spořilov
B-2 čp.2521
5. JUDr František ŠKARVAN, náměstek synodního kurátora, důchodce,
Praha Malá Strana, Zborovská 56
6. Miloš LEŠIKAR, laický člen synodní rady, techn.úředník,
Lanškroun, Opletalova 390

Náhradníci:

1. Josef Batelka, farář Nové Město na Mor.,
2. J.A. Dvořáček, farář, Valašské Meziříčí, Blahoslavova 3
3. Jan Miřejovský, farář, Praha 1, Klimentská 18
4. MUDr Otakar Tardy, Litomyšl
5. JUDr Alois Sklenář, Olomouc, Karafiátova 3
6. JUDr Pavel Hoffer, Přídolí 18, o.Čes.Krumlov

Komenského evangelická fakulta bohoslovecká

7. Dr. F.M. DOBIÁŠ, děkan, Praha 4 Krč, Sídliště obj.30 č.1253
8. Dr. J.B. JESCHKE, profesor, Praha 5 Košíře, Nepomucká, Věžový dům
9. Dr. J.B. SOUČEK, profesor, Praha 6 Břevnov, U druhé Baterie 8

Náhradníci:

1. Dr. Miloš Bič, profesor, Praha 3 Žižkov, Na Balkáně 58
2. Dr. Josef Smolík, profesor, Praha 2 Vinohrady, Belgická 22
3. Dr. Petr Pokorný, docent, Praha 2 Vinohrady, Čermákova 3

-5-

Seniorát Pražský

10. Bohumil BETKA, senior, Praha 5 Smíchov, Na Doubkové 8
11. Ing Ilja HEROLD, seniorátní kurátor, vedoucí úředník Výzkum.
ústavu energetického, Praha 3, Fibichova 15

Náhradníci:

1. konsenior dosud nezvolen (po odchodu faráře Mir. Heryána do Brna)
2. František Potměšil, farář, Praha 3 Žižkov, Prokopova 4
3. Jaroslav Ondra, farář, Soběhrdy o. Benešov
4. Vladimír Chadim, náměstek senior.kurátora, úředník, Praha 3, Písecká 2
5. Josef Kočvara, úředník, Praha 10, Strašnice, Nad olšínami 27
6. Miloslava Losenická, Poříčí n. Sáz. o. Benešov

Delegáti volení seniorátním konventem :

12. Timoteus POKORNÝ, farář, Praha Bráník, Vlnitá 24 (jako náhradník
za Jana Čapka odešlého ze seniorátu)
13. Jan MIREJOVSKÝ, farář, Praha 1, Nové Město, Klimentská 18
14. Jaroslav ONDRA, farář, Soběhrdy o. Benešov
15. Jan LUKÁŠ, farář, Praha Žižkov, Jarov. Na Chmelnici 1965

Náhradníci:

1. prvý náhradník (viz 12) nastoupil na uprázdněné místo zvoleného člena
2. Jaromír Dus, farář, Praha 10 Vršovice, Žitomířská 40
3. Blahoslav Hájek, farář, Praha 4 Nusle, Žateckých 1169
4. Jiří Lejdar, farář, Praha 10 Strašnice, Kralická 4
16. PhDr. Jaro KŘIVONLAVÝ, úředník Výzkumného ústavu, Praha 4 Podolí
Nad cementárnou 18
17. Ladislav POKORNÝ, úředník, Praha 4 Nusle, Ulice 1. listopadu 17
18. MUDr. Adolf KOČNA, Praha 1 Staré Město, Benediktská 8
19. Josef KOČVARA, úředník, Praha 10 Strašnice, Nad Olšínami 27

Náhradníci:

1. Vladimír Chadim, úředník, Praha 3 Vinohrady, Písecká 2
2. Blažena Švíglerová, profesorka v.v., Benešov n. Prahy, Zapeva 733
3. Ing. Lubomír Šimek, tunelář, Praha 3 Žižkov, K lučinám 16
4. RNDr. Tomáš Růžička, Praha 10 Vinohrady, Nad Primaskou 2468

Seniorát Poděbradský

20. Zdeněk SOUŠEK, senior, Libice n.Cidl., o.Nymburk
21. Vladimír PISTOR, seniorátní kurátor, úředník, Čelákovice,
Gottwaldova 369, o.Praha-východ

Náhradníci:

1. Jan Zlatohlávek, konsenior, Velim, o.Kolín
2. náhradník z řad kazatelů dosud nepotvrzeni
- 3.
4. Václav Buldra, náměstek senior.kurátora, úředník, Nymburk, Polní 1582
5. Jaromír Čabala, úředník, Kolín, Fügnerova 12
6. MUDr Josef Kamínek, Bečvary č.150, o.Kolín

Delegáti zvolení seniorátním konventem:

22. Ing Alfred KOCÁB, farář, Mladá Boleslav, Husova 15
23. Dalibor MOLNÁR, farář, Lysá n.Lab. o.Nymburk
24. Ing ThDr Jakub TROJAN, farář, Neratovice-Libiš o.Mělník

Náhradníci:

1. Marie Čejková, farářka, Poděbrady
2. Bohumír Šuchman, farář, Mělník
3. Josef Kejř, farář, Kolín

25. Bedřich FÉR, člen JZD, Lysá n.Lab. Litol čp.33 o.Mělník
26. Jaroslav HOJNÝ, stavební technik, Neratovice 651 o.Mělník
27. Ctirad NOVÁK, korektor, Kutná Hora, Poděbradova 308

Náhradníci:

1. Ing. Petr Krejčí, Mladá Boleslav, Rudé armády 336
2. Václav Buldra, úředník, Nymburk, Polní 1582
3. MUDr Erich Novák, Mladá Boleslav, B.Němcové 452

Seniorát Jihočeský

28. Karel PALÁSEK, senior, Písek, Fügnerovo nám.48
29. Ing Lubor FRANCU, seniorátní kurátor, Písek, Jeronymova 1173

Náhradníci:

1. Lubomír Miřejovský, konsenior, Tábor, Bílkova 3
2. Cyril Horák, farář, Čes.Budějovice, 28.října č.28
3. Zbyněk Honzal, farář, Jindř.Hradec, Bratrská 129
4. Josef Brohaň, Jindř.Hradec, Třebízského 794
5. František Šejnoha, Jindř.Hradec, Podvrchy 139
6. Jan Růžička, České Budějovice, Čechova 51

Delegáti zvolení seniorátním konventem:

30. Cyril HORÁK, farář, České Budějovice, Ulice 28.října č.28

Náhradník: Zbyněk Honzal, farář, Jindř.Hradec, Bratrská 129

31. Josef KARAS, pracovník řed."Jednota", Volyně, Družstevní 525

Náhradník: Bohumil Šticha, dentista, Čes.Budějovice, o.Strakonice
Švermova 2

Seniorát Západočeský

32. Miroslav RODR, senior, Rokycany, Jiráskova 481
33. Miroslav DUS, seniorátní kurátor, techn.úředník, Plzeň, Mánesova 63

Náhradníci:

1. Jiří Zejfart, konsenior, Karlovy Vary, Jednotných odborů 33
2. Zbyněk Laštovka, farář, Mar.Lázně, Lidická 16
3. Vladimír Matička, diakon, Sokolov, Bezručova 4
4. místo náměstka senior.kurátora neobsazeno (Čeněk Houdek jím přestal být vzhledem k svému věku)
5. Václav Uhlík, úředník, Nejdek, Náměstí 86
6. PhMr Věra Ulmanová, Karlovy Vary, Na vyhlídce 19

Delegáti volení seniorátním konventem:

34. Jiří ZEJFART, farář, Karlovy Vary, Jednotných odborů 33
35. Pavel PELLAR, farář, Plzeň, Charkovské nábř.13
36. Petr ČAPEK, farář, Merklín, Husova 201, o.Plzeň-jih

Náhradníci:

1. Zbyněk Laštovka, farář, Lidická 16, Mar.Lázně
 2. Jiří Pumr, farář, Plzeň, Němejcova 2
 3. J.B. Šourek, farář, Nejdek, Husova 525, o.Karlovy Vary
37. MUDr Jaroslav KRAUS, Mar.Lázně-Úšovice, Sídliště 436
38. Elizeus FALÁTEK, organizační úředník, Plzeň, Baarova 3
39. Václav UHLÍK, úředník, Nejdek, Náměstí 85, o.Karlovy Vary

Náhradníci:

1. PhMr Věra Ulmanová, Karlovy Vary, Na vyhlídce 19
2. Václav Korba, rolník, Hlohová, o.Domažlice
3. Jaromír Luňák, techn.úředník, Plzeň, Mikulášská 4

Seniorát Ústecký

40. František JANOVSKÝ, senior, Roudnice n.L., Švagrovského 674
41. JUDr Jaroslav DERFL, seniorátní kurátor, OÚNZ, Litoměřice Pokratice, Březinova cesta 136

Náhradníci:

1. Vlastimil Sláma, konsenior, Litoměřice, Rooseveltova 7
2. místo prvního náhradníka neobsazeno (R.Schiler odešel ze seniorátu)
3. Hynek Merta, farář, Ústí n.Lab., Dvořákova 6
4. Miroslav Titěra, náměstek sen.kurátora, člen JZD Ůpořiny č.7
5. Ivor Fritz, úředník, Roudnice n.L.Jiráskova 137 p.Bystřany, o.Teplice
6. Emil Holý, zámečník, Křešice u Litoměřic

Delegáti zvolení seniorátním konventem:

42. Hynek MERTA, farář, Ústí n.Lab., Arnošta Dvořáka 6
43. Amos TEJKAL, farář, Teplice, Sládkova 16

Náhradníci:

1. Josef Šplíchal, farář, Louny, Čes.bratří 1510
 2. Emanuel Vejnar, farář, Duchcov, Havlíčkova 23
44. Jan RATIBORSKÝ, úředník, Most, Ulice 1.máje bl.350
45. Zdeněk KAPOUN, Libkovic č.27p.Krabčice, o.Litoměřice

Náhradníci:

1. Emil Vašků, úředník, Ústí n.L., Za válcovnou 25
2. Vladimír Rejchrt, Teplice, Fügnerova 2

- 8 -

Seniorát Liberecký

46. Josef VESELÝ, senior, Jilemnice, Jungmannova 268 .
47. Ing. Miroslav ŽDÁREK, seniorátní kurátor, úředník, Česká Lípa
Dubická 967
- Náhradníci:
1. ThDr Blahoslav Pípal, konsenior, Cvikov, Pivovarská 329, o.Čes.Lípa
 2. místo prvního náhradníka neobsazeno (Jan Chvála odešel ze seniorátu)
 3. Richard Firbas, farář, Jablonec n.Nisou, Opeltalova 1
 4. MUDr Jaroslav Svěcený, Jilemnice, náměstek senior.kurátora
 5. Věra Klimentová, účetní, Víchová n.Jiz., o. Semily
 6. Ing Petr Ryšavý, úředník, Varnsdorf, Východní 2584

Delegáti volení seniorátním konventem:

48. Bohuš CHRÁSTEK, farář, Valteřice č.144,p.Hor.Branná, o.Semily
49. Ladislav HORÁK, farář, Liberec, Leninova 22
- Náhradníci:
1. i 2. - nastoupili na místa viz č. 48 a 49

50. MUDr Jaroslav SVĚCENÝ, Jilemnice
51. Věra KLIMENTOVÁ, úřednice, Víchová n.Jiz. 170, o.Semily
- Náhradníci:
1. Jan Kříž, stoj.zámečnick, Libštát 30, o.Semily
 2. MUDr Václav Matoulek, Rumburk

Seniorát KRÁLOVÉHRADECKÝ

52. Miroslav BROŽ, senior, Třebechovice p.Oreb.,Náměstí 19.o.Hradec Kr.
53. Josef PROUZA, seniorátní kurátor, ekonom ČSAD, Hostinné, o.Trutnov
- Náhradníci:
1. Josef Kovář, konsenior, Vrchlabí, Rudé armády 112, o.Trutnov
 2. Bohumil Lopour, farář, Semonice, p.Jaroměř, o.Náchod
 3. Jaroslav Gregor, farář, Šenov u N.Města n.Met., o.Náchod
 4. MVDr Petr Růžička, náměstek senior.kurátora, Dvůr Král.N.L.
 5. místa prvního i druhého náhradníka z řad starších t.č.uvolněno

Delegáti volení seniorátním konventem:

54. PhDr J.A. PELLAR, farář, Hradec Králové, Nezvalova 1
55. Emanuel HUML, farář, Dvůr Králové n.Lab., Nám.odboje 1128
- Náhradníci:
1. Miroslav Frydrych, farář, Bohuslavice č.214, o.Náchod
 2. Jaroslav Gregor, farář, Šenov, o.Náchod
56. MVDr Petr RŮŽIČKA, Dvůr Králové n.Lab., Nám.odboje 294
57. Zdeněk KUTHAN, valčíř, Hradec Králové, Pospíšilova 524
- Náhradníci:
1. Milada Škubalová, Hořice v Podkrkonoší, Žižkova 292
 2. Benjamin Hluchán, Vrchlabí, Krkonošská 20

Seniorát Chrudimský

58. Zdeněk KUBÍČEK, senior, Litomyšl, ul.A.Tomíčka č.1, o.Svitavy
 59. MUDr Otakar TARDY, seniorátní kurátor, Litomyšl

Náhradníci:

1. Vladimír Jerie, konsenior, Čáslav, Husova 159
2. Jiří Doležal, farář, Pardubice, Hronovická 25
3. Miloslav Dobrkovský, farář, Česká Třebová, Riegrova 283
4. MVDr Eduard Wagner, náměstek senior.kurátora, Čáslav
5. MVDr Boh.Fikejz, Chrást u Chrudimi
6. Ladislav Morávek, člen JZD, Dolní Sloupnice u Litomyšle

Delegáti volení seniorátním konventem:

60. Jaroslav SOBĚSLAVSKÝ, farář, Lanškroun, o.Ústí n.Orl.
 (jako náhradník za Milana Balabána)
 61. Vladimír JERIE, farář, Čáslav, Husova 159
 62. Jiří DOLEŽAL, farář, Pardubice, Hronovická 25

Náhradníci:

1. První náhradník nastoupil na místo zvoleného člena M.Balabána
2. Zdeněk Jokl, farář, Lozice p.Luže, okr.Chrudim
3. B.B.Bašus, farář, Chocen, okr.Ústí n.Orl.
63. MVDr Boh. FIKÉJZ, Chrást u Chrudimi, st.dráha, o.Chrudim
64. MVDr Eduard WAGNER, Čáslav, Čeplov 380
65. Ladislav MORÁVEK, člen JZD, Dol.Sloupnice 15,p.Hor.Sloupnice
 o.Ústí n.Orl.

Náhradníci:

1. Jan Vašina, Nasavrky 22, p.Choceň, o.Ústí n.Orl.
2. uvolněno - Julius Beneš stal se duchovním, nemůže tudíž zastupovat
 (laika)
3. Miloš Maděra, Chrudim IV, Markovická 573

Seniorát Poličský

66. Vladimír KUČERA, senior, Krouna 155, o.Chrudim
 67. Rudolf HROMÁDKO, seniorátní kurátor, skladník, Proseč 156
 o.Chrudim

Náhradníci:

1. Jindřich Výborný, konsenior, Raná u Hlinska, o.Chrudim
2. Bohdan Pivoňka, farář, Svratouch, první náhradník
3. Josef Sládek, farář, Polička, Fučíkova 561
4. Josef Dvořák, rolník, Telecí čp.26, náměstek senior.kurátora
5. Jaroslav Kabíček, techn.úředník, Chotěboř, Husova 696, o.Havl.Brod
6. Josef Drahoš, Oldříš čp.18, o.Chrudim

Delegáti volení konventem:

68. Bohdan PIVOŇKA, farář, Svratouch č.123, o.Chrudim

Náhradník: Josef Sládek, farář, Polička

69. Antonín SAMEK, duchodce, Proseč, o.Chrudim (jako náhradník
 za zvoleného člena prof.E.Vencovského, který se omlouvá)

Náhradník další není

Seniorát Horácký

70. Jiří RUM, senior, Velké Meziříčí, U Světlé 24, o.Žďár n.Sáz.

71. František KAŠTÁNEK, seniorátní kurátor, zaměstnanec stát.silnic,

Náhradníci: Nové Město na Mor., okr. Žďár n.Sáz.

1. Jaroslav Nedbal, konsenior, Jihlava, Vrchlického 1
2. místo 1.náhradníka uprázdněno (odchod faráře Vl.Doule do Židenic)
3. Jaroslav Pfann, farář, Sněžné na Mor., o.Žďár n.Sáz.
4. František Sklenář, náměstek senior.kurátora, Třebíč, Podklášteří 282
5. Karel Lahodný, úředník, Pelhřimov, Říčanského 223
6. František Brtna, člen JZD, Moraveč čp.56, p.Leskovice, o.Pelhřimov

Delegáti volení seniorátním konventem:

72. Jaroslav PFANN, farář, Sněžné na Mor., o.Žďár n.Sáz.

73. Rostislav NECHUTA, farář, Humpolec, Husova 143

Náhradníci

1. neobsazeno - odešel ze seniorátu
2. Jaroslav Pleva, farář, Křížová

74. Timoteus TROJAN, úředník, Žďár n.Sáz., Okružní 6

75. Bohumil ZÁSTĚRA, zemědělec, Blatiny 5, p.Sněžné na Mor.

Náhradníci:

1. Karel Lahodný, úředník, Pelhřimov, Říčanského 223
2. Ing. Vojtěch Pešek, Tehov 36 p.Kladruhy u Vlašimi, o.Benešov

Seniorát Brněnský

76. Mirko NAGY, senior, Rovečné na Mor., o.Žďár n.Sáz.

77. MUDr Svatopluk DOIEŽEL, seniorátní kurátor, vědecký pracovník

Brno, Lerchova 31

Náhradníci:

1. Jiří Širůček, konsenior, Olešnice na Mor.
2. první náhradník Vladimír Kalus, farář, Miroslav, o.Znojmo
3. druhý náhradník Jan Šimsa, farář, Prosetín
4. Jan Doubrava, náměstek senior.kurátora, člen JZD Miroslav č.102
5. Bohumil Konvalinka, důchodce, Břeclav, Tř.národních hrdinů 23
6. Josef Čech, účetní JZD, Pamětice č.12 p.Vanovice, o.Blansko

Delegáti zvolení konventem:

78. Miroslav ROZBOŘIL, farář, Boskovice, Hybešova 9, o.Blansko

79. Vladimír KALUS, farář, Miroslav, Husova 44, o.Znojmo

80. Jan ŠIMSA, farář, Prosetín, o.Žďár n.Sáz.

Náhradníci:

1. Jiří Širůček, farář, Olešnice na Mor., o.Blansko
2. Josef Průša, farář, Heršpice, o.Vyškov
3. Lubomír Háns, farář, Veselí p.Dalečín, o.Žďár n.Sáz.

81. Josef ČECH, účetní JZD, Pamětice č.12 p.Vanovice, o.Blansko

82. Jan DOUBRAVA, člen JZD, Miroslav č.102, o.Znojmo

83. Bohumil KONVALINKA, důchodce, Břeclav, Tř.národních hrdinů 23

Náhradníci:

1. Ing Jaroslav Černý, Brno, Solniční 8
2. Ing Jiří Novák, Brno - Lesná, Vaculíkova 5
3. Blahoslav Dobrovolný, člen JZD, Nosislav č.243, o.Břeclav

Seniorát Východomoravský

84. Emil ŽENATÝ, senior, Vsetín, Palackého 156
85. Radomír ŽÁRSKÝ, seniorátní kurátor, Uherské Hradiště, Prokopa Holého 740
Náhradníci:
1. J.A.Dvořáček, konsenior, Valaš.Meziříčí, Blahoslavova 3
2. Miloslav Hájek, farář, Gottwaldov, Slovenská 1
3. Jaroslav Staněk, farář, Huslenky č.439 o.Vsetín
4. Karel Trusina, náměstek senior.kurátora, důchodce, Valaš.Meziříčí Smetanova 5
5. Jaroslav Martínek, krejčí, Vsetín
6. druhé místo laického náhradníka uprázdněno odstěhováním Jos.Berky z Hodonína

Delegáti volení konventem:

86. Jaroslav VODA, farář, Leskovec, p.Valaš.Polanka, o.Vsetín
87. Miloslav HÁJEK, farář, Gottwaldov, Slovenská 1
88. Jaroslav STANĚK, farář, Huslenky u Vsetína
Náhradníci:
1. uprázdněno - farář B.Otřísal odstěhoval se ze seniorátu
2. J.A.Dvořáček, farář, Valaš.Meziříčí, Blahoslavova 3
3. Karel Matějka, farář, Růžka, o.Vsetín
89. Ing. Vilém HELLER, úředník, Vsetín, Luh 40
90. Karel TRUSINA, důchodce, Valaš.Meziříčí, Smetanova 5 (jako náhradník za člena Dr.M.Bulín)
91. Dr.Ing. Jaroslav HUML, vedoucí Výzkumné laboratoře, Gottwaldov, Leninova 69, (jako náhradník za Jos.Berku)

Náhradníci: 2 nastoupili na místa členů (viz 90, 91)
3. Lydie Cejlová, v domácnosti, Kyjov, Lidická 540

Seniorát Moravskoslezský

92. ThDr Josef HLAVÁČ, senior, Olomouc, Blahoslavova 1
93. Jaroslav ADÁMEK, seniorátní kurátor, úředník, Přerov, Optika 13

Náhradníci:

1. Jiří Veber, konsenior, Šumperk, Revoluční 8
2. Bohuslav Polívka, farář, Nový Jičín, Janáčkovy sady 1
3. Josef Hromádka, farář, Sternberk, U horní brány 4
4. Václav Marek, náměstek sen.kurátora, Šumperk, Puškinova 8
5. Antonín Plachý, kuchař, Hlučín, Ulice ČSA 18, o.Opava
6. MUDr Vojtěch Dědek, Přerov, Drahlovského 12

94. Josef HROMÁDKA, farář, Sternberk, U horní brány 4, o.Olomouc
95. Ludvík KLOBÁSA, farář, Ostrava-Vítkovice, Nerudova 34
96. Jiří VEBER, farář, Šumperk, Revoluční 8

Náhradníci:

1. Jaromír Sklenář, farář, Český Těšín, Ul.25.února č.18
2. Karel Veselý, farář, Ostrava, Husovo nám. 4
3. Jan Trusina, farář, Zábřeh na Mor., U vodárny 2

97. Bořivoj VEJPUSZEK, stavební projektant, Sternberk, Krampolova 8
jako náhradník za člena Dr. Aloise Sklenáře
98. Václav MAREK, důchodce, Šumperk, Puškinova 8
99. Antonín PLACHÝ, vedoucí kuchař, Hlučín, ul.ČSA 18, o.Opava

Náhradníci:

1. MUDr Daniel Balabán, Ostrava 4 Hrabůvka, Provaznická 43 (omluven)
2. MUDr Vojtěch Dědek, Přerov, Drahlovského 12 (omluven)
3. náhradník nastoupil na místo zvoleného člena viz č.97

27. - 30. října 1971

-12-
4

PROGRAM XVII. SYNODU

č e s k o b r a t r s k é c í r k v e e v a n g e l i c k é
=====

ZAHAJOVACÍ BOHOSLUŽEBNÉ SROUŽDĚNÍ

středa 27.října 1971 v 19 hodin
v chrámu u Salvátora, Praha 1 Staré Město, Salvátorská 1

+ +

1. Předehra na varhany (prof. Zd.Čep)
2. Vstupní slovo (synodní senior Dr.V.Kejř)
3. Společný zpěv písně č. 225 (K tobě duše své pozdvihám)
4. Modlitba (Dr.J.Pokorný) a čtení Písma (Dr.F.Škarvan)
5. "V Boží péči" od G.Janáčka (Pěvecký sbor se sóly a orchestr
Kostnické jednoty - řídí Z.Čep)
6. Úvodní slovo synodního kurátora Dr. Pavla Šimka
7. Společný zpěv písně č. 133 (Otče náš, milý Pane)
8. Kázání (synodní senior Dr.V.Kejř)
9. Společný zpěv písně č. 141 (Mocný Bože, při Kristovu...)
10. Vysluhování svaté večeře Páně
 - a) příprava (senior F.Janovský)
 - b) vysluhování za společného zpěvu písně č. 437 - V sjití tomto
a č. 94 - Jezu Kriste
(vysluhují senioři Z.Kubíček a F.Janovský a Dr.V.Kejř a
Dr.J.Pokorný)
 - c) Modlitba (senior Z.Kubíček)
11. Společný zpěv písně č.28 (Chvaltež Nejmocnějšího)
12. Požehnání (synodní senior Dr. V. Kejř)
13. Společný zpěv písně č.144 (Král věčný nás požehnej)

+

I. z a s e d á n í

čtvrtek 28. října 1971 dopoledne

v Praze 2-Vinohrady, W.Piecka 60

7.45 1. Modlitební chvíle (vede farář C.Horák)

J e d n á n í v p l e n u I

- 8.00 2. Úvodní pobožnost -- píseň č.33 Chvaltež Boha
Modlitba a čtení Písma /Dr.V.Kejř/
3. Uvítání synodálů a hostů /Dr.V.Kejř/
4. Zjištění přítomnosti členů synodu
5. Slib synodálů (podle č.63 odst.3 Řádu o správě církve)
/Dr.V.Kejř/
Znění slibu: "Slibuji před Bohem, že za své činnosti na synodu budu svědomitě dbáti svědectví Písma svatého i církevních řádů, tak, aby církev ve všem rostla v toho, kterýž jest hlava, totiž v Krista."
6. Vzpomínka na zesnulé /Dr.V.Kejř/
7. Volba zapisovatelů (až do bodu 9 řídí synodní senior nebo další z členů SR ve smyslu čl.1 Jedn.ř.)
8. Volba skrutátorů
9,00 9. Volba předsedy synodu
10. Volba dalších členů předsednictva synodu
(tj. 2 neb 3 duchovní, 1-2 laici -podle toho, kdo bude zvolen předsedou a 1 zástupce fakulty)/řídí zvolený předseda synodu/
11. Návrh programu - jednání a schválení /řídí nadále některý člen zvoleného předsednictva/
12. Usnesení o verifikaci zápisu synodu, volba verifikátorů
13. Usnesení o hrazení výloh synodu
14. Telegram prezidentu republiky
15. Event.projevy hostů
10,00 16. Doplnovací volby členů a náhradníků synodní rady
17. Volba dvou stálých kontrolorů celocírkevního hospodaření a jejich náhradníků podle § 4 odst.2 Jednacího řádu.
18. Volba do 4 komisí (A,B,C,D) a volba subkomise pro poselství synodu (při komisi A)
12,30 19. Závěr dopoledního jednání. Modlitba /J.Kočvara/ a píseň č.205 - Kdož by chtěl erbován býti v.4-5

*

Polední přestávka do 14.hod.

II. z a s e d á n í

čtvrtek 28.10. 1971 odpoledne od 14. hod. opět na Vinohradech

J e d n á n í v p l e n u II

- 14,00 1. Úvodní pobožnost - píseň č.105 Probuďme se křesťané
Modlitba a čtení Písma /R.Hromádko/
14,10 2. Referát ke zprávě synodní rady o stavu a životě církve
/Ing. V.Heller ze Vsetína/
14,30 3. Rozprava o zprávě synodní rady a schválení
17,30 4. Závěr odpoledního jednání. Modlitba /J.Doležal/
Píseň č.141 Mocný Bože při Kristovu

III. z a s e d á n í

čtvrtek 28.10. 1971 večer od 19 hod. opět na Vinohradech

J e d n á n í v p l e n u III

- 19,00 1. Úvodní pobožnost - píseň č.15 Aj, Pán kraluje
Modlitba a čtení Písma /J.Doubrava/
19,15 2. Úvodní slovo k tématu synodu a k elaborátu
"Církev, společnost, stát" /Dr.V.Kejř/
19,30 3. Rozprava o tématu synodu. Směrnice pro práci komise A
21,30 4. Závěr jednání. Modlitba /senior Emil Ženatý/
Píseň č.53 Ó, Pane, smiluj se nad námi

IV. z a s e d á n í

pátek 29.10. 1971 dopoledne opět na Vinohradech

- 7,45 1. Modlitební chvíle /vede senior Dr.J.Hlaváč/

J e d n á n í v p l e n u IV

- 8,00 2. Úvodní pobožnost - píseň č.122 Studně nepřevážená
Modlitba a čtení Písma /J.Prouza/
8,15 3. Referát k návrhu nového církevního zřízení /Ing.I.Herold/
8,45 4. Referát k návrhu textu nového vyznání /prof.Dr.J.B.Souček/

- 9,00 5. Referát k návrhu nového zpěvníku /sen.Dr.J.Hlaváč/
9,30 6. Informace o práci v komisích, technické pokyny
9,45 7. Plénium se rozdělí do čtyř komisí (zvolených při I,18)

- A) "Církev, společnost, stát"
- B) "Život a výchova církve"
- C) "Církevní zřízení a řády"
- D) "Věci hospodářské a stavební"

- 10,00 8. Jednání v komisích I
12,00 9. Zakončení jednání v komisích

*

Polední přestávka (do 14 hod.)

V. z a s e d á n í

pátek 29.10. 1971 odpoledne na inohradech

- 14,00 Jednání v komisích II
17,30 Závěr jednání

*

VI. z a s e d á n í

pátek 29.10. 1971 večer od 19 hod. na Vinohradech

J e d n á n í v p l e n u VI

- 19,00 1. Úvodní pobožnost - Píseň č.320 O Páně milosti
Modlitba, čtení Písma /J.Ratiborský/
19,05 2. Zpráva a návrhy komise A) "Církev, společnost, stát"
19,30 3. Návrhy subkomise (A) na poselství synodu sborům
19,45 4. Rozprava a závěrečná usnesení
(Tím má zakončit jednání o tématu synodu)
21,30 5. Závěr jednání. Modlitba /senior Mir.Rodr/
Píseň č.245 - Všem věkům mocný králi v. 7-9

*

VII. z a s e d á n í

Sobota 30.10. 1971 dopoledne na Vinohradech

7,45 1. Modlitební chvíle /vede s.V.Klimentová/

J e d n á n í v p l e n u VII

- 8,00 2. Úvodní pobožnost - píseň č.268 Radujme se vždy společně
Modlitba a čtení Písma /senior J.Ruml/ v.1-6
- 8,15 3. Zpráva a návrhy komise B) "Život a výchova církve"
(Formulace nového vyznání, Návrh nového zpěvníku,
Návrhy ze seniorátů)
- 9,00 4. Rozprava k návrhům komise B a usnesení
5. Společný zpěv písně č.174 Ach obnov mne
- 10,00 6. Zpráva a návrhy komise C) "Církevní zřízení"
(Otázky církevního zřízení a řádů)
- 10,45 7. Rozprava k návrhům komise C a usnesení
- 11,45 8. Volba členů a náhradníků círk.komise dle nového Řádu
pastýřské služby, péče a kázně
- 12,00 9. Společný zpěv písně č.424 Všickni kdož skládají

Polední přestávka (do 12,30 h -občerstvení
na místě)

*

VIII. z a s e d á n í

Sobota 30.10. 1971 odpoledne na Vinohradech

J e d n á n í v p l e n u VIII

- 12,30 1. Společný zpěv písně č.136 Jezu Kriste Synu Boží
- 12,35 2. Zpráva a návrhy komise D) "Věci hospodářské a stavební"
- 13,00 3. Rozprava k návrhům komise D a usnesení
- 13,30 4. Otázky příštího synodu (thema, doba trvání)
- 13,45 5. Volné návrhy a závěrečná usnesení
- 14,30 6. Závěrečné slovo synodního seniora /Dr.V.Kejř/
- 14,45 7. Modlitba a požehnání synodního seniora
8. Společný zpěv písně č.250 Ó Králi věků důstojný

+ +

+

(Předpokládá se, že synod skončí
nejpozději do 15 hodin)

TISKY XVII.SYNODU

5

NÁVRH NA ROZDĚLENÍ ČLENŮ SYNODU DO KOMISÍ

Komise A : "Církev, společnost, stát"

Dr Václav Kejř /SR/
 Dr Pavel Šimek /SR/
 Dr F.M.Dobiáš /KBF/
 Dr Adolf Kocna /I/
 Jan Lukáš /I/
 Dr Jaro Křivohlavý /I/
 Ing.Alfréd Kocáb /II/
 Ing.Dr Jakub Trojan /II/
 Josef Karas /III/
 Jiří Zejfart /IV/
 Petr Čapek /IV/
 Dr Jaroslav Kraus /IV/
 Jan Ratiborský /V/
 Hynek Merta /V/
 Dr Josef Veselý /VI/
 Lad. Horák /VI/

Emanuel Huml /VII/
 Dr Petr Růžička /VII/
 Dr B.Fikejz /VIII/
 Jiří Doležal /VIII/
 Bohdan Pivonka /IX/
 Jaroslav Pfann /X/
 Jiří Ruml /X/
 Miroslav Rozbořil /XI/
 Jan Doubrava /XI/
 Jaroslav Staněk /XII/
 Radomír Žárský /XII/
 Jaroslav Voda /XII/
 Josef Hromádka /XIII/
 Jiří Veber /XIII/
 Ludvík Klobása /XIII/

celkem 31 členů

Komise B : "Život a výchova církve"

Dr J.Pokorný /SR/
 Miloš Šourek /SR/
 Dr J.B.Souček /KBF/
 Tim. Pokorný /I/
 Jan Miřejovský /I/
 Josef Kočvara /I/
 Dalibor Molnár /II/
 Ctirad Novák /II/
 Cyril Horák /III/
 Pavel Pellar /IV/
 Miroslav Rodr /IV/
 Amos Tejkal /V/
 F.S.Janovský /V/
 Věra Klimentová /VI/
 Boh. Chrástek /VI/

Miroslav Brož /VII/
 Dr J.A.Pellar /VII/
 Vlad. Jerie /VIII/
 Zd. Kubiček /VIII/
 Dr Ot.Tardy /VIII/
 Vladimír Kučera /IX/
 Rost. Nechuta /X/
 Tim. Trojan /X/
 Mirko Nagy /XI/
 Vladimír Kalus /XI/
 Milan Hájek /XII/
 Ing.Vilém Heller /XII/
 Dr.Josef Hlaváč /XIII/
 Antonín Plachý /XIII/

celkem 29 členů

Komise C : "Církevní zřízení a řády"

Dr Frant. Škarvan /SR/
 Dr J.B. Jeschke /KBF/
 Ing. Ilja Herold /I/
 Bohumil Betka /I/
 Zdeněk Soušek /II/
 Vladimír Pištor /II/
 Ing. Lubor Franců /III/
 Elizeus Falátek /IV/
 Dr Jaroslav Derfl /V/
 Mir. Zdárek /VI/

Zdeněk Kuthan /VII/
 Jar. Soběslavský /VIII/
 Rudolf Hromádka /IX/
 Frant. Kaštánek /X/
 Dr. Syat. Doležel /XI/
 Jan Šimsa /XI/
 Emil Ženatý /XII/
 Ing Dr Jar. Huml /XII/
 Václav Marek /XIII/

celkem 19 členů

- . -

Komise D: "Věci hospodářské a stavební"

Miloš Lešikar /SR/
 Ladislav Pokorný /I/
 Jaroslav Ondra /I/
 Bedřich Fér /II/
 Jaroslav Hojný /II/
 Karel Palásek /III/
 Miroslav Dus /IV/
 Václav Uhlík /IV/
 Zdeněk Kapoun /V/
 Dr Jar. Svěcený /VI/

Josef Prouza /VII/
 Lad. Morávek /VIII/
 Dr. E. Wagner /VIII/
 Antonín Samek /IX/
 Boh. Zástěra /X/
 Josef Čech /XI/
 Josef Konvalinka /XI/
 Karel Trusina /XII/
 Jaroslav Adámek /XIII/
 Bořivoj Vejvustek /XIII/

celkem 20 členů

- . -

Poznámka :

Rozdělení provedeno podle návrhů došlých ze seniorátů.
 Členové synodní rady mají možnost účasti ve všech komisích.

I N F O R M A C E

pro členy synodního zastupitelstva a pro členy synodu ve věci voleb
do synodní rady na XVII.synodu.

XVII.synod má vykonat tyto volby :

- 1/ volbu synodního kurátora.
Funkční období dosavadního synodního kurátora JUDr Pavla Šimka
končí 28.unora 1972,
- 2/ volbu jednoho náhradníka z řad duchovních.
Jde o náhradníka, který je v pořadíku na třetím místě. Dosavad-
ním náhradníkem na tomto místě je Jan Miřejovský, farář v Praze
u Klimenta. Jeho funkční období končí 28.unora 1972,
- 3/ volbu prvního náhradníka z řad presby-
terů. Dosavadním náhradníkem na tomto místě je MUDr Otakar
Tardy, Litomyšl, jehož funkční období končí 28.unora 1972,
- 4/ volbu třetího /podle pořadí/ náhradníka
z řad presbyterů. Dosavadním náhradníkem na tomto
místě je JUDr Karel Hoffer, Horky u Tábora. Jeho funkční období
končí rovněž 28.unora 1972.

Pro informaci
opakujeme dnešní složení
synodní rady

Členové : Dr. V.Kejř, synodní senior - /do 28.2.1973/
PhDr Jan Pokorný, náměstek syn. - /do 28.2.1973/
Miloš Šourek seniora - /do 28.2.1973/
JUDr Pavel Šimek, synodní kurátor /do 28.2.1972/
JUDr Frant.Škarvan, náměstek
syn. kurátora - /do 28.2.1973/
Miloš Lešikar - /do 28.2.1973/

Náhradníci : Josef Batelka, první náhradník - /do 28.2.1973/
J.A.Dvořáček, druhý náhradník - /do 28.2.1973/
Jan Miřejovský, třetí náhradník - /do 28.2.1972/
MUDr O.Tardy, první náhradník - /do 28.2.1972/
JUDr Al.Sklenář, druhý náhradník /do 28.2.1973
JUDr Karel Hoffer, třetí náhradník/do 28.2.1972/

NÁVRH SYNODNÍHO ZASTUPITELSTVA VE VĚCI
DOPLŇOVACÍ NOVELY DO SYNODNÍ RADY

- 1/ Do funkcí laického člena synodní rady /a to do všech funkcí bez rozdílu/ bylo zvoleno nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů /s určením abecedního seřazení/ celkem 13 kandidátů, tak, aby na každé místo byli nejméně 4 kandidáti. Jsou to:
 1. JUDr Miroslav Bula z Valašského Meziříčí
 2. Vladimír Chadim z Prahy-Vinohrad
 3. JUDr Miloš Jarošek ze Vsetína
 4. MUDr Josef Kamínek z Bečvář /sbor Zásmuky/
 5. PhDr Jaro Křivohlavý z Prahy-Bráníka
 6. Miloš Lešikar z Lanškrouna
 7. Ing. Ladislav Pokorný z Prahy-Nuslí
 8. Ing. Ivan Procházka z Brna
 9. Josef Prouza z Hostinného /sbor Vrchlabí/
 10. JUDr Vladimír Ptáček z Brna
 11. MVDr Petr Růžička ze Dvora Králové n/ Lab.
 12. MUDr Jaroslav Svěcený z Jilemnice
 13. JUDr František Škarvan z Prahy /Salvátora/
- 2/ Do funkce třetího náhradníka duchovenského člena synodní rady byli týmž synodním zastupitelstvem navrženi /opět v abecedním seřazení/ tito kazatelé:
 1. Jan Čapek, farář, Sázava
 2. Miloslav Hájek, farář, Gottwaldov
 3. Miroslav Heryan, farář, Brno
 4. Jiří Ruml, senior, Velké Meziříčí
 5. Vlastimil Sláma, farář, Litomeřice

Poznámka:

- 1/ Všem navrženým kandidátům bylo dopsáno, zda by event. volbu přijali. Synodní rada zatím obdržela odpovědi jen od některých. Konečná informace bude dána až na synodu.
- 2/ O předchozí státní souhlas k volbě 3. náhradníka duchovenského člena synodní rady bylo požádáno ministerstvo kultury.

ZPRÁVA SYNODNÍ RADY O STAVU A PRÁCI CÍRKVE V LETECH 1969 - 1971

I. S L O V O Ú V O D E M

Prosíme členy synodu, členy církve, aby tuto zprávu o stavu církve přijali jako výzvu k soustředěnému pohledu na život a dílo církve.

Snad v žádné jiné době neměli lidé takový přehled o událostech ve světě, jako máme my v tomto technicky vyspělém světě. Denní noviny, rozhlas, televise podávají nám několikrát denně zprávy o tom, co se v té či oné oblasti světa stalo, a my nasloucháme. Chceme vědět o posledních objevech vědy, techniky a umění. Chceme znát minulost i přítomnost. Zdali pak tento rys zvědavé mysli a takovou horlivost projevíme, když jde o vážné věci našich sborů a církve? Umíme soustředit pozornost na naše rodiny, děti a mládež, sborový život, činnost staršovstev, našich kazatelů, seniorátních výborů, kursů a konferencí, synodní rady? Známe naše sbory, prostředí, ve kterém stojí a ty mnohé projevy duchovního a mravního života tak, abychom o nich mohli netoliko referovat, ale i podle pravdy je hodnotit? V těchto časech se církev na sebe musí podívat pravdivě a bez příkras.

Tento pohled synodní rady nebude úplný, tím méně dokonalý. Ostatně bude také věcí rozpravy o této zprávě, aby doplnila a případně i opravila naše hlediska a hodnocení. Naš pohled na církev utvářela celá řada činitelů: zprávy ze zasedání seniorátních výborů, konventů, protokoly o pastorálních konferencích, denní korespondence, rozhovory v kancelářích synodní rady, otázky, kterými se zabývaly odbory a komise synodní rady, řada různých statistických údajů a přehledů a návštěvy členů synodní rady ve sborech. Přesto jsme si vědomi, že mnoho věcí v životě církve nám zůstává skryto, že v církvi pracují síly dobré i zlé, námi nepostižitelné a jako kvas nenápadné.

Předkládáme tuto zprávu v naději, že Vás povede nejen k vážnému zamyšlení nad stavem církve, ale i k pokání nad vším tím, co jsme zanedbali, v čem jsme neobstáli, co jsme dělali špatně; že nám osvětlí úkoly a cíle, které máme naplnit, i cesty k nim.

II. ŽIVOT V NAŠÍ CÍRKVI

§ 1 BOHOSLUŽEBNÝ ŽIVOT

Určitým, jistě ne dokonalým klíčem k posouzení duchovní životnosti či mrtvosti našich sborů, jsou bohoslužebná shromáždění. Bohoslužby, které můžeme konat v našich chrámech, v soukromých domech a někde i v kulturních sálech, jsou projevem Boží milosti. Jsou pozváním pro všechny, kdož hledají smysl a plnost života. Opět a opět se hlásí jednotlivci i rodiny, které ve své bezradnosti a opuštěnosti hledají pomoc v Bohu. Vždyť má-li člověk stačit na život, musí pravidelně přijímat z chleba evangelia. Tu nestačí jen nějaké velkosváteční sousto.

Účast na pravidelných bohoslužbách se v posledních třech letech podstatně nezměnila. Počet sborů, které vykazují účast přes 10% z celkového počtu duší, jest nepatrně vzestupný. Jsou sbory, které mají toliko 7% - jiné pak 18%. Jsou sbory s účastí velmi dobrou, jiné pak slabší. Jaké jsou příčiny poklesu účasti? Je to především vlažnost a duchovní otupělost některých členů. Jinde nařikají na unavenost po celotýdenní práci. V letních měsících vyjíždějí mnozí do přírody. Někde žehrají na špatně vytopený kostel; jinde zas na nesrozumitelné kázání. Ten se rozhněval na souseda, jiný se bojí jít do chrámu, protože má nadanou dceru a má strach, aby jí snad nezavřel dveře k dalšímu studiu. Jsou i takoví, kteří se odvolávají na to, že by mohli ztratit své výhodné místo. Všeckyminulé synody se zabývaly otázkou, jak zmnožit svědeckou a pastýřskou službou řady těch, kdož zpívají písničky chvály a vzývají jméno Hospodinovo.

Synodní rada doporučuje synodu, seniorátním výborům a staršovstvům, aby soustředily svou pozornost na skutečnost a možnost našich kazatelských stanic. Naše církve jich má celkem 437 a soustřeďuje v nich na 6500 bratří a sester. Průměrná účast jest 15, v jednotlivých seniorátech nejnížší 10 a nejvyšší 24 osob. Máme však také kazatelské stanice, které vykazují průměrnou účast 45 až 69 bratří a sester - tedy větší počet než některé naše farní sbory. Evangelizační odbory by měly obrátit svou pozornost k těmto kazatelským stanicím. V nich jsou příležitosti k misijní práci. Není také důvodu, proč třeba v místě, kde se shromáždí na 15 bratří a sester, nebývají bohoslužby častěji než jedenkrát do roka.

§ 2 BIBLICKÉ HODINY

Dobře připravované biblické hodiny uprostřed týdne, konané netoliko v sídle sboru, ale právě i v těch odlehlých vesnicích, mohou být důležitým nástrojem k duchovnímu probuzení sboru. Z nich mají vycházet lidé Božím Slovem oslovení a zasažení v samých bytostných hlubinách, lidé, kteří by mohli být novým kvasem v díži sboru. Nepodcenujme i jejich účel výchovný a pastorační. Při početné malosti je možné netoliko hlubší soustředění, ale i zvroucnění osobních vztahů. Zatím však se účastní většinou sestry. Většinou chybí i presbyteri. Podle látky, která je probírána, je patrné, že kazatelé věnují biblickým hodinám bedlivou pozornost.

Biblické hodiny se konají na 438 místech. Nejvyšší seniorátní průměr účasti vykazuje seniorát pražský /počtem 23/, nejnižší průměr vykazuje 6 seniorátů /počtem 11 osob/. Jsou také sbory, které biblické hodiny konají na 5 místech a soustředí k nim týdně na 50 bratří a sester.

§ 3 SVATÁ VEČEŘE PÁNĚ

Dále se pokusme pohledět do života našich sborů pohledem na účastníky svaté Večeře Páně. Očekávali jsme, že když bude Večeře Páně vysluhována v rámci celého shromáždění, zvýší se tím nejen vážnost Večeře Páně, ale také účast na ní. Ale nic takového se nestalo. Byli jsme poučeni, že žádná sebelepší organizace a uprava bohoslužebného řádu nepřinese žádoucí duchovní probuzení. To se musí v člověku něco stát zásahem Ducha svatého, aby se člověk poznal, činil pokání a hledal i nalezl odpuštění svých hříchů v Ježíši Kristu - Obětníku.

Uvádíme statistická data, která ovšem mohou být ošidná.

Uvedeme jen přehledy seniorátní a to podle dřívějšího způsobu.

Počet duší v seniorátě a počet účastníků Večeře Páně v r.1970:

Seniorát	Účast při Večeři Páně	Počet duší	%
1. Pražský	: 11.564	36.142	31,9
2. Poděbradský	: 7.360	23.841	30,87
3. Jihočeský	: 1.982	6.824	29,0
4. Západočeský	: 6.012	23.276	25,8
5. Ústecký	: 3.616	13.589	26,6
6. Liberecký	: 2.596	12.196	21,3
7. Královéhradecký	: 4.352	14.145	30,76
8. Chrudimský	: 8.405	21.305	39,5
9. Poličský	: 3.557	9.603	37,1
10. Horácký	: 4.871	11.848	41,1
11. Brněnský	: 9.145	22.752	40,2
12. Východomoravský	: 10.499	30.380	34,5
13. Moravskoslezský	: 5.055	29.025	17,4
celkem	: 79,014	254.926	31,0

/Uváděná procenta slouží jen pro stanovení poměru mezi jednotlivými senioráty. Skutečné procento členů sborů, kteří přicházejí k Večeři Páně, by bylo ještě menší - někteří členové přicházejí k Večeři Páně vícekrát do roka./

Vaši pozornost přivoláváme ještě k zjištění, že v církvi máme 4 farní sbory, ve kterých se Večeře Páně vysluhuje pouze dvakrát do roka, 9 sborů, kde se vysluhuje třikrát a 38 sborů s vysluhovááním Večeře Páně čtyřikrát ročně. Ve většině sborů se slaví Večeře Páně šestkrát až sedmkrát v roce.

Můžeme tedy říci, že Večeře Páně se účastní jen menší část členstva. Proč to je? Někteří nepřicházejí ke stolu Páně z obavy, aby nepřijímali nehodně. Jiní proto, že nechtějí veřejně projevit to, co se děje v jejich nitru. Snad největší část jest těch, kteří nemají jasno v tom, co Večeře Páně znamená, prostě neví si s ní rady. To, co jim bylo řečeno při konfirmaci, buď zapomenuli anebo dobře nepochopili. Vztah k Večeři Páně jistě úzce souvisí s vědomím hříchu. Toho se nám nedostává, a to proto, že tak málo obcujeme s Bohem. Teprve když se člověk postaví před Boží tvář, vidí na sobě všecku svou bídu a pak hledá záchranu v Boží milosti. Smutek nad přestoupením Božího zákona je nutným průvodcem na naší cestě k vyznání viny: "Bídny já člověk! Kdo mne vysvobodí?" A jsou ovšem také lidé, kteří nemají sílu ke smíření se svými spolubližními. Staré nezhojené rány, nenávisť, sobectví odcizují člověka od člověka, rodinu rodině. To je duchovní kaz, který také bují na těle církve. Kdo pomůže nalézt cestu ke smíření člověka s člověkem, ten také vykoná kus práce pro Boží království.

§ 4 VÝCHOVA DĚTÍ

K výchově dětí patří vědomí odpovědnosti za děti jako svěření od Hospodina, poctivá promyšlenost obsahu naší víry, a osobní příklad dospělých, zvláště rodičů. Jsme znepokojeni povrchností života mnoha našich rodin, myšlenkovou ledabylostí rodičů, v níž se nedovedou dopracovat základního pojetí výchovy svých dětí a pokoušejí se vybavit je co nejlépe pouze po stránce jejich vnějšího zaopatření. Slyšíme i hlasy, že děti nemají být nijak nábožensky ovlivňovány, ať prý se v dospělosti rozhodnou samy. Takový postoj pokládáme za nezodpovědný. I nevhodnou jsou děti určitým směrem ovlivňovány. Rodiče jsou však povinni vědomě, radostně a nadějně jim dosvědčovat to, co uslyšeli pro sebe z biblického poselství, co osobně prožili v životě víry a čemu se podrobují jako poslední pravdě i lásce nad sebou. Jindy se dovídáme v pastoračních rozhovorech, že rodiče podléhají dosti rozšířenému tvrzení o rozporech v mysli dítěte křestansky vedeného, to jest o neslučitelnosti oblasti víry a vědy. Snažíme se vždy znovu vyložit, že Bible nebrání vědeckému a technickému pokroku, naopak, od prvních stránek vede k energické a odpovědné badatelské činnosti. Rozpory pak vždycky měl a bude mít každý slušný a čestný člověk, kterému o něco v životě jde. Děti neporostou ve skleníku, ale v životě se vsí jeho kladnou i zápornou bohatostí a bude záležet na tom, jak rozpory dovedou zvládnout a překážky zdolat. Konečně je nám často líto při hovorech s dětmi i rodiči, že nedovedeme dětem dost vyložit a ukázat, jak biblická zvěst hovoří do našich všedních dnů, dětských zájmů, radostí i starostí, zkrátka do celé šíře života.

Jsme však upřímně vděční za rodiny, které svým osvobozeným, radostným, čistým a nadějným ovzduším vytvářejí dětem přístav pokoje a lásky, místo, do něhož se mohou vždy rády vracet a z něho zase povzbuzeny vycházet, za rodiče, kteří vyznavačsky dokazují svou víru v Pána Ježíše Krista, za prarodiče, kteří dětem o něm

vykládají, učí je modlit a zpívají s nimi písně, za rodiny, které vodí svoje děti do sboru. Jsou si vědomy toho, že víra se sice nedědí, ale že máme děti vést na práh svatyně, aby je Kristus sám uvedl do svatyně nejsvětějších, a na výšiny, kde může uhodit blesk přetavující Jeho lásky.

Křest svatý jistě souvisí s výchovou. Pro řadu rodičů je však otázkou, zda má výchově předcházet nebo zda má být v dospělejším věku vyznavačským aktem, kterým mladý člověk osobně vyzná svou víru v Ježíše Krista a v obecenství Jeho lidu na tomto světě. Nemáme statisticky zachycen počet rodin, které z vážných důvodů víry nedaly pokřtít malé děti a buď je pouze sboru představili se slibem jejich křesťanského vedení nebo i bez tohoto prohlášení je takto vedou. Je jich už nemalý počet a je potřeba, aby sbory dovedly pochopit jejich rozhodnutí. Křest sám se stává vyznavačským činem. Jistě jsou i rodiny, které na přání prarodičů nebo z pouhé zvyklosti přinesou děti ke křtu, ale těch jistě v posledních letech ubývá. Pokřtěno bylo v r.1969 2.429 dětí, roku 1970 2.386 dětí.

Radostí našeho sborového života jsou dětské služby Boží /nedělní školy/ a biblické hodiny pro děti, které jsou v některých sborech konány ve všední den. Děti mohou v těchto skupinkách slyšet způsobem přiměřeným jejich věku biblickou zvěst a vyrůstat do obecenství svého sboru. Žel, i zde často zeslabují účinnost této možnosti pohodlnost rodičů nebo jejich weekendové pobyty mimo sbor. Synodní rada připravovala jako jiná léta příručky pro dětská shromáždění především s biblickými výklady.

Konfirmační cvičení měla ve sborech rozdílnou časovou délku podle rozhodnutí staršovstev, jak k tomu dává možnost církevní zřízení. Téměř ve všech sborech nebyly confirmovány všechny děti příslušného věku /14-15 let/, někde jen malé procento. Potěšitelné však je, že v jiných sborech se přihlásili ke konfirmačnímu cvičení a slavnosti i mladí bratři a sestry nad touto věkovou hranicí. Confirmováno bylo v r.1969 1.445 mladých bratrů a sester, v r.1970 1.678. Velmi kolísá vlastní pojetí konfirmačního shromáždění, od souhrnu výuky, přes prohlášení zúčastnit se sborového života a přiznání ke křtu až po vyznavačské výpovědi. Většinou se však opouští od neunosných slibů.

Vyučování náboženství ve školách mělo svoje přednosti i slabiny jednak v jádru věci samé, to jest ve vyznavačství nebo obavách rodičů, jednak v technické stránce výuky. Těžko je najít ve škole vhodnou volnou místnost, soustředit žáky z několika škol nebo nezasahovat do práce technického personálu. Na některých školách bylo přihlášení dítěte do náboženství pokládáno téměř za provokaci a rodiče slyšeli tvrzení, že takové děti se nedostanou do vyšších škol. Počet dětí přihlášených do vyučování náboženství v r.1970 značně poklesl proti roku 1969 /11.579 , 5.907/.

V oblasti výchovy dětí jsme zvláště vděční za vybudování střediska u Chotěboře, které bylo otevřeno 4.7.1971. Dobré služby zde prokázal tajemník br.J.Vetter a farář P.Pellar. Pobytu v tomto středisku se zúčastnilo celkem 270 dětí. Děti měly možnost aspoň několik dní pobýt spolu i v seniorátních střediscích, zvláště na Blažkově.

§ 5 VÝCHOVA MLÁDEŽE

Výchově mládeže po konfirmaci věnovala naše církev vždy poměrně velkou, a snad smíme ve vši skromnosti říci, solidní péči. Ovšem, jsou vždy sbory, kde buď kazatelé nebo staršovstva tomuto dílu nevěnují takovou pozornost jakou by měli a nesnaží se dost vynalézavě o to, aby mladé lidi vyhledali a shromáždili. Přesná statistika není uskutečnitelná, protože skupiny ve sborech mají značnou proměnlivost. Ale zhruba se dá říci, že asi dvě třetiny sborů, t.j. asi ve 170-180 sborech tyto hloučky mladých jsou. V některých sborech jsou skupiny dvě, takže můžeme počítat asi s 200 skupinami.

Nadto existují v 15-20 sborech shromáždění t.zv. třicátníků, která se zabývají problémy mladých rodin, výchovy dětí, práce a zařazení do různých úkolů ve sborech.

Způsob práce je velmi různý a záleží na prostředí, v němž žije sbor a v němž se pohybují mladí lidé. Někde se mládež schází pravidelně každý týden, v diaspoře zase naopak třeba jednou za měsíc v neděli odpoledne, někde spíše jako pokračující konfirmační cvičení, jinde mládež poměrně velice samostatná. Převahu ve skupinách mají studenti a učni. Jistou krizi procházejí podle zpráv ze sborů vesnické skupiny. Důvody toho jsou snad stále stěhování mezi městem a vesnicí, určitá krize víry, která jakoby dnes procházela spíše venkovskými sbory, konečně asi i celý styl práce ve sdruženích, založený hodně na diskusi, který není nejbližší vesnické mentalitě.

Z nadsborových podniků pro mládež bychom mohli zmínit 1. celocírkevní biblické kursy, 2. seniorátní biblické kursy a 3. prázdninové brigády. Všechna tato sejití mají veliký význam pro povzbuzení mladých lidí, prohloubení jejich znalostí Bible, osvětlení cesty víry a jsou zároveň příležitostí k vzájemné pomoci a službě, zvláště při pracovních brigádách. Od posledního synodu se konalo celkem 18 celocírkevních kursů buď v Praze, nebo ve Vrbně či Herlíkovicích. 6 z těchto kursů bylo pro starší mládež od 18 let. Celkem se všech kursů mohlo zúčastnit v těch třech letech kolem 1.000 účastníků, ovšem ne různých, poněvadž mnozí jezdívali pravidelně. Vystřídalo se tedy asi 400-500 lidí. Seniorátní kursy se konaly buď v Herlíkovicích nebo ve Vrbně a v seniorátních střediscích jako na Blažkově a jinde. Organizovala je většina seniorátů /9-10/, zejména seniorát moravskoslezský, brněnský, poděbradský a královéhradecký. Prázdninové brigády byly kromě tradičních již brigád lesních organizovány i při výstavbě SOS vesničky v Doubí a jako pomoc při pečovatelské službě v Praze 4.

Jsme vděční za celocírkevní setkání mládeže, která se mohla konat v době od posledního synodu. Bylo to setkání v Novém Městě na Moravě v květnu 1969 s heslem "Pod mocí pravdy" a v Jimramově v září 1971 s heslem "Zápas víry". Obě setkání byla početně velmi navštívena a znamenala povzbuzení pro mladé lidi žijící v diasporní situaci naší církve.

Časopis pro naši mládež "Bratrstvo" vychází nákladem 3.000 výtisků, které jsou zcela rosebrány. Ohlasy na jeho uroveň jsou vcelku velmi příznivé. Používá se ho i jako pracovního materiálu ve sdruženích a na druhé straně je spojkou s mladými lidmi v diaspoře. Má veliký význam i pro mravní výchovu mládeže, vede ji k odpovědnosti v práci a ke kladným úkolům v dnešní společnosti.

Snad je na místě zmínit se v této zprávě o vztahu mládeže ke sborovému životu. Na jedné straně mladí lidé hledí na církev a sbory mnohem kladněji, než jak se říká a nařiká. Přicházejí se sympatizující zvědavostí a něco od církve očekávají. Někteří z nich cítí dokonce i určitou spoluodpovědnost za to, jak církev vypadá a chtěli by spolupůsobit na její vnitřní obnově. Na druhé straně i ta ochota ke spoluodpovědnosti neznamená, že by se chtěli církvi "upsat". Nezajímá je otázka formálního členství a kolikrát i ti nejhorlivější, kteří přicházejí zvenčí, se do církve ani nepřihlásí. Nechtějí také souhlasit se vším, co by jim bylo nějak "shora" předkládáno a o nich rozhodováno. Přece však, jak bylo řečeno, čeká mládež od církve něco kladného, a to především odpovědi na otázky po smyslu života, po stupnici hodnot, po životním stylu. Někteří lidé zaujme spíše prožitek důvěry a otevřenosti v některých sborech. I to mnoho znamená. Církev a sbory mohou mnoha mladým lidem dát to, co uzce souvisí s evangeliem o Ježíši Kristu a s jeho cestou. Oni pak sami mohou v tomto ovzduší růst a probíjovat se k hlubinám víry, naděje a lásky.

§ 6 PODÍL LAIKŮ NA PRÁCI SBORU

Slovo laik pochází z řeckého slova laos, které znamená lid. V tomto smyslu jsme všichni Kristem voláni, abychom byli jeho lid, laos, v němž všichni svá různá obdarování dáváme do služby svému Pánu, aby jeho vláda byla v tomto světě zjevná. Podíl práce se tu nedá vystihovat žádnými měřítky, protože obsahuje celý lidský charakter, jednání v rodině, zaměstnání i v celé lidské společnosti - všude tu je křesťan vyslancem Kristovým a jeho práce a celý život je svědectvím o tom, jak jsme se jím dali proniknout. V tomto smyslu jsou laici pravými posly evangelia na místech, kam hlas církve nebo kazatele dorazit nemůže.

Do povolání křesťana patří ovšem i úsilí, aby naše sbory byly místem, kde se všichni stavíme pod společnou autoritu praprávnice evangelia, kde přijímáme povzbuzení i sílu k uvědomělému křesťanskému životu, kde se staráme i děti i mládež, o staré a nemocné; kde bereme na sebe odpovědnost i za ty, kteří žijí mimo sbor i mimo dosah evangelia.

Nelze říci, že by v našich sborech proniklo vědomí, že každý nese svůj podíl odpovědnosti za život ve sboru. Mluvívá se o systému "jednoho muže" - myslí se jím farář, na kterém všechno ve sboru leží, od kázání až po opravu střechy na sborovém domě - a nejednou se to jeví tak, že se sbory i staršovstva celkem snadno a rády s tímto systémem spokojí. Sotva se posud podařilo tento nepresbyterní systém prolomit. Často jsou to spíše faráři, kteří touží po větším zapojení laiků, ne především proto, aby se jim ulehčilo, ale aby sbor žil zdravým životem organismu, v němž jediné součinnost všech dává dobré předpoklady růstu.

- P r e s b y t e ř i -

Starších /presbyterů/ je v našich sborech přes čtyři tisíce. Měl by to být předvoj uvědomělého evangelictví. Opravdu jsou sbory, kde starší chápou své povolání za presbytery velmi vážně, jsou při všem, co se ve sboru děje, věnují mu mnoho ze svého času, nelitují těžkostí a přijímají svůj podíl odpovědnosti na životu i mdlobě své církve. Slyšíme však také o sborech, kde je o takové presbytery velká nouze, kde se málo účastní života sboru, zřídka se

scházejí - někde také jen 2-3x do roka, málo se vzdělávají, málo jsou informováni, málo hledají cestu k druhým lidem. Někdy sám kazatel věnuje málo péče svým presbyterům, nenašel k nim cestu. Jejich různá obdarování zůstávají nevyužita. Jindy přes usilovnou snahu kazatele staršovstvo ve svém celku zůstává nehybné, není tu vnitřní růst ani v osobních životech, ani ve sboru.

Pomocí a povzbuzením jsou nebo mají být p r e s b y t e r n í k o n f e r e n c e . Konají se snad ve všech seniorátech, někde se pečlivě vypracovávají pro rameno na několik let dopředu. Leckde se však projevuje i jakási unava, resignovanost, pochyby, zda je možné uvést něco nového do pohybu. Schůze i konference presbyterů se pak mohou stát málo zajímavé, málo dochází k rozhovoru, k střetávání s novými myšlenkami i proudy v teologii i v církevní praxi. Dobře se osvědčují setkání dvou nebo tří presbyterstev, kam přijdou -na rozdíl od velkých presbyterních konferencí- téměř všichni a kde výměna zkušeností i svědectví bývá živá a plodná.

S jistou únavou se setkává i práce o d b o r u p r o c í r k e v n í pracovníky. Jeho kursy zápasí o dostatečný počet účastníků a v r. 1970 musel být kurs ve Vrbně odvolán pro nedostatečný počet přihlášek. Při odboru byla zřízena podkomise pro výzkum práce ve venkovských sborech, rozešla se však, když poznala, že se amatérsky dá těžko prozkoumat a k určitým praktickým závěrům dovést složitý a nesnadný problém venkovských sborů, jejich vyliďňování, změněného rytmu jejich práce a pod. Tak je tomu ovšem i s problémy sídlišť, pohybu obyvatelstva, vzdáleností od shromažďovacích budov. Zřejmě tu nestačí dobrá vůle k zpracování těchto problémů bez odborného sociologického studia. Uvědomujeme si, možná někdy nedostatečně, jak málo o těchto problémech víme, stejně jako i o staršovstvech. V poslední době se zabývá synodní rada myšlenkou pořídit sociologický průzkum alespoň různých typů našich sborů, dále pak i podrobnějším seznamem našich presbyterů s přehledem o jejich složení, vzdělání, schopnostech, aby bylo možné lépe použít jejich ochoty k práci. - Alespoň zaznamenejme, že odbor uspořádal i dva kursy pro předčítatele kázání a vydal několik užitečných pomůcek.

- E v a n g e l i z a c e -

nemůže být jen jednou složkou sborové práce. Církev, která by ztratila zájem o to, aby celý svět byl poddán Kristu a aby všichni lidé poznali jeho milost skrze evangelium, přestala by být církví Kristovou a stala by se solí zmařenou. Musíme se značným steskem doznávat, že mnohé naše sbory opravdu v praxi ve velké míře si nejsou vědomy svého misijního poslání, žijí setrvačností, jsou uzavřené do sebe, unavené, nevyzařují radost z daru Kristovy milosti a z možnosti obecenství. Můžeme se pak např. ptát, kolik je v našich sborech radosti z krásných a levných biblí, které nám byly našimi přáteli zaslány, aby se dostaly mezi lidi; jak jsou zužitkovány pomůcky, které e v a n g e l i z a č n í o d b o r vydává, jak jsou ve sborech využity jeho výzvy k evangelizačním dnům ve sborech i v seniorátech, jak se uskutečňují jeho podněty k novým metodám práce, jaká je účast při jeho dobře připravených kurzech. Jsou tu snahy o nové formy bohoslužeb, o větší podíl laiků na přípravě kázání, uspořádání bohoslužeb, přetlumočení evangelijní zvěsti do řeči dnešního člověka? Neskládáme své naděje na probuzení církve do lidských pokusů. Bez proseb o Ducha svatého, bez pokání se žádné evangelizaci nemůže dařit. Jsme rádi,

když se v některých seniorátech /zvláště moravskoslezském/ toto říká se zvláštním důrazem. Avšak nové metody a formy práce mohou probouzet zájem o zvěst, která mnohým lidem připadá opotřebovaná, obalená nánosem zvyku, konvence, nesrozumitelné formy. - Poslední synod se vyslovil pro povolání samostatného pracovníka pro evangelizaci. Potřebnost jeho se obecně uznává, avšak nesnáze s provedením tohoto záměru se ukázaly zatím větší než naše možnosti.

- S o c i á l n í p r á c e -

patří samou podstatou -jako službou bližním v jejich rozličné nouzi- k činnosti církve. I tam, kde stát nebo společnost poskytne starým a nemocným lidem dostatečné i dobré podmínky k životu, vždy ještě má církev mnoho ukolů i možností i příležitostí k individuální péči o jednotlivce, o jejich duševní i tělesné zdraví. Těžisko práce je tu ve sborech, v jejich duchovní živosti, jež nemůže jít nevšimavě kolem člověka v jeho rozličné nouzi. O d b o r y k ř e s t ě a n s k é s l u ž b y ve sborech i v seniorátech si dávají práci, aby našly správný obsah i metody činnosti. Nelze říci, že by se jim to vždy dařilo. I synodní odbor křesťanské služby zápasí o koncepci práce. Kursy, jež jednou za rok pořádá ve Vrbně, mohou shromáždit jen malou část zájemců o prohloubení této činnosti. V posledních letech věnuje tento odbor svou pozornost pečovatelské službě, kterou tak velice potřebují staří a osamělí lidé, jichž je i v našich sborech velmi mnoho.

§ 7 MRVNÍ PROBLÉMY V NAŠICH SBORECH

Smyslem vší sborové práce je výchova člověka, aby byl zasažen Božím Slovem a veden Božím Duchem, a tak rostl v Kristovu podobnost - "v míru postavy plného věku Kristova". Takto vyzbrojeného člověka pak chce církev postavit do života, aby se v něm osvědčil jako muž Boží pravice.

Všude v každém našem sboru, jsou takové vzácné, silné charaktery, muži a ženy, staří i mladí, kteří na sobě nosí pečť, že s Ježíšem bývali. Není jich mnoho. Někde slyšíme nářky, že ubývají, ale jsou! Jsou to pravidelní návštěvníci chrámu, milovníci Písma, modlitebníci, silní v tělesném trápení, pevní ve zkouškách, hotoví sloužit všemu dobrému, ochotní i k obětem pro dílo církve. Najdete mezi nimi také tiché rozséváče dobrého semene, pomocníky pravdy, služebnice milosrdenství. Někteří umí napomínat v lásce, ustavit v naději a potěšit. Jiní zase odvážně staví hráz sobectví a násilnostem, stojí příkladem svědomitosti v práci v továrně i na poli. Jsou voláni k odpovědným funkcím ve veřejném životě a spojují se s těmi, kterým jde o veřejné dobré. Blahoslavení tiší v zemi!

Avšak mravní život v našich sborech je těžko změřitelný. Stává se utajeno mnoho špatnosti i mnoho dobrého. Nutno doznat, že máme také členy, kteří se od ostatních mnoho neliší. Máme jednotlivce i rodiny odcizené vlivu Božího Slova. Máme muže, libující si v karbanu a pijáctví. Máme rodiny narušené hněvy, sváry, sobectvím, nevěrou, smyslností a leností. Mezi dospělými i mládeží máme též takové, kteří nerespektují autoritu, lidi bez nadšení, omrzelé a lhostejné k duchovním základům. Jistě, že máme také muže a ženy, kteří věří a milují vše čisté a v Ježíši Kristu vidí svého Pána. Ale je jich pro naše sbory a pro věc Kristovu v národě málo.

/Zpráva synodní rady/

Zvláště naše vesnice prodělaly v posledních dvaceti letech hluboké proměny, vynesly na povrch řadu charakterových kazů - podezírání, osočování, nedůvěru, pomluvy. Často i celé rodiny stály proti sobě. Bylo tu třeba mnoho pastýřské moudrosti a silného sborového prostředí, aby se tyto těžkosti překonaly. Je třeba radostně zaznamenat, že členové našich sborů v těch kritických letech působili dobře svým vlivem.

S lítostí zaznamenáváme, že nejeden evangelík zapírá své předsvědčení a umlčuje hlas svého svědomí. Zase rostou řady "tajných evangelíků". Proč? Od presbyterů slyšíme: Naše sbory nejsou již takovými světly, jako bývaly. Nevychází z nich taková záře čistého a Boží vůle poslušného lidství. V tolerančním sboru, který před 50 lety vynikal horlivostí, kázání a službou lásky, slyšíme: Zchuravěli jsme a zplaněli jsme. Co nás také bolí, jest to, že i my evangelíci chceme být lidskou chytrostí opatrní tam, kde bychom měli být zásadní a pevní. Dopouštíme se omylu i tím, že chceme vzít všecku pravdu a spravedlnost do svých vlastních rukou a ve své slepotě se domníváme, že sami můžeme o všem rozhodovat a sami všeho dosáhnout. Tato naše pýcha pak bývá pramenem mnohého trápení.

V naší církvi také přibývá počet narušených manželství a rozvodů. Bude třeba o manželstvích a rodinném životě vůbec připravit důkladnou studii pro příští synod.

§ 8 KAZATELÉ

Boží svědkové to nikdy a nikde neměli snadné. Kristus nesliboval těm, které posílal do světa, zlaté ostrovy, pohodlnou cestu, laskavá přijetí a pochopení, ale cestu mnohých těžkostí, posměchu a utrpení. Kazatelství je vlastně společenstvím kříže v Božích službách. Ale jaká pomoc a jaké světlo Ducha Svatého! Kolik vzácných níka svítí! Jaké vyzbrojení zbraněmi Ducha Svatého! V jakém společenství jest připraveno pro ty, kdož se mu oddali! V jakém společenství duchovních obrů, kteří vyrostli na naší reformační půdě, smíme stát! A neuvadlá koruna slávy je připravena těm, kdož dobrý boj bojovali!

A přece máme kazatele zatrpklé, duchem skleslé, kteří se octli v izolaci. Máme kazatele, kterým vyschly duchovní zdroje a oni se stali sami sobě břemenem. Máme vykladače, kteří se se svými akademickými zájmy a doktrinálními teoriemi uzavřeli na svých farách a k lidu mají daleko. Máme pastýře, kteří přestali být strážnými mezi bratřími. Máme faráře i povážlivých charakterových slabostí, nad nimiž je nám smutno.

Ale máme kazatele, vychovatele a pastýře, za něž nepřestáváme být Pánu Bohu vděční. Stojí uprostřed svých bratří, rozumí jejich bolestem a nadějím, vědí, že Kristus dostačí na všecku problematiku života; nestaví na odív svou učnost, nekáže nic, co sami dříve neprožili - kazatelé věrní v mále, kteří s pilností pracují v jistotě víry, že stojí ve službě Nepřemožitelného. Ti jsou ozdobou a požehnáním církve, milováni svými sbory a respektováni všemi lidmi. Drží je vidění Neviditelného a obecenství církve, do něhož sami vkládají ze své věrnosti a obětavosti. Mají svůj chléb, o kterém svět neví. Jejich modlitby drží jejich sbory.

Synodní rada nezakrývá tomuto synodu, že má starosti s některými duchovními. Ale tuto starost daleko převyšuje radost a vděčnost za ty, kdož celým svým životem osvědčují, že mají pověření od vítězného Pána.

Bylo by nevděčné, kdybychom nepřipomenuli manželky našich duchovních. Nemají to nikterak snadné. Mnohými těžkostmi se musely promodlit a protřpět. Ale stojí s námi oddaně a věrně. Pro to, co přinášejí k udržení rodiny, mají náš obdiv i naši uctu.

§ 9 BOHOSLOVCI - FAKULTA

K předním starostem církve patří péče o její bohoslovecký dorost. Každým rokem vyhlížíme příchod nových bratří a sester, kteří by se na Komenského evangelické fakultě připravili pro celoživotní službu kazatelů v církvi. Letný pohled na přiložený seznam posluchačů bohoslovecké fakulty z naší církve nás naplňuje radostným očekáváním, že v příštích třech letech /bude-li to Boží vůle a osvědčí-li naši bohoslovci svou připravenost a ochotnost sloužit v církvi/ nastoupí na roli církve celkem 33 bratří a sester, někteří z nich po splnění vojenské služby. V dnešní situaci diasporní církve, která má navíc mnoho uprázdněných sborů, bude to největší dar, jaký církev z Boží milosti dá svému Pánu a sobě.

Avšak to daleko nestačí doplnit řady duchovních, kteří odcházejí do důchodu. A proto synodní rada zavádí nový systém školení diaconů.

Má to být tříleté studium při zaměstnání, které by vyškolovalo především ty členy sborů, kteří by byli ochotni po ukončení tohoto kursu pracovat plnočasově v našich sborech.

Naše radostná naděje je však také provázena starostlivostí, jak tato přípravná léta proběhnou, a jak naši bohoslovci využijí všech možností, které jim fakulta i pražské sbory poskytnou. Tato starostlivost synodní rady se projevila v přípravě Řádu pro studenty bohosloví, ve kterém synodní rada vyslovuje očekávání, že studenti mají upřímný umysl stát se kazateli církve, že budou žít ukázněně, pravdivě, pilně studovat a v semináři zachovávat pravidla dobrého spoluzití. Dále od našich studentů očekáváme aktivní účast na sborovém životě, v práci mezi dětmi, mládeží i mezi nemocnými a starými, a to ve sboru, který si sami zvolí a který také během studia mohou měnit, aby měli možnost poznati zvláštnosti té či oné sborové práce. Se studenty udržujeme pravidelné styky - jako jednotlivci i společně.

V posledních dvou letech jsme se museli zabývat řadou složitých problémů vztahu studentů k církvi, ke studiu, k profesorům. ovzduší v semináři bylo občas plné nervosity, nekázně, vzdorovitosti, unáhlené kritičnosti a v neposlední řadě i nespokojenosti se studijním programem. Došli jsme k závěru, že ani fakulta a ani církev nemohou čekat, že se to samo nějak vykrystalisuje. Ovšem, že jsme se při řešení složitých otázek zásadních i osobních nestavěli do pozice soudců, ale přiznávali jsme si, že jsme všichni spoluodpovědní za stávající poměry, a že je třeba učinit všechno, abychom s porozuměním, v lásce a s dobrou vůlí našli cestu k lepším poměrům. Dva studenti k naší lítosti byli vyloučeni a několik jich bylo napomenuto.

Proto důležitým činitelem v úpravě vztahů v Husově bohosloveckém semináři jest Domácí řád, který vydal děkan KF se schválením fakultní rady dne 1. září 1971. Dle tohoto řádu správu bohosloveckého semináře vykonává šestičlenná pedagogická komise, čtyři členové jsou zvoleni fakultní radou a ředitel HBS a tajemník fakulty jsou členové virilní.

Jsme vděčni sborům a všem členům církve za lásku, kterou každoročně osvědčují vánoční sbírkou pro podporu bohosloveckého studia. Je to jistě projev víry v nezadatelné poslání církve. Stejně tak i fond Kosteleckých, z něhož jsme mohli již letos udělit cenu za nejlepší písemnou práci o církvi, je důkazem, že tu jsou netoliko sbory, ale i rodiny, které věc příprav budoucích svědků nosí v srdci.

Šířka na bohoslovce stoupá každoročně, přesto však nestačí na úhradu stipendií, neboť se zvýšeným počtem bohoslovců roste uměrně i potřeba finančních prostředků.

X X X

Komenského evangelická bohoslovecká fakulta oslavila v roce 1969 v auditoriu maximu Karolina 50. výročí svého trvání. Za tu dobu vykonala uctyhodný kus práce výchovné, vědecké a ediční. Dnes naší církvi slouží kazatelé jí vychovaní. Mnohí z nich dosáhli doktorských hodností netoliko na své Alma Mater, ale i na fakultách zahraničních. Její profesori byli a jsou členy významných výborů světových církevních gremií, jsou voláni k přednáškám na fakultách a konferencích v evropských i zámořských zemích.

Slavnou a nesmazatelnou kapitolou v dějinách fakulty i církve jest účast a vedení profesorů v díle překladatelských komisí Starého a Nového zákona. Tyto komise odevzdávají církvi a národu vpravdě jedinečné dílo - výmluvné svědectví o nezmaritelnosti Božího Slova. Profesori Dr Bič a Dr Souček by se sotva byli odvážili takového díla, kdyby fakulta si dříve nevychovala řadu schopných a oddaných spolupracovníků. Synodní rada učiní vše, aby výsledky práce těchto dvou komisí byly dále publikovány.

X X X

Umístění Komenského bohoslovecké fakulty v Husově domě jest po všech stránkách nevyhovující. Veliká a vzácná knihovna, s mnohou pečlivostí vedená a doplňovaná, prostě volá po lepším a jistějším umístění, aby mohla být dobrou služebnicí. Stejně tak i Husův bohoslovecký Seminář v Jirchářích naprosto nedostačuje. Čtyři studenti v jednom pokoji - jaké to prostředí pro náročné studium. Nevyhovují ani posluchárny, ani studovny pro profesory. Naše církev je něčím povinna své fakultě a měla by učinit všecko, co je v její moci, aby fakulta měla svůj vlastní domov. V posledních letech jsme mohli u nás přivítat řadu významných vůdců sesterských církví zahraničních. Ukazovali jsme jim bedné umístění fakulty. Setkali jsme se s jejich porozuměním. Viděli prostě dost, aby poznali, že je nám potřebí pomoci. Požádali jsme církevní sekretariát při MK o zásadní souhlas k výstavbě fakultních budov, abychom mohli jednat s příslušnými uzemními plánovateli města Prahy.

§ 10 VYDAVATELSKÁ ČINNOST CÍRKVE

Jsme vděční, že v době od posledního synodu mohla vyjít řada publikací /celkem 26 titulů/. Po slibném rozběhu v minulých letech /viz zprávu poradního odboru vydavatelského v tiscích synody č.8/, je však nyní vydavatelská činnost církve opět stahována do úzkých kvót přiděleného papíru, který nestačí na víc než na čtyři knížky ročně. Kromě Kalendáře a příručky Na každý den pak už zbývají jen dva tituly. Tím je ohroženo pravidelné a rychlejší vydávání nového překladu a výkladu bible. Např. nový překlad evangelií čeká již dva roky, podobně i další díly překladu a výkladu starozákonní řady. I jiné publikace, připravené k tisku, musejí být odsouvány.

Své nepřekonané nesnáze má i časopis církve Český bratr, zejména pokud jde o včasné vycházení. Byla také snížena výše nákladu, takže nyní se tiskne pouze 5.700 výtisků a není možno přijímat další předplatitele. Také homiletická příloha Českého bratra /Sbírka kázání/ byla redukována na polovinu /z 32 stran měsíčně na 16/.

Synodní rada za těchto okolností soudí, že bude třeba rozšířit vydávání různých pomůcek a příruček rozmnožovací technikou, i když to bude znamenat další zatížení kanceláře synodní rady.

Máme však dojem, že je ještě jedna nesnáz: že se v našich sborech málo čte, zvláště články poněkud těžšího obsahu. /Svědčí o tom např. poměrně malý počet odběratelů Křesťanské revue - ve všech protestantských církvích kolem 1.600 abonentů./ V knihkupectví Kalich je také ještě z minulosti řada dobrých knih, které by mohly a měly být rozebrány.

§ 11 ČINNOST SYNODNÍ RADY

Máme-li podat přehled a charakteristiku činnosti synodní rady, je možno říci, že tato činnost má tři hlavní oddíly :

1. P r á c e v ú s t ř e d í

Tato část práce/tj. práce při přípravách na schůze a při pravidelných schůzích synodní rady/ byla dána především:

- a/ kompetencí vymezenou v církevním zřízení a v řádech o správě církve. Jsou to všechny povinnosti a oprávnění dané synodní radě těmito a dalšími předpisy.
- b/ Promýšlením cesty církve mezi požadavky Písma, církve, jejího vyznání, zásad, řádů i usnesení synodních, mezi požadavky státní správy a potřebami určitých skupin v církvi /mládež, studenti, SČED a pod./.
- c/ Promýšlením a uskutečňováním domácích i zahraničních ekumenických styků.
- d/ Osobním jednáním a napomínáním.
- e/ Vedle toho vyřizuje synodní rada běžnou personální, správní a hospodářskou agendu.

Schůze se konají nejméně jednou za 14 dní a trvají 7-8 hodin. Došlé spisy jsou rozdělovány mezi členy synodní rady - referenty, kteří podrobně informují synodní radu, pak je věc zpravidla diskutována a jsou přijímána usnesení, většinou jednomyslná. Spisy

s usneseními synodní rady jsou předávány kanceláři SR a vyřizují je tajemníci, nevyhradí-li si členové synodní rady, že spis vyřídí sami. Synodní rada v následujícím zasedání kontroluje, zda všechna usnesení byla kanceláří SR provedena. Tajemníci synodní rady se účastní zasedání synodní rady s hlasem poradním.

2. N á v š t ě v y č l e n ů s y n o d n í r a d y v e s b o r e c h

Synodní senior od posledního synodu do konce září 1971 navštívil celkem 126 sborů. V některých z těchto sborů vykonal také kázání Božího Slova i v jejich kazatelských stanicích. Pozvání bylo více nežli nedělí v roce. Proto bylo třeba v některých nedělích navštívit dva sbory, jeden dopoledne a druhý odpoledne. Ve vzdálenějších oblastech církve bylo třeba takové návštěvy ve dvou sborech organizovat netoliko z důvodů časových, ale i úsporných. Visitace byly konány ve sborech, které si připomínaly výročí svého založení, výročí postavení chrámů, při příležitosti dedikace nových modliteben, sborových domů a středisek. Jindy to byly instalace nově zvolených seniorů /v tomto období 7/, ordinace nových kazatelů /celkem 11/, celocírkevní shromáždění či návštěvy, ve kterých šlo o povzbuzení sboru. Vedle těchto visitací synodní senior vykonal ještě návštěvy pastoračního charakteru ve 36 sborech a 5 pastoračních konferencích.

Vedle synodního seniora vykonali podle svých časových možností řadu návštěv ve sborech také ostatní členové synodní rady. O všech těchto visitacích členové synodní rady informovali v následujících schůzích.

Snažili jsme se v kázáních, proslovech a přednáškách o to, aby tyto návštěvy měly charakter evangelizační, povzbuzující i poučný, osvětlující postavení a poslání církve v těchto časech. Věříme, že nebyly bez požehnání.

3. Ú v a h y n a d s t a v e m c í r k v e d o m a , v t i c h u p o k o j í k u

K práci a činnosti synodní rady patří i to stálé upnutí všech členů synodní rady na úvahy nad stavem církve, na přípravu na rozhovory, na zaujetí stanovisek, na přemýšlení o smyslu, cíli různých činů a výroků některých spolubratrů doma, v tichu pokojíku.

Synodní rada v celé své činnosti stála vědomě a programově na principu nejdůležitější demokratičnosti, otevřenosti, přímosti a přístupnosti jakýmkoliv argumentům, které vždycky svědomitě rozvažovala. Snažila se přispět k vnitřnímu zdraví, síle a kráse církve. Péči o to pokládala a pokládá stále za svůj prvořadý úkol a cíl všeho svého snažení bez ohledu na potíže, rizika a nepochopení.

x x x

V této souvislosti je třeba uvést spolupráci a pomoc, kterou dostávala a kterou očekává synodní rada od s e n i o r á t ů, konkrétně od seniorátních výborů. V duchu synodálního principu vyvíjela se práce a spolupráce se seniorátními výbory celkem dobře. Je ovšem také skutečností, že synodní rada někdy musela seniorátní výbory "přitahovat" k plnění jejich povinností. Synodní rada si uvědomuje důležitost seniorátů. Nestačila by prostě na

všecko sama a sbory potřebují často pomoc. Podle jejího názoru senioráty jsou zcela organické články církevního vedení a správy.

x x x

Stejně jako senioráty, tak také některé poradní odbory a komise se staly významnými pracovními články v činnosti synodní rady. V těchto odborech a komisích široký okruh bratří a sester obětavě pomáhal svými znalostmi, pilí a vytrvalostí ke kvalitnější práci. Synodní rada hodlá i nadále co nejvýrazněji podpořit práci poradních odborů a komisí. - Je nutno ještě konstatovat, že v poradních odborech a komisích synodní rada záměrně poskytl místo a možnost uplatnění zástupcům různých názorových skupin. /Zprávy poradních odborů a komisí jsou připojeny zvlášť. Tisk č.8./

x x x

Připojme ještě několik slov o činnosti kanceláře synodní rady. Především je nutno vzdát kanceláři uznání a dík za její práci. Je s podivem, jak při nejjednodušší organizaci i technickém vybavení celá agenda funguje. Cítíme ovšem i nedostatky této organizace. Bude potřeba uvážit, že za oněch více než padesát let od vzniku dnešních forem církve rozrostla se úřední agenda, rozšířily se styky mezinárodní, ekumenické, vzrostly úkoly. Církví procházejí značné peněžní prostředky. Bude tedy potřeba pomýšlet na zdokonalení a modernizaci. Nepůjde to bez odborníků, jistě také theologů, ale kromě nich i odborníků administrativních, organizačních i provozních, patrně to nepůjde ani bez doplnění personálního stavu kanceláře.

x x x

V období po minulém synodu se synodní rada starala, aby byly dokončeny práce na prohloubených soupisech archívních fondů, jak to uložil sborům XVI. synod. Většina sborů už synodní radě oznámila splnění tohoto úkolu. Ještě však je 22 sborů, kde prohloubený soupis není vypracován, z toho hodně sborů obsazených a 6 sborů, které jsou mladé a jejichž archiv není nikterak veliký. Také většina těch sborů, kde kancelář synodní rady žádala nějaké doplňky, dosud neodpověděla. Staršovstva by měla podle Řádu o správě církve /34,6/ dbát, aby tyto práce byly provedeny.

x x x

§ 12 ZÁLEŽITOSTI HOSPODÁŘSKÉ A STAVEBNÍ

Především je nutno zhodnotit stoupající porozumění většiny členů církve pro její potřeby, což se projevuje ve zvyšující se obětavosti přes snižující se počet členů. Celková obětavost na duši se zvýšila z Kč 30,69 v roce 1968 na Kčs 38,10 v roce 1969.

Značná část členů církve svůj salární příspěvek pravidelně zvyšuje. Je však stále ještě velký počet těch, kdož salární příspěvek neodvádí nebo tento příspěvek neodpovídá výši, která je očekávána. V tomto směru je nutno uplatňovat nový salární klíč, schválený synodním zastupitelstvem. Musíme si být při tom vědomi,

že náklady na sborovou práci a údržbu budov se zvyšují a že jenom zvýšenou obětavostí opatříme dostatek prostředků, aby nebylo nutno omezovat rozsah duchovní práce ve sborech a v církvi.

Celocírkevní sbírky konané podle usnesení synodu jsou pravidelně vyhlašovány. Většina sborů tyto sbírky řádně koná. Menší počet sborů však za minulý rok neodvedl celkem 25 celocírkevních sbírek. Za poslední 3 roky vzrostly celocírkevní chrámové sbírky asi o 35%.

Mimořádná dobrovolná sbírka pro fond sociální výpomoci duchovním se setkala ve většině sborů s příznivým ohlasem. V roce 1970 bylo na tento účel věnováno celkem Kčs 892.441. Přísliby pomoci na tento účel pro rok 1971 jsou přibližně ve stejné výši. Nadějeme se, že i zbývajících sbory projeví pro tuto sbírku větší porozumění nežli tomu bylo dosud.

Ve sbírce na Jubilejní dar vděčnosti nebylo stále dosaženo stanoveného cíle 2 mil. Kčs. Dosud bylo dosaženo Kčs 1,258.572.88. Tyto prostředky slouží na poskytování bezúročných půjček sborům při větších opravách. Potřeba oprav stoupá a prostředky, které jsou k dispozici, stále nedostačují. Je nutno vyzdvihnout příklad z jednoho sboru, kdy na přání zesnulého namísto květinových darů byla při pohřbu provedena sbírka na Jubilejní dar vděčnosti, která vynesla Kčs 2.000.

Velice potěšitelné jsou výsledky sbírek na Jeronymovu jednotu. Ročně je dosahováno zvýšení zhruba o 10% a v roce 1971 bylo na tento účel věnováno celkem Kčs 1 151 000.- z toho na Hlavní dar lásky Kčs 175 000. Přesto však není stále možno uspokojit všechny žadatele o pomoc a žádosti je třeba krátit asi o 1/3.

Údržbě sborových budov je věnována zvýšená péče. Byl proveden velký počet generálních oprav a velkých běžných oprav. Dále byly provedeny některé novostavby, z nichž zmiňujeme novostavbu sborového domu v Praze-Kobylisích, v Českém Brodě, kursovního stadiónu v Chotěboři.

Je třeba dbát, aby opravy byly prováděny odborně, účelně a hospodárně. V tomto směru vyvíjí činnost stavební odbor synodní rady, který všem zájemcům poradí. Nedořešenou je stále ještě otázka některých starších církevních budov, které jsou v současných poměrech nevyužity. Jejich údržba zatěžuje neuměrně hospodaření některých sborů. Dále je nevyřešena otázka církevních budov pro nově vznikající sídliště, v nichž nejsou k dispozici prostory pro shromažďování. Problém spočívá větší měrou v hospodářském zajištění případných novostaveb.

III. S T Y K Y P Ř E S E R A N I C E C Í R K V Ě

§ 13 VZTAHY K CÍRKVÍM V ČSR A SSR

a/ E k u m e n i c k á r a d a c í r k v í v Č S R

I když vzájemné vztahy církví, a zejména evangelických, by měly být založeny především na zásadách evangelia, musíme se zarmoucením vyznat, že zejména v posledním období byly tyto vztahy značně ovlivněny faktory netheologickými. Federalisace našeho státu, založení dvou socialistických republik a dvou národních ministerstev kultury přivodily zánik společné Ekumenické rady církví v ČSSR a vyústily zatím v založení Ekumenické rady české, do které vstoupily všechny církve z českých zemí, do té doby sdružené v Ekumenické radě církví v ČSSR. Statut české Ekumenické rady obsahuje ustanovení o možnosti schůzek a spolupráci se slovenskou Ekumenickou radou, ke které, žel, dosud nedošlo, již z toho důvodu, že slovenská Ekumenická rada zatím ještě neexistuje. Třeba po pravdě konstatovat, že státní úřady nenaléhaly na zrušení nebo rozchod Ekumenické rady církví v ČSSR, došlo k němu z popudu některých církví v SSR.

Za zvláštní zmínku pro charakter ekumenických vztahů domácích stojí i ta skutečnost, že žádná církev v ČSSR nepozvala v období od minulého synodu zástupce nebo představitele naší církve na obdobné shromáždění, jako je náš synod, ač všechny tyto církve /včetně církve římsko-katolické/ byly na poslední synod pozvány a jejich zástupcům byl dán statut pozorovatelů na synodu. Tohoto práva některé církve též použily.

Nový statut Ekumenické rady české omezil možnosti instituční spolupráce v nižších církevních složkách i ve vrcholném orgánu tím, že připouští místo dosavadních komisí jen referenty a omezil počet referentů na 5. Tajemník ERC v ČSR je teď jen jeden /doc. Dr. M. Salajka z církve čsl./, naše církev je zastoupena 2 referenty /Dr. Petr Pokorný je referent studijní a B. Sedliský je referent pro Biblické dílo/. Práce ERC v ČSR se zatím pro krátkost doby od jejího vzniku nemohla plně rozvinout, spatřujeme v ní přes různé nedostatky jistě z části zaviněné i námi, nástroj ekumenické spolupráce, který lze dále rozvíjet a zdokonalovat. Referát ERC v ČSR Biblické dílo zahájil úspěšně činnost tím, že se mu podařilo dovést a rozdělit mezi české církve 70 000 biblí určených pro prodej, jako dar Spojených biblických společností, mezinárodní organizace se sídlem v Londýně. Peníz, získaný prodejem těchto biblí zůstává trvale určen pro účel další výroby a šíření biblí u nás a nemůže být bez souhlasu dárce použit k jiným účelům. ERC v ČSR zůstává pomocí svého referátu pro ekumenickou aktivitu /ref. br. kazatel Michal z Církve Bratrské/ organizátorkou každoročního Aliančního týdne modliteb.

b/ V z t a h y m i m o E R C v Č S R

Vedle křesťanské pospolitosti na půdě ERC v ČSR vytvářejí se další užší společenství domácích církví. Tu zejména spojení dosavadních dvou světových svazů církví presbyterních a kongregačních v nový jednotný Světový svaz reformovaných církví a setkání představitelů naší církve a Církve Bratrské /dříve Jednoty českobratrské/

na spojovacím sjezdu v Nairobi /Kenia, Afrika v r.1970/ vedlo k užším stykům obou těchto církví i na domácí půdě. Je třeba, aby nadějný začátek - společné shromáždění v Praze na půdě sboru Církve Bratrské a pracovní porady představitelů obou církví přešly od slov k činům a k příkladu praktické spolupráce na půdě našich sborů s možnostmi společných shromáždění, vzájemného zastupování kazatelů a plánu společné práce v zájmu účelného rozmístění kazatelů obou církví. O podobnou spolupráci usilujeme s Jednotou Bratrskou, kde došlo též k závažným rozhovorům mezi představiteli obou církví, které ukázaly, jak blízko k sobě stojíme.

c/ Č t y ř s t é v ý r o č í Č e s k é k o n f e s e

Po těchto rozhovorech vyzvali jsme všechny církve v českých zemích, navazující na reformační dědictví, aby spolu s námi připravily výročí 400 České konfese a pokusily se o společné vyznání víry. Na toto pozvání kladně odpověděly Církev Bratrská, Jednota Bratrská, Evang. církev metodistická, Bratrská jednota baptistů a jmenovaly své zástupce do společné komise, která má vypracovat společný návrh, jak důstojně a tvořivě vzpomenout České konfese. Zatím se sešli představitelé těchto církví a připravili nárys prací pro tuto komisi. Dodatečně se přihlásila ke spolupráci na tomto díle i Čsl. církev, rovněž je zvána ke spolupráci Slezská církev a.v.

Přípravná komise, ve které budou zastoupeny všechny jmenované církve, připraví :

1. Studii o tom, co víme o České konfesi, jak k ní došlo a co je v ní stále živé a závazné, abychom tak měli reálnou bázi pro další kroky. Tuto studii připraví prof. Dr.Molnár asi během čtvrt roku a dá ji k dispozici církvím. Očekáváme, že se jí budou zabývat pastorální konference a případně i jiné zájmové skupiny, jak historické tak i theologické.
2. Dále se tato skupina bude zabývat přípravou vyznání, které by bylo přijato všemi těmito církvemi. V tomto vyznání by mělo být jasné, stručné a civilně řečeno na čem stojíme a v čem spatřujeme své poslání.
3. Konečně tato komise připraví návrh elaborátu, jaké důsledky z takového společného vyznání víry plynou pro život našich církví.

d/ V z t a h y k ř í m s k o k a t o l i c k é c í r k v i

Vztahy ke katolické církvi v ČSR se rozvíjely od minulého synodu nadějně, došlo k utvoření některých orgánů, ve kterých byly zastoupeny obě církve; sbližujícím momentem je spolupráce na novém překladu bible, kde v oboupřekladatelských komisích jsou i katoličtí theologové. Zejména novozákonní komise usiluje od počátku o ekumenický překlad, což se jí daří. Důsledkem toho bylo i zastoupení katolické církve v odboru EŘČ v ČSSR. Biblické dílo a plány na společné vydání překladů novozákonních knih. Po změně statutu nové EŘČ tyto kontakty ustaly, snaha po společném překladu Písma však trvá i nadále a prakticky se provádí.

e/ Otázky smíšených sňatků a jiné theologické otázky

Na pořadu jednání mezi naší církví a církví římskokatolickou byly především otázky t.zv. smíšených manželství ve světle papežského Motu proprio Matrimonia mixta /nová úprava pokynů řím.kat. církve při sňatku řím.kat. s příslušníkem jiné křest. církve/ a otázky vzájemného uznání křtu. Došlo tu též k výměně závažných dopisů mezi vedením obou církví o nové úpravě smíšených sňatků v CSR a synodní rada vydala též pokyny pro naše sbory. Jde o otázky velmi závažné, nevyřešené a po synodu se k nim bude muset vrátit i náš theologický poradní odbor.

Dále je předmětem jednání pokus o sjednocení znění modlitby Páně a apoštolského vyznání víry, vypracování ekumenického zpěvníku, liturgie společných služeb Slova i jiné aktuální otázky theologické. Zkušenosti, získané při provádění nových předpisů o smíšených sňatcích ukazují, že na řím.kat. straně i přes snahu uznávat "oddělené bratry" za plnoprávné křesťany je ještě mnoho překážek na cestě ke vzájemnému porozumění a respektu. Ovšem, i zkušenosti ve světové ekuméně ukazují, že cesta vzájemného sbližování protestantů a řím.katolíků je nesnadná a zdoluhavá a že jde o proces diferencovaný v obou typech církví, kde je třeba na obou stranách přemáhat mnohá residua z minulosti dávne i nedávne.

Soudíme, že spolupráce s katolickými bratry je i při naznačených theologických otázkách a problémech velmi užitečná pro další ekumenické vztahy mezi našimi církvemi.

f/ Styky našich farních sborů se sbory jiných církví

Vztahy ekumenické na sborové úrovni byly v uplynulém období stále živé, docházelo k různým ekumenickým setkáním a společným bohoslužbám Slova se všemi křesťanskými církvemi, i když počet takových shromáždění se oproti minulosti snížil.

§ 14 VZTAHY K CÍRKVÍM V ZAHRANIČÍ

Přes značná omezení cest církevních pracovníků do ciziny, i z ciziny, vztahy k sesterským církvím v zahraničí byly dále úspěšně rozvíjeny, jak o tom svědčí přehled těchto setkání /viz tisk synodu č.18/.

Církev těžce nesla v minulém období neúčast volených zástupců naší církve na různých schůzích výborů Světové rady církví /např. v komisi pro Víru a řád a v komisi SRC pro veřejné záležitosti/, nemožnost využití stipendií pro studium našich mladých theologů v zahraničí, zastavení zotavných pobytů kazatelů v Casa Locarno/ ačkoliv se této zotavné akce účastní množství kazatelů z jiných socialistických států, zejména z MLR a PLR/, zastavení zotavných pobytů našich dětí na pozvání valdenské církve v Itálii/ akce Vallecrosia/ a zásadní nemožnost vysílání laických představitelů a pracovníků církve na různá setkání a konference v zahraničí na církevní půdě.

Všecky tyto otázky snažila se synodní rada v uplynulém období řešit jednáním se státní správou a dostávalo se jí přitom ujistění, že tato omezení jsou jen přechodného rázu v době trvání konsolidačního procesu v našem státě. Nadějeme se proto, že v brzké době dojde opět k rozšíření těchto styků.

§ 15 VZTAH NAŠÍ CÍRKVE KE KŘESŤANSKÉ MÍROVÉ KONFERENCI

Poslední synod se po rušné debatě usnesl, aby naše církev se dále zúčastnila práce v Křesťanské mírové konferenci /KMK/. Navrhl a zvolil 11 bratří, kteří se za naši církev měli zúčastnit IV. Všekřesťanského mírového shromáždění /VMS/. Pozvání k tomuto shromáždění obdrželi však pouze všichni duchovenští představitelé církví v ČSSR. Za naši církev byl tedy pozván jen bratr synodní senior. Jeho účast předcházelo kladné usnesení synodního zastupitelstva a jednání synodní rady s těmi, kdo byli k účasti zvoleni synodem. Synodní rada také zaslala před zahájením IV.VMS jeho předsednictvu dopis, v němž vyložila své stanovisko k práci KMK ve světle usnesení XVI. synodu.

IV.VMS se konalo v Praze ve dnech 30.9. - 3.10.71. Předsedala mu fungující vicepresidenti a v neděli pak nově zvolený prezident, metropolita leningradský a novgorodský Nikodim. Všecka jednání proběhla v bratrském ovzduší, ve snaze po vzájemném porozumění. Závěrečná prohlášení a rezoluce jsou pozváním všem křesťanům, aby pomáhali snahám OSN a podporovali všechny akce proti rasismu i boj proti kolonialismu ve všech jeho formách.

Synodní senior se účastnil práce v 5.komisi, která se zabývala problémy rasismu ve všech jeho formách a projevech. Setkal se s významnými osobnostmi protestantských církví ze Západu i Východu. Sledoval jednání v plénu, které bylo vedeno převážně v řeči anglické. Došel při tom k přesvědčení, že KMK zůstane ještě na dlouhou dobu významným církevním společenstvím především v oblasti socialistických zemí a s výraznou a bojovnou reprezentací z oblasti tzv. třetího světa a s širokými možnostmi setkání s protestantskými církvemi západního světa. Jako pozorovatelé se zúčastnili jednání IV.VMS též zástupci Světové rady církví, Světového svazu reformovaných církví, Světového luterského svazu, Konference evropských církví a OSN.

Generálním tajemníkem KMK byl zvolen Dr Károly Toth z Maďarské reformované církve. Pracovní výbor zvolil pak sedm místopředsedů, jimiž se stali zástupci Indie, Kuby, Maďarska, Malgašské republiky, NSR, Švýcarska a Polska. Sídlem hnutí dále zůstává Praha a příští VMS se má opět konat v Praze.

Přes všechny výhrady, které se v naší církvi ozývaly ještě za vedení KMK br.děkanem Hromádkou a které se ozývají i dnes, není pochyby o tom, že v KMK se promítají a budou promítat duchovní i politické zápasy dnešního světa, jak u nás doma, tak i na všech kontinentech. V době, kdy situace světa je kritická, kdy může snadno dojít k celkovému rozkladu světového společenství, musí církev ze své strany učinit všechno, aby zmírnila napětí a rozpory a pracovala k obecnému usmíření. Musí tak činit zvláště proto, že i mezi našimi lidmi je mnoho latentních předsudků a nedůvěry.

Narušení nebo dokonce přerušení spojení naší církve s KMK by mělo též nepříznivé účinky na naše vztahy k ostatním církvím domácím i zahraničním.

§ 16 VZTAH KE STÁTNÍ SPRÁVĚ

Jednání s představiteli sekretariátu pro věci církevní při ministerstvu kultury bylo rozmanitého charakteru a na různých úrovních. K rozhovorům jsme byli buď zváni, nebo jsme si je vyžádali. Všecka jednání se vyznačovala naprostou otevřeností. Jsme přesvědčeni, že jediné tak je možné docílit žádoucího řešení často složitých otázek. Byly řešeny otázky rázu zásadního, administrativního a personálního. Naše pozornost byla také přivolávána k různým nedorozuměním, které občas vznikaly v různých okresích a krajích. Státní správě stejně jako synodní radě šlo o to, aby vzájemné vztahy mezi duchovními a církevními tajemníky se dobře utvářely a aby byly odstranovány třecí plochy. Nepochybně k vyjasnění těchto vztahů přispěl i metodický výklad, kterým zejména byla usnadněna výměna kazatelen, a který byl sborům intimován oběžníkem č.8 z 11.6.1971. Nepodařilo se nám vždy docílit žádoucího řešení -zvláště v otázkách státního souhlasu pro řadu bratří pro volbu do vyšší funkce v církvi. Mnoho otázek stále zůstává nevyřešeno -jako uprava duchovenských platů. Bylo nám však dovoleno uskutečnit sociální výpomoc kazatelům z prostředků církve a přijmouti v posledních dvou letech dar sesterských církví zahraničních prostřednictvím Světového svazu reformovaných církví. Stejně tak nám církevní sekretariát při MK s pochopením vyšel vstříc při výstavbě sborového domu v Kobylisích a při zřízení kursovního střediska v Chotěboři a v některých dalších případech.

O nesnázích s účastí našich delegátů při zasedáních různých církevních gremií v zahraničí byla zmínka již v oddílu Vztahy k církvím v zahraničí.

Je si jen přáti, abychom usilovali o zachování dobrých vztahů tam, kde jsou, abychom rozhovory konali bez podrážděnosti, v ovzduší vzájemné důvěry a naděje, abychom nebudili dojem, že jsme ve státě rozkladným elementem, ale že jsme lidmi, kteří si jsou vědomi, že jim byly svěřeny převzácné statky duchovní a mravní, které mají vkládat do současného života.

Naše stanoviska chceme podrobněji vyjádřit zvláštním dopisem, který synodní rada hodlá předložit ke schválení synodu.

- - -

IV. Z Á V Ě R E M :

Celkové zaměření práce v církvi, její "strategie", jak ji chápe synodní rada, je jednoduchá : Prosit a pracovat za duchovně i hospodářsky silnou, pevnou, pro Krista zapálenou církev. Je asi předností naší církve, že se snaží proměňovat sebe samu svědectvím Božího slova, přetvářet onu pestrost individualit, z níž se skládá, ve spontánní, dobrovolnou jednotu. Nejde o uniformitu, nýbrž o svobodný konsensus bratří a sester různě obdarovaných.

Jsme si přitom vědomi, že jde v tomto zápase především o sbory, o živé sbory, které jsou místem lásky. Musíme tam mít lidi rádi -a nejen některé- a musíme ovšem vidět i lidi mimo sbor a také pro ně mít lásku. Naše sbory musí být dále místem pravé svobody, kde žijeme bez nucení, bez pobízení, bez diktátu, bez násilí - a stejně tak místem zápasu o pravdu, především o pravdu základní, poslední.

Církev a její členové dnes musí žít mezi lidmi jako zosobnitelé Kristovy služby. Ježíš přišel do světa chorých a hříšných a dal se jim cele. Jen budeme-li mít odvahu takto sloužit, bez mluvení, osvědčovat se mimo chrám, žít s věrohodností lidí evangelia, budeme také moci a smět ohlašovat příchod Božího království.

- - -

O B S A H :

I.	Slovo úvodem	str. 1
II.	Život v naší církvi	2
	§ 1 Bohoslužebný život	2
	§ 2 Biblické hodiny	2
	§ 3 Svatá Večeře Páně	3
	§ 4 Výchova dětí	4
	§ 5 Výchova mládeže	6
	§ 6 Podíl laiků na práci sboru	7
	- presbyteri	
	- evangelizace	
	- sociální práce	
	§ 7 Mravní problémy v našich sborech	9
	§ 8 Kazatelé	10
	§ 9 Bohoslovci - fakulta	11
	§ 10 Vydavatelská činnost církve	13
	§ 11 Činnost synodní rady	13
	- práce v ústředí	
	- návštěvy členů SR ve sborech	
	- úvahy nad stavem církve	
	- senioráty	
	- poradní odbory a komise	
	- kancelář synodní rady	
	- archivy	
	§ 12 Zásadní hospodářské a stavební	15
III.	Styky přes hranice církve	17
	§ 13 Vztahy k církvím v ČSR a SSR	17
	- Ekumenická rada církví v ČSR	
	- Vztahy mimo ERC	
	- čtyřsté výročí České konfese	
	- vztahy k římskokatolické církvi	
	- smíšené sňatky	
	- styky na úrovni sborů	
	§ 14 Vztahy k církvím v zahraničí	19
	§ 15 Vztah naší církve ke Křesťanské mírové Konferenci	20
	§ 16 Vztah ke státní správě	21
IV.	Závěrem	22

ZPRÁVY O ČINNOSTI PORADNÍCH ODBORŮ
A KOMISÍ SYNODNÍ RADY

a. Poradní odbory

- P.O. pro křesťanskou výchovu dětí
- P.O. pro křesťanskou výchovu mládeže
- P.O. pro vzdělávání církevních pracovníků
- P.O. pro evangelizaci
- P.O. křesťanské služby
- P.O. hymnologický
- P.O. vydavatelský
- P.O. stavební a výtvarný

b. Komise synodní rady

- Archivní komise
- Komise pro organizaci církevní práce
- Komise pro veřejné záležitosti
- Komise liturgická
- Komise ekumenická

Poznámka: Zpráva poradního odboru hospodářského je publikována v rámci informací rázu hospodářského v tisku č.9.

Poradní odbor
pro křesťanskou výchovu dětí

Členové odboru se scházeli několikrát za rok k poradám, rovněž přípravná komise. Pro styk se sbory a pro vzájemnou informaci pokládáme za důležité porady odboru se zástupci všech seniorátů jednou až dvakrát za rok; zástupci jsou tu také seznamování i s některými novými poznatky, důležitými pro náboženskou výchovu.

Aby se vyhovělo přání některých sborů probírat soustavně některou biblickou knihu, byly vydány pro minulý školní rok přípravy k evangeliu Markovu; v tomto roce se probírá Genese.

Byly vydány prozatímní rámcové osnovy pro vyučování náboženství a biblické hodiny pro děti /na dva roky/. Úplné osnovy ještě vydány nebyly, protože se ukázala nová problematika věci; mají však být dokončeny ještě v tomto roce.

Podařilo se nám vydat jako pomůcku moderní skládací flanelograf. Připravili jsme literární a písňovou soutěž, která se setkala se zájmem. Vítěznou práci z oboru náboženské prvouky od b.far.Lučka Rejcherta předal odbor Kalichu k vydání. Připravili jsme též /a Kalichu předali/ dvojce omalovánky s biblickými náměty jako pomůcku pro maléděti. Jako příručku pro konfirmandy jsme vydali brožuru far.Zd.Souška O bibli.

Za veliký úspěch pokládáme zřízení kursovního střediska pro děti v Chotěboři, které bylo otevřeno b.synodním seniorem Dr V.Kejřem 4.července 1971. Letos se tu vystřídalo 270 dětí ve dvou čtrnáctidenních a jedním třítydenním běhu. Dětem se tam velmi líbilo. O zřízení tohoto střediska se zvláště zasloužili b.tajemník Jar.Vetter a b.farář Pavel Pellar, kteří kursy vedli.

Pro rodiče a děti byl uspořádán v třetí týdně srpnovém v Herlíkovicích každoročně kurs. Vedl jej b.předseda Tim.Pokorný. Přednášeli naši přední odborníci. Děti měly svůj zvláštní program.

B.far.Dr Jaroslav Stolař se zúčastnil v září 1969 v Cartigny u Ženevy zasedání evropské komise Světové rady pro křesťanskou výchovu a navázal tak i osobní styky se zahraničními pracovníky.

- Pro příští období připravujeme toto:
- Dokončíme přípravy Genese pro bohoslužby pro děti a připravíme nový plán na dva roky /asi Sk a Ex/.
 - Hodláme vydat osnovy pro vyučování náboženství a biblického hodiny pro děti; mají sloužit i jako pomůcka pro konfirmační cvičení.
 - Na třetí srpnový týden připravujeme opět kurs pro rodiče a děti v Herlíkovicích.

Timoteus Pokorný

Poradní odbor
pro křesťanskou výchovu mládeže

Způsob práce mládeže v církvi i činnost poradního odboru je naznačena a určena Řádem křesťanské výchovy mládeže, který byl přijat na poradě zástupců mládeže v Lanškrouně. Hlavním záměrem tohoto Řádu i celé činnosti je a k t i v n í p o d í l mladých lidí p ř i p r á c i ve sboru, v seniorátech i v celocírkevním měřítku. /Jakýmsi konkrétním vnějším symbolem tohoto aktivního podílu má být např. přizvání zástupce mládeže do staršovstva, na konventy a na synody./ - Každý rok se má konat setkání zástupců mládeže z celé církve, které má hodnotit dosavadní činnost a dávat nové podněty pro další práci.

Odbor zorganizoval dvě c e l o c í r k e v n í s e t k á n í confirmované mládeže. V květnu 1969 se mládež sešla v Novém Městě na Moravě, v září 1971 v Jimramově. Téma prvního setkání znělo: "Pod mocí pravdy", téma druhého "Zápas víry". Největší význam těchto setkání spočívá v tom, že zprostředkovávají /kromě jiného/ vědomí jednoty jednotlivců, přicházejících z diasporního prostředí i větších skupin.

Odbor kromě toho rozvíjel svou činnost trojím směrem:

- a. připravoval pomůcky a p ř í r u č k y pro skupiny mládeže ve sborech, a to ve dvou řadách: biblické a tématické /doplňkové/. V tématické řadě se střídají cykly z různých oborů /etika, věrouka, literatura, církevní dějiny, apod./. - Připraven je také rukopis zpěvníku se 150 novými písněmi, spirituály a kánony.
- b. připravoval pořádání b i b l i c k ý c h k u r s ů pro mládež, v zimě i v létě /ve Vrbně, v Praze, v Herlíkovicích/. Od posledního synodu to bylo 18 kursů. - Velmi se osvědčilo rozdělení na kursy pro mládež nad 18 let a pro mládež mladší.
- c. připravoval a organizoval p r á z d n í n o v é b r i g á d y trojího druhu: lesní, při stavbě SOS dětské vesničky v Doubi a pomoc při pečovatelské službě v Praze 4.

V souvislosti s podáním této zprávy si připomínáme i dlouhá léta výrazného vedení práce mezi mládeží bratrem farářem Janem M i ř e j o v s k ý m, který byl předsedou odboru až do podzimu roku 1969. Jsme mu vděční za jeho pomoc a za zájem při setkáních mládeže.

P r o b l e m a t i k a a ú k o l y

1. Jsme vděční, že staršovstva sborů většinou ochotně uvolní svého faráře či vikáře k celocírkevní práci při kursech či brigádách. Přesto však neshadno často zajišťujeme vedoucí a přednášející.
2. Zůstává otázkou, zda dost činíme pro mládež s vážným studijním zájmem. Kursy pro mládež nad 18 let jsou právě pokusem přizvat ke spolupráci tento typ mládeže.
3. Často /naposledy při letním kursu SČED/ se ozývají podněty, abychom vytvářeli společenství, které by nebylo tolik založeno na slovech, rozhovorech, diskusích. V tom si dost neváme rady a patrně se v tomto směru v celé naší církvi neděje mnoho nového. S vděčností jsou přijímány pospolitosti vzniklé na brigádách při manuální práci a velký je i jejich zpětný vliv na život ve sboru.

4. Při utváření sdružení a při práci ve sdružení se zdá být nesnadnější práce s mládeží vesnickou než s mládeží studentskou a dělnickou /učňovskou/. To je tém, které se stále vrací při rozhovorech o naší práci /např. při setkáních se zástupci seniorátů/. Hovoří se také o tom, že by naše pomůcky pro tuto práci měly mít zvláštní podobu. Zatím jsme však nenašli vhodného autora a ani sami si s tím nevíme příliš rady.
5. Není také možné při přemýšlení o práci mládeže v církvi nemyslet na vedení mládeže k ateismu ve školách všech stupňů a na důsledky, které z toho pro křesťanskou mládež vyplývají.

Petr Čapek

+ + + + +
+ + +
+

Poradní odbor pro
pro vzdělávání církevních pracovníků

Práce poradního odboru se projevuje především tím, že pro církevní pracovníky pořádáme pravidelně dvakrát do roka v z e l a v a t e l - n é k u r s y . Zimní kursy se pořádají v Praze a jsou poměrně dobře navštěvovány /80-100 účastníků/, letní kursy pořádáme ve Vrbně za menší účasti /asi 30/. Témata posledních kursů byla následující: Život a práce sboru /1969/, Vstříc budoucnosti /1969/, Obnova křesťanského sboru /1970/, Svědectví Komenského dnešku /1970/, Církev a její úkoly /1971/, Úkoly laiků v církvi /1971/, Staří a mladí /1971/.

Poradní odbor vydává také s t u d i j n í p ř í r u č k y , kterými by se měli zabývat církevní pracovníci soukromě či ve sborech. Od posledního synodu jsme vydali tyto příručky: Křesťané solí země /H.R. Weber/, Příprava čtených bohoslužeb /M.Čejková/, Spolupráce laiků a farářů /Vlad.Čapek/.

Komise pro studium problémů venkovských sborů se sešla k několika schůzím, ale nedepracovala se žádných výsledků, a proto ukončila svoji činnost.

Poslední synod uložil odboru uspořádat s e m i n á ř p r o p ř e d č i t a t e l e k á z á n í . Semináře se konaly v Poděbradech /říjen 1969/ a v Přerově /březen 1970/. Mimo těchto seminářů uspořádal odbor i seminář pro přípravu pobožností v Novém Městě na Mor. /červen 1971/. Průběh seminářů byl velmi zdařilý a zájem účastníků velice živý.

Poradní odbor se schází k poradám i se zástupci seniorátů buď v Praze nebo v oblastech /1971 v Olomouci/.

Pokoušíme se o vypracování p e r s p e k t i v n í c h p l á n ů činnosti odboru, ale pro různost pojetí práce v církvi a pro množství problémů jsme nedospěli v této věci dosud k závěru.

Jaroslav Soběslavský

Poradní odbor
pro evangelizaci

PŘEHLED PRÁCE

Poradní odbor se v období od posledního synodu soustředil na práci v těchto oblastech:

1. Seznamoval se se zkušenostmi z evangelizační práce doma i v cizině a výměnou názorů si vyjasňoval úkoly i metody práce v našich podmínkách.
2. Jednou ročně svolával zástupce seniorátů, umožňoval výměnu zkušeností a podnětů ze sborů a seniorátů a do našich podmínek přenášel podněty i z ekumenických setkání a gremií.
3. Každým rokem připravoval a pořádal kursy pro evang. pracovníky. Letních kursů v Praze se účastnilo 50-80 účastníků. Charakteristickým rysem je zde účast zástupců všech věkových vrstev. To umožňuje výměnu názorů mezi generacemi, což je v církvi příležitost dost vzácná.
4. V posledních letech připravuje odbor i celocírkevní pracovní heslo, rozpracované do různých úkolů a témat. Pro r.1970 bylo tímto heslem Petrovo vyznání "Svědkové jsme", které nás mělo konfrontovat s naší situací, jak plníme své svědecké poslání. V roce 1971 je pracovním heslem biblická prosba "Přijdiž, Pane Ježíši", která má našemu konání připomenout eschatologickou naléhavost.
5. Odbor dal podnět k provedení a programu celocírkevního shromáždění k jubileu J.A.Komenského v loňském roce.
6. Vydal 2 příručky a dal podnět k tisku plakátků.
7. Ve zvýšené míře přispíval s aktuálními pracovními tématy do církevního tisku.
8. Členové odboru jsou zváni ke kázání a přednáškám do sborů a seniorátů, na kursy a pod. Každý z nich se v dosahu svých možností pokoušel o nový model evangelizační práce a podával o ní zprávy.
9. Předseda odboru je v písemném i osobním styku s podobnými odbory jiných církví i ekumenickými skupinami pracovními u nás i v zahraničí.

VÝHLEDY PO SYNODU

V budoucnu by chtěl odbor svou práci rozvinout a prohloubit několika směry:

1. Rozšířit síť důvěrníků a spolupracovníků v seniorátech a ve sborech. Udržovat s nimi styk i během roku.
2. Udržet styk a rozhovor s různými koncepcemi evangelizační práce v církvi i mimo ni.
3. Pokračovat v pořádání kursů pro evangelizační pracovníky.
4. Doporučit a inspirovat malé formy práce jako nejprůměřenější způsob vedení k vyznavačskému postoji a životu.
5. Při vhodné příležitosti připravit opět shromáždění většího rozsahu.
6. Vedle příruček a jiného /grafického/ materiálu vydávat notový materiál pro pěvecké kroužky.
7. Jednomyslně se domníváme, že církev nezbytně potřebuje samostatného pracovníka pro evangelizaci, který by měl otevřené dveře do všech sborů, a mohl prakticky vést a rozvíjet toto charismatické obdarování v církvi. Považujeme evangelizační charisma za dar, který není dán všem, a přece je pro život církve nezbytný. Proto je třeba takového pracovníka hledat a uvolnit pro službu celé církvi.
8. Připravovat plány a program evangelizačních sborových /i seniorátních/shromáždění, připravovat pro ně materiál atd.
9. Z technických důvodů /pro nedostatek vybavení a odborných pracovníků/ se nám dosud nepodařilo uskutečnit zřízení fonotéky. Nyní se tato možnost rýsuje a rádi bychom ji do příštího synodu realizovali. Fonotéka by obsahovala: 1. výrazné projevy, 2. literární a hudební pásma k určitým příležitostem podle témat a církevního roku, 3. osobní svědectví o cestě víry.

10. Pro nové formy zvěstování vyhledávat talenty z oboru výtvarného, recitačního, hudebního, literárního a pod. Dávat podněty pro řešení pracovních úkolů v týmech /i ekumenických/ a pro pracovní setkání blízkých profesí. Využívat pro církevní práci umění a techniky.

Miroslav Heryán

Poradní odbor
křesťanské služby

ZPRÁVA O ČINNOSTI

Práce odboru byla nesena vědomím, že křesťanská služba /diakonia/ patří k podstatným znakům církve. Má to být vzájemná služba údů sborů, ale také jejich služba tomuto světu. Nejde v první řadě o její organizování, ale o uvědomění si tohoto projevu poslušného života víry. - A přece je třeba, aby křesťanská služba byla také organizována, a to již kvůli přehledu úkolů, výměně zkušeností, porad s odborníky, plánování další práce a jejího rozdělení i vzájemné posile a potěšení. K tomu mají pomáhat odbory křesťanské služby ve sborech, v seniorátech a poradní odbor při synodní radě.

Poradní odbor křesťanské služby při synodní radě připravoval na poradách, ke kterým zval i seniorátní delegáty z odborů křesťanské služby, směr práce a programy pro další období. V létě pak pořádal začátkem července po všechna tři léta od minulého synodu týdenní kurs křesťanské služby ve Vrbně, při němž byly podrobněji promyšleny a diskutovány naše úkoly a vytvořilo se vždy velmi pěkné a povzbudivé společenství. Také bychom však rádi viděli více účastníků z řad mladších bratří a sester, i když i těch se vždy hrstka objevila. V jarních poradách a kursech jsme se v období mezi synody zabývali zvláště těmito tematy: Promítnutí výsledků uppsålské konference do oblasti křesťanské služby, Pojetí křesťanské služby v uplynulých 50 letech existence naší spojené církve, Otázky zdravotnictví se křtelem na křest.službu, Co vede k životní vyrovnanosti, Práce křest.služby v katolické církvi, Česká diakonie, Křesťanská služba patří k podstatě křesťanského svědectví, Diakonská služba mládeže, Pečovatelská služba, Význam hesla "Přijdiž, Pane Ježíši" pro křest.službu, a samozřejmě znovu příprava na službu nemocným, opuštěným, na okraji sboru se nalézajícím a lidem v krizích, jakož i zprávy o díle jiných církví a z literatury.

Do sborů byly rozeslány tři elaboráty, a to M.Hošková "Zpráva o sociální práci v ČCE od r.1918 do 1968", Dr A.Kavinová a J.Matoušková "Výchova v křesťanské rodině", B.Otřísal: "Několik poznámek k práci křesťanské služby".

Pododbor žen, který uspořádal několik setkání s pracovnicemi ženských organizací v jiných křesťanských církvích, rozeslal každého roku program modlitebního dne žen.

VÝHLED DO BUDOUCNOSTI

Chceme usilovat o to, aby kř.služba zintenzivněla v našich sborech, byla připravenější a vynalézavější. Stále přibývá lidí, kteří potřebují rozumějícího a pomáhajícího spolučlověka. Odboru křesťanské služby bylo jedním seniorátem vytknuto, že nemá dost nápaditosti. Jsme jistě otevření každé kritice, ale domníváme se, že nápady mají přicházet s obou stran, tedy také z terénu, v němž se kolikrát dějí nové věci a ukazují nové způsoby práce, o nichž my třeba ani nevíme. - Rádi bychom pokračovali ve společných poradách jak na jaře, tak v kursech kř.služby ve Vrbně. Pro tyto kursy vypracoval b.far.Lejdar tříletý program s problematikou manželství, rodiny a výchovy. Vedle toho budou opět zařazeny aktuální otázky a úkoly. Ve sborech a v seniorátech budou práci kř.služby sloužit opět sborové a seniorátní dny křest.služby. Rádi bychom pokračovali v pomoci mladých pečovatelské službě. Chceme písemně i v osobních stycích poradit všem spolupracovníkům ve sborech a podle možnosti opatřit i pomůcky pro toto dílo.

Dr Jan Pokorný

Poradní odbor
hymnologický

Poradní odbor v období od posledního synodu intenzivně pokračoval v práci, kterou jej pověřil před léty synod, a v podstatě svou práci ukončil. Na jarním zasedání synodního zastupitelstva byl odevzdán textový materiál písňový a po zasedání hudební materiál /harmonizace/. Úkolem odboru, jak jej synod uložil, bylo vytvořit nový zpěvník, /nikoliv výběr dosavadních oblíbených písní/, který by obsahoval 450 písní a všech 150 žalmů. - Odbor provedl revizi dosavadního zpěvníku a převzal, případně upravil vybrané písně z dosavadního zpěvníku a doplnil výběrem bratrských písní i písní jiných církví a novou tvorbou. V souboru žalmů byla převzata některá zbásnění B. Jiřího Strejce a F. Šebasty, ale více než třetina žalmů byla znovu přeložena a zbásněna. Ve své práci jsme byli vedeni odpovědností theologickou, ale i měřítky básnickými a odborně hudebními. Při žalmech ponecháváme nápěvy ženevského žaltáře a harmonizace Goudimelovy. Bylo nutno provést důkladnou hudební revizi, po níž se vracíme při písních i žalmech k původnímu melodickému i rytmickému znění. Snažili jsme se, aby úroveň zpěvníku odpovídala nárokům světové úrovně.

Navrhujeme, aby notace nápěvu byla ve zpěvníku uvedena u všech písní, i když se někdy bude opakovat. Pro to jsou důvody praktického užití ve shrom. ždění. Protože však nový zpěvník bude obsahovat celkem /i s žalmy/ asi 600 písní, bude z praktických důvodů nutno vydat varhanní doprovod samostatně jako chorálník. I když práce hymnologického odboru končí, ponecháváme si možnost úprav, doplnění i případného vynechání některých písní podle posudku komise pro posouzení návrhu zpěvníku. Tyto posudky nejsou komisi ještě plně známy. - Přejí bychom si, aby nový zpěvník přispěl k Boží oslavě a vzdělání a potěšení církve.

Dr. Bohuš Hrejša

+ + + + +
+ + +
+

Poradní odbor
vydavatelský

Vydavatelský odbor se v období uplynulém od jeho jmenování /19.3.1969/ sešel na 12 řádných pracovních schůzích. Zabýval se a. sestavováním edičních plánů /včetně určování nákladů publikací/, b. posuzováním předložených rukopisů /na základě vyřádaných lektorských posudků/, rozhodoval o vydání, vrácení či úpravách, c/ zabýval se perspektivním zajišťováním rukopisů, autorů, překladatelů etc. d/ sledoval rovněž provozní činnost vydavatelského zařízení, prodejny a pod.

Přehled ediční činnosti vydavatelství KALICH /jmenovitě v titulech/:
V roce 1969 bylo vydáno 9 titulů:

- Starý zákon - Dvanáct proroků; Jan Šimsa, Úzkost a naděje;
- Tulio Vinay, Slunce vychází na jihu; J. Wassermann, Zlato z Caxamalky;
- Evangelický kalendář 1970; Na každý den 1970;
- Starý zákon - Jozue, Soudců, Rút; jubilejní sborník Církve v proměnách času;
- Bible králická /Karafiátova revize/ pro Biblické dílo.

v r.1970 - 8 titulů:

Viktor Hájek, Biblická dějprava /3.vydání/
F.M.Bartoš, Vzpomínky husitského pracovníka
Sešli světlo své, kniha modliteb a meditací
Jiří Otter, The Witness of Czech Protestantism
Nový zákon v překladu F.Žilky /7.vyd./ pro Biblické dílo
R.Říčan, J.A.Komenský - muž víry, lásky a naděje
Evangelický kalendář 1971
Na každý den 1971

v r.1971 - 9 titulů:

Starý zákon - Ezdráš-Nehemiáš-Ester
Zpívejme Hospodinu - zpěvníček
Š.Šoltész, Kristus a rodina /2.vyd./
Brána i klíč, soubor starozákonních studií
Sedm statí o Komenském - skriptum KF
Jan Miřejovský, Víra bez důkazů
Evangelický kalendář 1972
Na každý den 1972
Š.Šoltész, Dějiny křesťanské církve /3.upravené vydání/.

Za uplynulé 3 roky je to tedy celkem 26 titulů.

Kromě těchto knižních publikací Kalich vydal, zprostředkoval publikování či obstaral u jiných vydavatelství a distribuoval:
Kralickou bibli /1613/ u Biblického díla a ERC z dovozu z Anglie a Finska,
Karafiátovy Broučky na gramodeskách; konfirmační listy, překlady na bohoslužby, soubor fotografií-pohlednic Praha reformační, soubor fotomontáží Jana Šplíchala, skládačku s biblickými texty, 4 typy vánočních pohlednic /budou dodány v říjnu/; v tisku je salární leták.

Nepřímě se Kalich účastnil i edice Komenského Labyrintu /nakl.Odeon/ i samostatné edice knihy Rút /vyd.Lyra Pragensis/.

V Ústředním církevním nakladatelství je objednáno 10 titulů /t.j. odezdány kompletně připravené rukopisy, většinou včetně grafických úprav a návrhů obálek/: Čtyři evangelia; Numeri-Deuteronomium; Genesis /dotisk/, W.Hofmann, Hodíme se k sobě? J.Košál, Síla víry; Markovo evangelium s ilustracemi V.Sokoja /pro BD/, Podobenství Matoušova a Lukášova evangelia /omalovánky - Mir.Rada/ - pro BD; A.Frinta, Kde je co v bibli /pro BD/; F.M.Dobiáš, Úvod do sociální teologie I /skriptum KF/, J.B.Jeschke, Nauka o kázání /skriptum/.

Vráceno z Ú.C.N.: Informatorium školy mateřské; M.Rafajová, Slovo a hlas /výbor z díla/; B.B.Bašus, Po meči a po přeslici

Rukopisy připravované k zadání ÚCN /zařazené do edičního plánu 1972/ Luděk a Noemi Rejchrtovi, Vyprávění /náboženská prvouka/; C.Westermann, Tisíc let a jeden den; Nové písně; Čeští Brašři a Martin Bucer listy kritického přátelství - ed.A.Molnár; Řecká patrologie /skriptum/

Lektorským řízením prošlo celkem 30 rukopisů, odmítnuto 21 rukopisů.

Dr F.M.Dobiáš

Poradní odbor
stavební a výtvarný

V roce 1969 synodní rada obnovila pod předsednictvím Dr. ing. arch. B. Kozáka činnost poradního odboru stavebního a výtvarného. Sborům to připomněla oběžníkem ze dne 26. května 1970 a pak ještě oběžníkem ze dne 19. října 1970. V prvním žádá, aby tomuto odboru byly zasílány veškeré návrhy i plány na novostavby, adaptace, úpravu a výzdobu interiérů a jiné výtvarné akce. Při udělování finanční pomoci sborům bude synodní rada přihlížet k tomu, zda návrhy, které se mají uskutečnit, prošly jednáním tohoto stavebního odboru. V druhém oběžníku stanovila, jaká bude kompetence seniorátních stavebních odborů a celocírkevního poradního odboru při synodní radě.

Stavební a výtvarný odbor si vytkl za úkol pečovat o uměleckou úroveň stavební a výtvarné činnosti církve. Sešel se od 23. 1970 osmkrát a projednal celou řadu podání ze sborů. Jeho členové některé sbory i navštívili a v některých případech vzali na sebe i vypracování návrhu na stavební úpravy nebo na vymalování a uměleckou výzdobu místností i budov a jejich okolí.

Dr. Eugen Zelený

+ + + + +
+ + +
+

Archivní komise

Pro usnadnění práce při sestavování prohloubených soupisů sborových archivních fondů vypracován a sborům rozeslán Výtah z Pokynů ke zpracování církevních archivů. První etapa - vypracování těchto soupisů - skončena až na 27 sborů. Přistoupeno proto ke 2. etapě, t. j. k inventarisaci všech archivních jednotek sborových archivních fondů. Potřebný počet inventarizačních lístků spolu s návodem k jejich vyplňování, který rovněž sestavila archivní komise, rozeslán do všech sborů, které předložily již prohloubený soupis. Splnění tohoto úkolu hlásil zatím sbor ve Strašnicích a v Hradci Králové. Archivní komise rovněž vypracovala Studijní řád pro archivy naší církve, který po schválení synodní radou byl rovněž sborům a seniorátům rozeslán. Dotištěny byly také Směrnice pro vyřazování spisů /skartaci/. Seniorátní archivy budou zpracovány postupně pracovníkem při ústředním církevním archivu.

Pro ukládání archivního materiálu získány prostory v Semonicích a budou upraveny prostory v nové budově v Kobylisích. Pokračuje se rovněž v soustřeďování archivních fondů bývalých německých evangelických církví na našem území. Archivní komise se snaží získat paměti našich církevních pracovníků pro Literární archiv, v němž mají být soustředěny doklady o účasti evangelíků v obou odbojích. Úspěšně započato jednání se správou archivu bývalé vídeňské konsistoře a bývalé vrchní církevní rady ve Vídni o získání fotokopíí archiválií, vztahujících se k záležitostem našich církví potolerančních. - Velikou pomocí pro práci arch. komise bylo zřízení sboru seniorátních archivních poradců a získání odborné pracovnice pro ústřední církevní archiv. Lze tedy uzavřít, že v uplynulém období práce s našimi archivy úspěšně pokročila. - Archivní komise hodlá být také nápomocna při vypracování směrnice pro sborovou registraturu, které by usnadnily archivní práce.

Václav Placht

Seznam sborů, ze kterých jsme dosud neobdrželi P r o h l o u b e n ý
s o u p i s archivního fondu - ke dni 13.října 1971:

Kolín,
Praha-Vršovice, Rakovník, Český Brod /dříve Kšely/, Liběchov, Zásnu-
ky /neobs./, Podbořany, Ledčice, Roudnice n.L., Ústí n.L., Česká Ka-
menice /neobs./, Kovanec /neobs./, Trutnov, Krouna, Proseč, Pustá
Rybná /neobs./, Horní Vilémovice, Jasenná, Javorník /u Velké n.Vel./,
Rusava, Uherské Hradiště, Krnov /neobs./.

Komise synodní rady
pro organizaci církevní práce

Odbor vstupoval do své práce s určitým nedostatkem: ani synod ani synodní rada mu neurčila rozsah úkolů a cíl. Hledali jsme sami náplň pro svou práci. V dvouročním přehledu to vypadá takto:

1. Vyšli jsme z otázky, co je posláním církve a jaké místo v tomto rámci zaujímá práce organizační. S naším hledáním seznámil sbory prof. J. Smolík ve dvou člancích, které vyšly v Kost. Jiskrách. Vedle toho jsme požádali synodní radu, aby se její studijní odbor zabýval zásadním pohledem na věc.
2. Předmětem našich jednání byly základy organizace církevní práce. Zde nám pomáhali členové odboru, kteří jsou svou profesí specialisty a pracují v oboru organizace a řízení. Byli to b. E. Falátek, Ing. I. Herold, Vl. Chadim a Dr. J. Křivohlavý. Na výzvu v Aktualitách, aby se k spolupráci přihlásili další odborníci, zvláště programátoři-analytici pro samočinné počítače i děrovací štítky, a systémoví inženýři, jsme dostali tři nabídky. - B. Falátek a Dr. Křivohlavý vyložili problém a podněty k řešení v Českém Bratru a Kost. Jiskrách. Přednášeli jsme o tomto tématu také při různých příležitostech /v synodním zastupitelstvu, na konferenci SČEDu, při patorálcích a presbyterní konferenci/.
3. Ing. I. Heroldem byl připraven důkladně rozpracovaný plán na soustavný metodický rozbor a hodnocení pracovního pole, pracovních podmínek i vlastní práce v církvi. Měl to být průzkum, jak přistupovat k práci v době a v podmínkách, které nedovolují, aby jeden člověk všechno věděl, všechno znal a všemu rozuměl. Získané závěry by mohly mít konkrétní důsledky pro přípravu na budoucí problematiku sborové práce, na odhad pravděpodobné hospodářské situace sboru, na budoucí potřebu prostorů a zařízení, na rozhodování při obsazování sboru, případně o jeho sloučení či rozdělení. Průzkum má být prováděn po etapách. Zatím byla uskutečněna na zkoušku jeho část ve čtyřech pražských sborech a s jejími výsledky seznámena pražská patorálka a seniorátní výbor.
4. Předali jsme synodní radě podrobný plán pro evidenci presbyterů, aby byl přehled, s jakými silami lze v církevní práci počítat. Pro některé pochybnosti v synodní radě o účelnosti této evidence a pro finanční náklady, které by si akce vyžádala, od návrhu zatím upouštíme. Je však po ruce k event. pozdějším použití návrh na evidenční list presbytera navržený Ing. I. Heroldem.
5. Posledním synodem byly přiděleny naší komisi tyto úkoly:
 - a. Usnesení 123 "Přesun úkolů na seniorátní výbory". Názor komise je, že návrhy směřující k decentralisaci mohou být řešeny až s novým církevním zřízením anebo při jeho opravách a doplncích.
 - b. Usnesení 124 "Podíl členů synodní rady na řízení". Také tento návrh předpokládá změny v církevním zřízením, o kterých uvažuje a rozhoduje komise pro církevní zřízením. Byli jsme s ní stále ve styku a její předseda Dr. Škarvan navštěvoval naše schůze.
 - c. Usnesení 125 "Vybavení kanceláře synodní rady" a usnesení 127 "Přehled struktury církevního ústředí". Návrhy, které byly k těmto bodům uváděny, mají být předány členu synodní rady M. Lešikarovi, který studuje otázku účelnějšího rozdělení práce v kanceláři synodní rady.
 - d. Usnesení 126 "Sbor expertů při synodní radě". Sepsali jsme přehled oborů, ve kterých by synodní rada potřebovala odbornou pomoc a hledáme pro každý z nich jména expertů. Oborů praktických i teoretických jsme sepsali zatím 27.

6. Probírali jsme návrhy na nové rozdělení seniorátů; necítili jsme se však kompetentní sami v této věci jednat. Na naši žádost se synodní rada dotázala seniorátních výborů, zda jim vyhovuje dosavadní stav nebo mají návrhy ke změnám. Na tento dotaz senioráty z velké části nereagovaly.
7. Byla připravena anketa o pořadí naléhavosti úkolů v církvi a uspořádána mezi synodály. Její výsledky jsou zpracovány /Dr J. Křivohlavý/.
8. Synodní radou a synodním zastupitelstvem byl přijat plán na čtyři druhy doškolování farářů: thematický plán pro pastorační konferenci, kazatelský seminář pro mladé duchovní, repetitorium po pěti letech, studium v kroužcích kolem kateder Komenského fakulty. Letos se uskutečnil kazatelský seminář pro mladé duchovní v Janských Lázních.
9. Návrh komise na praktická cvičení studentů bohosloví byl přijat synodní radou, ale profesori Komenského fakulty jej nepovažovali za vhodný /v termínu mezi zimním a letním semestrem/.
10. Zabývali jsme se přípravou synodu. Synodní rada přijala nabídku na naši součinnost při zpracování návrhů z konventů. - Rovněž uvítala slib pomoci při technických organizačních zařízeních. - Naproti tomu má rozpaky nad návrhem, aby byl vypracován Řád přípravy konventů a synodů. Zdá se jí, že pro to by bylo potřebí změn v církevním zřízení. - Nyní pracuje "podkomise" pod vedením Dr Křivohlavého na přípravě technických věcí při synodním jednání.
11. Synodní rada přijala návrh nového kartotečního listu pro sborové kartotéky a dala jej vytisknout. - Byl jí také předán podnět pro novou podobu statistického dotazníku, jak jej sestavil b.Vl.Chadim.
12. Mysleli jsme na ekumenickou "manželskou poradnu" v Praze. Určitý typ a themata byla vyzkoušena v Druhém žižkovském sboru, ale prozatím se asi musíme vzdát širšího uplatnění myšlenky. - Podnět konat "nekonvenční shromáždění" byl předán pražskému seniorátnímu výboru.
13. V poslední době na podnět sen.Mir.Rodra se začala komise zabývat organizací práce staršovstva a podobou presbyterních konferencí.
14. Podnět synodní rady, aby komise byla kompetentním poradcem pro "strategii" při umísťování duchovních, nepovažuje odbor za uskutečnitelný při možnostech, které má. Lze se jistě o něj pokusit na širší základně a s většími prostředky, než je dáno naší komisi.
15. Pokusy o nové formy křesťanské práce v zahraničí nás také zajímaly. Informovali jsme se zvláště o práci faráře Symanovského na základě osobních zkušeností far.J.B.Šourka.
16. Byl učiněn nesmělý návrh, aby se pořídil tzv. pracovní snímek u farářů. Pro odpor, který vyvolaly už jen zmínky o něčem podobném, byl návrh vzat zpět.

Dr Vlad.Čapek

Komise synodní rady
pro veřejné záležitosti

Úkolem komise bylo všimnout si veřejných záležitostí, problematiky Křesťanské mírové konference, ekumenické spolupráce a jiných časových otázek a pomáhat svými studii i konkrétními podněty synodní radě v jejím rozhodování i práci.

Svou práci se komise snažila konat v nejužším kontaktu se synodní radou a být jí skutečnou pomocí. B. náměstek synodního kurátora Dr F. Škarvan se velmi aktivně účastnil všech schůzí komise a výsledky její práce a její podněty synodní radě tlumočil. Jednou se konalo společné zasedání komise se všemi členy synodní rady a jednáno o závažné aktuální problematice, vícekrát se jednání komise aktivně účastnil b. synodní senior Dr V. Kejř, jedenkrát spolu se synodním kurátorem b. Dr P. Šimkem. Jindy byli někteří členové komise přizváni synodní radou či synodním seniorem ke konzultaci. Ne vždy se ovšem krylo stanovisko komise se stanoviskem synodní rady a ne vždy byly podněty komise synodní radou zužitkovány. Spolupráce však probíhala vždy ve skutečné upřímnosti, otevřenosti i bratrskosti, a komise nejednou výslovně ocenila pevnost a statečnost synodní rady v různých situacích. - Snad je třeba ještě dodat, že komise sama ne vždy se dovedla sjednotit na společném stanovisku.

Komise se zabývala, nejednou velmi dlouho a podrobně, jak obecnými tematy, tak konkrétními aktuálními případy. Její členové jednotlivě i komise společně vypracovali i řadu písemných elaborátů, které byly dány k dispozici synodní radě. Tak na př. Rozbory současné situace, jejích možností i nebezpečí, Dopis do sborů /byl synodní radou beze změny použit/, který provázal v červnu 1969 rozeslání usnesení synodu, Naše orientace v současnosti, Problematika KMK, Hodnocení posledních let, Místo církve ve společnosti, Gigantický růst nákladů na zbrojení, Stát v moderní společnosti, Theologické these k tématu Církev-společnost-stát, Problémy rasismu /náš návrh dopisu staršovstvům byl synodní radou použit/, These k otázkám rovného přístupu do škol a k vzdělání. Některé z těchto elaborátů dány k dispozici i komisi připravující thema Církev-společnost-stát pro synod.

Při rozhovorech a práci o veřejných záležitostech se snažila komise vycházet z rozborů našich národních tradic i nedávné minulosti, zároveň však z důkladného promýšlení přítomné situace, a to v horizontu celosvětových myšlenkových, ekonomických a politických souvislostí. Pohled církve na všechny otázky musí být pohledem víry v platnost evangelia, v panství Kristovo nad celým světem a v příchod nenásilného království Božího. Proto se církev nemůže vzdát zájmu o plnost lidského života a soužití ani angažovanosti v otázkách lidskosti, spravedlnosti, míru a důstojnosti lidského života pro všechny. Nemůže se stáhnout do gheta, do izolace, do privatisování v nějakém pohodlném závětrí.

Otázky funkce církve ve společnosti, a to v dnešní společnosti, nás zaměstnávala znovu a znovu. Proto jsme zvláštní pozornost věnovali problematice vědecké a technické civilizace, otázkám rasismu a diskriminace všeho druhu, otázkám míru a zbrojení, otázkám socialismu a státu, ale i otázkám ekumenické spolupráce církví. Hovořili jsme i o obsahu veřejných projevů politiků a žurnalistů o náboženství a církvích a snažili jsme se důkladně tyto otázky promýšlet a být tak

ku pomoci synodní radě, jež znovu a znovu musí vysvětlovat veřejným činitelům pravý, pozitivní, konstruktivní smysl naší víry a našich postojů právě pro naši socialistickou společnost.

Mnoho našich rozborů a rozhovorů se týkalo Křesťanské mírové konference. Shodně jsme považovali krizi, kterou KMK prochází, za velmi vážnou a hlubokou. Má církev dát za pravdu těm hlasům, které již na posledním synodu požadovaly vystoupení církve z KMK? Je tu možnost regenerace KMK, aby přec jen byla avantgardním hnutím v otázkách mírových? Nebo to bude velkolepá instituce, jež však nebude místem otevřeného, upřímného dialogu, a proto nebude mít skutečnou přesvědčivost a praktický dosah? V minulosti KMK přec jen přes své nedostatky takovým hnutím byla, a není možno nevidět řadu konkrétních pozitivních výsledků její práce. Uvažovali jsme o tom, že vystoupení naší církve z KMK by bylo zneuznáním základních principů, na nichž byla KMK založena, na nichž snad přec jen bude možno znovu budovat, zneuznáním i té řady dobrých výsledků její práce, ale hlavně by byl náš postup zcela jistě nepochopen nebo zle pochopen jako nezáměr na věci míru vůbec. Neodvážili jsme se tedy navrhnout církvi tento postup, vzali jsme na vědomí sdělení b. synodního seniora, že slíbil pomoc naší církve i její účast na IV. VMS a 2 členové komise přijali pověření synodní rady, aby církev zastupovali na dvou přípravných konferencích v Bratislavě a v Praze. Úkolem zástupců naší církve bude obtížné úsilí, aby problematika míru byla v KMK projednána skutečně věcně, aby odtud zněl skutečně křesťanský hlas volající svět ku pokoji a konkrétně pokoji napomáhající, aby KMK byla věrna zřadám, na nichž ji členové našich církví v ČSSR, zvláště J. L. Hromádka, uvedli v život. - Komise také navrhuje, aby zvláštní studijní komise sestavená z osob navržených posledním synodem, případně 2-3 dalších, byla stálým poradním sborem naší církve pro otázky mírové.

Prohovořována byla - též společně se synodní radou - také řada konkrétních případů, v nichž bylo třeba, aby se církev zůstala některých postižených členů, hlavně kazatelů. Stejně byl nesen touhou přispět ke konsolidaci naší společnosti náš nesouhlas vyjádřený synodní radě s odmítnutím státního souhlasu ke kandidatuře některých bratří do seniorátních funkcí. Jde přece vždy o kandidáty navržené demokraticky, zdola, prostými členy a pracovníky našich sborů, kteří jsou pak odmítnutím souhlasu zneklidnění až pobouření. - Škodlivým nedorozuměním se nám zdá i nepovolování cest do zahraničí našim pracovníkům a kazatelům. Vždyť tu jde o styky s církevními pracovníky a představiteli, kteří stojí na Západě v předních řadách bojovníků o sociální a politický pokrok, o mírové soužití národů proti skutečným reakcionářům a revanšistům. Tito pak taková omezení styků využívají ke své argumentaci. - Také omezení církevního tisku považujeme za opatření bolestné a nedobré.

Z návrhů, jež komise synodní radě dala, mimo zmíněné již písemné elaboráty, uvádíme: 1/ Podpořit akci Světové rady církví na posílení boje proti rasismu v 3. světě. - 2/ Sbírku pro církve v rozvojových zemích věnovat v r. 1971 pro pomoc živly ožebračeným v Pakistánu, kde vládne nesmírné utrpení. - 3/ Případně část této sbírky věnovat potřebám dětí v Mozambiku. - 4/ Podpořit akci na rozšíření počtu dárců krve. - 5. Učinit /snad přes Světovou radu církví/ naléhavý apel všem vládám, aby bylo zastaveno horečné zvyšování nákladů na zbrojení a rychle pracováno k úplnému odzbrojení. - Komise projevila v lednu 1971 nesouhlas s tím, že nemá dojít letos k společnému ekumenickému shromáždění modliteb za jednotu církví pro nevhodné znění dopisu ř. kat. biskupů ve věci smíšených sňatků. Komise má za to, že modlit se máme i s těmi, s nimiž v leccěms nesouhlasíme, a navrhla, aby ekumenické shromáždění se konalo a v ekumenických stycích se pokračovalo.

Miroslav Krejčí

Liturgická komise synodní rady

V uplynulých dvou letech pracovala komise tímto způsobem: Nejprve vstoupila ve styk s reformovanými církvemi ve světě /v Holandsku, Francii, Skotsku, USA a j/, kde všude zjistila, že se pracuje na nových agendách. Prošla materiály, které jí byly těmito církvemi zaslány, podrobila analýze stávající agendu a pokusila se formulovat si základní zásady pro své pojetí. Výsledky společného konsensu sdělila ve Zprávách synodní rady, v člancích, na řadě pastorálních konferencí. Jde v podstatě o tyto zásady:

1. Večeře Páně patří k úplnosti služeb Božích. Proto nesmí být pouhým přívěskem. Vše, co vede k chápání VP jako přívěsku nebo druhého zvláštního shromáždění, je třeba odstranit.
2. Motiv zvěstování milosti a odpuštění by měl být v našich bohoslužbách i liturgicky více podtržen.
3. Je třeba obnovit přímluvné modlitby jako prostředek budování obecnství ve sboru i odpovědnosti za svět.
4. Sbírka je nedílnou součástí shromáždění, měla by se proto konat v jeho rámci.
5. Na závěr shromáždění zařazujeme před požehnání "poslání", t.j. čtení krátkého oddílu, zpravidla z epistol.
6. Odpovědnost za bohoslužby a za vše, co se při nich děje, má celý sbor, čemuž by měl být dán i liturgicky patřičný výraz.
7. Ordinačním formulářům, které zvláště podtrhují poslání církve ve světě, je třeba věnovat zvýšenou pozornost. Ordinaci chápeme jako pověření k službě a rozšiřujeme ji na další služby v církvi.
8. V církvi není možné zavést jednotné bohoslužebné řady. Nebylo by to ani novozákonní. Proto předložíme větší počet formulářů s ohledem na různou pastorační situaci sborů.
9. V církvi jsou nedořešeny otázky křtu a konfirmace, což působí pro bohoslužebné uspořádání křestního a konfirmačního shromáždění značné potíže. Není jasno, zda konfirmace jako veřejné vyznání před sborem patří k podstatě řádného členství.
10. V liturgických formulářích služebností je třeba **navazovat** na tradici církve, avšak neuzavírat cestu novému chápání. Je třeba, abychom byli otevření pro hledající.
11. Formulace slibů a vyznání by měly být pastoračně přiměřené, pravdivé a ryzí.

Informace o práci komise otištěná ve Aktualitách vzbudila zájem Eku-
menického institutu v Bensheimu, který nám poslal některé své materiá-
ly. Předseda zaslal zprávu o práci komise také do Liturgisches und
hymnologisches Jahrbuch.

Svou práci si komise rozdělila do tří úseků:

Prvním úsekem bylo vypracování direktoria a formulářů bohoslužebných
shromáždění s VP, křtem, konfirmací, ordinací, shromáždění svatební-
ho a pohřebního.

Druhým úsekem je shromažďování a formulace vhodných modliteb.

Třetím úsekem práce bude práce na některých liturgických novotvarech.

- 14 -

V současné době se komise věnuje práci na prvním úseku. V roce 1969-1970 se v zásadě dohodla na znění direktorií a formulářů /asi 150 stran strojopisu/. V dalších zasedáních bude čten revidovaný a upravený text a dohodnuta definitivní stylistická úprava. Takto zpracovaný text bude rozeslán do sborů k posouzení. Představujeme si, že k jeho posouzení budou potřebovat staršovstva delší dobu /nejméně jeden rok/, aby některé formuláře při různých příležitostech vyzkoušela, prohovořila a oznámila nám výsledky.

V období, kdy staršovstva budou posuzovat agendu, bude komise pracovat na úkolu přípravy nových modliteb, perikop a jiných "extraordinarií", které budou seřazeny podle církevního roku.

Josef Smolík

+ + + + +
+ + +
+

Ekumenická komise synodní rady.

Komise ekumenická se v uplynulých dvou letech scházela příležitostně. Jedním z jejích nejdůležitějších úkolů bylo theologické a pastorační ujasnění otázek vyvolaných motem proprio Matrimonia mixta /Smíšená manželství/ a vypracování dopisu o smíšených manželstvích do našich sborů a římsko-katolickým biskupům v našem státě. Komise této otázky věnovala několik zasedání, na kterých připravila potřebné dokumenty /již výše zmíněné/.

Druhý úkol zůstává rozpracován. Jde o theologický elaborát, kterým by bylo podloženo vzájemné uznání křtu. Komise si ujašnila různá dogmatická pojetí křtu a přikročuje nyní k exegetickým otázkám křtu.

Josef Smolík

+ + + + +
+ + +
+

9

ZPRÁVA O HOSPODÁŘSKÝCH VĚCECH

1. Zpráva o činnosti poradního odboru hospodářského

PO hospodářský se při svých poradách snažil najítí nejvhodnější uplatnění pro usnesení synodu o přihlédnutí k hospodářské síle sborů při rozpisu repartic a dále i k usnesení o pravidelném zvyšování repartic.

Pro rozpis repartic na rok 1970 byl vypracován následující klíč:

- 1) 10% ze saláru a sbírek pro vlastní hospodaření sboru
- 2) 1.200 Kčs za každé obsazené duchovenské místo
- 3) 4,- Kčs na každou duši podle stavu k 31.12. předcházejícího roku
- 4) 1,- Kčs na každou duši podle stavu k 31.12. předcházejícího roku, přičemž tato částka může být přerozdělena v rámci seniorátu podle hospodářské situace sborů. Pro některé senioráty bylo navrženo upuštění od rozpisu této částky.

Tento klíč pro určování výše repartic byl schválen synodním zastupitelstvem na konci roku 1970 s platností pro rozpis repartic na rok 1971.

Pro rozpis repartic na rok 1972 bylo navrženo ponechání stejného klíče s tím rozdílem, že podíl podle bodu 1) byl zvýšen na 12% ze saláru a sbírek pro vlastní hospodaření sboru.

Také pro rozpis repartic na rok 1973 bylo navrženo ponechání stejného klíče s tím, že podíl podle bodu 1) se zvýší asi na 14-15% ze saláru a sbírek pro vlastní hospodaření sboru.

Při použití tohoto klíče pro rozpis repartic bylo zajištěno zvyšování celkové částky repartic asi o 5% ročně dle usnesení synodu a dále postupně je zvyšována závislost repartic na příjmech sboru.

V dalším se PO hospodářský soustředil na vypracování salárního klíče, který by při plném uplatňování zajistil dostatek finančních prostředků pro zajištění sborové i celocírkevní práce. Tento salární klíč byl schválen synodním zastupitelstvem při jarním zasedání v r.1970 následovně:

měsíční příjem do 800 Kčs	1/2 %
měsíční příjem do 1.400 Kčs	1,- %
měsíční příjem do 2.000 Kčs	1,5 %
měsíční příjem přes 2.000 Kčs	2,- %

Tento klíč má být vodítkem pro dobrovolné určení výše saláru a pro počet mají být použity všechny řádné příjmy s výjimkou stipendií. PO hospodářský současně doporučil, aby k placení saláru byli vyzýváni mladí členové sborů, kteří již mají pravidelné zaměstnání. Dále bylo doporučeno vybírání saláru v kratších obdobích, nežli ročních. Pro tisk salárního letáku byl vypracován návrh textu, který po projednání a schválení synodní radou byl předán do tisku.

M.Lešíkar

2. Výplaty z repartie v roce 1969

I. Sborům a seniorátům

1) na mimořádná stavební vydání sborům	565.459,97	
2) na schodky řádného hospodaření sborům	118.800,-	
3) na schodky řádného hospodaření seniorátů	4.600,-	688.859,97

III. Ústřední správa církevní - dotace 385.400,-

Úhrn provozních nákladů byl 924.532,39
(v tom jsou mzdy neduchovenských pracovníků 269.059,-, byt synod.seniora a příbytečné tajemníků 41.204,-, funkční členů odborů, volených činitelů 53.997,10, údržba Husova domu 102.786,70, otop, světlo, kancelář.a jiná vydání, krytá z části výnosy 524.909,15)

III. Náklady na údržbu objektů celocírkevních

Dům v Praze-Bubenči	155.000,-	
Dům České diakonie v Praze, Belgická	12.000,-	
Herlíkovice, opravy nemovitostí	17.023,26	
Kunvald - domek "Na sboru"	5.000,-	
Kostel u Martina ve zdi	10.000,-	
Kostel sv.Michala v Praze, V jirchářích	10.000,-	
Sola fide - Jan.Lázně, opravy budov	27.664,60	
Kursy v Praze a ve Vrbně	24.000,-	260.687,86

IV. Jiné celocírkevní potřeby

Výpomoc duchovním	290.000,-	
Výpomoc staropensistům a vdovám po duchovních	26.500,-	
Výpomoc pomoc.zaměstnancům synodní rady	20.500,-	
Výpomoc kazatelům odcházejícím do důchodu	27.264,50	
Rekreace duchovních	53.618,20	
Rekreace v Sola fide - provoz	5.312,14	
Cesty duchovních do ciziny	26.657,55	
Český bratr	12.000,-	
Flanelograf; něm.brožura;soutěž děří;půjčka	46.253,-	
Výdaje s oslavou 50letí a synodem	42.640,46	
Príspevek Ekumenické radě	6.500,-	
Príspevek Světové radě církví	1.675,-	
Výdaje s cizími hosty v ČSR	16.413,60	
Průběžné položky - zálohy	12.500,-	587.834,45
		1,922.782,28

Stav účtu repartie k 1. lednu 1969 391.741,25

Během roku bylo inkasováno na repartici

1969 i na dlužné repartice minulých let 1,931.136,-

2,322.877,25

Vydáno z toho podle shora uvedené

specifikace 1,922,782,28

zůstatek k 31.12. 1969

400.094,97

(v tom 3.000 na farářský fond)

3. Výplaty z repartice v roce 1970

I. Sborům a seniorátům

1) na mimoř.stavební opravy sborům	554.107,40	
2) na schodky řádného hospodaření sborů	130.000,-	
3) na schodky řádného hospodaření seniorátů	4.700,-	688.807,40

II. Ústřední správa církevní - dotace

435.300,-

Úhrn provozních nákladů 988.936,79 Kčs
na to byla z repartice dotace (zbytek uhrazen
z příjmů) v tom jsou mzdy neduchovenských pra-
covníků Kčs 267.300,-; byt synodního seniora a
příbytečné tajemníků 51.456,-; funkční členů
SR 21.600,-; cestné tajemníků i členů SR a odb.
54.536,15; údržba nemovitostí Husův dům, HBS
110.303,89; otop, světlo, telefon a j.

III. Náklady na údržbu objektů patřících celé církvi

Dům v Bubenči	55.000,-	
Herlíkovice	77.635,-	
Kunvald - domek "Na sboru"	10.000,-	
Kostel Martin ve zdi	10.000,-	
Kostel Michal v Vrchbářích	5.000,-	
Kursy, školení - Praha, Vrbno, opravy	23.306,05	
Salvátor, nájemné a opravy 20.000+58.933,-	78.933,-	
Sbor Kobylisy, stavba sbor.domu (dozor 3000)	37.778,60	
Krabčice 7.089,-; Bystřice n.Pern. 11.595,-	18.684,-	
Středisko Chotěboř	22.827,-	339.163,65

IV. Jiné celocírkevní potřeby

Výpomoci duchovním	155.200,-	
Výpomoci staropensistům a vdovám	25.250,-	
Rekreace duchovních	52.372,-	
Výpomoci-stěhování duchovních (vik. Libaň sb. s. k. Věry)	24.190,80	
Český bratr	22.000,-	
Bratrstvo	5.000,-	
Osłavy J.A.Komenského	24.120,60	
Příspěvek Ekum.radě církví	9.500,-	
Světové radě církví	1.494,-	
Postiženým povodní	4.000,-	
Zahraněční návštěvy	25.264,50	
Cesty duchovních do viziny	9.486,70	357.878,60

Celkem vydání = = = = = 1.821.149,65 =

Stav účtu repartice k 1.lednu 1970 400.094,97
během roku bylo inkasováno na repartici
1970 i na dlužné repartice předchozích let 2.027.781,-

Na účtu repartice celkem 2.424.875,97
z toho vydání v r. 1970 1.821.149,65

603.726,32

Vrácena záloha na flanelograf (poskytnutá
v r.1969)

47.344,15

Zůstatek repartice 31.12. 1970

651.070,47

Této rezervy se použije na provoz ústředí v prvních měsících r.1971 a na
úhradu nových žádostí sborů o podpory na opravy církevních budov.

4. Výsledky inkasa repartic 1969 - 1970 (podle stavu 31.12. 1970)

Repartice 1969	předepsaná	1,907.465,-	
	inkasovaná	1,873.150,-	nedoplatek 34.315,-
Repartice 1970	předepsaná	2,077.947,-	
	inkasovaná	1,863.700,-	nedoplatky 214.247,-

5. Staré dluhy - nedoplatky repartic podle stavu 31.12. 1970

1966:	Broumov	2.176,-
1967:	Broumov	2.394,-
1968:	Kralovice 1,100,-	
	Broumov 2.427,-	3.527,-
1969:	Velenice 100,-, Dol.Bělá 2.400,	
	Kamenice n.L. 100, Kralovice	
	3.300, Merklín 3000, Ostrov	
	n.Ohří 3.280,-, Stříbro 1800,	
	Děčín 700,-, Krabčice 4.540,-	
	Ledčice 1.735,-, Žatec 4.940,-	
	Broumov 1.184,-, Semtěš 636,-	
	Jablunka 6.600,-	34.315,-

celkem Kčs 42.412,-
 = = = = =

6. Dary z repartic a zápůjčky z JTD rok 1969 a 1970

Seniorát - Sbor	1969		1970	
	dar z rep.	zápůjčky JTD	dar z rep.	zápůjčka JTD
I.				
Praha-Braník			1.400	
Praha-Strašnice			50.000	100.000
Praha-Střešovice			5.000	15.000
Praha-Žižkov I	20.000	20.000	10.000	15.000
Benešov			8.000	23.000
Hvozdnice			12.000	20.000
Libčice n.Vlt.	3.000	10.000	4.000	10.000
	23.000	30.000	90.400	183.000
II.				
Bošín-Křinec	2.500			
Chleby	3.000			
Kostelec n.Lab.				15.000
Kšely-Čes.Brod				60.000
Kutná Hora			10.000	25.000
Liběchov	2.000		5.000	
Libiš-Neratovice		38.000		
Mšeno u Mělníka				10.400
Vtelno			5.000	10.000
Zásmuky			7.000	
	7.500,-	38.000	27.000	120.000
III.				
České Budějovice	3.000,-	6.000		
Jindřichův Hradec			4.000	12.000
Strmilov			10.000	20.000
	3.000	6.000	14.000	32.000

6V.pokr.

Seniorát - Sbor

1969

1970

dar z rep. zápůjčka JTD

dar z rep. zápůjčka JTD

IV.

Dolní Bělá	2.500			
Domažlice	7.600		2.000	4.000
Horní Slavkov	5.000			
Cheb	8.300	4.000	10.000	20.000
Chrást u Plzně	2.400			
Kdyně na Šumavě	6.500		10.000	16.800
Mariánské Lázně			17.000	
Merklín	4.600			
Nepomuk	3.100		3.000	
Plzeň-Korandův sbor			20.000	30.000
Plzeň-západní sbor				4.500
Sokolov	5.000			
Stříbro	5.000	5.000	7.000	10.000
Teplá	6.000		3.000	

56.000 9.000 72.000 85.300

V.

Děčín	5.	25.000		10.000
Chotíněves	5.000			
Krabčice		10.000	10.000	30.000
Ledčice			5.000	5.000
Libkovice	20.000		10.000	15.000
Teplice	4.000	10.000		
Třeбенice	10.000	30.000	4.000	8.000
Ústí n.Lab.		10.000	4.000	6.000
Žatec	8.000	8.000		

47.000 93.000 33.000 74.000

VI.

Cvikov	4.872,-		2.	
Česká Lípa			2.000	
Doksy		11.000		
Kovanec		4.000		
Liberec		15.000	5.000	
Rumburk			3.200	
Šluknov	8.000	10.000		
Varnsdorf			5.000	15.000

12.872 30.000 10.200 15.000

VII.

Bohuslavice	10.000	20.000		
Černilov		20.000		
Hořice	1.800	5.800		
Hradec Králové				40.000
Hronov			3.000	7.000
Klášteř n.Děd.		10.000	6.000	12.000
Kostelec n.Orl.			3.000	5.000
Králíky				5.000
Nový Bydžov			10.000	17.500
Trutnov	1.000	3.000	2.000	6.000
Třebechovice				5.000
Vrchlabí		10.000		

12.800 68.800 24.000 92.500

6. pokr. Seniorát - Sbor	1969		1970	
	dar z rep.	zápůjčka JTD	dar z rep.	zápůjčka JTD
VIII.				
Čáslav	20.000	40.000		
Dolní Sloupnice			10.000	25.000
Dvakačovice		10.000		
Džbánov			5.000	15.000
Horní Čermná	55.000	95.000		
Chvaletice			5.000	20.000
Lenškroun			10.000	35.607
Lozice			5.000	12.000
Trnávka			8.000	20.000
Vilémov	5.000		18.205	20.000
	80.000	145.000	61.205	147.607
IX.				
Proseč		40.000		
Svratouch		10.000		
Telecí	10.000	20.000	40.000	60.000
	10.000	70.000	40.000	60.000
X.				
Horní Dubenky	10.000			
Horní Krupá	5.000		5.000	10.000
Opatov			10.000	25.000
Sněžné			3.500	
Velká Lhota u Dačic	5.000	10.000	5.000	21.600
	20.000	10.000	23.500	56.600
XI.				
Brno I -Opletalova	10.000	30.000	20.000	50.000
Dambořice	10.000	30.000	13.000	13.000
Heršpice	5.000	5.000		
Hrabětice	16.000	16.000		
Miroslav	12.000	24.000	vráceno 22.197,60	
Nosišlav		30.000		
Olešnice	4.000	10.000		
Prosetín				5.000
Silůvky				5.000
Vanovice			20.000	50.000
	47.000	115.000	50.802.40	123.000
XII				
Gottwaldov				60.000
Jablůnka n.Beč.		150.000		
Jasenná	11.800	25.000		10.000
Velká n.Velič.	5.000	19.000		
Kyjov	3.000	2.000		
Pozděchov		5.000	20.000	60.000
Pržno	60.000			
Hrubá Lhota		20.000		
Vsetín-dolní sbor				10.000
	69.800	221.000	20.000	140.000

6. pokr. 1969 1970
 Seniorát - Sbor dar z rep. zápůjčka JTD dar z rep. zápůjčka JTD

XIII.

Bruntál			4.000	12.000
Hodslavice	110.000	20.000,-	3.000	
Hranice				26.037
Jeseník				15.000
Krnov			50.000	110.000
Nový Jičín				25.000
Odry		5.000		
Olomouc		20.000		
Opava			3.000	8.000
Ostrava I.	30.000	60.000		
Ostravice		20.000	5.000	15.000
Prostějov		7.000		5.000
Lipová kz.st.				5.000
Vyškov kz.st.	3.000	5.000		
Rýmařov	10.000	10.000		
Suchdol n.O.	9.100	6.000	5.000	
Štramberk			3.000	10.000
Vítkov	4.000	1.000	15.000	20.000
	66.100	153.000	88.000	251.037

Celkem sbory 455.072,- 988.800,- 554.107,40 1,380.044,-
 Praha-Kobylisy stavba 110.387,97

Celkem 565.459,97 988.800,- 554.107,40 1,380.044,-

7. Rozbor obětavosti církve v letech 1965 - 1969

Podrobný rozbor obětavosti sborů ve všech seniorátech vypracoval velmi ochotně seniorátní kurátor Vladimír Chadim. Předložil jej vždy synodnímu zastupitelstvu a dodal přehled o této obětavosti každému seniorovi, pokud šlo o sbory jeho seniorátu. Kvůli srovnání uvádíme zde konečné výsledky obětavosti v celé církvi za léta 1965-1969.

rok	salár na duši	chrámové sbírky na duši	Celková obětavost na duši
1965	10,17 Kčs	12,04 Kčs	22,20 Kčs
1966	10,57	13,20	23,77
1967	10,92	14,17	25,09
1968	11,91	18,78	30,69
1969	13,59	24,51	38,10
1970	data ještě nezpracována		

Některá data o obětavosti sborů v celé církvi

rok	salár	chrám.sbírky	Celková obětavost
1965	2,826.887 Kčs	3,342.75 Kčs	6,169.618 Kčs
1966	2,898.515	3,619.958	6,518.473
1967	2,953.937	3,834.753	6.788.670
1968	3,170.006	5,001.045	8,171.051
1969	3,558.808	6,420.431	9,979.239
1970	data ještě nejsou po ruce		

8. Jubilejní toleranční zápůjčkový fond (dar)

Je to oddělené účelové jmění spravované synodní radou a určené k poskytování bezúročných zápůjček sborům na různá mimořádná, zejména stavební vydání. Sборы se zavazují zápůjčky splácet určitými půlročními splátkami. Z těch splátek se zase poskytují další zápůjčky jiným sborům. Jmění tohoto fondu (JTD) neleží tedy v pokladně synodní rady, nýbrž ustavičně koluje.

Ke dni 31. prosince 1970 činilo toto jmění	5,151.206,93	Kčs
srovnáme-li stav tohoto jmění se stavem 31.12.68	3,975.546,50	"

vykazuje JTD zvýšení o 1,175.660.43 Kčs

Toto zvýšení vzniklo tím, že se každoročně vypisuje v říjnu povinná chřmová sbírka pro JTD, která průměrně ročně činí kolem 86.000 Kčs, a pak hlavně novými dary a sbírkami, které se konají pod jménem "Jubilejní dar vděčnosti" od října 1968 až dosud a které do konce roku 1970 činily 1,258.572,88 Kčs. Tehdy byl vytčen cíl shromáždit 2 miliony korun. Toho cíle se zatím nedosáhlo, avšak v akci se stále pokračuje. Během roku 1970 byl dán současně podnět k velké dobrovolné akci sběrací na sociální fond farářský, což mělo zřejmě vliv i na dosavadní výsledek sbírky pro dar vděčnosti pro JTD.

Splátky, které sbory odvádějí zpět do pokladny synodní rady činí okrouhle ročně 10% zápůjčeného kapitálu. Lze tedy s jistou pravděpodobností počítat, že je nyní ročně k dispozici na další zápůjčky kolem 500.000,-.

Lze říci, že sbory splátky, k nimž se dobrovolně zavazují, odvádějí v celku řádně, i když jsou případy, kdy sbory splátky několikrát dospělé neodvádějí a musí být stále upomínány, anebo musí jim být pomáháno při splácení darem z Jeronymovy jednoty.

Kterým sborům a jak vysoké částky byly zápůjčeny, jaký je zůstatek jednotlivých zápůjček, zde neuvádíme. Kdo by se o to zajímal, má možnost nahlédnout do účetních záznamů v účtárně synodní rady. Ke konci roku 1970 to bylo 159 sborů, které měly zápůjčky z tohoto JTD. Zůstatky vyšší než 80.000 Kčs mají nyní tyto sbory: Cheb, Kateřinice, Praha-Strašnice, Třebenice, Český Brod.

Některé sbory si uložily přebytky svého účelového jmění v pokladně synodní rady. Synodní rada je spravuje odděleně a po půlroční výpovědi je sborům na požádání zase vrací, ovšem bez úroků. Přitom má synodní rada právo s těmito svěřenými penězi disponovat obdobně jako s penězi JTD. Ke dni 31. prosince 1970 měla synodní rada takových sborových deposit v částce 477.404,98 Kčs.

9. Sociální výpomoc kazatelům (tzv. farářský sociální fond)

I. Důvod, pro který bylo přikročeno k svépomocné akci na zlepšení sociální situace kazatelů je tento:

Platy duchovních jsou zabezpečeny zákonem o hospodářském zabezpečení církví státem ze dne 14. října 1949 č.218 Sb. a vládním nařízením o hospodářském zabezpečení evang.církví státem ze dne 18. října 1949 č.221Sb.

Platy takto státem zabezpečené a duchovním skrze ONV vyplácené se od roku 1949 nezměnily. Jsou tyto:

a) základní plat měsíčně (hrubý plat, tedy plat bez srážek)

rok		rok		rok		rok	
1-3	Kčs 696,-	13-15	Kčs 936,-	25-27	Kčs 1152,-	37-	Kčs 1332
4-6	756,-	16-18	996,-	28-30	1208,-		
7-9	816,-	19-21	1056,-	31-33	1226,-		
10-12	876	22-24	1094,-	34-36	1278,-		

b) hodnotní přídavek (hrubý) měsíčně

pro I. stupeň, tj. pro duchovní pracující na samostatném místě	200 Kčs
pro 2. stupeň, tj. v našem případě jen pro konseniory a tajemníky SR	340 Kčs
pro 3. stupeň, tj. pro seniory a vedoucího tajemníka SR	520 Kčs
pro 4. stupeň, tj. v našem případě jen pro synodního seniora	600 Kčs

Podle této stupnice farář nastupující do sboru a pracující tedy samostatně dostává plat 696 Kčs plus 200 Kčs, tj. 896 (hrubý plat) a farář, který pracoval 37 let v církvi dostává 1332 plus 200 Kčs tj. 1532 Kčs.

Příspěvky na děti dostává duchovní ve stejné výši jako jiní zaměstnanci.

Od sborů dostává farář byt, otop a světlo. Má také nárok na tzv. štolu, která však ve skutečnosti ve většině sborů odpadá.

Po řadu let snažila se synodní rada dosáhnout od státní správy zvýšení těchto platů. Státní správa uznává oprávněnost tohoto požadavku, avšak zatím neshledala možnost zvýšení provést, ačkoli v různých jiných kategoriích zaměstnanců státních i mimostátních k zlepšení platů od r.1949 došlo (v poslední době i pokud jde o platy lékařů, sociál.pracovníků, vysokoškolských učitelů).

II. Zvlášť v některých případech, kde žena duchovního nemůže pro nemoc nebo pro větší počet dětí anebo pro jinou okolnost, přijmout zaměstnání vedle svého manžela, je finanční situace duchovních velmi ztížena a naléhavá, protože všechny náklady na výživu a ošacení takové rodiny musí být kryty jedině z nedostatečného platu kazatelova.

Synodní rada proto se souhlasem sekretariátu pro věci církevní při ministerstvu kultury přistoupila k svépomocné sociální akci na zlepšení hmotného postavení kazatelů. K jiné formě této akce nebyl dán souhlas. I vyzvala synodní rada v roce 1970 všechna staršovstva zvláštním listem, doručeným kurátorům sborů, aby si této situace kazatelů všimli a aby ze svých prostředků dobrovolně oddělily určité částky a odvedly je do pokladny synodní rady. Synodní rada se přitom zavázala, že z těchto peněz bude všem farářům bez rozdílu ročně vyplácet (ve dvou splátkách) jednorázovou sociální výpomoc ve stejné výši.

Odezva ze sborů byla ta, že se na tuto akci plánovanou na rok 1970 celkem (částečně i počátkem roku 1971) shromáždilo 892.441 Kčs. Synodní rada mohla proto v roce 1970 vyplatit všem kazatelům (až na několik osob, které se této výpomoci vzdaly) ročně ve dvou splátkách 2.800 Kčs.

V roce 1971 synodní rada tuto akci opakuje. Přála by si, aby mohla každému kazateli vyplatit za ten rok částku aspoň 3.000 Kčs. Shledává však, že letos ta akce nenalézá zatím takovou odezvu jako v roce 1970 a velmi proto upozorňuje členy synodu, aby tuto akci ve sborech svého seniorátu podpořili a potřebu pomoci kazatelům touto cestou, vysvětlili. Zatím bylo na jaře 1971 vyplaceno všem 1500 Kčs.

Dlouho bylo jednáno, zda se má všem duchovním vyplatit stejná částka nebo odstupňovaná podle potřeby. Nakonec se shledalo, že najít klíč pro odstupňování této potřeby je nesnadné, ba že jej najít vůbec nelze. Proto ve shodě se Svazem česko-br. evang. duchovenstva bylo rozhodnuto setrvat při stejné výpomoci všem kazatelům bez rozdílu.

Kazatelům, kteří mají větší počet dětí a kteří byli označeni seniorátními úřady jako zvlášť potřební, byla však vedle toho vyplacena ještě zvláštní výpomoc z prostředků repartice. Činila v roce 1970 celkem 107.600 Kčs.

Jest potřebí v souvislosti s tím ještě podotknout, že synodní senior obdržel z ciziny (skrze Světovou reformovanou-presbyteriální alianci) jisté prostředky v Tuzex korunách a že i ty byly se souhlasem státní správy stejnou částkou jak v roce 1969 tak v roce 1970 kazatelům rozeslány. Stejná pomoc od těchto sesterkých církví je připravována i pro rok 1971.

Ku konci ještě zaznamenáváme, že synodní rada v roce 1969 i v roce 1970 vyplatila sociální výpomoc také emerit.kazatelům, všem ve stejné výši. V roce 1969 to činilo 57.000 Kčs a v roce 1970 69.700 Kčs. Úhrada byla vzata z repartice, částečně z účel.jmění Křesť.slужba a částečně i z výnosů autorského práva ze spisů Karafiátových. Podobná výpomoc byla vyplacena i některým vdovám po kazatelích.

10. Jeronymova jednota

Výsledek sbírek organizovaných tímto odborem synodní rady byl v letech 1969 - 1971 tento

rok	Hlavní dar lásky	ostatní sbírky	Celkem
1969	146.665,80	788.141,10	934.806,90
1970	145.548,85	902.206,90	1.047.775,75
1971	175.372,85	975.885,10	1.151.257,95

V cyklostylovaných výročních zprávách JJ každoročně rozesílaných do všech sborů, jsou kvitovány sbírky, kterými jednotlivé sbory přispěly na dílo JJ. Tam jsou také vyjmenovávány sbory, které z výsledků sbírek JJ obdržely finanční pomoc na stavební vydání.

V roce 1968 slavila Jeronymova jednota padesát let své práce. Při té příležitosti vydala JJ zvláštní jubilejní brožuru, na kterou zde odkazujeme.

11. Celocírkevní chrámové sbírky

Podle usnesení XVI.synodu konaly se v letech 1969 a 1970 tyto povinné celocírkevní sbírky chrámové:

1. v únoru - sbírka pro pomoc křesť.církvím v Africe a v Asii
 2. v březnu a dubnu - sbírky pro Jer.jednotu (o velikonocích Hl.dar lásky)
 3. v květnu - sbírka pro křesť.slужbu
 4. v říjnu - sbírka pro Jubil.toler.dar
 5. o vánocích sbírka pro bohoslovce
- (pozn. Sběrka pro KMK se nekonala)

Výsledek těchto sbírek byl tento

rok	Afrika-Asie	Křesť.slужba	JTD	Bohoslovci
1969	67.820,15	53.548,30	78.029,68	152.627,95
1970	69.563,40	59.701,10	82.677,55	163.832,-

Výsledek sbírky pro Jeronymovu jednotu je uveden na jiném místě.

Dobrovolné (nepovinné) chrámové sbírky celocírkevní:

V r.1969 se konala sbírka pro evangelické souvěrce v Rumunsku-postižené povodněmi. Sběrka činila 42.900,05 Kčs a byla odvedena ve věcné podobě skrze biskup.úř.ev.ref.církve v Oradea, Rumunsko.

V témže roce 1969 začala dobrovolná sbírka pro vybudování Kursovního střediska v Chotěboři. Činila 20.410,20, v r.1970 přibýlo dalších 1639,75. Nově ta sbírka byla vypsána v r.1971 a dosud činí dalších 44.896,45 Kčs.

Ze sbírky Afrika-Asie jsme zaslali dar 30.000 Kčs Indickému červenému kříži pro uprchlíky z východního Pakistánu.

-70-

Z p r á v a

o revizi hospodaření Synodní rady českobratrské církve evangelické za účetní období roku 1969 a 1970.

Revizi provedli bratři Vladimír Chadim a Josef Lajner.

Ke kontrole byly postupně předloženy účetní knihy spolu s příslušnými doklady týkající se provozního i účelového jmění církve včetně účelového zařízení Kalich.

Po namátkové kontrole běžných zápisů v analytické evidenci s předloženými doklady zaměřila se revize na odsouhlasení závěrečných účtů za účetní rok 1969 a 1970. Rozvahy jmění provozního i účelového, jakož i výsledovky byly odsouhlaseny se zůstatky příslušných syntetických účtů. Sestavené závěrečné účty shledány v pořádku.

Revize hospodaření účelového zařízení Kalich za rok 1969 byla provedena odděleně ve dnech 12. a 26. února 1970. Hospodaření roku 1970 bylo revidováno dne 18.2.1971. O obou revizích byla vyhotovena samostatná zpráva.

Vedení účetní evidence všech složek je věnována náležitá péče. Doporučujeme proto závěrečné účty za rok 1969 a 1970 ke schválení.

V Praze 11. října 1971

Vladimír Chadim

revizor

Josef Lajner

revizor

Elaborát komise pro přípravu tématu : CÍRKEV-SPOLEČNOST-STÁT

Se zřetelem k usnesení XVI.synodu /č.90 v seznamu usnesení/ o tématu příštího synodu "Církev-společnost-stát" ustavila synodní rada zvláštní komisi pro přípravu a zpracování tohoto tématu./Složení komise je uvedeno v příloze./

Komise připravila osmistránkový elaborát, který byl předložen podzimnímu zasedání synodního zastupitelstva 7.11.1970. Syn.zastupitelstvo se po projednání návrhu usneslo poděkovat komisi za její práci a elaborát přidělit PO theologickému k zpracování pro XVII.synod. PO theologický předložil své připomínky a návrhy při jarním zasedání synodního zastupitelstva 6.3.1971, které se usneslo pověřit znovu komisi pro přípravu synodního tématu, aby svůj elaborát i vyjádření PO theologického zpracovala jako předlohu pro synod; jinak zplnomocněna zpracováním synodní rada. Komise se znovu sešla a probrala vyjádření a připomínky PO theologického a provedla na jejich základě některé opravy v původním exempláři.

Protože oprav není mnoho, usnesla se synodní rada použít z technických a usporných důvodů původního, již rozmnoženého textu, jakožto synodní předlohy a dodatečné opravy a doplnky komise oznámit zvlášť v tomto listě, což tímto činíme.

Opravy v přiloženém textu elaborátu "CÍRKEV-SPOLEČNOST-STÁT"

- s.3,ř.12.shora:konec řádku uprav:".... jenom"něco"dohánět
ř.23.shora:druhou část řádku čti:... neboť Bůh "nenávidí"
ř.18.zdola:za slovo "neunosný"vlož:"protože jsme jen částí,jednotkou obecné církve Kristovy.Proto Jednota"...atd.
s.5,ř.11.zdola:oprav:Společnost,...má "výrazné"..rysy /místo "některé"/
s.6,ř.14.shora:místo "Politikům" oprav "Politickým a veřejným pracovníkům"...
ř.18.zdola:za slovo "období" na konci ř. vlož:"právní neujasněnosti, bezzárukovosti a"
ř.14.zdola:na místo "V české.." oprav:"V husitské a bratrské"...
ř.11.zdola:za slova "slávě" vlož: "a proto" církev..
s.7,ř.27.shora:Konec odstavce doplň větou:"Základem vztahů církve a státu po válce jsou zákony z roku 1949 přihlížející především k hospodářskému zabezpečení církví. Konkrétní utváření vztahů se řeší ve vzájemném rozhovoru církve se státní správou."
s.8,ř.12.zdola:"států světa a" vlož: "společně se stavěli pod svrchovanost slova Božího, aby je slyšeli"...

Praha, 23.srpna 1971

Synodní rada
československé církve evang.

Dr.V.Kejř Dr.P.Šimek
syn.senior. syn.kurátor.

CÍRKEV - SPOLEČNOST - STÁT

Vypracovala komise pro přípravu tematu XVII. sy odu

ve složení: Jan Čapek, předseda, Dr. Luděk Brož,
Dr. Ladislav Hejdánek, Ing. Ladislav
Pokorný, Dr. Josef Smolík a Dr. Frant.
Škarvan

září 1970

1. Křesťanství a sekularisace společnosti

Křesťanská církev našich dnů žije ve zvláštní, paradoxní situaci. Podle jména je dosud značná část světa křesťanská, církve mají po celém světě desetimiliony členů, kteří se více či méně často objevují v kostelích, mají mnohde i značné finanční prostředky, většinou dobrovolně odváděné členy, je stále znovu překládána, vydávána a i čtena (mnohde i těmi, od nichž vy se to nečekalo) Bible. A přece všichni cítíme, že skutečný vliv na život jednotlivce i celých společností křesťanská církev již nemá nebo jej valem ztrácí. Stále více funkcí v životě společnosti, kdysi nebo i ještě nedávno vykonávaných církví, přejímají jiné, světské instituce a musíme hned na počátku říci, že tyto funkce nevykonávají většinou nikterak špatně. Vzpomeňme jen vědeckého badání, školství, výchovy, zdravotnictví, sociální práce i různých funkcí vyloženě pastoračních (předmanželské a manželské poradny, linky důvěry, vztahy mezi lidmi na pracovištích apod.). Jistě, že se mnohé nedaří, ale ani církvi se zdaleka vše nedařilo. Život společnosti ukazuje, že může docela dobře fungovat (mnohdy dokonce lépe) bez vlivu na církevní instituce, ba dokonce vůbec bez vztahu k jakékoliv vnější autoritě. To je obrovská změna posledních 100 let. Čtème jen např. z tohoto hlediska Babičku Boženy Němcové a srovnávejme svět tehdejšího našeho člověka s dnešním. V dnešním světě už prostě prostor pro takovou autoritu Boží, jak o ní měli představu naši rodiče a prarodiče není a v běžných situacích (nikoli krizových, na něž se nemůžeme a nesmíme orientovat) pojednou není kde navázat hovor mezi církví a světem. Svět je dospělý a autoritu našich dosavadních představ o Bohu jako nebeské vševládnoucí, trestající a odměňující bytosti nepotřebuje. To je v jistém smyslu zcela opačná situace než do jaké vstupovala první křesťanská církev: tehdy byl svět starověkého člověka naopak plný bohů a autorit různých stupňů, kdežto křesťané, kteří ve jménu evangelia tuto hierarchii začali rozbíjet, jevíli se tehdejšímu prostředí jako pohoršliví ateisté. V tomto smyslu musíme si povšimnout, že počátek sekularizace, tj. odbožštění, posvětštění světa, v němž předtím kdeco bylo svaté a mystériózní, přinesli právě křesťané, a že je tedy přinejmenším dosti kuriozní, aby titíž křesťané po 2.000 letech lomili rukama nad tím, když se tento jimi samými vyvolaný proces dovršuje. Proces sekularizace, posvětštění společnosti a světa vůbec, znamená narůstající povědomí lidstva, že běžný, profánní život člověka, společnosti a i přírody nepotřebuje žádného vnějšího posvěcení. Nepotřebuje prostředníků v podobě církevních institucí, kteří by mu smysl jejich existence nějak dodatečně dodávali. Přitom křesťanská církev pokonstantinovské éry až donedávna dělala právě vše možné, aby si právě takovouto zprostředkující funkci co nejdéle udržela. Teprve v poslední době začíná být v obecném povědomí křesťanů stále jasnější, že to byl omyl.

2. Stíny sekularizace a selhání církve

Na tomto místě je jistě oprávněno poukázat na řadu stinných a velmi stinných stránek, které sekularizace, odnáboženštění lidské společnosti a světa vůbec, přinesly. Ztráta autorit, rozbití dosavadní hierarchie hodnot, v níž hodnotou nejvyšší byl Boží nárok na člověka a z něho se odvozovaly všechny nároky nižších řádů, jistě vedou do mnoha zmatků anarchie mravní, ztráty víry ve smysl existence vůbec, povýšení různých modelů na bohy (např. modly konsumu, modly rafinovaného ovládání druhých lidí, modly nepřiměřené víry ve vlastní síly apod.). To jsou skutečnosti, narůstající dnes někdy až do oblodných rozměrů, nad nimiž nelze zavřít oči. Na druhé straně však třeba si položit otázku, zda tyto znepokojující až hrůzné jevy nebijí nám všem do očí především proto, že jsou právě nyní už více méně zcela otevřeně zbaveny náboženského pozlátka a že jsme (jako křesťanská církev) k nim byli daleko tolerantnější dříve, když byly všelijak zahaleny do "křesťanského" obalu, ačkoliv jejich podstata byla stejná, snad jen kvantitativně poněkud omezenější. Je to snad banální a mnohým z nás se to může zdát neaktuální, ale je na místě si čas od času dobře a naléhavě připomenout, jak hrůzné věci byly v uplynulém dvoutisíciletí napáchány ve světě právě v údajném jménu evangelia Kristova; příklady toho, částečně bohužel ještě i ze současné doby, všichni dobře známe. Ačkoliv svého času byla velice mocnou až všeovládající institucí, nevyřešila křesťanská církev uspokojivě mnoho ze základních problémů života lidské společnosti, naopak ale mnoho zlého přidala a i rozmnožila násilí. Lidí, kteří se nejen hlásili ke křesťanství, ale jejichž život nesl pečeť Kristovu, nebylo asi nikdy a není ani dnes o mnoho více než v dobách apoštolské církve. Tito křesťané, "ostatkové" nesli v různých dobách zpravidla navzdory církevním institucím živé svědectví evangelia a vytvářeli tak nosnou tradici, na níž i my dnes smíme navazovat. Dnešní situace světa je ovšem v mnohém ohledu přímým důsledkem zklamání až zrady křesťanské církve. Toto tíživé dědictví a neutěšená situace nám všem svazuje ruce i nohy a naší reakcí na ni by měly být v první řadě hluboký stud a pokání a ne odsuzování světa, že se přes naši nejlepší snahu stále více odnáboženšťuje. Důležitě i právě z důvodů zklamání církve má k tomu řadu velmi pochopitelných i oprávněných důvodů, aby na naše křesťanství pohlížel přinejmenším s velmi opatrnou rezervou.

3. Náš postoj k sekularizaci

Zde přicházíme k ústřední otázce: jaký postoj mají křesťané poslední třetiny XX. století zaujmout k samému procesu sekularizace (nejen k sekularizovanému světu, ale k samotné sekularizaci)? Neboť tento proces není jen objektivním jevem, který budeme jen zkoumat z různých hledisek, vysvětlovat jeho různé aspekty, hledat příčiny, hodnotit a třídit jeho kladné a záporné stránky, opatrně přitakávat jedné a varovně zdvihat prst nad druhými. Křesťané nejsou ani jen objektivní pozorovatelé (i když zasvěcených objektivních rozborů bude vždy třeba a nikdy jich nebude dost) ani se v žádném případě nemohou stavět do úlohy soudců. Sekularizace světa je výzva - pro každého, kdo chce být křesťanem i pro každou instituci, která chce být církví Kristovou. Je to výzva, tváří v tvář, které se každý musí rozhodnout. Je to příležitost, daná Pánem Bohem, na níž můžeme osvědčit či neosvědčit víru v Ježíše Krista. Nejde zde v první řadě o sám sekularizovaný svět: ten půjde svou cestou, zrychlující se, odnáboženšťování nelze zastavit, ať se nám to líbí či nikoliv. Jde především o nás, o naši víru, o církev, aby se buď zase jednou osvědčila nebo byla opět shledána lehkou. Odpověď na otázku, je-li sekularizace od Boha či od ďábla, znamená-li pro církev Kristovu požehnání či těžkou zkoušku,

slzavé údolí, odpověď na tuto otázku bude mít nejvážnější a nejhlubší důsledky pro víru a naději a lásku každého jednotlivce i celé církve. Budeme-li se snažit s tvrdošíjností hodnou lepší věci nebrat sekularizaci na vědomí a s křečovitou intenzitou rozvíjet "vnitřní život církve", jakoby sekularizace nebylo, staneme se sterilní sektou. Budeme lkát nad špatnostmi odnáboženštělého světa a nostalgicky vzpomínat na "lepší" časy našich dědů a pradědů, a přitom se snažit zachránit, co se ještě dá, dostaneme se - celá církev i každý sám za sebe - do zoufale obranné pozice, z níž bude cesta vždy jenom k ústupu. Budeme-li chápat sekularizaci jenom jako něco, s čím se "nedá nic dělat", co tu prostě je, ať už jako nutné zlo nebo jenom objektivní realita, bez hodnotícího předznamenání, budeme ve snaze nějak se se sekularizací více či méně kysele vyrovnat, stále stejně jenom dohánět (např. beatovou hudbu při bohoslužbách) a nikdy nebudeme stát předem na tom místě, kam ujíždějící svět najednou dojede a kde nás možná bude i potřebovat.

Bylo naznačeno již v úvodu, že sekularizace je vlastně ovocem evangelia. Mnozí také upozorňují, že v mimokřesťanském prostředí je naplnění jejího smyslu velmi těžko představitelné. Neboť právě evangelium Kristovo přišlo do světa proto, aby vrátilo věcem pravý smysl, aby je vrátilo i člověku. V tom je smysl hlubokého, dnes žel velmi málo jasně chápaného starokřesťanského dogmatu o dvojí přirozenosti Kristově, vzájemně vyvážené a neoddelitelné. Pravé lidství a pravé Božství je nerozlučitelné; opravdu světský svět je tím také opravdu Božím světem, neboť Bůh nevidí božské (a náboženské) nálepky, pozlátka a mysteriozní opary. Potíží je ovšem ve slovech "pravý" a "opravdu". Neboť zdaleka ne vše, co se tváří humanisticky je lidské, ne vše, co chce vypadat sekulárně, je opravdu světské a nepravého božství je ve světě také stále ještě dost. Proto: ne zastavit sekularizaci, ale vyvést ji z falešné cesty a v pravé sekularizaci pokračovat, to znamená: zvěstovat Boží vládu, polidštit člověka, odbožštit božstva a osvobodit svět k pravé světskosti - to je skutečným programem křesťanské církve!

4. Theologické pojetí církve

Církev je společenství nové smlouvy, které tvoří lidé nejrozličnějších ras a jazyků, odpovídající vírou v Ježíše Krista na kázání evangelia: je tedy církev shromáždění lidí, kteří Boží povolání zaslechli a přijali. S nle-diska biblické a reformační theologie tedy neexistuje církev "moje" a "naše". "Církev československá evangelická" je název biblicko-theologicky neúnosný. (Jednota měla pravdu) a pokud ho užíváme, máme pamatovat, že jej užíváme nevlastně.. Smíme však i v této viditelné "jednotě" očekávat realizaci církve Kristovy. Církev je protiklad synagogy a sekty: společenství povolání Božích se nespokojuje konejšivým vědomím, že bylo vytrženo ze světa, nýbrž chce uskutečňovat své poslání ve světě. Exodus - vycházení a trvalý pohyb - je proto vnějším charakteristickým znakem církve Boží (Vyjdi a jdi, kam ti ukáží! Pojď za mnou! douce po všem světě...).

Všechny struktury, ideové koncepce a pracovní metody církve jsou proto podmíněné v času a prostoru: Ne že by na nich nezáleželo, ale protože na nich záleží - tj. protože od nich odvisí, jak poslání bude splněno - je nutno je prověřovat, revidovat, měnit a nově vytvářet. Sbor Páně -sbor misijní -sbor soustavných proměn. Nová smlouva, na níž je toto společenství povolání Božích založeno, je výřezem Božího milosrdenství, existence církve je proto viditelným projevem Božího slitování, avšak Bůh se slitovává ve svrchované svobodě a jeho milosrdenství není proto vázáno na hranice viditelné církve. Církev je "otevřený systém", "církev svatou obecnou" máme věřit, ale nemůžeme ji chtít ztotožnit podle kritérií našeho "pravověří". Jsou lidé, kteří realizují křesťanský program a nepovažují se za křesťany.

Nová smlouva zavazuje povolané k milosrdné službě. Nezavazuje k sebezáchově. Učit a křtít je úkol, který je třeba interpretovat v souvislosti celého evangelia a který rozhodně neznamena jen budování chrámu a škol. Společenství povolaných se šíří nezávisle na naší skepsi, popřípadě zaniká navzdory fungujícím institucím. Vzniká pod dotykem Slova, v aktu milosrdenství, v setkání s bratrem a sestrou, v sympatickém porozumění světu a jeho nouzi.

Takový či podobný bohoslovecký přístup je třeba postavit proti skličujícím úvahám o církvi, založeným pouze na vnějším pozorování, statistickém průzkumu a sociologickém rozboru. Jde o svrchovaný bohoslovecký přístup založený na jistotě o skrytém Božím díle mezi lidmi. Záleží na tom, zda máme nejhlubší theologickou jistotu o církvi, jistotu víry o tom, že ve sboru a církvi skrytě a přece účinně působí Slovo Boha živého a že křest a večeře Páně jsou vskutku svědectvím o výsostných událostech Božího slitování. Toto základní východisko vši naší práce musí být ovšem konfrontováno s rozбором situace i průzkumem stavu církve. Je však dvojí možnost této konfrontace. Správná cesta je ta, kdy všechen průzkumový a pozorovatelský materiál o církvi je zvládnut tvůrčí bohosloveckou perspektivou. Chybná cesta je ta, kdy tento materiál zatlačuje bohoslovecký přístup do ústraní, aby jej nakonec pohltil a zlikvidoval. Mnohde právě statistický průzkum vykazuje zlepšení a radostné výsledky. Můžeme v tom vidět i možnost ohlasu Božího díla, nemůžeme však každý úspěch příčinně spojovat s Božím požehnáním.

5. Charismata při budování a poslání sboru

I nadále v pojetí církve a sboru stojí v napětí vztah mezi budováním a posláním sboru. Sbor má být založen na základu prorockém a apoštolském a má být budován. Současně však Nový zákon nepřeslechnutelně mluví o misijním poslání sboru ve společnosti. Přitom do pojmu misie nelze zahrnout pouze evangelizaci, nýbrž také službu trpícím, svědectví laiků v zaměstnání, úsilí o spravedlnost ve společnosti, prohlubování občanské odpovědnosti a strážnou službu církve uprostřed politického dění.

Pro budování i poslání církve a jednotlivého sboru je nezbytné revidovat zděděné formy církevní práce, bohoslužeb, shromažďení i vzájemný vztah duchovního a sboru. Tyto zaježděné struktury je nutno překonávat na základě bohoslovecky zakotveného charismatického pojetí církve. To nás jednak vrací k výchozí myšlence, že církev není založena jen na lidské činnosti, nýbrž především na darech milosti, jednak vede jednotlivce k přijímání a rozvíjení rozličných obdarování. Mezi tato obdarování patří jak ta, která vedou k budování sboru, tak ta, která ujasňují jeho poslání. Charismatické pojetí nás rovněž uchrání před šířícím se důrazem na "formalismus" a "metodismus", který nevede vposledu k obnově, protože není správně bohoslovecky zakořeněn.

V naší církvi jsou sbory, které je potřebí teprve budovat, shromažďovat děti, mládež, dospělé. Leč i ty od počátku mají přitom vycházet z vědomí poslání, byť byly nepočetné. Jsou však také sbory v církvi, které už příliš dlouhou dobu se věnují pouze budování, jsou v něm téměř přezrálé (přezrálé ovoce se kazí) a zanedbaly motiv poslání, služby a práce ve společnosti a pro ni. Tyto sbory a především jejich staršovstva by se měla přeorientovat od zahleděnosti do vnitřního života k pohledu ven, který povede k vykročení sboru do společenského prostředí.

Sbor je společenstvím mnoha různých lidí. Jsou v něm malé děti i zaměstnaní muži, studenti i učňové, ženy v zaměstnání nebo v domácnosti, staří i přestárlí lidé, intelektuálové i dělníci a zemědělci, lidé různých povolání a práce. Proto nelze určovat práci ve sboru pouze podle hledisek jedné zájmové skupiny či jedné generační vrstvy. Kazatel by měl ve svém myšlení

zahrnout všechny tyto rozdílnosti, aniž by některé z nich dával zásadní přednost. Jeho zvláštní ohled musí být soustředěn na slabé, nemocné, invalidy, společensky ostrčené, osamělé a jinak trpící lidi. Neměl by být spojen s těmi, kteří mají díky své zajištěnosti a zdraví určité společensky výhodnější postavení.

Při promýšlení nových cest sborové práce nesmí být naše pozornost soustředěna víc na struktury a formy než na charismata a obdarování. Je třeba hledat nové formy, ale i uprostřed starých forem mohou vyrůstat vzácná charismata, která svou živostí a dynamičností sama přetvářejí staré formy a tvoří si nové. Jedním z úkolů kazatele je vytvářet předpoklady pro rozvíjení charismat členů sboru. Mezi ně patří zajisté velmi výrazně ochota navštěvovat nemocné, opuštěné a staré lidi, misijní odvaha pozvat např. spolužáky do schůzek mládeže, věrohodné působení laiků v zaměstnání především odvahou vnášet odpuštění mezi lidi, a zaujetí pro strážnou službu církve ve veřejných problémech společnosti.

Sbory dozrají jistě mnoha formálních a strukturálních změn. Obrovské chrámy dnes už mnohde nevyhovují a sbory dávají přednost účelově upraveným modlitebnám a klubovnám. Vyučování z bible formou náboženství ve škole vyhovuje v některých oblastech, v jiných se osvědčilo přesunutí výuky na faru. V mnoha sborech lze např. biblické hodiny konat jen v určitých ročních obdobích. Na sídlišťích se vytvářejí nové formy ekumenického shromažďování křesťanů. Vedle tradičních bohoslužeb konaných pouze kazatelem se zavádějí i rozmanité experimentální bohoslužby, při nichž aktivně působí laické spolu s kazatelem. Velké otázky vyvolává problém neděle: rozvoj automobilismu a rekreačních příležitostí spolu se zavedením volných sobot odvádí mnohé členy sboru na neděli ze společenství a vzniká otázka, jaký kontakt zůstane, když i pokusy nahradit nedělní shromáždění shromážděním ve všední den večer se nesetkávají s přílišným ohlasem.

Při všech pokusech a změnách musí vždy stát v popředí bohoslovecký přístup a pochopení, že církev je jen tam, kde je milost Kristova. Bohatství této milosti je patrné zvláště v rozmanitosti charismat. Ta také nejspíše umožňují překonávat sektářskou soběstřednost a rozvíjet misijní otevřenost sboru.

Církev ovšem ~~nezůstane~~ ~~žít~~ bez určitých řádů a institučních struktur. Zřízení církve i její řády nesou na sobě pečeť porozumění Slovu Božímu v určité dějinné situaci. Tak rozumíme presbyteriálně-synodnímu zřízení, ve kterém jde o svobodu svědomí před Bohem a o sborovost a kolegiálnost (společné rozhodování). Poněvadž se dějinné situace mění, musí se měnit i církevní zřízení, aniž ovšem opouští své vyznavačské principy. Církevní zřízení má být pružným nástrojem pro to, aby církev mohla plnit své poslání.

6. Působení církve v současné společnosti

Společnost, v níž žijeme, má některé pozitivní rysy, které chceme ocenit. Člověk je v ní zbaven starosti, že nebude mít práci, nemusí se bát bídy a hladu, je mu umožněna cesta za vzděláním, v případě nemoci se o něj postarají státní léčebné instituce. Jsme si vědomi nedostatků, které se v tom všem objevují, nicméně jsou možnosti tyto pozitivní stránky dále rozvíjet. Oceňujeme také, že v naší společnosti byly položeny důrazy na některé hodnoty jako je lidskost, sociálnost, vztahy mezi lidmi, morálka, výchova. Socialismus by mohl být výzvou k člověku v tom směru, aby víc dbal na vztah ke spolučlověku než na peníze a jejich šetření. I nadále má jít o společnost, v níž vůdčí ideou by měla být nezištnost a tvorba a nikoliv blahobyť a konsum.

Církev má uvnitř společnosti dbát ustavičně na respekt k lidské důstojnosti, musí odporovat manipulaci s člověkem a hájit svobodu přesvědčení, názorů a tedy svědomí ve věcech soukromých i veřejných. Církev stojí na stanovisku, že společnosti pro budoucnost nejvíce prospěje pravdomluvnost, čest, mravní ryzost ve vztazích mezi lidmi. V tomto zaměření církev vychovává a vede své členy. Snadno ovšem propadá sebe spokojenému názoru, že naše tradice a naše církevní společenství představují výkvět mravního života v našem národě. Jsme pak nakloněni dívat se povýšeně na ostatní občany, kteří vycházejí z jiných mravních předpokladů. Bude potřeba vážněji se zamyslet nad skutečností, se kterou se setkáváme, že spoluobčané, kteří nevěří, nás křesťany předstihují v odvaze k pravdě, v ochotě ku pomoci, v bezprostřednosti svého lidství. Bude potřeba znovu domýšlet reformační články, že nežijeme před Bohem ani před lidmi ze svých zásluh, ale z odpuštění, které nás vede k lásce a k službě všem. Politikům je církev dlužna připomínat, že pravdivost, poctivost a otevřenost vůči lidu je základem tvůrčího politického jednání.

Církev má veliké možnosti působení v současné společnosti výchovou a vedením svých vlastních členů, působením skrze laiky v rozptýlení i svými časopisy a publikacemi. Nejde přitom o získání vlivu církve, nýbrž o službu pravdě, spravedlnosti a pokroku ušlechtilých motivů lidsky důstojného života. Církev se zříká mocenského postavení, tím více jí však záleží na tom, aby hlas evangelia Ježíše Krista doléhal do všech oblastí života soukromého a veřejného. Základním rysem moderní společnosti je její dynamický vývoj, její proměna. Církev nesmí propadat resignaci ani negativnímu postoji ke změnám, které vyvolává technický vývoj světa. Má v těchto změnách prozíravě odhalovat nové možnosti hlubšího a pozitivnějšího lidství.

Křesťané nesmějí podléhat ani provincionalismu (omezenému rozhledu ve vlastním prostředí) ani kosmopolitismu (nezakotvenému těkání ve světě). Musí vycházet z domácí situace, v ní na sebe brát odpovědnost, ale musí mít i světový rozhled. Přitom musí rozeznávat, na kterých místech se odehrává zápas o spravedlnost a lidskost a k němu se solidárně připojit. Stále více zásluh má církev věnovat problematice hladu, chudoby, bezdomoví a nevzdělanosti v tzv. třetí světě a být ustavičně kritická ke kolektivnímu sobectví blahobytných zemí. Ve světovém měřítku jsou tyto problémy, vyjádřené ostatně v podobenství o posledním soudu (Mat 25, 31-46) neopodstatněnější.

7. Církev a stát v dějinách

Vzájemný vztah církve a státu prošel dlouhým vývojem. Prvé období, období pronásledování sahá do ediktu milánského r. 313. Období konstantinovské zahrnuje vznik papežství, papežského státu r. 756, boj o investituru. Odehrává se zápas o neodvislost církve, ale i o udržení veliké světské moci, které dosáhla. V české reformaci dochází k těžkému střetnutí se státní mocí a s římskou církví. V luterské reformaci je ponechána zevní správa církve světské moci jako ochránkyni církve. V kalvínské reformaci všechno, co církev koná, musí sloužit jedině Boží cti a slávě. Církev nese odpovědnost i za veřejný život. Protireformace začíná na sněmu tridentském (1545-1563) a založením řádu jezuitského. Končí na konci vatikánském r. 1870 dogmatem o neomylnosti papežské. Dochází k úzkému spojení mezi státem a církví, ke vzniku "státní" církve. Novou dobu u nás zahajuje toleranční patent r. 1781. Roku 1855 je upraven poměr rakouského státu k církvi ke katolické konkordátem, k církvím protestantským patentem protestantským z roku 1861. Roku 1874 Rakousko vypovídá konkordát z roku 1855, který stávil stát pod silný vliv církve katolické a upravuje samo vnější poměry katolické církve, přes její odpor. I rakouský stát se v 19. století laicizuje, ale respektuje plně křesťanské smýšlení svých občanů. Dochází

ke změně systému státních církví v systém výsostného práva státu nad církví. Na jedné straně zůstává nedůvěra k církvi, která by snad znovu mohla nabýt moci, ale je i úcta k náboženství, jehož veliký význam v životě se uznává. Přitom se objevují určité zjevy pro církev zneklidňující, školství stává se pozitivistickým smýšlením učitelstva církvi nebezpečné, mohutní hnutí Volné myšlenky atd. Roku 1925 po Husových oslavách, jichž se zúčastnil prezident i předseda vlády, vypukl konflikt mezi vládou a Římem. Roku 1928 se dospělo ke smlouvě, zvané *modus vivendi*. Stav předmnichovské republiky by bylo možno charakterizovat takto: stát zaručuje volný výkon náboženství a respektuje existenci a činnost církví v mezích, které si samy v rámci platného právního řádu se souhlasem státu daly. Stát plní své povinnosti vůči církvím podle zákonů nebo podle dohody resp. po státním potvrzení podle církevní ústavy. Naproti tomu však vyžaduje, aby byla respektována jeho oprávnění a vymáhá jejich výkon. Přitom uznává církev za způsobilé vcházet s ním v jednání a úmluvy oboustranně platné tak dlouho, pokud to shledává účelným, ježto jinak by nemohl srovnat s myšlenkou státní suverenity, aby vedle něho existovala a působila ještě jiná moc s ním rovnocenná. V obou světových válkách se dál pokus církev ještě víc připoutat ke státu, aby udržovaly obyvatelstvo v loyaltě k vládě. Nikdy nebyl dozor státu nad nimi tak pevný jako v zápolení válečném. Za hitlerismu byl v nacistickém Německu podniknut nápor na podstatu církve ve směru jejího zdeformování ve smyslu nacionálněsocialistické doktríny. Vyznávající církev se tomuto náporu ubránila. Rovněž vedení naší církve a naše sbory a zvláště mnozí odbojoví pracovníci z našich řad v době druhé světové války tomuto náporu odporovali a tak dosvědčili svou vnitřní svobodu a samostatnost církve.

8. Moderní stát a poslání církve

Stát organizuje společnost, chrání ji před zmatkem a rozkladem, zaručuje platnost právního řádu a umožňuje život v pokojné spolupráci občanů. K těmto úkolům je vybaven plností moci (suverenitou).. Vlastní základy života však tkvějí v tom, že moc zůstává ve službách člověka, jeho práva, spravedlnosti a pokojného života. Jenom takový stát je státem legitimním a má nárok na loyaltu svých občanů. V dnešních podmínkách stává se stát organizátorem takřka všech oblastí života. Hospodářský život, výchova, věda a umění vyvíjely se dříve autonomně bez zásahu politické moci. V nové době zahrnuje stát tyto oblasti do své organizační působnosti. Činí si úkolem zajistit plánovaný rozvoj všech sil společnosti podle programu obecného blaha. Tyto snahy znamenají nebývalý růst státní moci, zvýšený ještě nesmírnými prostředky moderní techniky, a mohou se za určitých okolností stát zdrojem mnohého nebezpečí pro svobodu občanů. Moc sama, ať je jakkoli nutná, je nebezpečným nástrojem v rukou lidí. Nebezpečí jejího zneužití táhne se celými dějinami od starověkých tyranií až po novodobé státní útvary. Biblická víra a živá církev bývaly vždy hranicí proti zneužití moci, a to nikoli aby stát oslabily, ale aby jej navracely k jeho pravému určení. Moderní státověda hledá různé prostředky, aby zneužití čelila ústavními institucemi. V 19. stol. vznikla k tomu cíli zásada o dělení státní moci na zákonodárnou, výkonnou a soudní. U nás směřuje ke stejnému cíli program všelidového státu. Prakticky to znamená, že občanská samospráva má mít převahu nad mocí úřední. Oba druhy správy se mají vzájemně kontrolovat. Samospráva musí být ovšem skutečnou samosprávou a ne jen výkonným orgánem úřední moci. Má se uplatňovat opavdovou iniciativou v potřebách občanského soužití a má být nesena odpovědností každého občana. Proto je všelidový stát mimořádným nárokem také k odpovědnosti křesťanově... Státní funkce mohou být toliko pořádající a úzkostlivě dbající obecného prospěchu. Jenom taková forma je slučitelná s občanskou

svobodou a lidskou důstojností" (Zásady Čbr.církve evang. 1968, s.89-91).

Církvi musí vždy záležet na tom, aby stát byl právním státem, v němž platí zákony a nikoli svévole těch, kdo si ze svých funkcí vytvořili mocenské posice. Přitom se církev nesmí zříci své účasti při tvorbě právních norem a zákonných úprav, kterou uskutečňuje svými připomínkami a návrhy příslušným ministerstvům nebo parlamentu. Účelem zákonů je spravedlivý pořádek ve společnosti a lidská důstojnost občana. Církev musí nalézat odvahu ke kritice tam, kde je zneužívána moc.

Křesťan bere velmi vážně své občanství. Víra v království Boží a jeho spravedlnost jej vede k soustavnému úsilí o prohlubování spravedlivých vztahů ve společnosti a o zacílení celé společnosti směrem k tvorbě stále spravedlivějších struktur a k vytváření relativně nejhumánnějšího systému. Církev očekává od státu umožnění plné kazatelské, pastorální a výchovné práce s jednotlivcem i ve společenství. Se státem církev spolupracuje na výchově spravedlivých a statečných lidí, odpovědných občanů, kteří dávají přednost dobrému prospěchu společnosti před sobeckými osobními zájmy.

Stát má mít svou vlastní svrchovanost, která není umenšována vztahy vůči jiným státům. Státní představitelé jsou odpovědní především svému lidu, pro který mají zabezpečovat možnosti pro pokojný a tvůrčí život a práci. Církev jako universální bratrstvo přesahuje hranice států. Suverenita státu neznamena, že by křesťanům mohlo být upíráno právo, aby se scházeli ze všech států světa a společně se modlili, společně vyznávali slova i činy poslušnost svému Pánu.

Stát má dbát na rozvoj kulturních, duchovních a ideových tradic vlastní země, na mravní kontinuitu národa a na myšlenkové navazování na dílo předchozích generací. Musí dbát na rozvoj těchto tradic a jejich živou aplikaci, aby bylo zamezeno myšlenkové vykořeněnosti a duchovní vyprahlosti. Cenné tradice českého a slovenského myšlení skýtají velké množství podnětů a vzácné dědictví, které přesahuje úzce národní hranice, ukazuje i cestu do budoucnosti a vede k odpovědnosti za celý svět. Církev v tomto duchovním prostředí zvěstuje evangelium Ježíše Krista, chce být solí země a tím přispívá k žádoucímu úsilí, aby v právním státě žila duchovně zdravá společnost.

Čj. 2270/71

11

JEDNACÍ ŘÁD CÍRKEVNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ
československé církve evangelické
(přijatý synodním zastupitelstvem 11.září 1971)

Čl. 1

Synod zahajuje a řídí až do zvolení předsednictva synodní senior, resp. jeho náměstek, popřípadě synodní kurátor nebo jiný člen synodní rady. Synodu předsedá předseda a místopředsedové, volení z řad členů synodu. Předsednictvo synodu tvoří 3 duchovní, 2 laici a zástupce Komenského evang. fakulty bohoslovecké z řad členů synodu.

Čl. 2

Synodní senior resp. jeho náměstek, popřípadě synodní kurátor nebo jiný člen synodní rady zahájí synod modlitbou a čtením Písma svatého. Pak dá zjistit vyvoláním jmen, kteří členové synodu jsou přítomni a je-li jejich počet dostatečný k jednání a hlasování. Vznikne-li pochybnost o totožnosti některého člena synodu, zvoleného seniorátním konventem, prokáže ji příslušný senior nebo seniorátní kurátor. Jestliže se někdo nemůže na synod dostavit, má být za něj povolán náhradník. Člen synodu, který předem ví, že se nebude moci zúčastnit synodu, oznámí to ihned písemně synodní radě i seniorátnímu výboru.

Náhradníky povolává příslušný seniorátní výbor a podá o tom zprávu synodní radě, která náhradníka pozve k zasedání synodu. Jestliže tak seniorátní výbor neučiní aspoň týden před zahájením synodu, povolá náhradníka synodní rada a podá o tom zprávu příslušnému seniorátnímu výboru. V době zasedání synodu povolává náhradníky synod (§ 9 odst. 3 a 4 voleb. řádu). Příslušný orgán povolá náhradníky podle pořadí stanoveného při jejich volbě a nebylo-li pořadí stanoveno, podle počtu hlasů, kterými byli náhradníci zvoleni tak, že přednost má náhradník, zvolený větším počtem hlasů. Při rovnosti hlasů určí náhradníka orgán, který ho povolává (§ 7, odst. 7 c.zř.).

Vzešla-li některému členu synodu při zasedání překážka, pro kterou je mu nesnadno nebo nemožno v určitý den se zúčastnit zasedání, musí požádat o dovolenou na tu dobu. Povolenu mu dovolenou nesmí překročit. Žádost o dovolenou musí podat včas, jakmile se o překážce dozví, a to před zahájením zasedání. Náhradník se povolává jen při překročení dovolené.

Čl. 3

Členové synodu složí před začátkem jednání do rukou předsedajícího tento slib: "Slibuji před Bohem, že za své činnosti na synodu budu svědomitě dbát i svědectví Písma svatého i církevních řádů tak, aby církev ve všem rostla v toho, kterýž jest hlava, totiž v Krista." (Čl. 63 odst. 3 ŘS)

Synod pak zvolí zapisovatele a skrutátory. Potom zvolí synod předsedu synodu. V případě, že jest navrhován na předsedu ten, kdo řídí synod, předsedá volbě jiný člen synodní rady. Po zvolení předsedy synodu řídí tento další volbu předsednictva. Členové předsednictva se při řízení synodu střídají. Za zapisovatele at jsou zpravidla voleni mladší členové synodu. Trvá-li synod déle než jeden den, zvolí se větší počet zapisovatelů podle návrhu synodní rady. Synod pak zvolí další členy předsednictva (§ 27 o.4 c.zř.).

Čl. 4

Synod volí šestičlennou synodní radu, a to z činných farářů: synodního seniora, jeho náměstka, jednoho člena synodní rady a tři náhradníky; ze starších: synodního kurátora, jeho náměstka, jednoho člena synodní rady a tři náhradníky. Volitelní jsou ti, kteří dosáhli 35. roku věku, za synodního seniora 45. roku věku.

Dále volí synod ze starších, kteří dosáhli 35. roku věku, dva stálé kontrolory celocírkevního hospodářství a jejich náhradníky do příštího řádného zasedání synodu.

Byl-li ze člena synodní rady zvolen nečlen synodu, stává se členem synodu, jakmile prohlásí, že volbu přijímá a složí předepsaný slib pro členy synodu (Čl.63, odst.3 ŘS).

Není-li synodní senior nebo končí-li se právě jeho období, vykoná se hned při počátku synodu nová volba. Nový synodní senior se stává členem synodu jakmile je uveden v úřad. (Čl.63 odst.7 ŘS)

Čl. 5

Synodní rada je povinna podat synodu zprávu o stavu církve (po stránce duchovní, hospodářské a sociální) a o tom, jak byla vykonána usnesení předcházejícího synodu. Rovněž podá synodní rada na žádost synodu zprávy o jednotlivých předmětech, o nichž synod jedná a má dát nahlédnout do svých spisů.

Čl. 6

Předseda synodu řídí rozpravu podle jednacího řádu i podle církevního zřízení. Zahajuje i ukončuje schůze, uděluje slovo, předkládá otázky k hlasování a prohlašuje jeho výsledek. Synod projedná nejprve předlohy synodní rady, pokud sám neurčí jinak.

Čl. 7

Jako odborný rádce předsednictva synodu v zájmu zachování církevního zřízení a řádů při jednání synodu zúčastní se synodu předseda právnického odboru synodní rady nebo jeho zástupce. Jeho povinností a právem je zasáhnout mimo pořadí přihlášených řečníků do rozpravy synodu a upozornit na závadný postup jednání synodu a navrhnout postup odpovídající církev. zříz. a platným církev. řádům. Na požádání synodu nebo předsednictva podat výklad právních otázek týkajících se jednání na synodu. Pokud není členem synodu, není však oprávněn podávat návrhy týkající se projednávaných otázek ani nemá právo hlasovací.

Čl. 8

Synod se může usnést, že některé otázky a návrhy odkáže k předběžnému projednání v komisích, které k tomu účelu ze svých členů zvolí. Synodní rada předloží návrh na ustavení takových komisí. Může též zřídit přípravné komise pro projednání závažných otázek, jež budou předmětem jednání synodu.

Čl. 9

Každá komise se ustaví volbou předsedy a referentů. Ustavující schůzi komise řídí její nejstarší člen. O volbě předsedy a referentů rozhoduje prostá většina členů komise. Zvolení předsedové podávají předsedovi synodu zprávu o výsledku této volby i o postupu prací v komisích.

Komise pořídí zápis o průběhu svého jednání a shrne výsledky svých porad v návrzích, které referenti podle usnesení komise zapisují a písemně podávají pak s podpisem předsedy komise předsedovi synodu. Předsedové komise nebo v jejich zastoupení referenti pověřeni komisí odůvodňují návrhy před plenem synodu ústně. Jejich referáty nesmějí trvat déle než 30 minut, pokud synod neurčí jinak. Každá komise má právo žádat zástupce těch církevních orgánů, jichž se návrh týká, nebo od nichž návrh pochází, aby se účastnili jednání s hlasem poradním a podávali potřebná vysvětlení. Členové synodní rady, pokud nejsou volenými členy komisí, mají právo zúčastnit se jednání ve všech komisích s hlasem poradním.

Čl. 10

Zapisovatelé synodu pořizují zápisy o jednání, a to střídavě. Každý zápis má obsahovat:

- a) jméno předsedajícího
- b) jména a počet přítomných členů i počet těch, kteří hlasovali
- c) předměty, o nichž se jednalo
- d) návrhy, které byly předloženy k hlasování
- e) výsledek hlasování, a to při hlasování podle jmen jména těch, kteří hlasovali proti. Při hlasování jiném pouze počet pro a proti.

Protesty a zvláštní mínění mohou být přiloženy k protokolu jen tehdy, když v zasedání samém byl pronesen úmysl je přiložit a zevrubně označen jejich obsah a když byly odevzdány předsednictvu synodu do skončení synodu, jinak se k nim nemá přihlížet.

O neveřejných zasedáních a o jednáních o stížnostech na úřední jednání synodního seniora sepíší se zvláštní protokoly. Ke všem protokolům se připojí všechny předlohy a písemné návrhy a zprávy synodní rady a komisí a případné záznamy o jednání synodu na magnetofonových páskách. Byla-li podána stížnost na synodního seniora nebo na synodní radu, připojí se tato stížnost s případnými přílohami, a to v prvopise nebo v úplném ověřeném opise.

Je-li protokol sepsán před ukončením synodu, schválí jej synod, jinak zvolí k jeho schválení tříčlennou verifikační komisi, která spolu s předsedou nebo místopředsedou synodu schválí zápisy o všech zasedáních synodu a ověří je podpisy všech svých členů.

Čl. 11

Synod je způsobilý k usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. Platná usnesení a volby se dějí nadpoloviční většinou odevzdáných platných hlasů, není-li církevním zřízením nebo řádem ustanoveno jinak. Platný je každý hlas, který byl odevzdán osobou oprávněnou k hlasování bez ohledu na obsah hlasovacího lístku, tedy i lístek prázdný. Předseda hlasuje rovněž. Při rovnosti hlasů návrh padá.

Čl. 12

Každé zasedání se zahajuje čtením oddílu Písma svatého, modlitbou a společnou písní. Před zahájením denního pořádku oznámí předseda členům synodu všechny spisy, které došly od posledního zasedání. Návrhy mohou být podávány jen prostřednictvím některého člena synodu. Jen návrhy podané členem československé církve evangelické mohou být synodem přijaty k projednání. Synod rozhodne, zda o takových návrzích bude jednat.

Čl. 13

Samostatné návrhy členů synodu oznámí se v pořádku, v jakém došly. Musí být podány písemně předsedovi synodu a podepsány nejméně čtvrtinou přítomných členů. Byl-li některý návrh označen za p i l n ý a byla-li jeho pilnost uznána nejméně dvěma třetinami přítomných, bude o něm jednáno přednostně.

Každý návrh, podaný synodu a obsahující stížnost na synodní radu, projedná se v tajné schůzi bez účasti těch, kterých se týká. Rozhodnout lze však až po jejich slyšení v plenu.

Opravné nebo dodatkové návrhy, tj. návrhy, které vycházejí z rozpravy samé, mohou být podány kdykoli před ukončením rozpravy písemně. Předseda dá o nich hlasovat ve vhodné době, jsou-li podporovány aspoň jedním z přítomných členů synodu.

Čl. 14

Každý člen synodu má právo učinit dotaz ve věci, která není na denním pořádku, písemným nebo ústním dotazem (interpelací) adresovaným předsedovi synodu. Tyto dotazy nutno zodpovědět nejpozději v příštím zasedání synodu. Rozprava již zahájená nesmí být dotazem přerušena, leč by se dotaz týkal předmětu, o němž se právě jedná.

Čl. 15

Po oznámení samostatných návrhů (čl.13) a po případném zodpovědění dotazů (čl.14) přikročí se k dennímu pořádku. Ten má být předsedou synodu oznámen -pokud je to možné- v předcházejícím zasedání. Činí-li se proti němu námitky, rozhodne o nich synod sám.

Čl. 16

Řečníci mluví v tom pořadí, v jakém se přihlásili. Přihlášku k ústnímu projevu s uvedením k čemu hodlá řečník mluvit, je třeba podat písemně předsedovi synodu, který povolá řečníka k projevu před shromáždění podle pořadí podané přihlášky a podle postupu rozpravy.

Předsednictvo synodu může pro část zasedání nebo i pro celé zasedání povolit ústní přihlášky k projevu a připustit projevy z místa, kde přihlášení řečníci sedí. S konečnou platností rozhoduje o těchto i o jiných procedurálních otázkách synod prostou většinou.

Nikdo nesmí o témže předmětu mluvit více než dvakrát, leč by synod dal k tomu svolení. Délka takového projevu nesmí přesáhnout 5 (pět) minut bez svolení synodu. Mimo pořadí lze udělit slovo těm, kteří chtějí podat návrh na konec rozpravy nebo připomenout ustanovení c.z., jednacího řádu, případně chtějí učinit opravu osobní nebo věcnou (faktická poznámka). Délka takových projevů nesmí přesáhnout 2 minuty. Předsednictvo určí vhodný způsob kontroly délky projevu a seznámí s ním předem členy synodu.

Předseda nebo referenti komisí synodu, pověření komisí k podání určitého návrhu, mají právo promluvit mimo odůvodnění svého návrhu ještě dvakrát: jednou za rozpravy a jednou po jejím skončení. Žádný z těchto projevů nesmí být delší než 5 minut.

Čl. 17

Předseda pečuje o pořádek a dbá, aby nikdo nebyl při svém projevu vyrušován. Uchyluje-li se řečník od předmětu rozpravy nebo porušuje-li důstojnost synodu, zejména projevy hněvu nebo nemístnými žerty, má ho předseda nepomenout. Nedbá-li napomenutí, může mu předseda odejmout slovo. Předseda má povinnost odejmout slovo při překročení povolené doby projevu. Synod může rozhodnout k návrhu kteréhokoliv člena synodu jinak. Může též rozhodnout o změně předsedajícího pro určitou část zasedání synodu.

Čl. 18

Předsedající se nezúčastní rozpravy. Chce-li tak učinit, postoupí předsednictví jinému členu předsednictva. Při projednávání zprávy synodní rady a návrhů vzešlých z rozpravy o ní, nepředsedá nikdo z členů synodní rady. Předseda má právo přerušit z důležitých důvodů schůzi, pokud se synod neusnese jinak.

Čl. 19

Rozprava může být synodem kdykoliv prohlášena za skončenou. Navrhují-li některý člen synodu, aby rozprava byla skočena, může proti takovému návrhu v rozpravě vystoupit jen jeden řečník podle pořadí ke slovu přihlášený. Takový projev nesmí překročit 2 minuty.

O návrzích, které nebyly odvolány, musí být hlasováno.

Čl. 20

Předsedající dá hlasovat o přijetí návrhu na skončení rozpravy. Je-li návrh přijat, mohou promluvit již jen řečníci přihlášení do rozpravy před podáním návrhu na skončení rozpravy. Po skončení rozpravy dá předseda hlasovat o všech návrzích podaných v rozpravě, pokud nebudou odvolány. Návrhy, o kterých se má hlasovat, musí být podány písemně. Předsedající má povinnost pečovat o jasnou stylizaci návrhů a může dát před hlasováním slovo tomu, který navrhuje jasnější znění. Takový projev nesmí překročit 2 minuty.

Především se hlasuje o návrhu na prostý přechod k dennímu pořádku, pak na odložení hlasování a o návrzích opravných a dodatkových a z nich nejprve o těch, jež se nejvíce odchylují od původního návrhu. Konečně se hlasuje o původním návrhu, buď s přijatými opravnými návrhy nebo bez nich.

Čl. 21

Členové synodu jsou povinni účastnit se hlasování. Při návrzích, rozpravě i hlasování mají se řídit pravidlem Slova Božího. Jsou povinni tlumočit příkazy a návrhy seniorátního konventu, který je vyslal, avšak nejsou jimi vázáni. Odmítnou-li hlasovat, mají oznámit důvod. Předseda prohlásí výsledek hlasování ihned po jeho skončení. Vzejde-li pochybnost, zda je pro návrh potřebná většina, provede se na návrh některého člena synodu nebo z rozhodnutí předsedy sčítání zvolenými skrutátory.

Čj.2270/71

-6

Hlasuje se buď zvednutím ruky nebo povstáním. Žádá-li to třetina přítomných členů, hlasuje se podle jmen nebo tajně hlasovacími lístky. Tajně se hlasuje při volbách a při rozhodování o věcech, týkajících se jednotlivých členů synodu. Tajně se hlasuje též o návrzích, týkajících se stížností na synodní radu.

Čl. 22

Do výhradné pravomoci synodu náleží rozhodovat o vyznání a učení církve, o bohoslužebném řádu, o znění kazatelského reversu, spojení nebo sloučení s jinými církvemi a o církevním zřízení.

Předlohy o těchto věcech musí být předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům a k platnému usnesení o nich je třeba dvoutřetinové většiny všech členů synodu (§ 27 odst.5 c.zř.).

Synod se usnáší nadpoloviční většinou všech svých členů o ostatním církevním zákonodárství zejména o řádech, provádějících církevní zřízení (§ 27, odst.6 c.zř.).

Okolnost, že některá staršovstva nebo konventy se k zasláným návrhům včas nevyjádřily, nebrání projednání předloh.

Všechny předlohy určené pro jednání synodu musí být zaslány všem členům synodu nejméně 14 dní před zasedáním synodu.

Čl. 23

Zasedání synodu jsou veřejná. K veřejným zasedáním má každý přístup jako posluchač, musí se však zdržovat všelikých projevů.

Zasedání synodu nebo jeho část může být prohlášeno za neveřejné, usnese-li se na tom většina přítomných členů (§ 6 odst.3 c.zř.). Před neveřejným jednáním se musí nečlenové synodu ze zasedací místnosti vzdálit.

Synod může do svého zasedání pozvat i jiné členy církve, aby se zúčastnili jednání s hlasem poradním. Může též pozvat pozorovatele z jiných křesťanských církví, zástupce SČEDU, zástupce mládeže a určit způsob jejich účasti na zasedání synodu a zmocnit synodní radu, aby pozvala pozorovatele na další synody.

Čl. 24

1) Tohoto řádu se použije obdobně pro všechna ostatní správní církevní shromáždění a zastupitelstva (§ 4 odst. 1a,b, c.zř.).

2) Pro seniorátní konventy se použije zejména s těmito obměnami:

Seniorátní shromáždění (konvent) zahajuje senior resp.jeho náměstek, popřípadě seniorátní kurátor nebo další člen seniorátního výboru analogicky s ustanovením čl.2 tohoto řádu.

Konventu předsedá předseda a tři místopředsedové, volení z řad členů konventu (dva duchovní, dva laici)

Konvent volí čtyřčlenný seniorátní výbor a čtyři náhradníky : z farářů v činné službě v seniorátu s e n i o r a , konseniora a dva náhradníky; ze starších : seniorátního kurátor, jeho náměstka a dva náhradníky.

Čj.2270/71

-7

Dále volí konvent dva revisory účtů seniorátní pokladny a dva jejich náhradníky (Čl. 59 odst.h ŘS) a poslance na synod podle § 23 odst.4 c.zř.

Seniorátní výbor je povinen podat konventu zprávu o stavu prací a potřebách seniorátu i jednotlivých sborů. Rovněž musí seniorátní výbor podat zprávu o tom, jak byla vykonána usnesení předcházejícího konventu.

Tajně se hlasuje při volbách a při rozhodování o věcech, týkajících se jednotlivých členů konventu. Tito členové nesmějí být hlasování přítomni, jinak by usnesení bylo neplatné. Tajně se hlasuje též o návrzích, týkajících se stížností na seniorátní výbor.

Čl. 25

Tento řád byl přijat usnesením synodního zastupitelstva dne 11.září 1971 podle § 28 odst. 2 cirk.zřízení s platností do příštího synodu. Platnosti nabude dnem vyhlášení synodní radou v Aktualitách církve. Tím dnem pozbude platnosti dosavadní jednací řád.

XVII. SYNOD

NOVÉ CÍRKEVNÍ ZŘÍZENÍ

ÚVOD K OTÁZKÁM NAD NÁVRHEM NOVÉHO CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ

Na XVI. synodu došlo k řadě usnesení, která se týkala našeho církevního práva a bylo usneseno **vytvoření** šestičlenné komise pro vypracování nového církevního zřízení. Návrh nového c.zř. měl být vypracován do února 1970 a po připomínkovém řízení připraven pro projednání na XVII. synodu.

Těmito skutečnostmi byl dán podnět k intenzivní práci na našem církevním právu.

Prvou fází prací komise bylo hledání východiska pro práci na novém církevním zřízení (dále n.c.z.). Jako nejrealističtější řešení vyšlo řešení v podstatě nouzové:

- a) převzít všechna ustanovení našeho dosavadního církevního práva (cír.k.zřízení a všech řádů) a podle vlastní úvahy připojit nová ustanovení;
- b) zaslat elaborát k vyjádření sborům a seniorátům;
- c) podle jejich připomínek upravit návrh (vynechat, doplnit, opravit).

Návrh komise byl do sborů zaslán v březnu a dubnu 1970 (první cyklostylovaný návrh). Ve staršovstvech a na konventech byl projednáván do konce října 1970. Sešlo se hodně závažných připomínek. Podle nich komise realizovala návrh, především snažila se jej zestručnit a udělat jej přehlednější.

Protože komise potřebovala k závěrečné práci znát mínění širšího okruhu, zaslala v březnu 1971 svůj nový návrh v novém (druhém) cyklostylovaném výtisku asi 100 osobám, (v tom všem seniorům a seniorátním kurátorům), a to těm, které projevily o práci zájem a měly některé věci promyšleny. Lhůta byla do konce června 1971. Došlé připomínky a podněty (od 25 osob) projednala komise během srpna 1971. Výsledkem této práce je připojený návrh, který komise předkládá synodu (nejde o návrh synodní rady).

Ačkoliv mínění konventů se celkem shodovalo v tom, že XVII. synod by měl projednat především jen některá zásadní hlediska, a během jednání komise se skutečně ukázaly značné rozdíly v názorech, plní komise přesto XVI. synodem svěřený úkol a předkládá vypracovaný návrh.

Ve snaze vyhovět přání konventů, předkládá komise synodu přehled otázek zásadních, těch, o nichž se mínění konventů rozcházelo, resp. v nichž nebyla docílena v komisi jednoty, s prosbou o rozhodnutí.

Podle těchto usnesení bylo by pak potřebí návrh definitivně upravit:

K výsledkům práce komise třeba poznamenat: Postupně docházelo k určitým změnám v celkové koncepci. Komise ustoupila ve shodě s převládajícím míněním od shrnutí látky do jednoho předpisu (do cír.k.zřízení) a částí právních ustanovení budou zachovány v rádech. Které rády je účelné zachovat resp. vytvořit, vyšlo najevo až v úplně poslední době, před synodem, kdy je celkem jasný obraz nového církevního zřízení.

Komisi se jeví účelným zachovat, resp.vytvořit zvláště:

- a) řád sborového života
- b) jednací řád církevních shromáždění a orgánů
- c) řád zkoušek kazatelů
- d) řád výchovy mládeže
- e) řád pastýřské služby, péče a kázně
- f) řád pro studenty bohosloví
- g) řád církevní agendy (pro kancelář SR, seniorátní **výbory** a staršovstva)

Tyto řády třeba upravit podle definitivního zřízení tak, aby vznikl opravdu jednotný církevní právní řád.

Synodní rada proto navrhuje synodu:

- a) projednat zásadní otázky a stanoviska, týkající se nového církevního zřízení podle připojeného elaborátu s přihlédnutím k předloženému návrhu n.c.z.);
- b) rozhodnout o návrhu nového církevního zřízení předloženém komisí;
- c) pro případ, že ještě nebude přijat návrh n.c.z., projednat návrh na změnu platného cír.k.zřízení podle připojeného návrhu;
- d) projednat přepracovaný jednací řád, přijatý s prozatímní platností synodním zastupitelstvem dne 11.zář 1971 (návrh připojen);
- e) projednat nový návrh řádu pastýřské služby, péče a kázně (podle usnesení č.19 XVI.synodu - návrh připojen)

+

DODATEK k ELABORÁTU "NÁVRH NOVÉHO CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ"

Zásadní otázky, týkající se nového církevního zřízení,

o kterých by měl XVII. synod jednat, je možno rozdělit do čtyř skupin:

- A. Hlediska, podle nichž bylo pracováno v komisi
- B. Otázky teologů nad c.z.
- C. Obecné otázky nad c.z.
- D. Alternativy

Ad A. Při práci na návrhu nového cír.k.zřízení byla uplatňována zvláště tato hlediska:

a) Snažili jsme^{se} v ustanoveních c.z. otevřít církev, sbory, pro okolní svět a učinit je schopnější, aby rychleji a s pochopením reagovaly na velké změny, ve kterých žijeme. (Výslovné proklamace zásady otevřenosti církve v § 1, pružnější ustanovení o členství v církvi, členy staršovstev mohou být bratři a sestry od 18 let, sbor se zvláštním určením, častější střídání osob ve funkcích omezením volitelnosti na určitý počet funkčních období, zkrácením funkčních období.)

b) Snažili jsme se o důslednější presbyterianismus, bránili jsme se virilitě^{ti} i setrvačnosti ve funkcích. (Nové formy zastupitelstev, profesorům KBF se otvírá návrhem n.c.z. přístup na všechna místa do synodní rady, nově řešena otázka výběru kandidátů do synodní rady, volba předsedů církevních shromáždění).

c) I v dalších směrech snažili jsme se o demokratizaci (ordinace diakonů, presbyterů, členství s volebním právem a nikoli jako dosud členství ve staršovstvu stačí pro volbu do vyšších církevních funkcí včetně synodní rady).

d) Silně jsme podporovali účast odborníků a podíl odbornosti ve správě a vedení církve (Poradní odbory, komise, spolupráce sborů a duchovních podle obdarování).

e) Decentralisace (Zdůrazněn význam seniorátů, podtržena služebnost vyšších orgánů).

f) Zdůrazněna osobní odpovědnost (volba faráře na určitý čas, proti vedlejšímu zaměstnání duchovních).

Pro informaci připojujeme přehled, jaká stanoviska zaujaly konventy k některým uvedeným otázkám v připomínkovém řízení k prvnímu návrhu:

Zastupitelstva: 7 konventů - ponechat jako dosud, 3 podle návrhu, 2 senioráty mlčí

+) Virilitou se zde rozumí zásada v dosavadním církevním zřízení, že někteří členové správních orgánů jsou bez další volby členy správních shromáždění (např. senioři a seniorátní kurátoři jsou členy seniorátních zastupitelstev, konventů a synodu a synodního zastupitelstva,

Opakovaná volba faráře: 4 proti, 2 jen pro případ potřeby sboru,
3 podle návrhu, 1 konvent nedospěl k usne-
sení, 2 senioráty mlčí

Sbor se zvláštním určením: 4 proti, 1 omezit na studentský sbor,
3 podle návrhu, 3 mlčí

Výběr kandidátů do synodní rady: (měla provádět podle 1.návrhu
zvláštní volební komise): 5 proti, 7 mlčí

Omezení volitelnosti na určitý počet období: 1 pokládá za nedomyš-
lené, 1 omezit na tutéž funkci, 2 podle návr-
hu, 8 mlčí

Vedlejší zaměstnání kazatelů: 2 kategoricky proti, 1 ve výjimeč-
ných případech, 9 mlčí

Cyklus synodů 2 letý, funkční období 4 leté: 2 senioráty pro 3 a
6 let, 10 sen. mlčí.

Volba předsedů shromáždění: 1 proti, 1 pro, 10 mlčí

Členství ve vyšších církv.orgánech i pro nečleny staršovstev:

K této otázce konventy nezaufaly vyhraněná stanoviska. Nejsme si
jistí, zda si jasně uvědomovaly změnu. Z některých staršovstev
došly však kritické hlasy.

Ad B. Br.profesor Smolík, jako člen komise pro n.c.z., po disku-
sích v komisi i po připomínkách ze sborů a seniorátů, vidí
nutnost zásadní teologické diskuse na synodu o těchto otáz-
kách:

- a) presbyterianismus (otázka zástupitelstev)
- b) otázka ordinace
- c) otázka členství (křtu)
- d) funkční sbor
- e) teologické zhodnocení konkrétní situace, z níž c.z. vyrůstá

K těmto tématům viz připojený elaborát br.prof.Smolíka.

Také br.senior Mir.Brož navrhuje zásadní teologickou diskusi. Ve
výpočtu problémů shoduje se v podstatě s br.prof.Smolíkem. Navrhu-
je navíc diskusi o volbách do církv.funkcí a o zásadách třístupňové
správy; hodnocení situace uvádí pod názvem: poslání církve.

Ad C. Připomínky některých bratří kladou některé obecné otazníky
nad církevním zřízením.

Je třeba položit otázku, co je podstatou presbyterně-synodního
zřízení, tj. otázku vztahu synodu ke staršovstvům a konventům,
v němž synod nemá být všemocným, nýbrž v některých zásadních otáz-
kách (např. vyznání církve, sloučení s jinou církví, některé zá-
kladní otázky církevního zřízení) by se synod mohl usnášet jen po
kladném vyjádření většiny staršovstev nebo aspoň konventů. Tak je
to ostatně ve většině presbyterních církví na celém světě. Dosa-
vadní úprava v platném církevním zřízení vyžaduje jen, aby se sy-
nod usnášel o těchto zásadních otázkách teprve potom, když byly
dány staršovstvům a konventům k vyjádření. Synod není však těmito
vyjádřeními vůbec vázán a není ani povinnost těchto orgánů se vy-
jádřit. Může se proto synod dnes usnášet i o zásadních otázkách

otázkách v rozporu se stanovisky většiny staršovstev a konventů. Na tuto zásadní otázku je třeba znát odpověď jak synodu tak i staršovstev a konventů.

Teprve potom je možno přistoupit k dalším otázkám, jejichž objasnění umožní připravit obecně přijímaný návrh círk. zřízení, oprotěný od subjektivních přání jeho tvůrců a odpovídající potřebám a současné situaci celé církve. Jsou to zejména tyto otázky:

- a) Proč vlastně potřebujeme nové církevní zřízení?
- b) Organismus Církve nebo církev?
- c) Co to je sbor (v souvislosti se sborem funkčním)?
- d) Kazatelé - zásada všeobecného kněžství - laici
- e) Co to je správa a contrario řízení, rozhodování, správa a contrario záležitosti teologické
- f) Církev - fakulta (např. může být profesor fakulty volen za synodního seniora?)
- g) Ztrnulost našich bohoslužeb (srovnej život a účast věřících katolíků na mši)
- h) Vymezení kompetence mezi správním orgánem a shromážděním, užití termínu "zvláště" a "zejména"
- ch) Může být i nečlen staršovstva včlen do vyšších církevních orgánů a funkcí?
- i) Je synod pro opakování volby kazatele na sboru po 10 letech?

Ad D. Dalšími otázkami, které musí synod rozhodnout, jsou řešení alternativní, naznačená v návrhu.

Pro usnadnění orientace v návrhu připojuje se ještě tento přibližný přehled o ustanoveních nového církevního zřízení:

Převzatá ustanovení: Hl. I. §§ 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 18, 19
21, 24, 26, 27, 30, 32, 33

Hl. II. §§ 34, 35, 40, 41, 42, 48, 49, 50, 53, 54
56, 57, 58, 59, 60, 61, 62

Hl. III. §§ 63, 64, 65, 66, 67, 68

Hl. IV. §§ 71, 74, 75, 76, 78

Hl. VI. §§ 90, 91, 92

Podstatné změny:

Hl. I. §§ 2, 3, 9, 10, 11, 12, 14

Hl. II. §§ 36, 38, 39, 43, 44, 48, 51

Hl. IV. § 72

Nová ustanovení:

Hl. I. §§ 1, 13, 16, 22, 23, 28, 29

Hl. II. §§ 34 (sbor se zvl. urč.), 37, 45, 46, 47,
52, 55

Hl. III. §§ 69, 70

Hl. IV. §§ 73, 79, 80

Hl. V. §§ 81-88

Hl. VI. § 89

Alternativní řešení: §§ 2, 3, 6, 17, 47, 48, 70, 71

Návrh pro diskusi o zásadních otázkách

Má-li být církevní zřízení výrazem našeho pochopení poslání a podoby Církve v určité dějinné situaci, jak nás k ní vede a zavazuje poslušnost Božímu slovu, je nutná zásadní diskuse o těchto otázkách.

Z diskuse na staršovstvech a na konventech se začínají rýsovat některé otázky, v nichž se na konkrétních návrzích pro církevní zřízení objevují rozdílná zásadní stanoviska. Často ovšem se otázka církevního zřízení chápe čistě právně či správně nebo prakticky bez zřetele k tomu, že se do něho má promítat naše poslušnost Božímu slovu, jak se v našich sborech zvěstuje.

Věc, kde je potřebí prohloubené a zásadní diskuse o podobě a poslání Církve předkládáme v těchto bodech:

(1) Otázka presbyterianismu

V církvi je výraz presbyterianismus užíván v nejrůznějším smyslu, což ztěžuje diskusi. Někteří vidí v synodních a seniorátních zastupitelstvech, která nejsou volena přímo synody a konventy, porušení presbyterianismu (např. B.B. Bašus v Kostnických jiskrách). Jiní tvrdí, že je třeba presbyterianismus prohloubit, přitom však zastávají zastupitelstva v staré podobě.

Sledujeme-li obsah pojmu presbyterianismus v reformaci, odkud jsme jej přejali, zjistíme, že v něm šlo v Ženevě o svobodu sboru samostatně rozhodovat v otázkách víry (rozhodování o účasti na večeři Páně apod.) a o zrušení vnější hospodářské a politické i duchovní moci biskupa. Do čela sboru byly postaveny volené orgány, odpovědné sboru. Na rovině celocírkevní rozvinul pak protestantismus francouzský systém synodální. Předsednictvo synodu, které spravovalo církve mezi synody, bylo voleno vždy jen do následujícího synodu, který se scházel ročně. Presbyterianismus vložil moc do rukou synodu a sboru a podtrhl společné hledání pravdy v rozhovoru (princip kolegiality) a stal se protivahou episkopálního systému, v němž je moc v rukou biskupových.

Takto vyhraněný protiklad existuje ovšem pouze v teorii. V praxi záleží na duchovní vyspělosti sboru a jeho staršův, na osobnosti kazatele, na celkové dějinné situaci a řadě jiných okolností vytvořených tradicí a celkovým ovzduším.

Presbyterianismus předpokládá duchovně i pastoračně vyspělé laiky, kteří jsou s to střežit svobodu i čistotu Slova Božího. Tuto svoji odpovědnost za církev uplatňují povoláním kazatelů a jejich volbou. Situace v našich sborech je různá: Jsou sbory, které si jsou této odpovědnosti vědomy a jejichž staršůvstva jsou soustředěna předně na zvěst Slova, které podřizují svoji práci. Máme ovšem sbory, kde odpovědnost leží někdy až tíživě na faráři a kde sbor své starší těžce hledá.

Církevní zřízení by ovšem nemělo vycházet pouze ze stavu jaký je, nýbrž i s posláním, které máme a ze zaslíbení, která jsou nám dána. Je třeba to vše zvážit a rozhodnout se: Bude-li podporovat tendenci, která dává vzrůstající pravomoc virilním a ordinovaným představitelům Církve anebo se zasadíme o presbyterianismus a budeme k němu vychovávat a důsledně vést. Anebo se pokusíme obé spojit. Konkrétně s tím souvisí otázka, jakou podobu budou mít seniorátní a synodní zastupitelstva a zda budou zřizována, zda synod volí mezi synody některé komise.

(2) Otázka ordinace

V církvi se vytvářejí různá pojetí ordinace. Jedno pojetí zastává názor, že každé pověření ke kázání v sobě obsahuje pověření k vysluhování svátostí. To vede k dogmatizujícímu pojetí ordinace a k jejímu prakticky nekontrolovatelnému rozšíření. Druhé pojetí zastává pluralitní pojetí služby v církvi. Mluví o pověřeních a povoláních, která církev uděluje podle potřeby: k slovu, k svátostem a k jiným službám. Toto pojetí je běžné v reformovaných církvích. Požadavek ordinace laiků, kteří mají licenci ke kázání, který se ozýval na posledních synodech, si vynucuje zásadní rozhovor o těchto otázkách.

Do této souvislosti patří také otázka opakovatelnosti volby faráře. Volba na doživotí byla v starých církevních zřízeních motivována myšlenkou zaručit kazateli svobodu k zvěstování

zvěstování

pravdy a k napomínání. Odpovědnost za pravdy evangelia nese celé staršovstvo. Je jí třeba faráři zaručovat? Ponese farář větší soud nežli druzí nebude-li ve sboru zvěstováno plně evangelium. Napomínají ještě naši faráři, senioři?

(3) Otázka členství

V návrzích, které přicházejí ze seniorátů, je jasné, že jsou silné tendence, které v otázce členství směřují k pojetí vyznavačskému. Správně rozpoznávají, že v rámci lidového členství je zastíráno rozlišení mezi vírou v Krista a členstvím v církvi. Na druhé straně se ozývají hlasy po co největší evangelizační otevřenosti církve vůči druhým církvím a vůči světu.

Otázka členství a svátostí zůstala po roce 1956, kdy bylo umožněno členství nepokřtěných dětí, otevřena. V budoucnosti bude potřeba spojit co největší otevřenost evangelizační s náročně vyznavačským přístupem ke svátostem. Je pravda, že křest je dnes vyznavačským krokem?

(4) Funkční sbor

Pro český protestantismus je charakteristické vytvoření pevného systému parochiálního. Sbor je určen místně. Spojení reformačních větví bylo prvním slabým průnikem do tohoto systému. Život ve velkoměstě, jakým je Praha, ovšem vnáší do tohoto systému další velice závažné trhliny. Ukazuje se, že rozrůzněnost a dynamika moderního života klade teritoriální podobě sboru řadu otázek.

Jednoznačné lpění na systému farností, často spojené s tolerančním půdorysem církve, je pochopitelné. Může však být spojeno s falešnou představou, že Pán Bůh je omezen na tuto strukturu a nemůže konat své dílo nikde jinde a nijak jinak. To vede k nedorozumění mezi generací starší a mladší.

(5) Hodnocení situace

Církevní zřízení není podle reformačních konfesí, které jsme přijali, přímým prodloužením slova Božího. Je proměnlivé podle konkrétní situace. Proto by bylo potřeba provést důkladné theologické zhodnocení situace.

V budoucnosti může obstát jen taková církev, která bude mít co nejvíc členů, kteří vědí, komu uvěřili. Jinak by se mohlo stát, že by zůstali faráři se zmenšujícím se stádcem a mládež by byla mimo sbor. Tuto situaci je třeba zvážit, dříve než přikročíme k rozhodnutí o konkrétní podobě církevního zřízení.

V křesťanstvu je možno pozorovat trendy podtrhující presbyterní motivy. Z projevů, které přišly z konventů, vzniká někdy dojem, že u nás je spíše touha po pevných, autoritativnějších gremiích. Jistě to je výrazem zájmu o to, aby byla zachována integrita církve. Důsledkem by ovšem mohlo být, že se mladá generace bude velice těžko vřazovat do práce církve. Už dnes bývá těžko vybrat laické členy na konventech do funkcí a na synod.

Rozhovor o těchto závažných otázkách by mohl pomoci k pevnější jednotě i hlubší teologické zakotvenosti církve a k oživení zájmu o práci v ní.

+

Ú v o d n í s l o v o

ke zřízení Českobratrské církve evangelické

Českobratrská církev evangelická, stručně Evangelická církev, uznává za základní pravidlo víry a života Slovo Boží, zjevené v Ježíši Kristu, dosvědčené ve Starém i Novém zákoně. Při výkladu Písma svatého se v poslušnosti i ve svobodě víry učí ze starokřesťanských vyznání (tj. z apoštolského, nicejskocařihradského a Athanasiova) i ze svědectví reformačních otců, jak bylo vysloveno zejména ve čtyřech článcích pražských ve Vyznání bratří českých podle vydání Jana Amose Komenského z r. 1662, v České konfesi, jakož i v augsburském a druhém helvetském vyznání.

Navazuje na českou reformaci husitskou, na církev podobojí a na Jednotu bratrskou, jejichž pozůstatkům bylo po době protireformačního pronásledování opět povoleno Tolerančním patentem z roku 1781 ustavit se v církev evangelickou buď augsburského nebo helvetského vyznání. Tyto církve se po vzniku československé republiky svobodně sloučily na svém generálním sněmu dne 17. prosince 1918 v církev jednu, která přijala název Českobratrská církev evangelická.

Církev prošla v půlstoletí své existence dobou velikých společenských změn. Na své cestě si církev uvědomila, že není ve své víře svázána s žádným určitým společenským způsobem života. Současně si uvědomuje, že její členové jsou zasahováni měnicími se společenskými okolnostmi, které spoluvytvářejí a za něž nesou odpovědnost. Uprostřed těchto změn slyšíme výzvu ke křesťanské jednotě. Chceme být jen částkou obecné církve Kristovy, která je Slovem Božím stále znovu obnovována. Posláním křesťanů je nést světu evangelium Ježíše Krista a tak sloužit dílu království Božího v tomto světě. Proto se snažíme o vyjádření víry slovy a pojmy, které jsou srozumitelné lidem dnešního světa. K této službě se členové církve posilují a vyzbrojují přijímáním Slova Božího, darů Kristovy milosti ve svátostech a životem v obecenství sboru. Sbor je místo, kde členové církve vzývají a oslavují Boha, modlí se, sdílejí lásku, radosti a naději, potěšují zarmoucené, zastávají se ukřivděných, křesťansky vychovávají své děti a mládež a vzájemně si slouží k plnějšímu životu víry.

Církev očekává příchod nového věku Kristova, v němž dojde k nápravě všech věcí lidských a kdy bude naplněno její poslání. (Pt.3,13)

Zdůrazňuje rovnost všech svých členů a jejich účast na všeobecném kněžství lidu Kristova a na jeho poslání v tomto světě.

I řády církve mají vyrůstat z poslušnosti Slova Božího. Jejich nejpřímějším vstížením vidí církev v zásadách presbyterně-synodních. Podle těchto zásad spravuje své záležitosti samostatně v rámci platných státních zákonů.

XVII. synod českobratrské církve evangelické vychází z těchto základů a usnáší se na tomto církevním zřízení, které církvi a jejím sborům dává organizační a právní podklad pro její práci.

+ + +

HLAVA I

O b e c n á u s t a n o v e n í

§ 1

Obecnost církve

Českobratrská církev evangelická je zásadně otevřena všem.

§ 2 (1) (Čl. I, IV, 4 ř. čl. v c.; § 1, 2 c. z.)

Členství v církvi

Alternativa A.

1. Českobratrská církev evangelická za své členy považuje ty, kdo
 - a) byli pokřtěni v českobratrské církvi evangelické (dříve a. v. a h. v.);
 - b) byli pokřtěni v jiné křesťanské církvi a byli do českobratrské církve evangelické přijati;
 - c) vyznali víru, dali se pokřtít a byli do církve přijati;
 - d) jsou nezletilí a dosud nebyli pokřtěni, ale byli do církve přijati.
2. Ty, kdo nebyli dosud získáni pro život ve sboru, ačkoli byli v církvi pokřtěni nebo do církve přijati, považuje církev stále za své členy, pokud se nerozhodli svůj výstup z církve ohlásit nebo nebylo jim odnato členství.
3. Podmínkou přijetí je žádost o přijetí do církve podaná písemně staršovstvu sboru, které také o přijetí rozhoduje.
4. Členství v církvi se pozbývá
 - a) vystoupením z církve,
 - b) odnětím členství staršovstvem. Odnětí členství se provede písemně s uvedením důvodů rozhodnutí a poučením o právu odvolacím. (§ 31 c. z.)
5. K církvi se mohou na základě svobodného rozhodnutí organizačně přičleniti též evangelické sbory, které nepřijaly ani její jméno ani její vyznání. O přijetí rozhoduje synod.

Alternativa B. (§ 2)

1. 1. zůstává
2. vynechat
2. = 3. zůstává
3. 4. Členství v církvi se pozbývá
 - a) vystoupením z církve,
 - b) odnětím členství.

Takovému členu, který svými činy nebo slovy zjevně a trvale projevuje nevěrnost a neúctu k základům vyznání církve, nebo svým způsobem života, svým vztahem k bližním aneb svou činností se zjevně, trvale a pohoršlivě rozchází s cestou života, která je svědectvím Písem křesťanovi vytýčena, má staršovstvo předložit otázku, zda by neměl vystoupit z církve.

Altern.B. pokr.

Nevystoupí-li takový člen na výzvu sám, může mu staršovstvo odejmout členství v církvi. Staršovstvo smí přistoupit k odnětí členství teprve tehdy, kdy se ukázaly marnými opětovné vážné pokusy o jeho napravení. Odnětí členství se provede písemně s uvedením důvodů rozhodnutí a poučením o právu odvolacím. (§ 31 c.z.)

Otázka návratu do církve v případě pokání člena zůstává otevřená.

4.=5. zůstává

§ 3 (4) (§ 18,3 c.z.; čl.V ř.čl.v c.)

Sborová příslušnost a evidence členství v církvi

1. Členství v církvi se uskutečňuje členstvím ve sboru. Seznamy členů sboru vede staršovstvo.

Alternativa A.

2. Každý člen církve náleží do sboru, v jehož obvodu má trvalé bydliště. Na svou žádost může být přijat do jiného sboru po dohodě staršovstev.

Alternativa B.

2. bydliště nebo k němuž se hlásí. (druhou větu škrtnout)

3. Člen církve se má přihlásit ve sboru, do jehož obvodu se přestěhoval. Také staršovstvo sboru ohlásí písemně přestěhování evidovaného člena.

4. Staršovstvo sboru je povinno vydat členu sboru na jeho žádost potvrzení o členství ve sboru a o hlasovacím právu v církvi.

§ 4 (13) (§ 3,1 c.z.)

Organizace církve

1. Českobratrská církev evangelická je organizována podle zásad presbyterně-synodních ve třech stupních, jako sbor, seniorát a celá církev.

2. Základní jednotkou je sbor.

§ 5 (§ 13,3) (§ 4)

Rozhodování, správa a zastupování navenek

1. Rozhodování o základních církevních záležitostech je svěřeno církevním shromážděním, jimiž jsou sborová shromáždění ve sborech, konventy v seniorátech a synod jakožto celocírkevní shromáždění.

2. Správa je svěřena správním orgánům (staršovstvům ve sborech, seniorátním výborům v seniorátech, synodní radě v celé církvi).

3. Zastupování navenek je svěřováno církevním představitelům, jimiž jsou kazatel a kurátor ve sborech, senior a seniorátní kurátor v seniorátech, synodní senior a synodní kurátor v církvi.

§ 6 (§ 4,4.c.z.)

Alternativa A. Zastupitelstva církevních shromáždění

1. Církevní shromáždění (ve všech stupních) uváží, zda má přistoupit ke zřízení svého zastupitelstva pro mezidobí mezi zasedáními.

2. V kladném případě zvolí část svých členů za členy tohoto zastupitelstva. Přitom synod dbá, aby byly zastoupeny všechny senioráty, konvent dbá o zastoupení všech sborů.
3. Všeobecným úkolem zastupitelstva je býti poradním sborem příslušného správního orgánu v závažných otázkách církevní správy.
4. Zasedání zastupitelstva svolává příslušný správní orgán alespoň jednou do roka, jinak podle vlastního uvážení a potřeby.
5. Funkční období zastupitelstva končí příštím zasedáním řídicího orgánu. Výjimka pro sborové zastupitelstvo viz § 58 c.z.

Alternativa B: § 6 v y n e c h a t

Alternativa C.: § 6 Zastupitelstva

1. Sborové shromáždění může zvoliti z členů sboru s právem hlasovacím na 4 roky sborové zastupitelstvo, jež vykonává po tuto dobu oprávnění sborového shromáždění místo něho. Nemůže však voliti kazatele, ani staršovstvo, ani se usnášet o územních změnách sboru. Počet členů zastupitelstva určuje staršovstvo v dohodě se seniorátním výborem.
2. Seniorátní zastupitelstvo tvoří členové seniorátního výboru, všichni kazatelé seniorátu v činné službě, samostatně spravující sbory a kurátoři sborů. Svoláva je podle potřeby, zpravidla jednou ročně seniorátní výbor. Seniorátní zastupitelstvo je poradním sborem seniorátního výboru.
3. Synodní zastupitelstvo tvoří členové synodní rady, senioři, se-seniorátní kurátoři a profesor Komenského bohoslovecké fakulty delegovaný fakultou. Jest poradním sborem synodní rady, která je také svolává podle potřeby, zpravidla dvakrát ročně.

§ 7 (17) (Čl. 7 ř.o s.c.)

Organisace církevních shromáždění a správních orgánů

Každé zasedání církevních shromáždění a správních orgánů musí mít svého předsedu a zapisovatele. Předseda navrhuje pořad jednání, který schvaluje shromáždění neb správní orgán, bdí nad pořádkem a odpovídá za zákonnost veškerého jednání a usnášení. Má právo a povinnost zastavit takové rokování nebo usnášení, které přesahuje působnost příslušného orgánu a důvody svého opatření protokolovat. Každému členu přísluší právo odvolání proti takovému opatření předsedu k plénu shromáždění nebo orgánu.

§ 8 (18) (Čl. 8 ř.o s.c.)

Protokoly o zasedáních církevních shromáždění a správních orgánů

1. O každém zasedání bude vyhotoven protokol, obsahující údaj, jak bylo svoláno, jeho místo a den, jméno předsedy a zapisovatele, seznam přítomných a počet nepřítomných (kromě sborových shromáždění), předměty a pořad jednání, podstatný obsah rozpravy, otázky předložené k hlasování a výsledek hlasování, popřípadě i protesty, ohrazení a odvolání. Protokol podepíše předseda, zapisovatel a verifikátoři, byli-li zvoleni, jinak další člen zasedání. Opisy a výpisy z protokolu ověřuje svým podpisem předseda zasedání; připojí se otisk úředního razítka.
2. Opis protokolu o zasedání sborového shromáždění a konventu zašle se do 14 dnů nadřízenému správnímu orgánu církevnímu; odpovědný za to je předseda.

§ 9 (19 (§ 6 c.z.; čl.4,9,10 ř.o s.c.)

Zasedání církevních shromáždění

1. Církevní shromáždění se scházejí k řádným zasedáním zpravidla v pravidelných obdobích. Mimořádné zasedání musí být svoláno podle příslušných ustanovení círk.zř. (§§ 57,1, 64,6, 72,1 c.z.)
2. Církevní shromáždění musí být svoláno písemně. Jen sborové : shromáždění a zastupitelstvo místního sboru lze řádně svolat také ohlášením při hlavních bohoslužbách ve dvou nedělích po sobě jdoucích. Sborové shromáždění nemůže být svoláno na den, při němž je teprve ohlašováno, byť i podruhé.
3. Shromáždění svolává příslušný správní orgán. Není-li nebo neplní-li svou povinnost, pak nadřízený správní orgán.
4. Každé zasedání se zahajuje a končí modlitbou.
5. Při svolávání církevních shromáždění jest třeba uvést pořad jednání.
6. Nemůže-li se funkcionář zúčastnit zasedání nebo shromáždění, je povinen se včas omluvit. Za něj bude povolán náhradník. (§ 21c.z)
7. Zasedání církevních shromáždění a zastupitelstev jsou veřejná. Zasedání může být prohlášeno za neveřejné, usnese-li se na tom většina přítomných, k hlasování oprávněných členů.

§ 10 (Čl. 2,3,8 jedn.řádu)

Základní zásady jednání shromáždění

1. Předsedající zjišťuje presenci. Počet takto zjištěných účastníků je rozhodný jednak pro otázku schopnosti usnášení (§ 13c. zř.) jednak pro zjištění nadpolovičního počtu hlasů, potřebných pro zvolení resp.usnášení. (§§ 17,4, 14,1 c.z.) Výjimka platí pro sborové shromáždění podle § 57,3 c.z.
2. Předsedající povolá náhradníky (§ 21 c.z.)
3. Na počátku jednání synodu a konventu skládají členové předepsaný slib:
"Slibuji, že budu usilovat o to, aby ve všem mém jednání (na synodu na konventu) vítězila pravda Slova Božího, křesťanská odpovědnost, bratrská láska a snaha prospět dílu Kristovu v mé církvi i na vší zemi. - A tomu mně dopomáhej Bůh."
4. Shromáždění může volit své komise k projednání různých otázek a k podání příslušného, odůvodněného návrhu. O něm je pak možno bez další rozpravy hlasovat.

§ 11 (Čl. 12,13, 19,20 jedn.řádu)

Návrhy členů shromáždění

1. Každý člen shromáždění, oprávněný k hlasování, může podávat návrhy. Ty se oznámí v pořádku v jakém došly. Musí být podány písemně předsedovi shromáždění a podepsány na synodu nejméně deseti přítomnými členy, na konventech nejméně pěti přítomnými členy. Byl-li některý návrh označen za pilný a byla-li jeho pilnost uznána nejméně dvěma třetinami přítomných, bude o něm jednáno přednostně.

Ostatní návrhy budou projednány v zasedání podle programu shromáždění, v němž se mají projednat otázky, s nimiž návrh úzce souvisí. Není-li takové souvislosti, projednají se až po vyčerpání schváleného programu. Nezbuďte-li čas na jejich projednání a neusnese-li se shromáždění na prodloužení zasedací doby nebo na odročení, odloží se na příští zasedání. Shromáždění se může též podle povahy návrhů usnést, že některé návrhy má projednat a vyřídit příslušný správní orgán.

2. Žádný návrh podaný shromáždění a obsahující stížnost na správní orgán, nesmí být odložen na zasedání příštího konventu nebo synodu. Projedná se v neveřejné schůzi.
3. Opravné nebo dodatkové návrhy, tj. návrhy, které vycházejí z rozpravy samé, mohou být podány kdykoli před ukončením rozpravy písemně. Předsedající dá o nich hlasovat ve vhodné době, jsou-li podporovány aspoň jedním z přítomných členů shromáždění.
4. Předsedající má povinnost pečovat o jasnou stylisaci návrhů a může dát před hlasováním slovo tomu, kdo navrhuje jasnější znění. Takový projev musí být naprosto stručný.
5. O podaných návrzích musí být hlasováno. Nejprve se hlasuje o návrhu dále se návrhem již nezabývat (na přechod k dennímu pořádku), pak na odložení hlasování, pak o návrzích opravných a dodatkových. Dále se hlasuje o případném protinávru, nakonec o původním návrhu buď s přijatými opravami nebo bez nich. O usnášení platí § 14 c.z.

§ 12 (20) (§§ 4, 7 c.zř.) Jednání správních orgánů

1. Správní orgán jedná a rozhoduje podle ustanovení církevního zřízení a směrnic, usnesených příslušným církevním shromážděním.
2. Schází se k řádným zasedáním v pravidelných obdobích, a to: a) staršovstvo nejméně desetkrát, b) seniorátní výbor nejméně šestkrát, c) synodní rada nejméně dvacetkrát v roce.
3. Mimořádné zasedání musí být svoláno, požáda-li o to aspoň třetina členů orgánu.
4. Správní orgány svolává jejich předseda k řádným i mimořádným zasedáním, a to písemně. Správní orgán si však může určit sám podle místních poměrů způsob, jak má být svoláván.
5. Schůze jsou neveřejné.
6. Každé zasedání se zahajuje a končí modlitbou.
7. Nemůže-li se člen správního orgánu zúčastnit zasedání, je povinen se včas omluvit.
8. Neplní-li volení členové správních orgánů přes opětovné napomenutí trvale své povinnosti, mohou být usnesením dvoutřetinové většiny všech členů správního orgánu zbaveni členství ve správním orgánu.
9. Resignaci volených členů přijímá správní orgán, o jehož členství jde. Není-li správní orgán po povolání náhradníků způsobilý k usnášení, přijímá resignaci nadřízený správní orgán a není-li ho, shromáždění, jež provede novou volbu.

10. Nově zvolení členové správního orgánu vykonají před nastoupením svého úřadu slib do rukou zástupce bezprostředně nadřízeného správního orgánu.
11. K jednání správních orgánů mohou být zváni i náhradníci s poradním hlasem.

§ 13 (21) (§ 4 c.z.; čl.4 ř.o s.c.)

Způsobilost církevního shromáždění zastupitelstev, nominačních shromáždění a správních orgánů k jednání a volbám

1. Církevní shromáždění, zastupitelstva, nominační shromáždění (§ 22 c.z.) a správní orgány jsou způsobilé jednat, volit a usnášet se, jestliže byly řádně svolány a -pokud není církevním zřízením stanoveno jinak (§ 57,3 c.z.)- je-li přítomna nadpoloviční většina členů (pokud jde o sborové shromáždění viz § 57,1 c.z.).
2. Jiné církevní orgány podle c.z.(poradní odbory, komise a pod.) činí, byly-li řádně svolány, platné usnesení resp. volby za jakéhokoli počtu přítomných, pokud není círk.zř. ustanoveno jinak. Ustanovení církevního zřízení o volbách a usnášení v církevních shromážděních pro ně platí obdobně.

§ 14 (22) (Čl. 5,6 ř.o s.c.)

Usnášení církevních shromáždění a správních orgánů

1. K platnosti usnesení je třeba, aby pro ně hlasovala nadpoloviční většina přítomných (§ 10 c.z.). k hlasování oprávněných členů, není-li církevním zřízením neoprávněno jinak.
2. Při návrzích, rozpravě i hlasování mají se členové církevních orgánů řídit pravidlem Slova Božího. Jsou povinni tlumočit příkazy i návrhy sboru, který je vyslal, avšak nejsou jimi vázáni.
3. Hlasuje se buď zvednutím ruky nebo povstáním. Žádá-li to, byť jediný, k hlasování oprávněný člen, hlasuje se tajně hlasovacími lístky.
4. Tajně se hlasuje vždy při rozhodování
 - a) v otázkách, týkajících se vlastních členů,
 - b) v otázkách týkajících se jednotlivých členů církve,
 - c) při rozhodování o stížnostech na správní orgány a jejich členy.
5. Předseda církevního shromáždění a správního orgánu hlasuje též.
6. Předsednictvo ohlásí výsledek hlasování ihned po jeho skončení. Při pochybnostech provede se rozhodnutí předsedy neb na návrh některého člena, schválený nadpoloviční většinou, sčítání skrutátory.

§ 15 (5,7) (§ 2 c.z.; § 1,6 v.ř.; čl.26 ř.o s.c.)

Hlasovací právo, seznam členů s hlasovacím právem

1. O řízení a správě církve rozhodují členové s právem hlasovacím.
2. Právo hlasovací mají členové sboru starší 16 let, kteří se účastní sborového života, plní své povinnosti v církvi a byli staršovstvem zapsáni do seznamu členů s hlasovacím právem.

3. Staršovstvo vede seznam členů sboru, kteří mají právo hlasovací. Přezkoumá a opraví jej počátkem každého roku podle zásad odst.2 a vyloží jej pak nejméně 14 dnů před sborovým shromážděním k volnému nahlédnutí členům sboru. Vyložení seznamu s výzva k podání námitek ohlásí se po dvě neděle ve shromáždění sboru.
4. O námitkách, žádajících buď doplnění seznamu nebo škrtnutí členů neprávem zapsaných, pokud byly podány alespoň do 10 dnů před konáním shromáždění, rozhoduje ihned staršovstvo. Proti jeho rozhodnutí je odvolání podle § 31 cirk.zř.
5. Bude-li odvolání vyhověno až po schůzi sborového shromáždění, zůstanou volby a usnesení, byly-li jinak řádně **vykonány**, v platnosti, jestliže hlasy, o kterých bylo takto rozhodnuto, nemohly výsledek volby či usnášení změnit.

§ 16 (6) (§ 1,8 v.ř.; § 5,3 c.z.)

Právo volitelnosti

1. Volitelní do církevních shromáždění, zastupitelstev a správních orgánů jsou členové církve s hlasovacím právem (§ 15 c.z.). K některým funkcím musí splňovat další podmínky, požadované církevním zřízením. (§§ 68;1 74,5 c.z.)

§ 17 (8) (§ 5,1 c.z.; § 2 v.ř.)

V o l b y

1. Všichni členové správních orgánů a poslanci do shromáždění povolávají se volbou.
2. Jejich volbu řídí -není-li v církevním zřízení ustanoveno jinak- předseda shromáždění.
Volby se konají tajně (hlasovacími lístky).
3. Zvolen je ten, kdo dosáhl nadpoloviční většiny hlasů přítomných (§ 10 c.z.), k volbě oprávněných členů, pokud není v cirk. zřízení stanoveno jinak.
4. Se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných (§ 10 c.z.) členů shromáždění nebo správního orgánu, v němž se provádí volba, může být v tajné volbě voleno současně více církevních funkcíonářů nebo poslanců. Zvolení jsou kandidáti, kteří dosáhli nadpoloviční většiny hlasů přítomných, k volbě oprávněných členů, a to v pořadí podle počtu odevzdaných hlasů. Stejným způsobem jsou voleni náhradníci ve zvláštní volbě. Dostanou-li všichni kandidáti stejný počet hlasů a je nutno počítat jen s menším počtem zvolených, rozhoduje los.
5. Užší volba se koná tehdy, nedosáhl-li v první volbě, konané podle odst.1-3, nikdo požadovaného počtu hlasů, nebo ve volbě konané podle odst.4 nedosáhli-li někteří kandidáti potřebného počtu hlasů ke zvolení a nebylo proto možno obsadit všechna uvolněná místa. Budou do ní pojeti dva kandidáti, kteří se získaným počtem hlasů nejvíce přibližují počtu hlasů požadovanému ke zvolení. Zvolen je, kdo dosáhne k zvolení požadovaného počtu hlasů. Při rovnosti hlasů rozhodne los. - Užší volba se může opakovat i několikrát než bude ~~dosážen~~ zvolení, resp. než bude dosažen potřebný počet zvolených.

Alternativa
A.

Alternativa B. 5. počtu hlasů. Po třetí bezvýsledné užší volbě je zvolen ten, kdo dostal v této volbě nejvíce hlasů. Při rovnosti hlasů rozhodne los.

6. Před volbami zvolí se vždy přiměřený počet skrutátorů, nejméně však dva, kteří podle pokynů předsedy volebního shromáždění zjišťují výsledky voleb.

1.
§ 18 (9) (§ 3 v.ř.)
Volby v církevních shromážděních

1. Volby ve shromážděních se mohou platně konat jen když shromáždění bylo podle § 9,3 c.z. ohlášeno nebo jeho členové k němu písemně pozváni.
2. Volby připravuje svolávající správní orgán (s volební komisí, která je podle potřeby zřízena). Volba se koná zpravidla v jediném shromáždění.
3. Volby se mohou konati také na několika místech. V tom případě musí být pro každé z těchto míst ustanovena místní volební komise, jejíhož předsedu a složení určí svolávající správní orgán. Tato komise pouze sebere a sečte hlasy a zašle je v zapечатěné obálce se zápisem o volbě ústřední volební komisi v sídle sboru, jež vykoná konečné skrutinium.
4. Koná-li se volba jen na jednom místě a je-li pouze jedna volební komise, může se volba konat po předchozím ohlášení i několik dní. Po započetí sčítání hlasů nemůže být prodloužena.

§ 19 (10) (§ 7 v.ř.)
Volby ve správních orgánech

1. Volby ve správních orgánech se mohou konat jen když volební zasedání správního orgánu bylo podle § 12,4 c.z. ohlášeno nebo všichni členové do zasedání včas písemně pozváni.
2. Volby řídí předseda správního orgánu nebo jeho zástupce a není-li jich, věkem nejstarší člen.

§ 20 (11) (§ 8,1,2,4 v.ř.)
Volby poslanců a jejich náhradníků
do konventu, synodu, zastupitelstev a do nominačního shromáždění

1. Každý správní orgán a každé církevní shromáždění, oprávněné k volbě poslanců do vyšších shromáždění, do zastupitelstev nebo do nominačního shromáždění, je povinno provést volby poslanců a jejich náhradníků z členů sboru s právem hlasovacím za podmínek stanovených církevním zřízením včas před začátkem příštího volebního období, anebo jakmile se mandát dosavadních poslanců nebo jejich náhradníků uprázdní. (§§ 57,8; 58,1; 61,14; 65 g,ch,i; c.z.).
2. Zvolený poslanec ani náhradník nemůže být před uplynutím svého funkčního období odvolán mimo případy kárného řízení. Mandát však ztrácí přechodem do jiného sboru či seniorátu.

§ 21 (12) (§ 9 v.ř.)

Povolání náhradníků

1. Na uvolněná místa ve správních orgánech a na uvolněná místa poslanců do shromáždění, zastupitelstev a nominačního shromáždění povolávají se neprodleně na dobu do nejbližšího shromáždění náhradníci, a to podle pořadí výslovně stanoveného při jejich volbě, jinak podle počtu hlasů, kterými byli zvoleni; při rovnosti hlasů rozhoduje los.
2. Náhradníky do správních orgánů povolává správní orgán sám, v případě jeho nečinnosti nadřízený správní orgán a není-li ho, příslušné shromáždění (zastupitelstvo) (§ 10,2 c.z. a 4 odst. tohoto řu).
3. Za poslance na konvent povolává náhradníky staršovstvo vysílajícího sboru. Za poslance na synod povolává náhradníky příslušný seniorátní výbor. Nepovolá-li příslušný správní orgán náhradníky aspoň týden před zasedáním shromáždění, povolá je nadřízený správní orgán.
4. Po řádném ustavení církevního shromáždění nebo zastupitelstva, povolá náhradníky samo toto shromáždění nebo zastupitelstvo.
5. Náhradník při svém povolání do funkce skládá slib do rukou předsedy orgánu.

§ 22

Nominační shromáždění

1. Je-li třeba před volbou provést výběr kandidátů pro vlastní volby, provádí tento výběr nominační shromáždění. Církevní nominační shromáždění tvoří dva členové synodní rady a po dvou zástupcích z každého seniorátu, volených konventem. Toto shromáždění svolává synodní rada tři měsíce před zasedáním synodu. Jeho úkolem jest navrhnout kandidáty pro volbu do synodní rady.
2. Seniorátní nominační shromáždění sestává ze dvou členů seniorátního výboru a po dvou zástupcích z každého sboru, volených na sborových shromážděních. Toto shromáždění svolává seniorátní výbor tři měsíce před zasedáním konventu. Jeho úkolem jest navrhnout kandidáty pro volbu do seniorátního výboru.
3. O výběru samém platí obdobně ustanovení § 17 c.zř.

§ 23

Výběr kandidátů pro volby

1. Volba do synodní rady se děje
 - a) z kandidátů vybraných volbou církevním nominačním shromážděním,
 - b) ze dvou dalších kandidátů na každé místo v synodní radě, pro něž se vyslovilo při přípravě volby poměrně nejvíce seniorátních nominačních shromáždění,
 - c) z kandidátů navržených předcházejícím synodem, pokud se tak usnes

Seniorátní výbory si vyžádají před navržením kandidátů seniorátního nominačního shromáždění návrhy ze staršovstev svých sborů.

2. Volba do seniorátního výboru se děje

- a) z kandidátů vybraných volbou seniorátního nominačního shromáždění,
- b) ze dvou dalších kandidátů na každé místo, pro které se vyslovalo poměrně nejvíce staršovstev seniorátu při přípravě volby,
- c) z kandidátů navržených předcházejícím konventem, pokud se tak usnesl.

§ 24 (11) (§ 8,4 v.ř.)

Hlášení volebních výsledků a uprázdnění poslaneckého mandátu

1. Výsledek voleb i výsledek výběru kandidátů pro vlastní volby ohlásí příslušný správní orgán do 14 dnů v protokole nadřízenému správnímu orgánu.
2. Stejně ohlásí každé uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků.

§ 25 (23) (§ 8 c.z.)

Náhradní správní orgány

Stane-li se správní orgán nezpůsobilý k usnášení nebo zanedbává-li hrubě své povinnosti, zastaví nadřízený správní orgán na přechodnou dobu jeho činnost a zřídí náhradní správní orgán. Jeho členy mohou být i členové jiného sboru. Správní orgán může být z těchto důvodů rozpuštěn a může být provedena nová volba.

§ 26 (25) (čl. 11 ř.o s.c., § 7,4c c.z.)

Výkon funkce

1. Členové i náhradníci správních orgánů jsou voleni na čtyři roky. Náhradníci staršovstva, kde polovina staršovstva je obnovována po dvou letech, mohou být voleni na dva roky.
2. Kdo v některém církevním orgánu přijal funkci, je povinen vykonávat ji osobně. Své povinnosti je zproštěn teprve tehdy, když nová volba nabude platnosti.
3. Všichni funkcionáři církve mohou být voleni znovu. Členové seniorátního výboru a členové synodní rady mohou být voleni jen na dvě čtyřletá funkční období po sobě jdoucí. Na třetí navazující čtyřleté období může být kandidát zvolen do téhož orgánu jen tehdy, obdrží-li dvě třetiny hlasů přítomných (§ 10 c.z.), k volbě oprávněných členů. Započítávají se také volební období před platností tohoto církevního zřízení.
4. Do funkčního období se nezapočítává doba, na kterou byl takový člen povolán do seniorátního výboru nebo do synodní rady jako náhradník. Po uplynutí aspoň jednoho volebního období může být člen znovu zvolen do seniorátního výboru nebo do synodní rady podle pravidel shora uvedených.

§ 27 (26) (§ 14 c.z.)

Překážky funkční

1. Členství v seniorátním výboru a synodní radě je neslučitelné. Přijetím volby do synodní rady zaniká členství v seniorátním výboru a naopak. To se nevztahuje však na náhradníky. Je-li povolán jako náhradník do synodní rady člen seniorátního výboru, nezaniká jeho funkce v seniorátním výboru, avšak po dobu výkonu funkce v synodní radě nevykonává funkci v seniorátním výboru a na tu dobu se na jeho místo povolá náhradník.
2. Členy téhož správního orgánu nesmějí být manžel a manželka, rodiče a děti, sourozenci, tchán a tchyně, zeť nebo snacha a příbuzní sešvagření v prvním stupni. Výjimky pro staršovstvo povoluje seniorátní výbor.

§ 28 (27)

Poradní odbory

1. Pro práci církve na určitých úkolech mohou být zřízeny poradní odbory na všech stupních. Na svěřených pracovních úsecích zpracovávají odborně předlohy pro rozhodnutí správních orgánů, přinášejí návrhy a spolupodílejí se na jejich uskutečňování.
2. Členy poradních odborů jsou všichni, kteří byli do nich správním orgánem povoláni. Při výběru a jmenování členů přihlíží se k odbornosti. Členství v poradních odborech trvá čtyři roky. Pak je třeba nového povolání. Povolání do téhož poradního odboru na třetí bezprostředně následující období je možné jen výjimečně z vážných důvodů. Při jmenování poradních odborů, které se vztahují k činnosti sborových složek (křesť.služba, mládež atd.), přihlednou správní orgány k návrhům příslušných skupin.
3. Poradní odbor volí ze svého středu předsedu a případně jednatele, pokud nebyli určeni správním orgánem či shromážděním.
4. Poradní odbory se scházejí podle potřeby. Schůze svolává předseda poradního odboru se souhlasem správního orgánu.
5. Jednou až dvakrát ročně podávají poradní odbory souhrnnou zprávu správnímu orgánu o práci na svěřeném úseku. Tyto zprávy ze podávají písemně a jejich opis posílá správní orgán příslušnému vyššímu poradnímu orgánu.
6. Poradní odbory mohou s vědomím příslušného správního orgánu navazovat styky s organizacemi a institucemi obdobného zaměření v jiných církvích i mimo ně.
7. Poradní odbory odpovídají správním orgánům.
8. Jednotlivé poradní odbory si mohou určit organizační řád po schválení příslušným správním orgánem, nebo si jej mohou od něho vyžádat.

§ 29

K o m i s e

1. Při správním orgánu jsou zřizovány podle potřeby také komise. Jejich úkolem je pracovat na speciálních užších otázkách, určených církevním shromážděním nebo správním orgánem. Ustanovuje

je správní orgán z vlastního popudu nebo podle rozhodnutí církevního shromáždění. Jejich funkce končí splněním úlohy.

2. Komise odpovídají správnímu orgánu. Jejich usnesení provádí příslušný správní orgán.
3. Pro otázky, které nemají povahu správní (§ 74,1) může církevní shromáždění volit komisi, která výsledky své práce předloží správnímu orgánu a shromáždění, které ji zvolilo.

§ 30 (29) (§ 16 c.z.)

Sborové a seniorátní statuty a celocírkevní řády

1. Sborové i senioráty mohou se usnášet se zřetelem k místním poměrům nebo dosavadním zvyklostem na místním statutu nebo upravit mezisborovým statutem poměr a spolupráci sborů či seniorátů. Statut nesmí odporovat církevnímu zřízení. Působí-li ve sboru více volených kazatelů, je třeba způsob jejich práce stanovit statutem (§ 42,3 c.zř.).
2. Na sborových a seniorátních statutech se usnášejí příslušná shromáždění. Sborové statuty schvaluje seniorátní výbor, který je v opise pošle synodní radě. Statuty seniorátů schvaluje synodní rada.
3. V některých případech je vypracování statutu povinné. Jde o statuty podle §§ 34, 35, 37, 42 c.zř.
4. Celocírkevní řády závazné pro všechny sbory usnáší synod.
5. Ve formě řádů se vydávají některá doplňující a podrobnější ustanovení k tomuto církevnímu zřízení nebo k otázkám, jejichž normování se ukáže v zájmu církve nezbytné.

§ 31 (30) (§ 17,2-5 c.z.)

Odvolání z rozhodnutí

1. Proti rozhodnutí správních orgánů může se odvolati každý člen i orgán církve tím dotčený, instancním postupem k vyššímu orgánu (odst.3).
2. Rozhodnutí synodní rady ve věcech správních je konečné. Z rozhodnutí synodní rady, která nemají povahu jen správní, může se člen nebo orgán odvolati k synodu. Ve sporném případě, zde jde jen o otázku správní, rozhodne synodní rada, zda pokládá věc za otázku jen správní a v kladném případě učiní prozatímní rozhodnutí. Definitivní rozhodnutí učiní synod. Podání v obou případech není vázáno lhůtou. O revisi rozhodnutí může však jednat jen nejbližší synod, následující po napadení rozhodnutí synodní rady.
3. Odvolání proti rozhodnutí se podává do třiceti dnů ode dne doručení u té instance, která je učinila. Odvolání proti volbám se podává do třiceti dnů ode dne vyhlášení výsledků voleb přímo odvolací instancí.
4. Odvolání má odkladný účinek. Je-li nebezpečí v prodlení může instance, která učinila rozhodnutí, odkladný účinek vyloučit.

5. Odvolací instance je povinna rozhodnout o podaném odvolání nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy jí odvolání došlo.

§ 32 (30,5) (Čl. 3,2 ř.o s.c.)

Náhradní úkon

Prodlévá-li správní orgán nebo představitel církve s provedením úkonu nebo s vyřízením odvolání, které je povinen provést, vykoná jej za něj vyšší správní orgán nebo člen, tímto orgánem zmocněný; před provedením úkonu dá správnímu orgánu nebo církevnímu představiteli příležitost, aby se vyjádřil, nebo provedl úkon ve lhůtě, kterou mu určí.

§ 33 (31) (§ 17,1 c.z.)

Zastavení usnesení

Každý vyšší orgán církevní správy má povinnost pozastavit správní usnesení nižších orgánů, odpovídá-li církevnímu zřízení nebo státním zákonům.

(Konec obecných ustanovení)

HLAVA II

S b o r

A) Základní ustanovení

§ 34 (32,33) (§§ 3, 18 c.z.; čl.14 ř.o s.c.)

S b o r

1. Sbor je základní jednotkou církve a její správy. V něm má poslání církve ve světě svoje těžiště. Je to buď farní sbor, který je společenstvím jednotlivců a rodin, jež se k němu hlásí, zpravidla z určitého místního obvodu, nebo sbor se zvláštním určením, jako společenství těch, kteří - stojíce mimo svůj domov ve zvláštních společenských okolnostech, (např. ve velkých městech) - snaží se o to, aby mohli lépe - v podmínkách, v nichž žijí - plnit poslání církve. Podrobnosti vzniku a vztahu sboru se zvláštním určením vůči farnímu sboru resp. sborům seniorátu a církvi upraví se statutem, schváleným synodní radou.
2. Název sboru zní: Českobratrský evangelický sbor
3. Rozhodujícím orgánem sboru je sborové shromáždění. Záležitosti sboru spravuje staršovstvo. Představiteli sboru jsou kazatel a kurátor. Ve sboru může být zřízeno podle rozhodnutí sborového shromáždění zastupitelstvo.
4. Sbory hospodaří samostatně pod vedením staršovstva podle zásad hlavy V. tohoto zřízení.

§ 35 (34) (Čl. 21 ř.o s.c.)

Kazatelská stanice

1. Pro členy, kteří jsou vzdáleni od sídla sboru, může staršovstvo buď na žádost nebo z vlastního popudu či na podnět seniorátního výboru a je-li to v zájmu sborového života, zřídit svým usnesením kazatelskou stanici.
2. Kazatelská stanice si volí výbor s předsedou a dalšími funkcionáři, který je podřízen staršovstvu příslušného sboru. - Poměr mezi stanicí a mateřským sborem se upraví statutem. Představitelé sboru jsou členy výboru kazatelské stanice. Zastoupení kazatelské stanice ve staršovstvu ^{sboru} upraví statut.
3. Zřízení stanice a statut schvaluje seniorátní výbor. Ten může stanici zřídit případně i sám po slyšení staršovstva. O těchto skutečnostech podá zprávu synodní radě.
4. Název kazatelské stanice zní: Kazatelská stanice českobratrského evangelického sboru
5. Stanice mohou samostatně hospodařit pod vedením svých výborů a nabývat movité i nemovité jmění se schválením staršovstva nebo staršovstva a seniorátního výboru resp. synodní rady.

6. Zanikne-li kazatelská stanice, případně její jmění mateřskému sboru.
7. Staršovstvo má zavést pravidelné konání bohoslužeb i v místech sboru, kde sice nejsou předpoklady pro zřízení kazatelské stanice, kde se však jeví konání bohoslužeb potřebné (misijní středisko).

§ 36 (35, 36, 37, 38, 39, 40)

Územní sborové změny

1. Nový sbor může být zřízen tam, kde většina členů církve, bydlících v určitém obvodu si žádá založení nového sboru, dohodla se na jeho sídle a zabezpečení po stránce hospodářské.
2. Sloučení sborů lze provést tam, kde dochází k trvalým a hlubokým poruchám v pravidelném duchovním či hospodářském životě některého sboru a lze odůvodněně očekávat, že sloučení přispěje k zlepšení jeho života. Sloučení lze provést buď přeměnou sboru v kazatelskou stanici některého sousedního sboru nebo připojením jeho dosavadních členů k jednomu nebo několika sousedním sborům.
3. K odloučení místní obce nebo její části od jednoho sboru a připojení jich k druhému je třeba souhlasu většiny hlasovných členů, jichž se změna týká. Obce, kde není hlasovných členů, mohou být převedeny dohodou příslušných staršovstev.
4. O změnu sídla sboru žádá sborové shromáždění.
5. Zástupci sborů, jichž se změny dotýkají, se mají dohodnout o podstatných otázkách majetkových a správních. Písemná dohoda musí být učiněna i s dosavadními kazateli, případně vypracován statut.
6. Věc posoudí seniorátní výbor a předloží ji s doklady a svým vyjádřením konventu, který ji projedná. Se svým stanoviskem postoupí pak žádost synodní radě.
7. K uvedeným změnám může dát podnět i seniorátní výbor. V tom případě předloží svůj návrh s nutnými doklady konventu k posouzení, s jeho vyjádřením pak k rozhodnutí synodní radě.

§ 37

Spolupráce sborů

Sbory vytvářejí okruhy vzájemné spolupráce. Samostatno sborů tím není dotčeno; o návrhu staršovstva, týkajícím se spolupráce, se usnává sborové shromáždění.

§ 38 (42,43,44,45) (Řád sbor.života)

Život sborů

1. Všechna shromáždění sboru jsou veřejná.
2. Bohoslužebná shromáždění se konají ve sborech v neděli a o svátcích a podle potřeby, vyjádřené členy sboru, i jindy (případně i v rodinách).

Při bohoslužebných shromážděních má sbor

- a) přijímat a zvěstovat evangelium
- b) uskutečňovat obecenství věřících
- c) vysluhovat a přijímat svátosti
- d) společně na modlitbách a zpěvem chválit Pána Boha
- e) osvědčovat křesťanskou obětavost.

3. Pro děti a mládež koná sbor zvláštní shromáždění.
4. Křest dítěte se koná ve sboru jeho rodičů. (Koná-li se jinde, viz § 53 c.z.). Při křtu dětí vyžaduje sbor přítomnost rodičů, kteří jsou členy sboru nebo osoby, která požádala o křest či převzala závazek evangelické výchovy dítěte. Církev uznává křest vykonaný v jiné křesťanské církvi.
5. Sbor slouží konfirmací těm, kteří byli do církve přihlášení a pokřtěni. Přípravou ke konfirmaci je konfirmační cvičení, které vede a za něj zodpovídá kazatel sboru spolu se staršovstvem.
6. Svatou večeří Páně mohou sbory slevit při kterémkoliv bohoslužebném shromáždění pro všechny, kteří vyznávají Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Pro nemocné a staré členy může být svatá večeře Páně vysluhována i mimo sborové shromáždění.
7. Snoubenci mají požádat sbor o požehnání sňatku. Toto požehnání se koná po úředním uzavření sňatku ve sboru jednoho ze snoubenců. (Koná-li se jinde, viz § 53 c.z.).
8. Pohřební shromáždění se koná při pohřbu nebo kremaci členů církve. Na přání zesnulého nebo pozůstalých může kazatel sboru posloužit při pohřbu nečlena církve. O tom podá kazatel zprávu staršovstvu sboru.
9. Sbor pečuje o soustavné vzdělávání víry a života dětí, mládeže, dospělých pravidelnými nábožensko-vzdělávacími shromážděními.

B) Kazatelé

§ 39 (47) (§ 1 ř. pro kaz.)

Kázání, kazatelé a služebníci Slova

1. Svědky života, díla a poselství Ježíše Krista mají být všichni členové církve. Církev povolává některé z nich, za své kazatele. muže i ženy
2. Církev rozeznává tyto kazatele:
 - a) faráře
 - b) vikáře
 - c) diakony
 - d) církevní kazatele
 - e) ordinované presbytery
 - f) laické kazatele.
3. Faráři a vikáři jsou kazatelé s úplným teologickým vzděláním, kteří přijali úřad kazatelský a pastýřský za své jediné životní povolání a byli k němu pověřeni ordinací.
4. Diakoni jsou kazatelé bez úplného teologického vzdělání, kteří předepsanou zkouškou prokázali způsobilost ke službě kazatelské a pastýřské, přijali tento úřad za své jediné životní povolání, byli ordinováni a pracují ve sborech.
5. Církevními kazateli jsou zvláště:
 - a) všichni členové synodní rady, z laiků ti, kteří mají pověření podle odst. 6.,
 - b) ordinovaní tajemníci synodní rady,
 - c) ordinovaní učitelé bohoslovecké fakulty (profesoři, docenti, asistenti, spirituál apod.) ustanovení se souhlasem synodní rady,
 - d) bývalý synodní senior (§ 78,4 c.z.)
6. Ordinovaní presbyteri jsou způsobilí presbyteri, kterým církev v odůvodněných případech na základě složené zkoušky, ordinací svěřila službu Slova a svátostí a kteří tuto službu konají ve dle svého laického povolání.
7. Vedením služeb Božích s vlastním kázáním pověřuje synodní rada způsobilé členy církve, kteří při rozhovoru prokázali své znalosti i způsobilost sloužit církvi. Jsou to laičtí kazatelé.
8. Vedením čtených služeb Božích pověří staršovstvo člena sboru, o němž se přesvědčí, že je pro tuto službu vhodný a že je schopen vést shromáždění důstojným způsobem jako předčítatel. Pověření může být odvoláno.
9. K vedení služeb Božích studujícími bohosloví dává souhlas synodní rada.

§ 40 (49) (§ 3 ř. pro kaz.)

Pověření (ordinace)

1. Církev pověřuje své členy různými službami podle jejich obdarování a podle potřeby. Pověření k zvěstování evangelia a vysluhování svátostí nazýváme ordinací.

2. Ordinován může být ten, kdo byl některým sborem na základě dekretu volitelnosti za faráře, vikáře nebo diakona řádně povolán. Za řádné povolání se pokládá též ustanovení ke službám uvedeným v § 39, odst. 5 tohoto zřízení, pověření ke službě misie, ke službě v různých ekumenických ústředích domácích i zahraničních a pověření ordinování presbyteři ve smyslu § 39, odst. 6 c. z.
3. Kazatele ordinuje synodní senior nebo jeho náměstek nebo senior z pověření synodního seniora.
4. Ordinace není udílена na doživotí a zásadně platí po dobu výkonu služby. Ve sporných případech rozhodne synodní rada.
5. O ordinaci vydá synodní rada ordinační listinu.

§ 41 (48) (§ 2 ř. pro kaz.)
Volitelnost za kazatele

1. Volitelnost za kazatele uděluje synodní rada dekretem. Může ji udělit uchazeči, který po stránce obecného a odborného vzdělání i po stránce charakterové vyhovuje požadavkům kladeným na kazatele. Volitelnost za kazatele může synodní rada omezit na určitou dobu a místo.
2. Před vydáním dekretu volitelnosti zaváže se kazatel písemným slibem, že bude věrně konat svůj úkol. Znění slibu stanoví synod.
3. Volitelnost za faráře předpokládá složení farářské zkoušky.
4. Kazatelům jiných evangelických církví může synodní rada udělit volitelnost za faráře, vikáře nebo diakona, vyhovují-li požadavkům odstavce 1. a 2. Ke zjištění vzdělání může synodní rada podle potřeby požadovat složení zkoušky z předmětů jí stanovených před zkušební komisí, kterou k tomu sama ustanoví.
5. Kazatelé (duchovní) jiných církví než evangelických mohou dosáhnout volitelnosti za faráře, vikáře nebo diakona, jestliže se stanou členy církve československé evangelické, vykonají zkoušku před zkušební komisí synodní rady z předmětů synodní radou stanovených a jestliže před synodní radou prohlásí, že souhlasí s učením i řádem církve a že přijme její ordinaci. Volitelnost se v tomto případě uděluje na zkušební dobu tří let.
6. Ztrátu volitelnosti může vyslovit synodní rada při vystoupení z církve, při odnětí členství, při vzdání se kazatelské služby v církvi, při hrubém porušení kazatelského slibu a při úplném omezení způsobilosti k právním úkonům.
7. Bývalým ordinovaným kazatelům může na jejich žádost nebo z vlastního rozhodnutí synodní rada opětovně prodloužit volitelnost na dobu a za podmínek, jež sama určí.

§ 42 (50) (Čl. 41, 42 ř. o s. c.)
Povinnosti kazatelů

1. Církev žádá od svých kazatelů, aby vedli bohoslužebná shromáždění, kázali slovo Boží, vysluhovali svátosti a měli svědomitou pastýřskou a učitelskou péči o všechny členy sboru.

Jejich povinností jest, aby se všestranně stále vzdělávali a aby se ~~se~~ **držovali** činností, které se přičítají jejich pověřením.

2. Vykonávat vedlejší zaměstnání nemohou kazatelé uvedení v § 39, 2 a, b., c. Výjimku může na čas povolit seniorátní výbor, předsedčí-li se o nutné potřebě vedlejšího zaměstnání. O tom je třeba podat zdůvodněnou zprávu synodní radě.
3. Kazatelé vedou sborové knihy a sborový archiv.
4. Je-li ve sboru řádně povoláno více kazatelů, stanoví se zvláštním sborovým statutem, jak se rozdělí jejich práce a povinnosti i práva. (§ 30 c.z.)

§ 43 (51) (Čl. 43 ř. o s.c.)

Církevní kazatelé podle § 39, odst. 5 c.zř.

1. Církevní kazatelé podle § 39, 5 tohoto zřízení mohou být usnesením staršovstva povoláni do staršovstev sborů, v nichž mají právo hlasovací, na dobu, na kterou bylo zvoleno staršovstvo. Tím se stávají členy konventu.
2. Mohou být voleni do vyšších církevních funkcí. Neslučitelná však je funkce ordinovaného tajemníka církevního ústředí a členství v seniorátním výboru nebo v synodní radě a funkce laického pracovníka synodní rady se členstvím v synodní radě. To však neplatí o náhradnících ani při jejich dočasném povolání. (viz § 27, 1 c.z.)

§ 44 (53) (Čl. 53 ř. o s.c.)

Povolání faráře do sboru

1. Povolání faráře do sboru se děje volbou ve sborovém shromáždění, kterou připraví staršovstvo (§ 57, 4 c.z.). Staršovstvo projedná kandidaturu prostřednictvím seniorátního výboru se synodní radou. Volba se může platně konat až po schválení kandidatur synodní radou. Podrobnosti o volbě upravují §§ 13, 15, 17, 18 tohoto zřízení.
2. O vykonané volbě zpraví staršovstvo sbor při příštím bohoslužebném shromáždění, zvoleného pak tím, že mu zašle povolací listinu (§ 46 c.z.). Vratí-li zvolený do jednoho měsíce povolací listinu s potvrzením na ní, že volbu přijímá, podá staršovstvo prostřednictvím seniora žádost synodní radě o potvrzení volby, jinak se má za to, že zvolený volbu nepřijal.
3. Synodní rada potvrdí volbu faráře shledá-li, že se konala v souladu s církevním zřízením a že povolací listina odpovídá církevnímu zřízení.
4. Podpisem povolací listiny se zvolený zavazuje povolání přijmout a nejméně pět let úřad zastávat. Po tu dobu není volitelný v jiném sboru. Dispens může z vážných důvodů udělit synodní rada.
5. Volba, která nebyla ohlášena synodní radě staršovstvem nebo zvoleným kazatelem k potvrzení do dvou měsíců po jejím vykonání, pozbývá platnosti.

6. Nový farář nabývá veškerých práv své funkce a přijímá povinnosti s ní spojené jakmile po potvrzení volby nebo po vydání ustanovovacího dekretu do sboru řádně nastoupil.
7. Farář se nesmí přestěhovat do nového působíště před potvrzením volby, které vydává synodní rada. Byl-li zvolen někdo, kdo již jinde zastával místo kazatele, musí alespoň měsíc předem ohlásit staršovstvu dosavadního sboru svou resignaci. Senior musí zjistit, že odcházející kazatel nevázne ve svých úředních pracích v dosavadním působíšti. Bez jeho vyjádření a bez projednání odchodu alespoň měsíc před jeho uskutečněním, nepotvrdí synodní rada volbu a kazatel nesmí sbor opustit.
8. Uvedení nového faráře do sboru (instalaci) provede senior v bohoslužebném shromáždění, pokud možno do 30 dnů po nastoupení.

§ 45

Doba působení faráře na sboru

1. Farář je volen a potvrzován ve sboru na dobu 10 let, po 60. roce (po dosažení důchodového nároku) na 5 let. Ke službě nad 70 let věku je třeba souhlasu seniorátního výboru a synodní rady. Je-li kazatel členem seniorátního výboru nebo synodní rady, nepotřebuje tohoto souhlasu.
2. Před uplynutím těchto období ve službě jednoho sboru musí být vyhlášena opakovaná volba. Příprava volby je věcí staršovstva, které ji projedná také se seniorátním výborem.
3. Opakovaná volba nemůže být prováděna v posledních deseti letech před dovršením důchodového nároku farářem. Opakovaná volba faráře, který současně zastává funkci člena synodní rady nebo seniorátního výboru, se odkládá vždy až k termínu, kdy vyprší funkční období, na které byl zvolen.
4. Opakovaná volba se nevyhlašuje v církvi a nestaví se noví kandidáti, leč by o to farář výslovně požádal. V tom případě se postupuje jako při volbě nové, ale dosavadní farář musí být postaven mezi kandidáty.
5. Stejně tak staršovstva vyhlásí volbu nového faráře, jestliže farář při projednávání opakované volby ohlásí, že nehodlá na sboru déle setrvat.
6. Nebyl-li farář v opakované volbě znovu zvolen, projednají staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada a farář další postup tak, aby nebyly dotčeny důležité zájmy sboru ani důležité zájmy faráře a jeho rodiny.
7. Nehodlá-li farář znovu kandidovat, nebo nebyl-li farář zvolen v opakované volbě, může synodní rada na návrh seniorátního výboru prodloužit dobu jeho působení na sboru až na dobu jednoho roku, zůstal-li by sbor neobsazen nebo usnadní-li se tím povolání dosavadního faráře na jiné místo v církvi.
8. Byl-li farář zvolen v opakované volbě, jeho dosavadní potvrzení a instalace trvají.
9. Působnost faráře na sboru lze ukončit vzájemnou dohodou mezi farářem a staršovstvem. Dohoda podléhá schválení seniorátního výboru.

10. Opakovaná volba se nemůže konat ani dohoda o skončení působnosti faráře na sboru nemůže být uzavřena v posledních šesti měsících funkčního období staršovstva nebo aspoň poloviny starších. V tom případě volbu resp. dohodu je nutno pozdržet až do doby po zvolení nového staršovstva.

§ 46

Povolací listina

1. Povolací listinou oznamuje sbor uchazeči o úřad kazatele, že jej v řádně konané volbě zvolil za svého kazatele a vyzývá jej, aby se k této skutečnosti vyjádřil.
2. V povolací listině je třeba vymezit práva a povinnosti povolaného, které souvisejí s výkonem jeho služby ve sboru. Tato práva a povinnosti vyplývají z ordinačního slibu a z všeobecných předpisů církevně-právních, které jsou v povolací listině konkretisovány.
V povinnostech se uvedou zejména závazky kazatele, vyplývající ze zvláštních sborových poměrů a zvyklostí. Závazky nesmějí obsahovat podmínky odporující zákoníku práce. Povolací listina obsahuje též záruky sboru, že poskytuje byt, otop, elektrickou energii, plyn, telefon, úhradu nákladů za užívání svěřeného či vlastního auta ve službě sboru, úhradu nákladů služebních cest, pokud náhradu neposkytuje stát dle platných předpisů a pod.,
3. Kazatel může k povolací listině připojit své prohlášení, ve kterém vyjádří svá stanoviska k navrhovaným závazkům nebo navrhně doplnění. K vyřešení dojde přímým jednáním se staršovstvem. Povolací listina může být kdykoli se souhlasem obou stran doplněna nebo změněna.
4. O přijetí povolání do úřadu kazatele platí ustanovení § 44 odst. 2 c.z.
5. Povolací listinu vypracovává staršovstvo v dohodě se seniorátním výborem a schvaluje ji synodní rada při potvrzování volby (§ 46 c.z.).

Alternativa A. § 47 (53,2)

Ustanovení kazatele synodní radou

1. Ve výjimečných případech, po vyjádření staršovstva, na návrh seniorátního výboru může synodní rada kazatele do sboru na dobu nejvíce dvou let ustanovit. Povolací listinu vydá synodní rada.
2. Nevratí-li povolaný povolací listinu do jednoho měsíce, má se za to, že s ustanovením souhlasí.
3. Sbor může takto ustanoveného kazatele kdykoliv zvolit řádnou volbou podle církevního zřízení. V takovém případě je kazatel posuzován jakoby do služby faráře ve sboru byl zvolen od počátku. Nedojde-li k volbě do dvou let, jeho funkce ve sboru končí.
4. Ustanoveného faráře uvede do úřadu (instaluje) senior v bohoslužebném shromáždění, pokud možno do 30 dnů po nastoupení.

Alternativa B. § 47 škrtnout

§ 48 (58) (Čl. 52 ř.o s.c.)

Uprázdňení místa kazatele

1. Místo kazatele se uprázdní:

- a) přijetím volby za synodního seniora
- b) úmrtím kazatele
- c) ztrátou volitelnosti § 44,6 c.z.
- d) resignací
- Alternative A.: e) odchodem do důchodu (viz odst.4)
- (Alternativa B.: e) dovršením věku 70 let, neobdrží-li k další službě souhlas staršovstva, seniorátního výboru a synodní rady)
- f) nastoupením úřadu kazatele f jiném sboru
- g) přijetím funkce ordinovaného tajemníka synodní rady
- h) přijetím učitelského úřadu na Komenského evang.bohoslovecké fakultě
- ch) odvoláním z úřadu nebo přikázáním na jiné místo (odst.3 tohoto paragrafu)
- i) přijetím vedlejšího povolání bez souhlasu příslušných orgánů (§ 42 c.z.)

2. Resignaci kazatele přijímá staršovstvo po vyjádření seniorátního výboru se schválením synodní rady.

3. Jsou-li ve sboru vážné důvody k personálním opatřením, může synodní rada na návrh staršovstva sboru, schválený seniorátním výborem, nebo na návrh seniorátního výboru, přikázat kazatele k jiné církevní práci zejména dle § 47 c.z nebo odvolat jej z jeho úřadu. O odvolání proti těmto rozhodnutím rozhodne příští synod. Odvolání nemá odkladného účinku.

4. Synodní rada může zúřední moci se souhlasem staršovstva přeložit kazatele na trvalý odpočinek, jakmile dosáhne 65.roku věku. Učinit tak musí, požádá-li o to staršovstvo sboru nebo příslušný seniorátní výbor.

§ 49 (59,60) (Čl.55,56 ř.o s.c.)

Vikáři a diakoni

1. Povolání vikáře nebo diakona (dále v tomto paragrafu: kazatele) do sboru se děje volbou, kterou připraví a provede staršovstvo, jež projedná kandidaturu prostřednictvím seniorátního výboru se synodní radou. Volbu potvrdí synodní rada. Kazatel je povolán na dobu určenou povolačí listinou. Nebyla-li doba určena, končí služba dohodou mezi staršovstvem a kazatelem, schválenou synodní radou nebo výpovědí, danou staršovstvem nebo kazatelem. Výpovědní lhůta je tříměsíční, nebylo-li povolačí listinou nebo dohodou stanoveno jinak.
2. Synodní rada může přikázat do sboru podle § 47 c.z. vikáře na dobu než složí farářskou zkoušku. Diakona může přikázat na dobu tří let. Po tyto doby nejsou oba kazatelé volitelní v jiných sborech.
3. Senior uvede kazatele, zvoleného ve sboru či do sboru synodní radou přikázaného, do úřadu zpravidla do třiceti dnů po jeho nastoupení.
4. Diakonu, koná-li plně službu duchovního, náleží plat řádného duchovního.

§ 50 (62) (§ 4 ř.pro k.)
Studenti bohosloví

1. Církev svěřuje odbornou výchovu budoucích kazatelů Komenského evangelické fakultě bohoslovecké a uznává zkoušky, složené podle jejího řádu, za průkaz odborné způsobilosti a rozhoduje (eventuelně po vyjádření Komenského bohoslovecké fakulty) o uznání studia na jiných bohosloveckých fakultách za průkaz odborné způsobilosti.
2. Synodní rada vede seznam uchazečů o kazatelskou službu a vydává řád pro studující bohosloví.

§ 51 (67) (§ 13 c.z., čl.48,49 ř.o s.c.)
Administrátor

1. Administrátor je samostatně pracující kazatel, který je pověřen vedle práce ve vlastním sboru dočasně zastupovat v uprázdněném sboru.
2. Administrátora ustanovuje po dohodě se staršovstvem seniorátní výbor.
3. Senior dohodne s administrátorem podrobnosti, především rozsah jeho služby v administrovaném sboru. Při plné odpovědnosti za administrovaný sbor náleží administrujícímu kazateli zvláštní funkční příplatek, jehož výši podle rozsahu práce určí seniorátní výbor v dohodě se staršovstvem sboru. Příplatek se vyplácí z pokladny administrovaného sboru.
4. Funkce administrátora končí a) resignací, již může podat po uplynutí nejméně jednoho roku, po uplynutí roční lhůty je opět povinen funkci administrátora převzít, bude-li k tomu ustanoven.
b) je-li ustanoven nový kazatel.

§ 52
Rádce

1. Rádce je samostatně pracující kazatel, který je pověřen vedle práce ve vlastním sboru dočasně dohlížet na práci ve sboru spravovaném vikářem nebo diskonem v prvních třech letech jejich práce ve sboru.
2. Rádce ustanovuje seniorátní výbor.
3. Funkce rádce končí nejpozději ve lhůtě dle odst. 1. Každý kazatel je povinen funkcí rádce převzít a konat, dokud nebude seniorátním výborem zproštěn.
4. Vikář z diakona je povinen řídit se při správě sboru pokyny svého rádce.

§ 53 (Čl.47,48,49 ř.o s.c.)
Zastupování

1. Nemůže-li kazatel pro dovolenou, nemoc nebo z jiného důvodu déle než jeden měsíc vykonávat svůj úřad, ustanoví senior dočasného zástupce z řad ostatních kazatelů.

2. Synodní rada může v dohodě se seniorátním výborem ustanovit zástupci také pensionované kazatele, ordinované osoby, kterým byla ponechána volitelnost a bohoslovce po první odborné zkoušce.

§ 54 (68) (Čl. 50 ř.o s.c.; § 13 c.z.)
Delegace

1. Na žádost člena sboru může svátost nebo církevní služebnost (křest, svatou večeři Páně, confirmaci, církevní požehnání sňatku, pohřební pobožnost) vykonat nebo svátosti vysluhovat jiný než příslušný kazatel. K tomu je třeba souhlasu místně příslušného kazatele, který si opatří buď žadatel nebo dožádaný kazatel.
2. Odepře-li místní kazatel souhlas, a nedojde-li k dohodě, může jej dát v nutných případech senior sám, jinak po slyšení staršovstva.
3. Kazatel svátost vysluhující nebo služebnost vykonávající musí do osmi dnů dodat příslušnému kazateli výkazy potřebné k zápisu do sborové knihy.

§ 55 (69)
Služebně-právní postavení kazatelů

1. Kazatelé jsou zaměstnanci církve. Povolání kazatelů na konkrétní služební místo děje se podle předpisů tohoto zřízení. Přijetím volbypovolání a jeho převzetím schválením vstupuje kazatel do pastýřského a kazatelského vztahu ke konkrétnímu sboru.
2. Služební a pracovní právní postavení kazatele jest vyjádřeno v povolací listině a v ustanovech církevního zřízení, řádů, resp. statutů a církevních směrnic. Podle těchto ustanovení je kazatel pracovní nejúžeji svázán se staršovstvem sboru. Další pracovní začlenění je dáno příslušností k seniorátu a celé církvi.
3. Ustanovení o povinnostech i právech kazatelů jsou obsažena zvláště v hlavě II, oddílu B) tohoto zřízení, otázky odborné způsobilosti řeší především řád zkoušek kazatelů.
4. Pokud plat kazatelů poskytuje stát, církev doplňuje dobrovolné požitky kazatelů tak, aby jim a jejich rodinám byla zajištěna státnímu průměru odpovídající životní úroveň. Podrobnosti stanoví synodní rada a jsou vyjádřeny v povolací listině (§ 46c.z.)

§ 56 (70) (Čl. 46 ř.o spr.c.)
Dovolená kazatelů

Kazatel má každého roku nárok na dovolenou podle obecně platných zásad pracovního práva. Po dohodě se staršovstvem žádá o ni seniora, který mu ji udělí s přihlédnutím k tomu, aby duchovenská práce v seniorátě netrpěla.

Seniorovi uděluje dovolenou synodní rada.

C) Organisace sboru

§ 57 (72) (čl.28,29 ř.o s.c.) Sborové shromáždění

1. Vrcholným orgánem sboru je sborové shromáždění. Tvoří je členové sboru zapsaní do seznamu členů s právem hlasovacím. (§ 15 c.z.) Svolává je staršovstvo sboru nejméně jednou ročně. K mimořádnému zasedání musí být svoláno, žádá-li o to alespoň třetina členů staršovstva nebo aspoň desetina členů sboru s právem hlasovacím.
2. Pro každé zasedání má být předem oznámen jednací pořad.
3. Sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoli počtu přítomných. Tato okolnost musí býti v pozvání ke schůzi výslovně uvedena.
4. Sborovému shromáždění předsedá předseda staršovstva, jeho místopředseda nebo člen sboru, kterého volí shromáždění.
5. Předseda staršovstva zahajuje sborové shromáždění a postupuje podle příslušných ustanovení (§§ 9 a sl. c.z.).
6. ~~Pracovní~~ ~~práce~~ sborového shromáždění:
 - 1) projednává výroční zprávu staršovstva o stavu sboru a usnáší se o návrzích vzešlých z takového jednání;
 - 2) připravuje práci pro budoucí dobu;
 - 3) zřizuje nová místa kazatelů a sborových sester. Tato usnesení podléhají chválení synodní rady;
 - 4) volí faráře a staršovstvo;
 - 5) rozhoduje o návrzích staršovstva, týkajících se změny bohoslužebných pořádků;
 - 6) usnáší se o počtu členů staršovstva, zastupitelstva a revisorů sborových účtů a jejich náhradníků a volí je. Volba revisorů se koná předem na nastávající rok, jejich funkce je neslučitelná s úřadem staršího. Počet staršovstva schvaluje seniorátní výbor;
 - 7) jedná o hospodářských věcech (viz Hlava V c.z.)
 - 8) volí dva poslance do seniorátního shromáždění a dva jejich náhradníky a dva zástupce do seniorátního nominačního shromáždění a jejich dva náhradníky. (§ 22 c.z.);
 - 9) jedná o sborových územních změnách (§ 36 c.z.) a předkládá návrhy o tom seniorátnímu výboru;
 - 10) usnáší se o sborových statutech.
7. Zasedání sborových shromáždění jsou veřejná, leč by se většina přítomných členů usnesla na neveřejnosti.
8. Staršovstvo může ke sborovým shromážděním přizvat pozorovatele z jiných křesťanských církví s hlasem poradním.
9. Mladí členové sboru po konfirmaci jsou do 18 let členy sborového shromáždění s hlasem poradním.

§ 58 (73) (§ 19 c.zř.; čl.28,30 ř.o s.c.) Sborové zastupitelstvo

1. Sborové shromáždění může se souhlasem seniorátního výboru zvoliti z členů sboru s právem hlasovacím na čtyři roky sborové zastupitelstvo, jež má práva sborového shromáždění, nemůže však voliti kazatele ani staršovstvo ani se usnášeti o územních změnách sboru.

2. Počet členů zastupitelstva a náhradníků ustanovuje se po dohodě se seniorátním výborem; volí se nejméně dvojnásobný počet zastupitelů než je počet starších, nejvýše však čtyřnásobný počet. Členové staršovstva jsou členy zastupitelstva.
3. Sborové zastupitelstvo má být staršovstvem svoláváno aspoň jednou do roka, pokud se místo něho nesvolá sborové shromáždění.

§ 59 (74,75) (Čl. 31,32 ř.o s.c.)

Staršovstvo

1. V každém sboru musí být zřízeno staršovstvo, jakožto jeho správní orgán. Tvoří je kazatelé ve sboru ustanovení (též administrátor) a další starší, zvolení sborovým shromážděním nebo povolání podle odst.3. Volitelní do staršovstva jsou členové sboru s právem hlasovacím. (§ 16 c.z.)
2. Počet volených starších a počet náhradníků se řídí velikostí sboru. Členů staršovstva, krom náhradníků, má být nejméně šest a nejvíce dvacetčtyři; počet určuje sborové shromáždění a schvaluje seniorátní výbor. Náhradníků má být zvolen poloviční počet staršovstva. Starší se volí na čtyři roky, úřad nastupují dnem zvolení. Sborové shromáždění se může usnéstí o obnově poloviny staršovstva po uplynutí poloviny funkčního období. Prvý výběr poloviny starších bude proveden losem. Obsazování těchto míst se bude dít nadále po čtyřech letech.
3. Staršovstvo může na dobu až do nové volby povolat, mimo ustanovený počet, za svého plnoprávního člena, presbytera, který se do jeho obvodu nově přistěhoval. Může dále povolat církevní kazatele, uvedené v § 33,5 c.z., kteří jsou členy sboru. Toto ustanovení není na překážku případné jejich kandidatury resp. zvolení do staršovstva v řádných volbách. Pak je počítán do stanov svého počtu členů staršovstva.
4. Resignaci staršího přijímá staršovstvo, resignaci staršovstva seniorátní výbor.
5. Jména zvolených starších a náhradníků, jakož i funkcionářů staršovstva, oznámí se sboru o nedělních službách Božích a do 14 dnů písemně s udáním adres i seniorátnímu výboru.
6. Starší, kteří byli zvoleni, vykonají při nedělním shromáždění podáním ruky zástupci seniorátního výboru slib uvedený v § 10 c.z. Náhradník vykoná slib při nastoupení do funkce do rukou předsedy staršovstva.

§ 60 (76,80) (Čl.33 ř.o s.c.)

Funkcionáři staršovstva

1. Funkcionáři staršovstva jsou kurátor a jeho náměstek, volení staršovstvem a vedle nich zapisovatel, pokladník, podle potřeby i jednatel, hospodář a jiní funkcionáři, zpravidla z členů staršovstva.

Funkce kazatele v činné službě nebo kurátora je neslučitelná s funkcí účetního nebo pokladníka. Kurátorem nemůže být kazatel ani zaměstnanec sboru ani jejich manžel nebo manželka. Účetním nebo pokladníkem sborovým nesmí být také člen rodiny kazatelovy nebo kurátorovy.

2. Staršovstvo stanoví meze, ve kterých kazatel spolu s kurátorem smějí jednat jeho jménem a za jeho plné odpovědnosti.
3. Kurátor vykonává spolu s kazatelem úkol vyznavačský, strážný a pastýřský, dozírá, aby jednání i usnášení sborových orgánů bylo ve shodě s církevním zřízením a příslušnými řády a aby usnesení sborových orgánů byla plněna, odpovídá za činnost sborových orgánů, podpisuje společně s kazatelem jménem sboru právní a jiné důležité listiny a zastupuje sbor navenek.
4. Ze svého středu si staršovstvo volí předsedu a místopředsedu. Je jím buď kazatel nebo kurátor. Je-li kazatel předsedou, je kurátor místopředsedou a naopak. Předseda je odpovědný staršovstvu za provádění jeho usnesení. Je-li sbor administrován, přechází postavení kazatele ve staršovstvu na administrátora.
5. Úřad starších je úřad čestný a koná se bezplatně. Starší má však nárok na náhradu cestovních výloh spojených s výkonem funkce.
6. Schůzi staršovstva se mohou zúčastnit i náhradníci staršovstva s hlasem poradním.

§ 61 (77) (Čl. 34 ř.o s.c.)
Působnost staršovstva

Staršovstvu přísluší zejména:

1. pečovat o křesťanský život ve sboru vlastním osobním příkladem a službou, dbát, aby zřízení a řády církve byly zachovávány a povinnosti sboru i členů plněny a aby byly udržovány bratrské styky s ostatními křesťanskými církvemi v obvodu sboru;
2. připravovat volbu kazatelů, spolupracovat s nimi a činit návrhy podle § 48,3 c.z.;
3. volit funkcionáře a předsedu staršovstva;
4. dbát o řádné konání bohoslužeb, usnášet se o návrzích změn bohoslužebných pořádků pro sborové shromáždění a o čase chrámových shromáždění;
5. pečovat o vzdělávání a výchovu dětí a mládeže ve víře;
6. navštěvovat členy sboru, starat se o nemocné, osamělé, ohrožené mravním zblouděním a rozvratem, pomáhat radou i hmotně, zastávat se ukřivděných, snažit se, aby spory mezi členy sboru byly urovnány podle příkazu Písma o vzájemném odpuštění;
7. přijímat nové členy do církve a odnímat členství v církvi (§2 c.z.);
8. vést záznamy členů sboru, sestavovat seznamy hlasovných členů, rozhodovat o námitkách proti těmto seznamům, zařizovat volby, vykládat seznamy hlasovných členů nejméně 14 dnů před každým sborovým shromážděním, svolávat sborové shromáždění i zastupitelstvo, pokud je zřízeno, a provádět jejich usnesení i usnesení a nařízení vyšších církevních orgánů;
9. volit a propouštět vikáře, diakony, učitele náboženství, varhaníky, sborové sestry, kostelníky i jiné zaměstnance sboru, dohlížet na jejich práci a dávat jim pro ni potřebné pokyny a udělovat jim dovolenou;

10. svolávat výroční sborové shromáždění v prvních měsících každého roku (nejpozději do konce března) a podávat mu zprávu o stavu sboru, o práci vykonané v minulém roce i účty za minulý rok. Účty i rozpočet musí být veřejně vyloženy nejméně 14dnů před výročním zasedáním sborového shromáždění. Účty sborové za předcházející rok musí být předloženy každoročně včas podle pokynů synodní rady;
11. pečovat o hospodářství sboru, o výstavbu a údržbu sborových budov (viz hlava V. tohoto zřízení);
12. určovat výši služebních požitků sborových zaměstnanců, pokud nejsou hrazeny státem;
13. spravovat sborovou knihovnu a řádně vést sborovou kroniku;
14. předkládat seniorátnímu výboru a konventu uvážené návrhy, týkající se církevního života a zřízení;
15. zřizovat sborové poradní odbory.

§ 62 (79 (čl. 36 ř.o s.c.)

Zastupování sboru a kazatelské stanice

1. Listiny, jimiž se sbor vůči třetím osobám zavazuje, i plné moci, musí být podepsány předsedou, a místopředsedou staršovstva nebo jejich zástupci podle usnesení staršovstva a opatřeny tiskem úředního razítka sboru. Oprávnění k podpisu a pravost podpisů potvrzuje podle potřeby senior.
2. Zastupování sboru navenek přísluší faráři a kurátoru. (§ 5,3 c.z.) Staršovstvo může pro jednotlivé případy pověřit zastupováním i jiného svého člena.
3. Kazatelskou stanicí zastupuje a za ni podpisuje předseda výboru, farář a kurátor sboru.

(konec Hlavy II)

HLAVA III

S e n i o r á t

§ 63 (90) (čl.58 ř.o s.c.)

Obečná ustanovení

1. Seniorát je společenstvím sborů v určitém obvodu k společné službě, k vzájemné pomoci a práci. Zřízení a změny seniorátů schvaluje synod.
2. Sídlem seniorátu je sbor, v němž zastává senior úřad kazatele.
3. Seniorátní shromáždění, zvané konvent, rozhoduje ve věcech seniorátu. Mezi zasedáními konventu spravuje seniorát seniorátní výbor. Konvent rozhodne, zda bude zřízeno seniorátní zastupitelstvo (§ 6 c.z.) jako poradní orgán seniorátního výboru.
4. Poměry vnitřní nebo vztahy k druhým seniorátům může seniorát upravovat statuty. Usnází se na nich konvent, resp. konventy seniorátů, jichž se statuty týkají. Statuty schvaluje synodní rada.
5. Senior a seniorátní kurátor zastupují seniorát před církví i před veřejností, podpisují listiny, jimiž se seniorát vůči třetím osobám zavazuje, a plné moci. O jiném zastoupení rozhodne seniorátní výbor. Je-li to nutné, ověřuje oprávnění k podpisu synodní rada.

§ 64 (91) (§ 23 c.z.; čl.58 ř.o s.c.)

Konvent

1. Řídícím orgánem seniorátu je konvent. Stanoví směrnice pro práci seniorátu. Jemu odpovídá seniorátní výbor.
2. Členy konventu jsou:
 - a) dva poslanci, volení sborovým shromážděním, z každého sboru;
 - b) členové dosavadního seniorátního výboru;
 - c) faráři, vikáři, diakoni v činné službě ve sborech seniorátu a kurátoři sborů neobsazených a těch, jejichž kazatelé se nemohli zúčastnit zasedání;
 - d) církevní kazatelé dle § 39,5 c.z.;
 - e) nově volení členové seniorátního výboru, pokud nebyli členy konventu, stanou se jeho členy po složení konventního slibu;
3. Členy konventu s hlasem poradním jsou:
 - a) členové synodní rady;
 - b) dva zástupci mládeže, volení seniorátní poradou mládeže;
4. Seniorátní výbor může do zasedání konventu pozvat i jiné členy církve, aby se zúčastnili jednání s hlasem poradním (ostatní kazatele činné v seniorátě, členy poradních odborů, emer.kazatele, další zástupce, mládeže atd.)
5. Může pozvat též pozorovatele z jiných křesťanských církví a určit způsob jejich účasti.

6. Konvent se schází podle potřeby, nejméně však jednou za dva roky, a to zpravidla v roce, kdy nezasedá synod. Požádá-li o to aspoň třetina sborů seniorátu usnesením svých sborových shromáždění nebo staršovstev nebo rozhodne-li tak seniorátní výbor, musí být svolán k mimořádnému zasedání do tří měsíců.
7. Ve třech měsících před synodem budou podle potřeby svolány konventy za účasti synodálů ze seniorátů k přípravě a projednání otázek a návrhů, které mají být projednány na synodu. Synodálové, kteří nejsou členy konventu, mají jen hlas poradní.
8. Konvent svolává seniorátní výbor. Zahajuje jej senior. Konventu předsedá předseda a místopředsedové, volení z řad členů konventu, z poloviny kazatelé a z poloviny laici.
9. Usnesení konventu oznámí seniorátní výbor všem sborům seniorátu nejdéle do měsíce a vyzve je, aby usnesení provedly a o provedení podaly zprávu seniorátnímu výboru. Splnění usnesení kontroluje seniorátní výbor.

§ 65 (92) (§ 23 c.z.; Čl. 59 ř.o s.c.)

Pravomoc konventu

Konventu přísluší:

- a) projednat zprávu seniorátního výboru a seniorátních odborů o stavu a o potřebách seniorátu, o činnosti těchto orgánů, o stížnostech a přijímat závazná usnesení a doporučení. Tyto zprávy mají být pokud možno vytištěny a nejméně čtrnáct dnů před konventem zaslány členům konventu;
- b) rozhodovat o prozatímních opatřeních seniorátního výboru a usnášet se o dalších opatřeních;
- c) jednat o hospodářských věcech seniorátu (hlava V c.z.);
- d) jednat a usnášet se o návrzích staršovstev a seniorátního výboru, poradních odborů a komisí a o návrzích členů konventu;
- e) usnášet se o návrzích pro synod a synodní radu;
- f) projednat návrhy na změnu církevního zřízení;
- g) volit dva zástupce do církevního nominačního shromáždění a dva jejich náhradníky (§ 22 c.z.);
- h) volit šestičlenný seniorátní výbor a stejný počet náhradníků, a to polovinu z činných farářů a polovinu ze starších seniorátu. Volitelní jsou ti, kdo v den volby nepřesáhli sedmdesát let věku. Nejprve se volí senior a seniorátní kurátor, a to každý samostatnou volbou. Volba nového seniora se však může konat až po podání zprávy o stavu seniorátu a po zprávě o ní. O volbě platí §§ 13, 17, 18 c.z.
- ch) volit na dvouleté období poslance na synod. Volí po jednom kazateli a po jednom laickém členu sboru s právem hlasovacím za každých osm sborů a za zbytek, převyšující čtyři sbory a stejný počet náhradníků. (§ 20 c.z.);
- i) rozhodovat o zřízení seniorátního zastupitelstva a volit jeho členy (§ 6 c.z.);
- j) navrhnout seniorátnímu výboru ustavení seniorátních poradních odborů a komisí (§§ 28, 29 c.z.);

- k) usnášet se o územních změnách sborů (§ 36,6,7 c.z.) a zpravovat o tom synodní radu;
- l) volit dva revisory účtů a dva jejich náhradníky;
- m) usnášet se na doporučení nebo nedoporučení podniků nebo akcí nesoucích jméno církve.

§ 66 (93) Čl. 60 ř.o s.c.)

Jiná seniorátní shromáždění

1. Vedle konventů se konají pravidelně též presbyterní konference, pastorální konference, konference dalších církevních pracovníků, zvláště členů poradních odborů ze sborů, dále seniorátní dny a seniorátní sjezdy členů církve podle rozhodnutí konventu nebo seniorátního výboru. Tato shromáždění jsou přístupná všem členům církve, není-li svolavatelem výslovně rozhodnuto jinak.
2. Konference a sjezdy mohou podávat svá doporučení a podněty konventu i seniorátnímu výboru.

§ 67 (94) (§ 25 c.z.; čl.61 ř.o s.c.)

Seniorátní výbor

1. Seniorátní výbor (§ 65, lit. h., c.z.) je volen na čtyři roky a skládá se ze seniora, konseniora, seniorátního kurátora, jeho náměstka, a z dalších dvou členů. Náhradníci mohou být zvoleni ke schůzím s hlasem poradním.
2. Senior a členové seniorátního výboru skládají při uvedení v úřad slib do rukou synodního seniora nebo delegovaného člena synodní rady. Při nastoupení funkce vykonají náhradníci slib do rukou seniora. Znění slibu je uvedeno v § 10 c.zř.
3. Seniorátní výbor zasedá podle potřeby, nejméně jednou za dva měsíce.
4. Náměstek seniorátního kurátora neb další laický člen seniorátního výboru jest seniorátním pokladníkem, nezvolí-li seniorátní výbor pokladníka zvláštního.
5. Je-li zvolen za člena seniorátního výboru člen synodní rady, pozbývá, přijme-li volbu, členství v synodní radě.
6. Zemře-li senior, vzdá-li se úřadu, nebo se přestěhuje do sboru mimo seniorát, vykonává jeho funkci v seniorátním výboru konsenior; při úmrtí, odstoupení nebo přestěhování seniorátního kurátora mimo seniorát jeho náměstek.
7. Seniorátnímu výboru přísluší zejména
 - A. sledovat duchovní život v seniorátě i ve sborech a pomáhat řešit otázky, s nimiž se na něj sbory obracejí.
 - Dále pak zejména
 - B. ve správních věcech
 - a) usnášet se o svolání konventu a připravovat konventní zasedání, svolávat nominační shromáždění;
 - bb) vykonávat usnesení konventu a podávat o vykonání usnesení dalšímu konventu zprávu;
 - c) předkládat konventu svá prozatímní opatření k schválení (§ 65, lit. v c.z.);

- d) zřizovat seniorátní poradní odbory a komise podle návrhů konventu nebo podle vlastního uvážení;
 - e) schvalovat sborové statuty a statuty kazatelských stanic a zasílat je na vědomí synodní radě;
 - f) v naléhavých případech zastavit činnost staršovstev nebo je rozpustit a učinit opatření pro prozatímní správu sboru (§25);
 - g) schvalovat usnesení sborového shromáždění o zřízení sborového zastupitelstva a o počtu starších;
 - h) podávat synodní radě na požádání zprávy o poměrech ve sborech a v seniorátě a dávat jí nahlédnout do spisů;
 - ch) vydávat nařízení ve věcech správních, vyhrazených konventu s prozatímní platností;
- C. ve věcech bratrské péče a pastýřské kázně
- i) dozírat na činnost kazatelů v seniorátě a pastýřsky pomáhat řešit svými členy osobní i rodinné otázky kazatelů;
 - j) vyzývat k poslušnosti a věrnosti církevní funkcionáře, urovnávat sborové rozepře;
- D. v hospodářských věcech být činný podle předpisů hlavy V.
- E. v personálních věcech
- k) ustanovovat administrátory a rádce
 - l) ukládat kazatelům příležitostné práce pro výpomoc ve sborech a pro seniorátní výbor;
 - m) prošetřovat, doporučovat a schvalovat ustanovení sborových sester;
 - n) udělovat a odvolávat oprávnění k vyučování náboženství;
 - o) zřizovat po schválení synodní radou místo vikáře pro pomoc ve sborové práci seniorově a místo seniorátního tajemníka pro vyřizování administrativní agendy seniorátu. Posoudí potřebu jednoho neb obou těchto míst a uváží věc po stránce hospodářské. V kladném případě obsadí je volbou vhodnými kandidáty.
 - p) podávat synodní radě návrh nebo vyjádření k návrhu staršovstava na odvolání kazatele nebo jeho přikázání na jiné místo.
(§ 48, odst.3 c.z.)

§ 68 (96) (§ 26 c.z.; čl.62 ř.o s.c.)

Senior

1. Seniora volí na čtyři roky konvent. Za seniora je volitelný každý farář činný aspoň dva roky ve službě v seniorátě. Volbě seniora předsedá laický člen předsednictva konventu.
2. Seniora při jeho zaneprázdnění zastupuje v jeho povinnostech konsenior a při jeho zaneprázdnění seniorátní kurátor.
3. Resignaci podává senior seniorátnímu výboru, který ji postoupí synodní radě.
4. Senioru přísluší:
 - a) pastoračně podporovat kazatele a sbory v seniorátě, studující bohosloví, učitele náboženství;

- b) dbát o vzdělávání těchto i dalších církevních pracovníků v teoretických kurzech i v duchovenské praxi;
- c) pečovat o vyučování náboženství a výchovu dětí ve sborech;
- d) svolávat konvent (§ 64,8 c.z.), vykonávat usnesení konventu a seniorátního výboru;
- e) dbát o dodržování právních norem;
- f) konat visitaci v každém sboru nejméně jednou za dva roky;
- g) předkládat synodní radě s odůvodněným vyjádřením žádosti, návrhy a stížnosti, pro které je příslušná;
- h) uvádět faráře, vikáře a diakony do sboru, udělovat jim spolu se staršovstvem dovolenou, rozhodovat o studijním volnu keřatelů a -spolu se seniorátním výborem s přihlédnutím ke stanovisku staršovstva- o delším pobytu v cizině, a určovat dočasného zástupce;
- ch) podávat návrh na to, aby byl farář, odcházející ze sboru, zproštěn svých úředních závazků. Dbát přitom, aby byly všechny věci řádně předány nastupujícímu faráři;
- i) pečovat s příslušným staršovstvem o administraci uprázdněného sboru;
- j) pečovat o pořádek a bezpečné uložení seniorátního archivu.

§ 69

Seniorátní kurátor

1. Seniorátního kurátora volí a do funkce uvádí konvent. Jeho volbě předsedá ordinovaný člen předsednictva synodu.
2. Kurátor vykonává spolu se seniorátním výborem úkoly vyznavačské, strážné a pastýřské.
3. Seniorátnímu kurátorovi přísluší zejména
 - a) spolu se seniorem a seniorátním výborem promýšlet základní úkoly seniorátu a předkládat návrhy konventu;
 - b) zastupovat spolu se seniorem seniorát a spolu s ním podpisovat důležité právní a jiné listiny;
 - c) udržovat spolu se seniorem ekumenické styky s církvemi v seniorátu
 - d) získávat návštěvou ve sborech seniorátu potřebné informace pro otázky projednávané v seniorátním výboru.
4. Výdaje, které souvisejí s výkonem jeho funkce, jsou hrazeny ze seniorátní pokladny.

§ 70

Seniorátní zastupitelstvo

Seniorátní zastupitelstvo, bylo-li zřízeno (§§ 6, 65, lit.i c.z.), pomáhá řešit seniorátnímu výboru závažné a naléhavé otázky seniorátu jako jeho poradní orgán.

(konec hlavy III)

HLAVA IV.

C r k e v

§ 71 (100) (§§ 27,2, 28,2 c.z.; čl.66 ř.o s.c.)

Synodní orgány a zastupování církve

1. Nejvyšším církevním zákonodárným a řídícím shromážděním je synod.
2. Mezi zasedáními synodu spravuje církev synodní rada v čele se synodním seniorem a synodním kurátorem. Jako její poradní orgán může být synodem zřízeno synodní zastupitelstvo. (§ 6 c.z.)
3. Zastupovat církev navenek přísluší synodnímu seniorovi spolu se synodním kurátorem. Jimi musí být podepsány listiny, jimiž se církev vůči třetím osobám zavazuje, i plně moci, a opatřeny otiskem úředního razítka synodní rady. Synodní rada může pro jednotlivé případy pověřit zastupováním dalšího svého člena.

§ 72 (101) (§ 27 c.z.; čl.63 ř.o s.c.)

S y n o d

1. Synod je svoláván k zasedání synodní radou. Jeho řádné zasedání se koná jednou za dva roky. Mimořádné zasedání se svolává podle potřeby; svoláno být musí do 3 měsíců, požádá-li o to alespoň třetina seniorátů usnesením svých konventů nebo seniorátních výborů.

Alternativa A:

2. Synod zahajuje a řídí do zvolení předsednictva synodní senior nebo synodní kurátor, resp. jejich náměstci. Synodu předsedá předseda a čtyři místopředsedové volení z řad členů synodu. Předseda a místopředsedové (dva laici a dva kazatelé) tvoří předsednictvo synodu.

(Alternativa B:

2. Synod zahajuje a řídí do ustanovení předsednictva synodní senior nebo synodní kurátor, resp. jejich náměstci. Předsednictvo synodu tvoří synodní senior a synodní kurátor z moci úřední, jeden další duchovní, dva další laici a zástupce Komenského evang. bohoslovecké fakulty, volení z řad členů synodu. Jeden člen předsednictva je zvolen synodem za předsedu synodu.)

3. A. Řádnými členy synodu jsou

- a) poslanci, zvolení konventy (§ 65, ch c.z.);
- b) senioři a seniorátní kurátoři;
- c) členové dosavadní synodní rady;
- d) tři zástupci učitelského sboru Komenského evang. bohoslovecké fakulty, volení církevními kazateli fakulty;
- e) nově volení členové synodní rady, pokud nebyli členy synodu, stávají se jeho členy, jakmile prohlásí, že volbu přijímají a složí do rukou předsedy synodní slib.

B. Členy synodu s hlasem poradním jsou:

- a) tři zástupci mládeže, volení církevní poradou mládeže;
- b) jeden zástupce z řad studentů Komenského evangelické obohoslovecké fakulty, zapsaných v seznamu uchazečů o kazatelský úřad v českobratrské církvi evangelické, volený studenty;
- c) jeden zástupce organizace duchovních českobratrské církve evangelické.

C. Synodu se mohou účastnit

- a) zástupci jiných církví
- b) členové církve, pozvaní synodem do zasedání synodu.

Způsob jejich účasti na jednání určí synod.

D. Ostatní pozvaní jsou hosty synodu.

- 4. Nejméně 28 dní před zahájením synodu ohlásí synodní rada svolání synodu a zašle všem řádným členům synodu, uvedeným v odst. 3 A, a-d, - B pozvání s programem zasedání, k němuž připojí do 14 dnů před zahájením synodu hlavní předlohy synodní.
- 5. Pro jednání synodu platí příslušné předpisy všeobecné části a předpisy jednacího řádu synodu.
- 6. Volba synodního seniora se provede po projednání zprávy synodní rady. Nový synodní senior se stává členem synodu jakmile je uveden v úřad.
- 7. Synod se může usnést na svém odročení.

§ 73 (102) (nové)

Příprava synodu

- 1. Návrhy pro synod z konventů, které dojdou synodní radě, zašle tato všem seniorátům a členům synodu na vědomí.
- 2. K posouzení návrhů z konventu pro synod, pro schválení přípravných prací a postupu jednání na synodu, svolá synodní rada synodní zastupitelstvo, bylo-li zřízeno, k poradě nejpozději 6 týdnů před zahájením synodu.
- 3. Má-li synod provést volbu členů synodní rady, svolá synodní rada církevní nominační shromáždění nejpozději tři měsíce před zahájením synodu. (§ 22 c.z.)

§ 74 (103) (§ 27 c.z.; čl. 63,8 ř.o s.c.)

Pravomoc synodu

- 1. Synod rozhoduje o vyznání, zásadách a učení církve, o spojení nebo sloučení s jinými církvemi a o církevním zřízení; návrhy musí být předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům včas, nejpozději 3 měsíce před zahájením synodu. K platnému usnesení o nich je třeba dvoutřetinové většiny všech členů synodu.
- 2. Synod se usnáší nadpoloviční většinou všech svých členů o rádech k církevnímu zřízení a o znění kazatelského slibu.

3. Synod jedná o životě a potřebách celé církve. Jedná o otázkách, k nimž má církev, jako společenství, žijící v tomto světě, stojící pod mocí svého Pána, říci své slovo. Přijímá usnesení, doporučení a směrnice pro život a práci sborů a církevních orgánů.
4. Synod projednává zprávu synodní rady o stavu církve a o splnění usnesení předcházejících synodů, zkoumá a kontroluje její činnost. Synod jedná o případných stížnostech na synodní radu nebo jednotlivé její členy. Při jednání o těchto stížnostech předsedá synodu člen předsednictva, který není členem synodní rady. Dojde-li k hlasování, musí být tajné.
5. Synod volí šestičlennou synodní radu a vedoucího tajemníka kanceláře synodní rady.

Synod volí

- a) z činných farářů či církevních kazatelů (§ 39 odst.5 c.z.) synodního seniora, jeho prvního a druhého náměstka a tři náhradníky;
- b) ze starších synodního kurátora, jeho prvního a druhého náměstka a tři náhradníky a
- c) z činných farářů či církevních kazatelů vedoucího tajemníka kanceláře synodní rady.

Volitelní jsou ti, kdo dosáhli 30. roku věku, za synodního seniora 40 let věku a nepřesáhli v den volby 70 let věku.

6. Synodu přísluší:

- a) jednat a usnášet se o návrzích konventů a synodní rady a o návrzích, podepsaných nejméně 10 členy synodu (§ 11 c.z.);
- b) ustanovovat ze svých členů pro svá jednání komise a pověřovat je úkoly;
- c) navrhnout synodní radě ustavení poradních odborů a komisí nebo volit vlastní komise (§ 29,3 c.z.)
- d) usnášet se o konventních návrzích na územní změny seniorátů a na pojmenování seniorátů (65 lit. k, c.z.);
- e) rozhodovat o organizačním přiřazení jiných evangelických sborů (§ 2, odst.5 c.z.);
- f) pečovat o církevní kázeň;
- g) schvalovat překlady bible, určené pro bohoslužby, agendu, církevní zpěvníky a učebnice náboženství;
- h) rozhodovat o obsahu i rozsahu vzdělání, požadovaného od kazatelů;
- ch) usnášet se o hospodářských záležitostech (podle hlavy V c.z.)
- i) volit dva stálé kontrolory církevního hospodářství a jejich náhradníky, jejich úřad trvá do nejbližšího synodu;
- j) rozhodovat o tom, zda má být ^{pro} příští mezisynodní období zřízeno synodní zastupitelstvo jako poradní odber synodní rady a volit jeho členy (§ 6 c.z.).

§ 75 (116) (§ 9,2 c.z. analogicky čl. 20 j.ř.)

Svoboda poslanců

Členové synodu jsou povinni tlumocit přání a návrhy konventu, který je vyslal, nejsou však jimi vázáni.

§ 76 (120) (§ 29 c.z., čl. 64 ř.o s.c.)

Synodní rada

1. Složení synodní rady stanoví § 74,5 c.z., zásady jejího jednání, trvání funkčního období stanoví hlava I - obecná ustanovení, zvláště §§ 7,8, 12,13,14, 26.c.z.
2. Synodní radě předsedá synodní senior. Synodního seniora zastupuje v této funkci synodní kurátor. Členové synodní rady si rozdělí mezi sebou pracovní úkoly tak, že se podílejí na jejich přímém řízení a organizaci.
3. Úřední sídlo synodní rady je Praha.
4. Každý člen synodní rady může být synodem zvolen do vyšší funkce, která se uprázdní, a to i před uplynutím čtyřletého období na něž byl zvolen. Takovou volbou nemůže však být prodlouženo volební období podle § 26, odst.2 c.z.
5. Stane-li se synodní rada usnášení neschopnou - není-li ve funkcích nadpoloviční většina členů - povolají náhradníky (§ 10c.z.) zbývající její členové (člen). Kdyby ani to nebylo možno, bude neodkladné úkony synodního seniora vykonávat věkem nejstarší senior, jehož povinností bude svolat neprodleně synodní zastupitelstvo, bylo-li zřízeno, jež zvolí nebo doplní synodní radu s prozatímní platností do nejbližšího synodu. Nebylo-li synodní zastupitelstvo ustaveno, vykonává věkem nejstarší senior svou zástupčí funkci do mimořádného synodu, který musí do dvou měsíců svolat, a to ve složení posledního předcházejícího synodu.
6. Členům synodní rady, jimž stát nevyplácí hodnostní přídavek z titulu této funkce, přísluší po čas jejich úřadování funkční plat, jehož výši určuje synod; všem členům pak přísluší náhrada za vykonané cesty i náhrada případných jiných vydání, která vzejdou z výkonu funkce.
7. Kazatel, který je členem synodní rady, má mít pro svůj sbor sborového vikáře.

§ 77 (121) (§ 29 c.z.; čl.64,9 ř.o s.c.)

Pravomoc synodní rady

1. Předním úkolem synodní rady jest bdíti, aby církevní život se zdárně vyvíjel po stránce duchovní i hospodářské.

Alternativa A. 2. Dále přísluší synodní radě zejména

Alternativa B.: 2. škrtnout slovíčko "zejména"

- a) bdít nad prováděním usnesení synodu, dodržovat směrnice synodu, obsažené v poselstvích synodu, pečlivě sledovat činnost všech církevních orgánů;

- b) jednat o věcech celocírkevního zájmu, které nejsou přikázány jiným církevním orgánům;
- c) pečovat o křesťanskou výchovu dětí, mládeže i dospělých členů církve;
- d) pečovat o řádné vzdělávání kazatelů i jiných církevních pracovníků, zřizovat zkušební komise pro zkoušky kazatelů, diaconů a učitelů náboženství, vydávat dekrety volitelnosti.
- e) být ve stálém styku s Komenského evang.theologickou fakultou a s Husovým bohosloveckým seminářem, vysílat do schůzí fakultní rady svého zástupce, doporučovat uchazeče o studium theologie, rozhodovat o zápisu studentů bohosloví do seznamu uchazečů o kazatelský úřad v církvi a vydávat řád pro tyto uchazeče;
- f) vydávat osvědčení o ordinaci, doporučovat a schvalovat sborům kandidáty pro volbu faráře (§ 44 c.z.), rozmísťovat vikáře a diacony (§ 49 c.z.), udílet a odnímat oprávnění ke službě Slova a svátostí ordinovaným presbyterům.
- g) potvrzovat volby farářů, vikářů, seniorů, členů seniorátních výborů, přijímat resignaci členů synodní rady, seniorů, farářů a vikářů. Udělovat souhlas kazatelům k další službě při dovršení 70ti let (§ 48,1, lit. e. c.z.), ustanovovat kazatele do sborů (§§ 47, 49,2 c.z.), rozhodovat o jejich odvolání z úřadu nebo o přikázání na jiné místo (§ 48,3 c.z.);
- h) činit prozatímní opatření o správě seniorátů, nemůže-li jej seniorátní výbor sám spravovat, zejména též svolat konvent, potvrzovat seniorátní statuty;
- ch) udělovat dovolencu seniorům;
- i) rozhodovat o územních změnách sborů v případech (§ 36,7 c.z.);
- j) vyhlášovat církevní zřízení, řády a jiné církevní předpisy, vykládat s prozatímní platností do příštího synodu církevní zřízení a řády;
- k) pečovat o vydavatelskou činnost církve;
- l) spravovat celocírkevní archiv, starat se o spisování dějin církve, vydávat pokyny pro vedení sborových a seniorátních archivů a dohlížet na archivní práce;
- m) ověřovat listiny nižších církevních orgánů, pokud je toho třeba;
- n) připravovat a svolávat synod, předkládat zprávu o stavu církve, své návrhy a návrhy z konventů;
- o) svolávat příležitostná a jiná celocírkevní shromáždění, sjezdy a konference;
- p) řídit ústředí církevní kancelář, jmenovat její zaměstnance krom vedoucího tajemníka, zřizovat místa pracovníků pro určité obory církevní práce;
- q) zřizovat poradní odbory a komise (§§ 28,29 c.z.);

- r) připravovat volby na synodu a předkládat synodu kandidáty pro volbu do synodní rady, navržené podle § 23 a kandidáty pro volbu vedoucího tajemníka kanceláře synodní rady (§74, odst.5 c.z.);
- s) dbát, aby byly udržovány a posilňovány bratrské styky s ostatními křesťanskými církvemi;
- t) udržovat mezinárodní styky s bratrskými církvemi a ekumenickými gremii.

§ 78 (122) (§ 30 c.z.)

Synodní senior

1. Synodní senior je mezi ordinovanými kazateli první mezi rovnými.
2. Úřad synodního seniora je nejvyšším úřadem ordinovaného kazatele v Českobratrské církvi evangelické.
3. Přijetím volby za synodního seniora pozbývá svého dosavadního úřadu faráře ve sboru. Je-li zaměstnancem církevní správy, musí být církví s okamžitou platností uvolněn, pracuje-li na Komenského bohoslovecké fakultě, musí žádat fakultu o plné uvolnění pro práci v církevní službě. Nebude-li uvolněn musí ihned resignovat na svou funkci na fakultě, jinak pozbývá funkce, do které byl zvolen.

Synodnímu senioru zejména přísluší

- a) být pastýřem pastýřů a dbát, aby život kazatelů, členů synodní rady a ordinovaných tajemníků synodní rady byl ve shodě s poselstvím evangelia, dohlížet spolu se synodní radou na sbory a senioráty, kazatele, studující bohosloví, starší, učitele náboženství a jiné pracovníky v církvi;
 - b) navštěvovat sbory i senioráty, sloužit tam Slovem, navštěvovat kazatele a ostatní církevní pracovníky;
 - c) vydávat se souhlasem synodní rady poselství sborům (pastýřské listy);
 - d) uvádět v úřad seniory a ordinovat kazatele;
 - e) odevzdávat budovy a jiná zařízení sborovým a církevním účelům;
 - f) dbát o řádné spisování současných dějin církve.
4. Synodní senior, který nebyl zvolen na další období, zůstává církevním kazatelem. Až do jeho ustanovení v jiné církevní službě hrađí se mu z ústřední církevní pokladny jeho služné v dosavadní výši. Koná práce podle dohody se synodní radou.
 5. Synodnímu seniorovi přísluší po čas jeho úřadování bezplatný úřední byt v Praze s otopem, energií pro domácnost, s telefonní stanicí, a má k dispozici služební auto synodní rady.

§ 79 (123)

Synodní kurátor

1. Synodního kurátora volí synod, který jej uvádí do funkce v bohoslužebném shromáždění.
2. Funkce synodního kurátora je nejvyšší funkcí laika v českobratrské církvi evangelické. Tuto funkci přijímá jako dobrovolnou službu vedle svého občanského zaměstnání.

3. Synodní kurátor vykonává spolu se synodní radou úkoly vyznavačské, strážné a pastýřské.
4. Synodnímu kurátoru přísluší dále zejména:
 - a) promýšlet spolu se synodním seniorem a synodní radou základní úkoly církve v měnících se okolnostech a sledovat vývoj vztahů církve a společnosti;
 - b) zastupovat spolu se synodním seniorem církev navenek a podpisovat spolu s ním právní a jiné důležité listiny;
 - c) udržovat spolu se synodním seniorem ekumenické styky s církvemi doma i v cizině;
 - d) získávat návštěvami ve sborech a v seniorátech potřebné informace pro otázky projednávané v synodní radě.
 - e) sledovat v zákonech, vládních vyhláškách a jiných státních předpisech věci, které se týkají církve a připravovat o nich informace pro sbory;
 - f) dbát o zachovávání zřízení a řádu církve, navrhopvat synodní radě pozastavení rozhodnutí nižších orgánů a shromáždění, která odporují církevnímu zřízení;

+X

§ 80 (129) nové

Kancelář synodní rady

1. Synodní rada je odpovědna za řádný chod ústřední kanceláře církve. Stanoví její kancelářský řád, jmenuje její zaměstnance.
2. Členové kanceláře jsou odpovědni za výkon své práce synodní radě.
3. Synodnímu seniorovi slouží sekretariát kanceláře též k přípravě jeho programu, k přípravě návštěv, k přípravě projevů, schůzí, jednání, všech povinností, spojených s výkonem jeho funkce. Zaměstnanci kanceláře jsou k dispozici rovněž synodnímu kurátorovi a ostatním členům synodní rady při plnění jejich povinností.
4. Tajemníci kanceláře
 - a) vyřizují běžné, typické věci samostatně a podávají souhrnné zprávy za dobu čtrnácti dnů synodní radě;
 - b) v dohodě s odpovědným členem synodní rady vyřizují věci závažné resp. připraví je s rozbohem, s připojením předchozích spisů věci se týkajícími a s návrhem pro schůzi synodní rady;
 - c) organizují podle pokynů synodní rady práci komisí a poradních odborů; zvou jejich členy na schůze, pořizují zápisy ze schůzí a podávají zprávy o jednání synodní radě s návrhy na přijetí potřebných opatření.
5. K povinnostem tajemníků kanceláře synodní rady patří dbát o řádné teologické, právní a hospodářské posouzení každé, na program synodu nebo synodní rady zařazované otázky, o uvedení její historie a dřívějšího stavu tak, aby bylo možné informované rozhodování.

*) § 79 o.5. Synodní kurátor má požádat ve svém civilním zaměstnání o částečné služební uvolnění pro církevní službu. Rozdíl, o který by se mu tím případně snížil plat, bude hrazen z církevních prostředků.

§ 79 o.6. K výkonu své funkce má synodní kurátor v kanceláři synodní rady služební místnost.

6. Po každém synodu resp. podle potřeby bude uspořádán synodní raďou seminář pro tajemníky synodní raďy, kde bude zhodnocena přizvanými odborníky příprava a průběh synodu po organizačně-administrativní, hospodářské i církevně-právní stránce k tomu cíli, aby byl zlepšen průběh dalšího synodu. K seminářům budou přizváni i noví členové synodní raďy a senioři, kteří v období před synodem byli zvoleni do funkce; jejich účast je dobrovolná.

(Konec Hlavy IV. c.zř.)

HLAVA V

Církevní hospodaření

§ 81 (130)

Materielní zabezpečení církve

1. Církev dbá ve sborech, seniorátech i ve svém celku o materielní zabezpečení svého života. Podle církevních směrnic a v souladu se směrnicemi státní správy hospodaří církve na všech stupních samostatně.
2. Církev ve všech stupních může právně jednat a zavazovat se v rámci předpisů.
3. Hospodaří podle rozpočtů
 - a) řádného, tj. provozního
 - b) mimořádného, tj. účelového hospodaření.

Oba rozpočty musí být předem schváleny a ke každé změně rozpočtů (zvýšení) je třeba předchozího schválení. V řádném hospodaření soustřeďují se všechny náklady pravidelně ročně se opakující. Jsou kryty řádnými sborovými příjmy, především salárem a chrámovými sbírkami. V mimořádném hospodaření jsou vedeny výdaje, které se každoročně neopakují (zejména investice a údržby sborových objektů většího rozsahu).
4. Sbory, senioráty a církve pečují o finanční zajištění mimořádných výdajů tím, že shromažďují při vhodných příležitostech dobrovolné dary.
5. Při jednáních s církevním majetkem
 - A. Sbory rozhodují o vydáních a zápůjčkách do 10.000 Kčs samostatně.
 - B. Schválení seniorátního výboru je třeba
 - a) k nabytí, zcizení a pronájmu nemovitého majetku sboru, ať má jakoukoli hodnotu; při závažnějších případech zcizení a pronájmu nemovitého majetku si seniorátní výbor vyžádá vyjádření synodní rady.
 - b) k vydáním a zápůjčkám, převyšujícím 10.000 Kčs ne však 20.000 Kčs.
 - C. Schválení synodní rady je třeba
 - a) při vydáních a zápůjčkách převyšujících 20.000 Kčs;
 - b) ke každé církevní novostavbě;
 - c) ke zcizení majetku, který má historickou, uměleckou nebo vědeckou hodnotu;
 - d) ke každé rozsáhlejší úpravě církevního objektu, přesahující částku 20.000 Kčs.

Žádost o schválení synodní rady řádně doloženou je třeba podat prostřednictvím seniorátního výboru, který se k žádosti vyjádří s řádným odůvodněním.

- D. Schválení státních orgánů je třeba tehdy, když partnerem v prvních jednáních je jednotlivec či jiná organizace než jednotlivci či organizace církve, kdy tedy majetek vychází nebo vchází z majetku nebo do majetku církevního.

§ 82 (132, 135, 140)

Působnost shromáždění v hospodářských věcech

1. Shromáždění na všech stupních
 - a) zkoumají a schvalují účetní zprávy
 - b) volí revisory hospodaření
2. Sborové shromáždění dále se usnází o
 - a) rozpočtu
 - b) nabývání, zcizení, zatížení, pronájmu nemovitostí,
 - c) uzavírání zápůjček (pokud neslouží jen k zatímní výpomoci a nejsou opět uhrazeny z běžných příjmů správního roku);
 - d) o sborových stavbách a stavebních nákladech;
 - e) o klíči, podle kterého mají být rozvrhovány příspěvky;
 - f) o opatřeních s účelovým jméním.
3. Konventu dále přísluší
 - a) rozvrhovat celocírkevní a seniorátní repartice na jednotlivé sbory;
 - b) zkoumat a schvalovat náklady na seniorátní podpory sborům nebo důležitým celocírkevním podnikům a k tomu cíli ukládat sborům poměrné příspěvky.
4. Synod se dále usnází o příspěvcích seniorátů na výdaje církevní správy a jiné církevní potřeby.

§ 83 (133, 136, 138)

Působnost správních orgánů v hospodářských věcech

1. Správní orgány na všech stupních zvláště
 - a) hospodaří svěřenými prostředky podle schválených rozpočtů a vedou o tom řádné účty
 - b) sestavují rozpočty ve svém vlastním oboru působnosti pro nadcházející hospodářské období.
2. Seniorátní výbory působí dále jako schvalovací orgány některých majetkových dispoic sborů (§ 81,6 B c.z.) při schvalování jednání synodní radou jako posuzující orgán sborového hospodaření (§ 81,6 C c.z.).

Jim dále zasílají sbory ke schválení své rozpočty a účty (§ 81,3 c.z.).

Seniorátní výbor pomáhá rovněž v obvodu seniorátu organisovat akce poradního odboru Jeronymova jednoty, která seniorátnímu výboru za svou práci zodpovídá a spolupracuje s ním při rozdělování seniorátní kvoty na potřebné sbory a při doporučeních pro ústředí Jeronymovy jednoty.

3. Synodní rada působí jako schvalovací orgán podle § 81,6 C tohoto zřízení a jako dohlédací orgán na hospodaření sborů a seniorátů (§ 81,3 c.z.).

4. Bližší pokyny, týkající se způsobu a forem církevního hospodaření jsou obsaženy v hospodářských instrukcích synodní rady.

§ 84 (141)

Působnost synodní rady v hospodářských věcech

1. Synodní rada hospodaří s ústředním církevním jméním podle schválených rozpočtů.

- A) řádného (provozního)
- B) mimořádného (hospodaření rezervami).

Do tohoto hospodaření rezervami patří na příklad hospodaření

- a) Jubilejním tolerančním darem (dotace větších sborových stavebních akcí a finanční pomoc na investice;
- b) církevními reparticemi;
- c) výnosem církevních chrámových sbírek, které sbory odvádějí synodní radě.

Do účelového jmění synodní rady -jakožto samostatná reserva- patří prostředky každoročně shromažďované poradním odborem synodní rady "Jeronymova jednota", určené k podpoře rozsáhlejších stavebních a údržbových prací na církevních objektech a každoročně rozdělované na výroční konferenci poradního odboru "Jeronymova jednota".

2. Dále synodní rada zejména

- a) vyvíjí snahu, aby úsilím celé církve bylo průběhem doby dosaženo potřebné obětavosti;
- b) vybízí k chrámovým sbírkám na účely církevní a dobročinné;
- c) povoluje celocírkevní sbírky mezi členy českobratrské církve evangelické, konané uznanými církevními organizacemi;
- d) dbá, aby k základním osobním potřebám poskytovaným duchovním státem, mohla církev ze svých prostředků poskytnout doplnění podle § 55 c.z.;
- e) dbá, aby platy církevních zaměstnanců, pokud je platí církev, byly dostatečné;
- f) dbá, aby byly opatřovány potřebné církevní budovy zvláště v nově budovaných městských čtvrtích, sídlištích a pod.
- g) je nápomocna sborům v otázkách ubytování kazatelů a pomáhá kazatelům odcházejícím do výslužby řešit jejich bytové otázky.

§ 85

Kazatelský fond církve

Snaze církve o hospodářské zajištění kazatelů, jak je vyjádřena v § 55 c.z., musí odpovídat i ochota jednotlivců a sborů k pomoci. Sbory proto zařadí do svých rozpočtů, vlastním hospodářským možnostem odpovídající částky, kterými by pravidelně přispívaly na kazatelský fond církve, spravovaný synodní radou.

§ 86

Církevní byty a byty kazatelů

Sbory a církve poskytují kazatelům řádné služební byty. Jsou převážně v církevních budovách ale i pronajaté byty v cizích objektech, kde nejen nájem, ale i údržbu, často i investice hračí církve. Všechny tyto objekty jsou církevní byty, byty určené pro aktivní církevní pracovníky, i když nájemní smlouva zní na kazatele osobně. Sbor je dává k dispozici kazateli a ovšem i jeho rodině pro výkon práce po dobu působení kazatele ve sboru. Kazatel není oprávněn přenechat byt neb jeho část k užívání jiným osobám, a to ani svým dětem po jejich vstupu do manželské tví.

Pomýšlí-li kazatel na pomoc církve při řešení bytové otázky - zvláště před svým odchodem do důchodu - oznámí to aspoň 10 let před zamýšleným odchodem synodní radě. Vyznačí ve svém oznámení požadavy, které by pro tuto dobu měl (venkov, střední město, velké město), rozsah nároků vzhledem k předpokládanému stavu rodiny a jiné okolnosti. Synodní rada bude spolu s kazatelem sledovat možnosti řešení, poskytne byt ve volném církevním objektu, případně finanční pomoc (převážně ve formě půjčky) na družstevní výstavbu, na včasnou opravu vlastního objektu kazatelova či jiné vhodné řešení. Družstevní byt stane se po splacení případné půjčky církvi, vlastním bytem kazatele i jeho rodiny.

§ 87

Zásady pro krytí provozních schodků a poskytování darů z repartic

1. Synodní rada spravuje majetek jí svěřený církvi a pro církve. Při řádné správě majetku se řídí zásadou rovnosti všech sborů, i když je nutno někdy - a to po dobré úvaze - soustředit církevní prostředky ve větší míře - zvláště při stavebních akcích - v některém sboru či seniorátě.
2. Svou pomoc poskytuje zásadně ve formě bezúročných půjček z církevního jmění.
3. K žádosti sborů po slyšení seniorátních výborů, uváží o příspěvku ke krytí schodků řádného hospodaření. Děje se to při hospodaření v rámci schválených řádných sborových rozpočtů těch sborů, které prokáží a odůvodní nezaviněnou hospodářskou tíseň a potřebu příspěvku.
4. Mimořádnou finanční pomoc (většinou ve formě daru z repartic na úhradu ^{části dluhu} může poskytnout synodní rada sborům k jejich žádosti a na doporučení seniorátního výboru v odůvodněných případech, jde-li o vydání podle schválených mimořádných rozpočtů, kdy však nastala hospodářská nebo finanční situace, na níž sbor nestačí nebo s níž se nedalo počítat. Při sborových stavbách je další podmínkou, že se postupovalo při opravě nebo stavbě podle vyjádření odborné komise a že sbor respektoval mínění odborníků.

§ 88

Revise hospodaření sborů, seniorátů a synodní rady

1. Pravidelné revise církevního hospodaření ve všech stupních konají zvolení revisoři církevního hospodaření, zpravidla před konáním shromáždění v tom kterém stupni.

2. Při těchto revisích je třeba kontrolovat zvláště výdaje a příjmy skutečné s výdaji a příjmy plánovanými, účetní doklady dosvědčující tyto údaje, stav majetku v hotovosti, v nemovitostech, movitostech, prováděné odpisy, stav zadlužení, splátky dluhu a pod.
3. Takovéto revise konají ve sboru minimálně jednou za pět let i volení revisori seniorátu.
4. Výsledkem revise je pak zpráva, která jasným, stručným, výstižným a srozumitelným způsobem konstatuje skutečný hospodářský stav sboru, případně poukáže na zjištěné nedostatky a navrhne způsob nápravy.

(konec Hlavy V)

HLAVA VI

Z á v ě r e ě n á a p ř e c h o d n á u s t a n o v e n í

§ 89

Předpisy církevní a předpisy státní

1. Církevní předpisy (církevní zřízení, církevní řády, statuty apod.) jsou jen jednou skupinou právních norem, jimiž se církev řídí. Druhou skupinou jsou ústava a státní zákony. Podle nich je třeba projednávat církevní záležitosti, v nichž stát si vyhradil účast se státními orgány.
2. Je úkolem církevních orgánů na všech stupních jednak aby respektovaly státní normy, jednak aby vyžadovaly dodržování státních předpisů, které stojí na zásadě nezasahování do vnitřních věcí církve.

§ 90

Přechodná ustanovení

1. Všechny církevní orgány, zvolené podle dosavadního církevního zřízení, zůstávají zásadně ve funkci do konce svého volebního období.
2. Jednotné úpravy volebních termínů (pro zánik časových rozdílů mezi funkčními obdobími čtyř a šestiletými) dosáhne se buď dobrovolnou dřívější resignací funkcionářů, zvolených před usneseními XVI. synodu na dobu šesti let, jimž by dobíhalo období v době pozdější než ostatním funkcionářům, zvoleným podle usnesení XVI. synodu na dobu 4 let, nebo výjimečným prodloužením funkčního období těch, jimž by období mělo končit dříve, než převážné většině ostatních funkcionářů (zvolených podle usnesení XVI. synodu na dobu čtyř let). V případě pochybností rozhodnou seniorátní výbory, o funkcionářích seniorátů synodní rada, o členech a náhradnících synodní rady synod.

§ 91

Zrušující ustanovení

Dnem vyhlášení tohoto církevního zřízení pozbývá platnosti církevního zřízení z roku 1953 a církevní řády vydané podle § 16 téhož církevního zřízení kromě řádu sborového života a pravidel konfirmace, církevního jednacího řádu, řádu pastýřské služby, péče a kázně, řádu křesťanské výchovy mládeže, řádu zkoušek kazatek a řádu pro studenty bohosloví, které platí dále jako řády dle § 30,5 tohoto církevního zřízení. V platnosti zůstávají dále církevní zvyklosti, pokud jsou v církvi zachovávány a nejsou s tímto církevním v rozporu. Statuty a ostatní normy nižšího řádu, pokud neodporují tomuto církevnímu zřízení, zůstávají v platnosti. Vykládají se však tak, aby odpovídaly tomuto církevnímu zřízení. Řízení dosud pravoplatně neskončená se řídí novým církevním zřízením.

§ 92

Účinnost církevního zřízení

Toto církevní zřízení usnesené XVII. synodem dne 1971 nabude účinnosti dnem jeho vyhlášení synodní radou. Synodní rada je vyhlásí ihned, jakmile je státní správa vezme se souhlasem na vědomí.

PŘEHLED USTANOVENÍ ZŘÍZENÍ ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Úvodní slovo ke zřízení českobratrské církve evangelické str.1

HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ str. 2 - 14

- 1 Obecnost církve
- 2 Členství v církvi
- 3 Sborová příslušnost a evidence členství v církvi
- 4 Organizace církve
- 5 Řízení, správa a zastupování navenek
- 6 Zastupitelstva řídicích orgánů
- 7 Organizace církevních shromáždění a správních orgánů
- 8 Protokoly o zasedáních církevních shromáždění a správních orgánů
- 9 Zasedání církevního shromáždění
- 10 Základní zásady jednání shromáždění
- 11 Návrhy členů shromáždění
- 12 Jednání správních orgánů
- 13 Způsobilost církevních shromáždění, zastupitelstev a správních orgánů k jednání a volbám
- 14 Usnášení církevních shromáždění a správních orgánů
- 15 Právo hlasovací, seznam členů s právem hlasovacím
- 16 Právo volitelnosti
- 17 Volby
- 18 Volby v církevních shromážděních
- 19 Volby ve správních orgánech
- 20 Volby poslanců a jejich náhradníků do konventu synodu, zastupitelstev a do nominačního shromáždění
- 21 Povolání náhradníků
- 22 Nominační shromáždění
- 23 Výběr kandidátů pro volby
- 24 Hlášení volebních výsledků a uprázdnění poslaneckého mandátu.
- 25 Náhradní správní orgány
- 26 Výkon funkce
- 27 Překážky funkční
- 28 Poradní odbory
- 29 Komise
- 30 Sborové a seniorátní statuty a celocírkevní řády
- 31 Odvolání z rozhodnutí
- 32 Náhradní úkon
- 33 Zastavení usnesení

HLAVA II SBOR str. 15 - 29

A) Základní ustanovení

- 34 Sbor
- 35 Kazatelské stanice
- 36 Územní sborové změny
- 37 Spolupráce sborů
- 38 Život sborů

B) Kazatelé

- 39 Kázání, kazatelé a služebníci Slova
- 40 Pověření (ordinace)
- 41 Volitelnost za kazatele
- 42 Povinnosti kazatelů
- 43 Církevní kazatelé podle § 39, odst. 5 c.z.

- 44 Povclání faráře do sboru
- 45 Doba působení
- 46 Povclací listina
- 47 Ustanovení kazatele synodní radou
- 48 Uprázdňení místa kazatele
- 49 Vikáři a diakoni
- 50 Studenti bohosloví
- 51 Administrátor
- 52 Rádce
- 53 Zastupování
- 54 Delegace
- 55 Služebně-právní postavení kazatelů
- 56 Dovolená kazatelů

C) Organisaice sboru

- 57 Sborové shromáždění
- 58 Sborové zastupitelstvo
- 59 Staršovstvo
- 60 Funkcionáři staršovstva
- 61 Působnost staršovstva
- 62 Zastupování sboru a kazatelské stanice

HLAVA III SENIORÁT str. 30 - 34

- 63 Obecná ustanovení
- 64 Konvent
- 65 Pravomoc konventu
- 66 Jiná seniorátní shromáždění
- 67 Seniorátní výbor
- 68 Senior
- 69 Seniorátní kurátor
- 70 Seniorátní zastupitelstvo

HLAVA IV CÍRKEV str. 35 - 42

- 71 Synodní orgány a zastupování církve
- 72 Synod
- 73 Příprava synodu
- 74 Pravomoc synodu
- 75 Svoboda poslanců
- 76 Synodní rada
- 77 Pravomoc synodní rady
- 78 Synodní senior
- 79 Synodní kurátor
- 80 Kancelář synodní rady

HLAVA V CÍRKEVNÍ HOSPODAŘENÍ str. 43 - 47

- 81 Materiální zabezpečení církve
- 82 Působnost shromáždění v hospodářských věcech
- 83 Působnost správních orgánů v hospodářských věcech
- 84 Působnost synodní rady v hospodářských věcech
- 85 Kazatelský fond církve
- 86 Církevní byty kazatelů
- 87 Zásady pro poskytování darů z repartie a pro krytí provozních chodků
- 88 Revise hospodaření sborů, seniorátů a synodní rady

HLAVA VII ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ str. 48

- § 89 Předpisy církevní a předpisy státní
- § 90 Přechodná ustanovení
- § 91 Zrušující ustanovení
- § 92 Účinnost církevního zřízení

+ + +

§ 1

Diakonská zkouška

1. Za ordinované kazatele-diakony v plné službě církevní mohou být ustanoveni členové církve, nejméně 25 letí, kteří sice nedosáhli plného bohosloveckého vzdělání, osvědčili se však jako věrní, vážní a duchovně živí členové církve, a prokázali způsobilost k této službě podle dalších ustanovení.
2. Průkazem obecného vzdělání je úspěšné absolvování školy II. stupně (devítileté základní školy) nebo složení zvláštní předběžné zkoušky z obecného vzdělání před komisí, kterou k tomu podle potřeby ustanoví synodní rada.
3. Odborná způsobilost k diakonské službě se zjistí zkouškou před synodní radou, při níž se zkoušejí tyto předměty:
 - a) znalost Písma svatého a základní vědomosti o jeho vzniku, pozadí a poselství;
 - b) znalost hlavních událostí a proudů církevních dějin všeobecných i českých;
 - c) znalost věrouky i mravouky;
 - d) znalost organizace a práce církve, způsobilost ke kázání a vyučování a k praktické činnosti kazatele.
4. Podmínkou k připuštění k ústní zkoušce je písemné vypracování pořadu služeb Božích s kázáním na stanovený text a pojednání na stanovenou otázku z církevního života a vyhovující klausurní písemná práce.
5. Synodní rada ustanoví čtyř až pětičlennou zkušební komisi pro diakonské zkoušky.
6. Ústní zkouška může být rozdělena na dvě části, oddělené odstupem 6 až 12 měsíců.

§ 2

Vikářská zkouška diaconů

1. Diaconi, kteří zdárně působili v církvi nejméně pět let, mohou být připuštěni k vikářské zkoušce.
2. Synodní rada je povinna zkoušet, zda uchazeč vyhovuje svým charakterem, svou celkovou úrovní i celým rázem své dosavadní činnosti v církvi požadavkům klade- ným na vikáře.
3. Pro zkoušku ustanoví synodní rada čtyř až pětičlennou zkušební komisi, za jejíž členy povolá též příslušné učitele Komenského fakulty. Zkoušeny budou tyto předměty:
 - a) dobové pozadí, písemnictví, biblická theologie a výklad Starého zákona;
 - b) dobové pozadí, písemnictví, biblická theologie a výklad Nového zákona;
 - c) církevní dějiny všeobecné i československé;
 - d) nauka o křesťanských církvích (symbolika), věrouka, etika, znalost hlavních myšlenkových směrů;
 - e) nauka o církvi, o její organizaci a správě, nauka o kázání a způsobilosti kazatelské, katechetika, pastorační péče.
4. Při biblických oborech se nepožaduje znalost původních jazyků.

§ 3

Diakonské kursy

Synodní rada může za pomoci zkušených ordinovaných kazatelů a učitelů Komenského fakulty organizovat zvláštní kursy pro uchazeče o službu diakonskou i pro diakony v činné službě jako přípravu pro složení diakonské a vikářské zkoušky, vydat řád pro takové kursy a učinit jejich absolvování podmínkou pro připuštění k těmto zkouškám.

§ 4

Farářská zkouška

1. Vikáři (i z diakonů), kteří zdárně působili na místě vikářském aspoň jeden rok, mohou nabýt volitelnosti za faráře, podrobí-li se farářské zkoušce (praktické zkoušce bohoslovecké).
2. Před touto zkouškou po ročním pobytu na sboru, se vikáři povinně účastní kazatelského semináře, který organizuje synodní rada. Délka semináře je určena podle počtu účastníků na týden až 14 dní. Úkolem semináře je prohovorit základní otázky práce v církvi na základě zkušeností z praxe.
3. Při této zkoušce se zkouší:
 - a) praktická znalost Písma a schopnost jeho homiletického a katechetického výkladu;
 - b) způsobilost ke kázání, k pastýřské péči a k vyučování náboženství;
 - c) znalost základních otázek kazatelovy práce a církevního života a schopnost řešit je s bohosloveckou odpovědností a pastýřskou moudrostí;
 - d) znalost státních zákonů a předpisů o církevních věcech, církevního zřízení a ostatních církevních předpisů a konkrétní organizace církevní práce.
4. Předpokladem přípuštění k ústní farářské zkoušce je písemné vypracování pořadu služeb b Božích s kázáním na stanovený text a pojednání na téma z oblastí uvedených v odst. 2.
5. Pro farářskou zkoušku stanoví synodní rada čtyř až pětičlennou komisi.

§ 5

Společná ustanovení o zkouškách

1. Zkušební komisi předsedá synodní senior, synodní kurátor nebo jejich náměstek. Nejsou-li členy komise, určí synodní rada předsedu z členů komise.
2. Výsledek zkoušky je určen dvěma stupni:
 - a) prospěl
 - b) neprospěl.
3. Uchazeč, který neprospěl, bude povolán k opravné zkoušce. Neprospěl-li z několika předmětů, může být povolán nejdříve za 6 měsíců. O době opakované zkoušky rozhodne zkušební komise. Při přípravě k opakované zkoušce může být postupováno podle § 1 odst.6 ř.z.k.
4. Je-li podmínkou přípuštění k ústní zkoušce předložení domácí písemné práce, musí být tato práce odevzdána ve lhůtě nejméně třiceti dnů před konáním ústní zkoušky. Nebude-li práce komisí přijata, nebude uchazeč přípuštěn k ústní zkoušce a postupuje se jako při zkoušce opakované.
5. Způsobilost ke kázání se prokazuje kázáním, jež vykoná uchazeč v bohoslužebném shromáždění za přítomnosti určeného člena komise nebo jím pověřeného zástupce.
6. Jednací řád zkušební komise, ukáže-li se jeho potřeba, stanoví synodní rada.

§ 6

Účinnost řádu

Tento řád schválil XVII synod podle § 30,5 c.z. dne Vyhlášen byl synodní radou dne Platí ode dne vyhlášení.

Návrh Řádu pastýřské služby, péče a kázně

/Je to původní návrh seniora M.Rodra upravený synodní radou. Návrh seniora Rodra je přiložen./

§ 1 Pastýřská služba

1. Život z víry a ve víře v Ježíše Krista, ve víře v jeho příklad a v jeho zvěst jest životem v odpovědnosti a v lásce. Takový uvědoměle křesťanský život vyžaduje především sebekázeň, ale i bratrskou pomoc a vzájemnou péči všech bratrů a sester. O ten mají ve své práci usilovat starší, mezi něž patří též kazatelé.
2. Ustanovení tohoto řádu jsou proto především výrazem vzájemné služby, bratrské odpovědnosti i láskyplného odpouštění jednoho člena církve druhému. Pro slabost církve platí však ustanovení tohoto řádu povinně jen pro starší, mezi něž patří též kazatelé.
3. Služba kazatelů všech stupňů je spojena s prohloubenou odpovědností. Kazatelé si mají mezi sebou bratrsky pomáhat k poslušnému životu.
4. Vědomí vzájemné odpovědnosti vede živé členy církve k tomu, aby pastýřskou péčí od druhých pokorně a vděčně vyhledávali a přijímali, stejně tak jako ji bez pýchy a v upřímné lásce nabízeli a prováděli.
5. Pastýřská služba k poslušnému životu jest pouhým pokusem o použití zásad křesťanské mravnosti na náš všední život a jako taková nemůže podléhat právním upravám.
6. Podstatnou část /preventivní/ péče upravuje řád sborového života, III. část.

§ 2 Pastýřská péče

Pastýřská péče církve se týká sice všech stránek života z víry a ve víře. Zvýšenou a neodkladnou péčí vyžadují však zvláště případy, kdy působení staršího ohrožuje vážně sborové společenství, vyvolává pohoršení ve veřejnosti, oslabuje vztah členů k církvi nebo hrozí rozvratem v rodině staršího.

§ 3 Provádění pastýřské péče

1. Pastýřská péče jako zvláštní poslání je uložena komisím pastýřské péče.
2. V seniorátě volí konvent ze starších a kazatelů seniorátu pro dobu do příštího konventu seniorátní komisi pastýřské péče /dále "komisi"/ sestávající ze tří členů a tří náhradníků. Členem komise nemůže být člen nebo náhradník seniorátního výboru.
3. Pro oblast celé církve volí synod ze starších a kazatelů na dobu do příštího synodu církevní komisi pastýřské péče /dále "církevní komise", kterou tvoří tři členové a tři náhradníci. Členy této církevní komise nemohou být členové synodní rady ani jejich náhradníci, ani zaměstnanci kanceláře synodní rady, pokud jsou staršími. Projednává dále případy, které jí byly postoupeny ze seniorátních komisí.
4. Komise se schází podle potřeby. Svolává je věkem nejstarší člen.

/Řád pastýřské péče.../

5. V případě, že komise projednává případ, kdy ten, proti komu je řízení vedeno, je v rodinném nebo užším přátelském poměru k některému členu, zastoupí člena náhradník. Náhradník také nastupuje, když se člen komise nemůže jednání zúčastnit. Náhradník zůstane až do skončení a uzavření celého případu.

§ 4 Zásady činnosti komisi pastýřské péče.

1. Podnět k zahájení jednání může dát kterýkoliv starší, orgán nebo shromáždění církve. O projednání svého případu může požádat též sám starší. Komise může jednat i z vlastního podnětu.

2. Způsob zahájení, průběh i ukončení projednáváného případu jsou ponechány zcela pastýřské moudrosti, víře, lásce a odpovědnosti členů komise. Komise jednájí svědomitě a uvážene, jak s vědomím příkazu odpouštět, tak i povinnosti dbát o učení i život v pravdě a poslušnosti Božích příkazů.

3. Účelem činnosti komise je pomoci tomu, o něhož jde, tak i všem, kdo jsou případem zasaženi.

4. Obvyklým postupem je nejprve osobní rozmluva pověřeného člena komise. Po jejím neúspěchu pak jednání celé komise s tím, s kým je vedeno řízení. Nevedlo-li jednání před seniorátní komisí k vzájemně přijatelným výsledkům, může být věc postoupena církevní komisi. Její řešení je v takových případech konečné. - Řeší-li církevní komise případ jako orgán první instance /§ 3 o.3 tohoto řádu/ a nevedlo-li jednání k cíli, může být záležitost předána synodu.

§ 5 Pastýřská kázeň.

1. Jestliže církevní komise nebo synod dojde k závěru, že projednávaný případ je tak závažný, že u kazatele spadá pod ustanovení § 21,7 církevního zřízení a není možno docílit dobrovolné řešení, které by odpovídalo přesvědčení církevní komise či synodu, předá případ synodní radě k vyřízení cestou pastýřské kázně podle uvedeného ustanovení.

2. Synodní rada může však učinit opatření podle § 21 o.7.c.zř. nezávisle na jednání příslušné komise i před projednáním v komisi.

§ 6 Protokoly - Náklady.

1. O jednání komise se pořídí souhrnný závěrečný záznam.

2. Zmíněné záznamy budou uloženy v zapečetěných obálkách u synodní rady po dobu deseti let. Po této době budou bez otevření zničeny. Před uplynutím 10ti let smí být otevřeny jen v případě obnovy jednání o tomtéž případě se souhlasem synodní rady před celou synodní radou a předány příslušné komisi.

3. Náklady spojené s prací seniorátní komise nese seniorát, náklady církevní komise nese synodní rada.

§ 7 Tento řád byl přijat XVII.synodem podle § 16 o.3 cír.k.zřízení a nabude platnosti dnem jeho vyhlášení synodní radou. Tím dnem ppzbuđe účinnosti dosavadní kárný řád.

NÁVRH ŘÁDU PASTÝŘSKÉ PÉČE A KÁZNĚ

§ 1. Pastýřská služba

1. Život z víry a ve víře v Ježíše Krista, v jeho příklad a v jeho zvěst jest životem v odpovědnosti a v lásce. Takový uvědoměle křesťanský život vyžaduje především sebekázeň, ale i bratrskou pomoc a vzájemnou péči všech bratří a sester. Na zvláštním zřeteli ve své práci jež mají starší a z nich především kazatelé.
2. Ustanovení tohoto řádu jsou proto především výrazem vzájemné služby, bratrské odpovědnosti i láskyplného odpouštění jednoho člena církve druhému. Týkají se v zásadě všech členů, zvláště těch, kteří byli zvoleni nebo jmenováni do některé funkce.
3. Služba kazatelů všech stupňů je spojena s prohloubenou odpovědností. Kazatelé mezi sebou si mají bratrsky pomáhat k poslušnému životu.
4. Vědomí vzájemné odpovědnosti vede živé členy církve k tomu, aby pastýřskou péči od druhých pokorně a vděčně vyhledávali a přijímali stejně tak jako ji bez pýchy a v upřímné lásce nabízeli a prováděli.
5. Pastýřská služba k poslušnému životu není než pokusem o použití zásad křesťanské mravnosti na náš všední život a jako taková nemůže podléhat právním úpravám.
6. Podstatnou část /preventivní/ péče upravuje řád sborového života, III. část.

§ 2. Pastýřská péče

Pastýřská péče církve se týká sice všech stránek života z víry a ve víře, ale zvýšenou a neodkladnou péči vyžadují zvláště případy, kdy působení nositele církevního úřadu /zvláště kazatele/ ohrožuje vážně sborové společenství, vyvolává pohoršení u veřejnosti, oslabuje vztah členů k církvi nebo hrozí rozvratem v rodině církevního činitele.

§ 3. Provádění pastýřské péče

1. Pastýřská příslušnost kazatelů všech stupňů a církevních orgánů je určena na příslušných místech církevního zřízení.
2. Jako zvláštní poslání je pastýřská péče uložena radám pastýřské péče.
3. V seniorátu volí konvent pro dobu do příštího konventu seniorátní radu pastýřské péče /dále "rada"/, t.j. tři členy a tři náhradníky. Členem rady nemůže být člen nebo náhradník seniorátního výboru.
4. Pro oblast celé církve volí synod na dobu do příštího synodu církevní radu pastýřské péče /dále "církevní rada"/, kterou tvoří tři členové a tři náhradníci. Členy církevní rady nemohou být členové synodní rady ani jejich náhradníci. Církevní radě je svěřena zejména pastýřská péče o členy synodní rady a o zaměstnance kanceláře synodní rady na vedoucích místech. Projednává dále případy, které jí byly postoupeny ze seniorátních rad.
5. Rady se scházejí podle potřeby. Svolává je věkem nejstarší člen.
6. V případě ...

6. V případě, že rada projednává případ, kdy ten, proti komu je řízení vedeno, je v rodinném nebo užším přátelském poměru k některému členu, zastoupí člena náhradník. Náhradník také nastupuje, když člen rady se nemůže jednání zúčastnit. Náhradník zůstane až do skončení a uzavření celého případu.

§ 4 Zásady činnosti rad pastýřské péče

1. Podnět k zahájení jednání může dát kterýkoliv nositel církevního úřadu, orgán nebo shromáždění církve. O projednání svého případu může požádat též sám ten, kdo vykonává církevní funkci. Rada může jednat i z vlastního podnětu.
2. Způsob zahájení, průběh i ukončení projednávaného případu jsou ponechány zcela pastýřské moudrosti, víře, lásce a odpovědnosti členů rady. Rady jednají svědomitě a uvážene, s vědomím příkazu odpouštět, tak i povinnosti dbát o učení i život v pravdě a poslušnosti Božích příkazů.
3. Účelem činnosti rady je pomoc tomu, o něhož jde, tak i všem, kdo jsou případem zasaženi.
4. Obvyklým postupem je nejprve osobní rozmluva pověřeného člena rady. Po jejím neúspěchu pak jednání celé rady s tím, s kým je vedeno řízení. Nevedlo-li jednání před seniorátní radou k vzájemně přijatelným výsledkům, může být věc postoupena církevní radě. Její řešení je v takových případech konečné. - Řeší-li církevní rada případ jako orgán první instance a nevedlo-li jednání k cíli, může být záležitost přednesena synodu.

§ 5. Pastýřská kázeň

1. Jestliže církevní rada nebo synod dojde k závěru, že projednávaný případ je tak závažný, že u kazatele spadá pod ustanovení § /50,4 ?/ církevního zřízení a není možno docílit apelem na toho, s nímž je vedeno řízení, řešení, které by odpovídalo přesvědčení církevní rady či synodu, předá případ synodní radě k vyřízení cestou pastýřské kázně podle uvedeného ustanovení.
2. U dobrovolných pracovníků může synodní rada v obdobném případě vyslovit ztrátu církevního úřadu, resp. pověření ke kazatelské činnosti.
3. V případě, že se jedná o člena synodní rady nebo o člena kanceláře synodní rady, projedná případ podle § /50,3 ?/ církevního zřízení na místě synodní rady synodní zastupitelstvo.

§ 6 Protokoly. Náklady

- 1.0 jednání rady se pořídí souhrnný závěrečný záznam.
- 2.0 kázeňském jednání synodní rady nebo synodního zastupitelstva se vede průběžně protokol, zachycující skutkovou podstatu případu, průběh jednání a rozhodnutí. Synodní rada jako orgán pastýřské kázně zjišťuje skutkovou podstatu zcela samostatně.
3. Zmínění záznamy budou uloženy v zapečetěných obálkách u synodní rady po dobu deseti let. Po této době bude bez otevření zničena. Smí být otevřena jen v případě obnovy jednání o tomtéž případě se souhlasem synodního seniora před celou synodní radou.
4. Náklady spojené s prací rady nese seniorát, církevní rady synodní rada.

Všem sborům a kazatelským stanicím
československé církve evangelické

Milí bratři a sestry,

sdělujeme Vám, že synodní rada připravuje pro letní období 1976 několik biblických kursů pro členy sborů starší 18ti let. Kursy se mají konat v těchto termínech a místech.

VRBNO pod Pradědem - sborový dům

3.-9.července 1976	Biblický kurs pro Křesťanskou službu
10.-16.července 1976	Biblický kurs pro práci laiků
17.-23.července 1976	Biblický kurs pro confirmované /od 18ti let/

CHOTĚBOŘ - evangelické středisko

2.- 7.srpna 1976	Biblický kurs mírový - I.
9.-14.srpna 1976	Biblický kurs mírový - II.

PRAHA - Husův teologický seminář

28.června - 2.července	Teologický kurs pro kazatele
31.července - 7.srpna	Biblický kurs pro evangelizaci

EVANGELICKÉ DÍLO

připravuje svou tradiční konferenci na dny 3.-5.července 1976, letos k výročí Františka Palackého, ve sboru v HODKAVICÍCH.

Z témat připravených na biblické kursy mírové jmenujeme: Starozákonní mužové boje a pokoje, Pojem pokoje a míru v NZ, Výsledky 5.V. ARC v Nairobi, Význam Helsinské konference, Aktuality ze světového mírového hnutí a j. - Přednášet přislíbili profesoři Kř. dr.Jan Heller, dr.Milan Opočenský a dr.Josef Smolík, a faráři Emanuel Huml, Jiří Punr a Lub.Miřejovské. Přesný program obou kursů ještě sdělíme.

Program a jména řečníků ostatních biblických kursů Vám sdělíme, jakmile bude skončeno jednání se státní správou.

Kursovní poplatky budou obdobné jako v minulých letech. - Prosíme, abyste oznámili členům Vašeho sboru termíny těchto kursů a setkání, aby si mohli zařídit včas dovolenou, a abyste jim tlumočili i upřímné pozvání synodní rady.

S bratrským pozdravem

Kancelář synodní rady
československé církve evangelické

dr.Jiří Otter,
vedoucí tajemník

Příloha: několik přihlášek

Důvodová zpráva o novém zpěvníku ČCE.

Po dlouhé a obtížné práci předkládá hymnologický odbor synodní radě a tím i synodu svůj návrh nového zpěvníku ČCE. Zpěvník je rozdělen na I.ŽALMY a II.PÍSNĚ, při čemž číslování je pro přehlednost jednotné a postupné od 1.žalmu do poslední písně /Žalm 119 je rozdělen na 22 samostatných písní po čtyřech slokách; je to píseň 119. a všechny sloky jsou očíslovány postupně a průběžně v rámci žalmu/. Pro celý zpěvník navrhujeme název : OSLAVUJTE HOSPODINA nebo PÍSNĚ VÍRY, LÁSKY, NADĚJE nebo ZPĚVY LIDU BOŽÍHO s podnadpisem : Zpěvník Českobratrské církve evangelické. Řídili jsme se usnesením synodu o zařazení všech 150 žalmů. Vzhledem k tomu, že asi třetina sborů se vyslovila pro zařazení všech žalmů do zpěvníku, jsou všechny žalmy obsaženy v našem návrhu, neboť jsme přesvědčeni, že v této tak důležité věci nelze zanedbat hlas tak početné menšiny sborů v církvi. Žalmy jsou páteř zpěvníku a Komenský zdůrazňuje potřebu zpívat jak žalmy, tak nově tvořené písně. Je třeba být tolerantní a dopřát žalmy těm, kdo si je přejí, jako zase tito musí jiným ponechávat písně jiného druhu. /Srov. např. fakt, že oběžníkem synodní rady i jinak byla zdůrazněna svoboda rodičů rozhodovat volně o nábož.vyznání dětí ze smíš.manželství/. Podáváme žalmy asi z jedné třetiny ve znění Strejcově /ovšem upraveném novočesky/, z třetiny ve znění Sebestově a z třetiny v novém zpracování. Pracovala na nich zvláštní subkomise, která si dala všechnu možnou námahu, aby zpracování žalmů vyhovovalo po stránce theologické, slohové jazykové i hudební. Řada spolupracovníků /i básníků/ nově zbasnila nebo přepracovala žalmy. Poněvadž nemáme žádné nápěvy nynější, které by byly alespon rovnocenné nápěvům francouzským, ponecháváme žalmy s nápěvy ženevského žaltáře. V této věci bude potřeba zdůraznit nutnost řádného zpívání žalmů, aby zpěv žalmů náležitě vynikl ve své svěžesti, rytmičnosti a kráse.

Písně jsou vesměs zařazeny do osnovy, jíž je apoštolské vyznání víry /Apostolicum/. Tuto osnovu, která je ve zpěvnících originální, volíme ze závažného důvodu : Apostolicum je vyznání naší víry dle Písma sv.; Písmem sv. a vírou na něm založenou pak se řídí a má být řízeno veškeré naše vyznání a vyznávání i celý náš život v církvi i mimo církev, ve světě, v chrámě i mimo chrám, v práci a všude vůbec. Proto všechny písně mají jeden společný charakter, který při vší mnohotvárnosti hlasů vyplývá z naší víry dle Písma sv. I písně o proměnách života /zařazené pod záhlaví "Obcování svatých"/ patří do tohoto rámce.

Nový zpěvník neměl být podle usnesení synodu jen přepracováním zpěvníku dosavadního, ale zpracováním zcela nového zpěvníku, i když se vyšlo ze zpěvníku dosavadního. Zpěvník nemá jen odrážet průměr běžného mínění a cítění církevních kruhů, ale má mít charakter normativní, tj. : nevyjadřuje jen to, co se běžně líbí, ale to, k čemu nás vede a nám ukazuje Slovo Boží dle Písma sv, a co je vždy mimo nás a ukládá se nám jako cíl, norma, soud a spása. Podle toho byly měřeny všechny písně po stránce obsahové i formální, i když jsme nemohli být vždy ve všem důslední. Někde je oblíba písní, nevyhovujících plně tomuto oprávněnému měřítku, v církvi tak velká, že proti lepšímu mínění byly některé písně toho druhu přijaty. Vždyť vůbec bylo do nového zpěvníku přijato 70% písní z dosavadního zpěvníku ! Ostatně konečné slovo o tom řekne církev sama a je si přát, aby se dala více řídit pravidlem Slova Hospodinova než vlastními přáními, neboť podle reformačního učení nerozhoduje v poslední instanci ani církev sama, ale pouze Slovo Boží, a to často i proti církvi-a věrnost církve a každé duše se měří ochotou podřídit se Slovu.

Výsledek naší práce tedy je ten, že do nového zpěvníku je zařazeno na 250 písní ze zpěvníku dosavadního a na 180 písní nových. Velice jsme se snažili, aby v novém zpěvníku byly i písně klasické, obecně křesťanské a hlavně reformační /neboť jsme a chceme být církev reformační/, i písně novodobé. V tom směru - pokud jde o písně reformační - zůstávají pro nás základem písně bratrské, kterých si sice někteří méně váží, ale které jsou v poslední době vysoce ocenovány - podobně jako žalmy s franc.nápěvy - i vynikajícími odborníky dokonce i mimo naši církev. Je třeba, abychom si i my ve své církvi znovu uvědomili, jaký poklad máme v bratrské písni; mnohé kruhy v církvi si to neuvědomují. Z nově přijatých písní je tedy na 50 bratrských. Nezůstávali jsme však jen u písní našich. U nás se totiž vždy písně také překládaly. Bylo tedy přijato přes 60 písní přeložených /z něm., angl., franc./; jsou to jednak písně klasické, jednak novodobější. Konečně bychom si byli přáli, kdybychom mohli zařadit co nejvíce písní zcela novodobých /současných/, kterých bylo přijato přes 30. Ačkoliv však existuje množství velmi moderních písniček, je jasno každému, kdo je s věcí i jen poněkud obeznámen, že většina takovýchto písní nemůže být přijata do církevního zpěvníku. Jsou to písně celým svým rázem efemerní, za dva, tři roky přecházejí do zapomenutí, poněvadž jejich obsah vyjadřuje jen letmý dojem a nejde do hloubky křesťanského a lidského bytí. Jen některé z těchto písní mají charakter trvalejší, poněvadž jdou více do hloubky. Ač tedy zvláště mládež velmi ráda zpívá nejmodernější písničky, lze přijmout do zpěvníku jen menšinu z nich, a ostatní přenechat příležitostným a brzo zastarávajícím zpěvníčkům. S ekumenického hlediska je zajímavé přijetí řady písní z řím.kat. zpěvníku; pořadatelé ř.k. zpěvníku si zase vyžádali písně bratrské a žalmy. Důležitou kategorií tvoří písně rázu probuzeneckého a evangelisátorsky pietistického, jež vznikaly od min.století. Těch si někteří přejí co nejvíce /případně chtějí jen je/, protože je cení nad písně bratrské i nad žalmy. Prání bylo vyhověno a každý najde ve zpěvníku dost těchto písní českých i přeložených, dosud užívaných, i nově přijatých. Avšak některé písně tohoto druhu, i když si je někteří oblíbili, neodpovídají dosti nebo vůbec měřítku Slova. Jsou příliš rozcitlivělé, sentimentální, nasládlé, subjektivistické, směšují lidské city, vůli, rozum s působením Ducha sv., příliš optimisticky mluví o lidské ochotě poslouchat Boha a pod. Je těchto písní nemálo a přes rozšířenost jejich obliby jsme viděli nutnost vyřadit jich určitý počet ze zpěvníku dosavadního, který theologicky velmi pochopitelně vycházel z bohoslovecké úrovně 19. a začátku 20.století. Po padesáti letech nemůžeme dnes zůstat tam, kde byli naši předchůdci, i když si jich sebe víc vážíme, a musíme vzít v úvahu to, co se stalo v bohosloví, v církvi i ve světě během onoho krajně otřesného půlstoletí.

Přesto tedy, že hymnologický odbor byl pověřen sestavit zcela nový zpěvník, bylo do něho přijato 70% písní z dosavadního zpěvníku, jak již řečeno. Proč tedy nebyla ta neb ona píseň "převzata"? Patrně nejlepší odpovědi jsou samy nové písně, které nalezeme v návrhu zpěvníku na místě písní zastaralých, nepravdivých, nehodnotných. K velikým slabinám dosavadního zpěvníku patří např. písně pohřební. Nechceme násilně nahrazovat jednu píseň druhou, ale věříme, že mnohem aktuálnější a pravdivější může v našich shromážděních znít např. píseň "Pane, dnešek je den chvály" /zpěvník franc. ref. církve, přeložil K.Trusina/ než "Kvetoucí mládí". Ve chvílích úzkosti a trápení raději snad budeme dnes zpívat píseň Jana Rezníčka "Otče náš nebeský" nebo "Já k tobě volám, Pane můj" /EKG, přeložil R.M.Šimša/, než píseň jako "Pojd, duše tesklivá" nebo "Já k tobě, Hospodinu". Snažili jsme se, aby naše rozhodování

bylo co nejobjektivnější. To je také náš požadavek na komisi recensentů. Přepych subjektivismu si nemůžeme dovolit.

Musíme si uvědomit až tvrdě, že v toleranční době jsme nenavazovali na vrcholné dílo české hymnologie, ale na značně úpadkovou píseň doby barokové a renaissanční a potom na hudebně lacinou zahraniční píseň 19.století, která hrubě pokazila náš hudební vkus. Proto se zcela vědomě vracíme k bratrské písni a k žalmům, které Jednota zpívala, když poznala jejich vrcholný význam pro církve všech dob. Ostatně zpěvník bude na očích veřejnosti / nemylme se: i básníků a hudebníků! / a nemůžeme si dovolit něco podřadného. Když Jednota vydávala Bibli a zpěvníky, bylo to vždycky i pro kulturní veřejnost dílo vrcholné a proto na dlouho normativní /viz kralická čeština/. Je nutno i ve zpěvníku dát církvi výzbroj Ducha pro doby, které zcela jistě nebudou méně - ne-li více! - otřesné, než minulých 50 let, protože církve, má-li obstát, musí být sycena živinami nejhodnotnějšími, a nesmí se spokojit žádnou polovičatostí, podvyživeností a polohodnotami či podřadnostmi. Časy jsou takové, že jde o vše, a vydrží jen ten, kdo se drží Opor svrchované, a ne oportunně zdánlivé podpěry, kterou potopa smete. Dej Bůh nám a vůbec všem v církvi Ducha své svrchované moudrosti, aby naše církve byla a stala se světlem pro národ.

V únoru 1971

Hymnologický odbor
Českobratrské církve evangelické

N á v r h t e x t u n o v é h o v y z n á n í c í r k v e

/ Elaborát komise pro přípravu nového vyznání dodaný 13.5.71/

Podmanil si nás Ježíš Kristus. - Přemohl nás svědectvím otců a matek, působením křesťanských tradic, zvláště reformačních, nebo i jinak. Vyznáváme v něm svého jediného Pána, který nás oslovuje a povolává jako nikdo z lidí. On je Pravda, jemu patříme, jemu jsme odpovědni. Mimo jeho osvobodivé slovo nečekáme žádné jiné. Kristem osvobození nemůžeme se ztotožnit s žádným seskupením lidí, ideologií nebo programem, které si činí nárok na celého člověka. Nemůžeme přijmout ani žádnou filosofii nebo světový názor jako celou pravdu. Co je v rozporu se zákonem Kristovým, má nás k odpovědné neposlušnosti. -

Vyznáváme, že v Ježíši Kristu se nám i lidstvu otevřel nový svět. Jeho jednáním a slovy k nám proniká Boží vláda. - Ježíš odmítl starý svět, v němž hledáme smysl života v sebezajištění soukromém, rodinném i společenském. Majetnictví, požitky, sláva a moc lidství nenaplnují, nýbrž odlidšťují. Snaha ovládnout svět a lidi prostředky volenými jako kdyby Boha nebylo, vede k sebezničení. Úspěchy dovednosti nejsou zárukou správnosti nastoupených cest. Pro neustálé selhávání pokusů o nápravu buď podléháme zklamání, zoufalství a lhostejnosti ke všem hodnotám, anebo svádění nadějemi klamnými, dopouštíme se nových nespravedlností, rozmnožujeme násilí, nelidskost, lež. -

Vyznáváme, že Ježíš Kristus odhaluje naši nouzi v polohách, o nichž bez něho nevíme. Ukazuje naše sepětí se starým světem jako naše neštěstí a vinu. Přišel k nám jako mezi své a my jsme ho měli za vetřelce. Zavrhli jsme ho a dostali ho na popraviště. Nepoznali jsme, že v něm křičíme člověka i Boha, odcizení Bohu i lidem. Ježíš Kristus snesl tento úděl. Vzal na sebe tíhu samoty, aby nás zachránil od modlářské stádnosti. Vzal na sebe risiko chudoby, abychom nedoufali v blahobyt. Vzal na sebe hořkost potupy a bezmoci, aby v nás zmařil kult sebeoslavy a moci. Zvítězil nad naší lhostejností a nepřátelstvím láskou, která nás nepřestává milovat, ani když ji zabíjíme. V této lásce nám zjevuje Boha jako Otce a překonává naše odcizení a ztracenost. Tíha naší viny leží na něm. Osvobodil nás tak pro nové možnosti, které má Bůh pro celé stvoření. Kristem je vrací ke svému záměru. - Svě lidí si Kristus nalézá a získává i tam, kde se toho ne nadějeme. Není jich mnoho. Znovu a znovu je oslovuje a svým Duchem sílí k zápasu na své straně. V nich poznáváme jeho církve a jdeme s nimi do budoucnosti, kterou svým vzkříšením otevřel a vzal do svých rukou. Ujistil nás, že se vrátí, aby veřejně manifestoval platnost pravdy a vlády, která mu patří. Té jsme se oddali a tu dosvědčujeme, kdykoli v jeho síle odoláváme zlému a sloužíme lásce a spravedlnosti mezi lidmi. On je mírou způsobu, jímž má být jeho lid ve světě přítomný. Má-li žít, musí se denně znovu zříkat sebezajišťování a denně vstávat k pohotové službě pro druhé. Kristus nás přemáhá zvláště k vynalézavé a dělné solidaritě se slabými, potlačovanými a odepsanými. Brání nám klanět se a posluhovat bohatým a mocným. -

Navzdory zvrátům, strážním, bolestem a smrti, které nás čekají, věříme, že jdeme vstříc jemu, který nás v nich předešel a jde nám vstříc jako vítěz, připravený učinit konec všemu zlému. Naše naděje je v Kristu, tvůrci smíření a pokoje, který přesáhne všecky naše představy a učiní všechno novým. -

N Á V R H Y

Z E S E N I O R Á T N Í C H K O N V E N T Ů

PRO XVII.SYNOD

1 9 7 1

I. Seniorát Pražský :

žádný návrh nepodán

II. Seniorát Poděbradský :

Návrhy z technických důvodů nezařazeny;
bude o nich podána zpráva na synodu.

III. Seniorát Jihočeský :

1. X. konvent Jihočeského seniorátu konstatuje, že již na posledním synodu bylo rozhodnuto určit samostatného pracovníka pro evangelizační práci /podobně jako je tomu v odborech pro mládež a práci mezi dětmi/, ale toto rozhodnutí nebylo dosud realizováno.

Význam evangelizační práce si žádá, aby byla připravována soustavně a intenzivně, proto je naléhavě potřebné realizovat usnesení posledního synodu a určit pracovníka, který by se mohl plnočasově věnovat organizování evangelizační práce.

/komise B/D/

/Návrhy pro synod/

- 2 Konvent Jihočeského seniorátu navrhuje ponechat tříletý cyklus synodů. Z finančních hledisek a z potřeby, probrat některé otázky podrobně než budou předloženy synodu, i z potřeby zaujímat k veřejným a společenským otázkám vyzrálá stanoviska, se zdá delší období mezi synody uváženější. V souvislosti s tím navrhuje, aby pak volební období synodní rady bylo šestileté. - Pro potřeby aktuálních otázek správy a organizace církve ponechat dosavadní způsob práce synodního zastupitelstva. /komise C/B/

IV. Seniorát Západočeský :

- 3 Synod se usnáší, aby synodní rada místo Sbírky kázání vydávala v období dvou let celoroční postilu pro čtené služby Boží za užší redakce, zaručující v jednotlivých postilách jednotné bohoslovecké zaměření a zřetel k posluchačům čtených bohoslužeb. /komise B/
- 4 Synod žádá synodní radu, aby znovu přes dosavadní neúspěšná jednání opět vstoupila do jednání o možnostech vysílání bohoslužeb rozhlasem a televizí.
Zdůvodnění: V r.1949, kdy se rušily bohoslužby v rozhlase, bylo přislíbeno, že po jednání budou opět zavedeny. Mnozí staří a nemocní se nedostanou na bohoslužby a rádi by si je poslechli. /komise A/B/
- 5 Synod žádá synodní radu, aby se znovu pokusila o možnost návštěv duchovních i laiků církve ve věznicích.
Zdůvodnění: Pán Ježíš řekl: Byl jsem ve vězení a navštívili jste mne, nebo nenavštívili jste mne. Pojďte za mnou nebo: běžte ode mne /Mat.25/. Postavil tak návštěvu vězňů jako jeden ze základních požadavků pro ty, kteří v něho věří. /komise A/B/
- 6 Synod vyjadřuje bratrskou vzájemnost sborů na základě apoštolské rady "jedni druhých břemena neste" novým repartičním klíčem, platným od roku 1972. Klíč má mít tyto zásady:
a/ repartiční částka se sboru vypočítává z jeho řádných příjmů /t.j. salár, sbírky, dary i sbírky pro účely vlastního sboru/
b/ procento repartice uložené sborům se určuje podle perspektivně odhadnutých potřeb celocírkevní pokladny.
c/ každému sboru je zaručeno tzv. existenční minimum, tj. pevně stanovená částka sborových příjmů, která musí sboru zůstat na dostatečné krytí chpdu a rozšiřování sborové práce. Tuto částku určuje synod.
Zdůvodnění: Tímto návrhem bude v církvi pomoheno především té kategorii sborů, která je ponižována označením "schodkový" sbor. Na druhé straně vystoupí do popředí motiv bratrské odpovědnosti nad hlediska ekonomické soběstačnosti či sobecké prosperity sborů neschodkových. A tzv. "bohaté" sbory budou mít možnost konkrétně podpořit misijní oblasti církve, jejichž znakem je právě hospodářská slabost. /komise D/
- 7 Synod přijímá návrh bratří Šoltészů na změnu ve vydávání časopisu Český bratr a ukládá synodní radě jeho realizaci. /komise B/
- Poznámka: návrh byl zaslán synodní radě a všem seniorátním výborům.

Návrhy pro synod/

V. Seniorát Ústecký :

- 8 Sbor v Mostě-Litvínově podává návrh konventu a bude-li návrh přijat -příštímu synodu, aby v novém chrámovém zpěvníku byly zařazeny nové písně s větší etickou tematikou písní /etická tematika = ve smyslu činění Boží vůle v tomto světě/. Vysvětlení: Dosavadní církevní zpěvník je soustředěn především na písně, které prosí o masivní Boží pomoc, ochranu, dobré dary atd. Postrádá však výrazné písně, které by prosily o sílu k pravému životu, o zmocnění k lásce a službě. Křiklavý je nedostatek písní s tematikou etickou, o zápase křesťana o hodnoty Božího království ve světě /křesťanova angažovanost/. K motivům vysloveným v kázání na hoře písnový výraz chybí. Prosby za odpuštění křivd na bližním opět chybí. Najdeme např. píseň, která by mluvila proti falešné samo-spravedlivé zbožnosti, nebo která by zdůraznila jednotu slov a činu. Proti vyloučení některých citových písní /Ujmi ruku moji, Kéž víc tě miluji, Stvoř srdce čisté atd./ máme výhrady. Cit je také součástí člověka a proto i vztah k Bohu projevuje člověk citem - jsou často obsahem vhodné jako písně po kázání. /komise B/

- 9 Staršovstvo sboru v Mostě-Litvínově doporučuje synodu, aby uvažil, zda v době, kdy naše církev má několik neobsazených sborů -a to několik velmi potřebných- je dostatečně unosné, aby některé sbory /v Praze nebo v Plzni/ byly obsazeny dvěma kazateli. Zda by nebylo lepší, kdyby druhý kazatel v těchto sborech převzal některý uprázdněný sbor. Jestliže některé sbory si doopravdy vyžadují více pracovníků, bylo by jistě možné, aby místo druhého faráře zastávala některá sestra farářka nebo vikářka, a tím by se i částečně řešil problém našich kazatelek. N á v r h : Doporučujeme synodu, aby učinil usnesení závazně pro synodní radu: obsazuje-li se sbor dvěma pracovníky-faráři, nechť pokud možno druhé místo je rezervováno sestram farářkám. /komise B/

- 10 Předkládá se konventu návrh, po souhlasu jako návrh na synod: Na synodní radě i v seniorátech roste administrativní práce, která má pozitivní stránku, ale která zvláště seniorovi je těžko zvládnutelná, když si všechno musí udělat sám /synodní rada má značný kancelářský personál/. Synod nechť pověří synodní radu, aby věc všech seniorů /otevření těchto míst/ projednala se státními úřady. Navrhujeme na tato místa výslovně s vikářky, tím by se uplatnila otázka uplatnění kazatelek. Synod nechť usnese, že tato seniorátní vikářka by v případě změny sídla seniorátu okamžitě přešla k nově zvolenému seniorovi a že je nepřipustné, aby senior, kterému vypršelo úřední období a na další by nebyl zvolen, si ponechával seniorátní vikářku ve svém sboru. /komise B/C/

VI. Seniorát Liberecký:

- 11 Konvent vyjadřuje synodní radě plnou důvěru, že při přípravě XVII. synodu bude pevně trvat na tom, aby hlavním tématem podle usnesení XVI. synodu, byla "Církev, stát a společnost".

/Návrhy pro synod/

-4

Chceme rozhodně podepřít synodní radu v úsilí o zachování tohoto tématu a jeho důkladné projednání na XVII. synodu. Zároveň žádáme, aby synodní rada co možná nejdříve rozeslala sborům návrh osnovy "Církev, stát a společnost" k včasnému a všestrannému promyšlení a připomínkám. Ukládáme seniorátnímu úřadu, aby pastorační konference toto téma probraly. /komise A/

- 12 Konvent vyslovuje překvapení, že poslední synod znovu navrhl projednávat otázku, zda všechny žalmy mají či nemají být v novém zpěvníku. Konvent pokládá jednání o tomto problému za nevhodné, a to z toho důvodu, že jde o věc takové povahy, která přísluší převážně studijní skupině biblistů a hymnologů, již vyslovujeme plnou důvěru; a konečně již jeden synod rozhodl zcela jednoznačně, že všech 150 žalmů má být ve zpěvníku. Zároveň prosíme hymnologický odbor, aby nějakým způsobem zveřejňoval výsledky a ukázky své dosavadní práce, nových písní i nového přebásnění žalmů. /komise B/

- 13 Konvent vyslovuje radost z publikace k 50.letému výročí církve a děkuje jejím tvůrcům a sestavovatelům. Dovoluje si však upozornit na jeden nedostatek: zcela chybí zpráva o novém překladu a výkladu Písma sv.; tato práce začala již v r. 1961 a patří tedy do údobí 50 let církve. /komise B/

VII. Seniorát Královéhradecký :

- 14 XXVI konvent seniorátu Královéhradeckého svým usnesením navrhuje, aby část repartice, které sbory odvádějí synodní radě, zůstala k rozdělení v seniorátech, obdobně jako je tomu při sbírkách Jeronymovy Jednoty. Výši této části nechť rozhodne synod. Konvent nemyslí, že by to musela být jedna třetina, spíš částka menší, která by sloužila k úhradě menších potřeb sborů. /komise D/

VIII. Seniorát Chrudimský :

- 15 Synod ukládá redakci evangelického kalendáře, aby do schematismu naší církve zařadila přehled o tom, kdy a kde se konají bohoslužby. Odůvodnění: Členové církve, kteří cestují služebně nebo rekreačně a rádi by se účastnili bohoslužeb, těžce shánějí informace, kam by si mohli návštěvu bohoslužeb naplánovat. Schematismus, při rozumném užití zkratk, se tím rozšíří jen nepatrně. /komise B/
- 16 Žádáme synod, aby uložil výchovnému odboru pro nekonfirmované, aby rozšířil svou činnost o otázky, související s konfirmačním cvičením a konfirmací, a dále o otázky rodinné výchovy. K tomu účelu nechat vydávat potřebné příručky nejen pro učitele Nedělních škol, ale také pro rodiče. /komise B/

/Návrhy pro synod/

IX. Seniorát Poličský :

- 17 Konvent Poličského seniorátu českobratrské církve evangelické rozhodl se na svém zasedání v Proseči dne 26. září 1970 pro zařazení celého Žaltáře, tedy všech 150 žalmů do nového církevního zpěvníku, a to jako I. dílu tohoto zpěvníku. /komise B/
- 18 Konvent se pozastavuje nad výtvarnou stránkou rozvrhu u 1 o h pro bohoslužebné shromáždění dětí a navrhuje, aby obrazem nebyl znázorňován Ježíš Kristus, nýbrž cesta člověka za Ukřižovaným. /komise B/

X. Seniorát Horácký :

- 19 Překládání nedělního volna a svěcení neděle :
Stále trvá zvyk překládat nedělní volno na některý všední den, případně-li neděle do blízkosti některých svátků, což se stává bohužel mnohokrát do roka /kolem 1.1., 1.5., 9.5., 28.10. a vánoc/. Nastává zmatek, i když se tento počín odůvodňuje soustředěním volných dnů a potřebou šetřit. Je však většina států, kde ponechávají nedělní volno i v blízkosti svátků a při tom mají velmi dobré hospodářské výsledky. Neuškodilo by obyvatelstvu, kdyby byl den mezi nedělí -případně sobotou- a svátkem dnem volna. Vláda by měla ponechávat neděle vždy jako dny pracovního klidu. Konvent proto navrhuje synodu, aby do poselství národu byla včleněna připomínka o svěcení neděle pro svědomí věřících občanů.
Zdůvodnění : Církev je si vědoma, že každé lehkovážné porušování Božího řádu nepřináší požehnání, ale Boží soud. /komise A/

20 Thematické synody.

Učitelé církve /KF/ nechť se soustředí na otázku posledního času a cíle dějin. Biblická víra /zvláště novozákonní/ je nesená mocnou nadějí proměny netoliko nynějšího našeho poniženého těla, ale i všeho jsoucna /stvoření/. Tato naděje vykoupení těla a nového stvoření se dostala do pozadí již reformaci. Proto k jejímu probuzení vyrostly skupiny /sektý/, jež tuto částku evangelia znovu vyzvedly.
Zdůvodnění : Křesťanská naděje jest nejen kotvou víry, ale i mizou trpělivé a dělné lásky. I svaté, obětavé milování bratrstva /natož nepřátel!/ vadne, když tato naděje slábne či mizí. /komise B/

XI. Seniorát Brněnský :

- 21 Synod se pozastavil nad tím, že církev v posledních letech se v počtu stále umenšuje. Nelze to připisovat na vrub jen tomu, že se členové při stěhování ztrácejí. Synod s bolestí vidí, že klesá počet narozených, který je v řadě sborů menší než počet zemřelých a že značná část členů církve je zcela vlažná, ano i mrtvá. Tento duchovní a mravní stav není

/Návrhy pro synod/

dobrý pro církev Kristovu. Hledě k prvotní církvi, synod si uvědomuje, že církev málo roste z působení Ducha svatého a spokojuje se přirozeným růstem, z něhož však neroste církev Kristova. Když však pozorujeme život některých sborů a zvláště život některých menších sesterských církví, vidíme, že církev roste jediné živým hlásáním Evangelia, mocným kázáním v pokoře a v báni Boží, v pokání před nekompromisním Božím slovem a osobním přihlášením probuzených lidí ke Kristu. Synod proto v lásce doporučuje všem kazatelům a kazatelkám, aby svůj život řídili především Božím zákonem, své zvěstování srovnávali se základem apoštolským a prorockým a nechtěli nic jiného uměti než Ježíše Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého, vedouce, že ten jest jediná pomoc bolavému dnešku. Staršovstva pak synod žádá, aby takto žijící a pracující kazatele podporovala jako Aron a Hur Mojžíše, aby především zkoumala své sbory ve světle požadavků Kristových a aby pokorně svěřovala vedení Duchu svatému. Budeme-li skutečně hledat nejprve království a jeho spravedlnost, jediné pak se splní zaslíbení, že všechno ostatní nám bude přidáno. /komise B/

- 22 Konvent se usnáší požádat nejtližší synod, aby se zabýval otázkou množících se nezdůvodněných zásahů státní správy do voleb seniorátních výborů. Konvent brněnského seniorátu byl znepokojen zásahy státní správy do vnitřních záležitostí církve a vyzývá synod, aby se zásadně touto problematikou obíral. /komise A/
- 23' Konvent brněnského seniorátu se obrací na synod, aby v případě nedostatku kazatelů synodní rada byla zmocněna, aby moudře a s rozvahou a také s ohledem na ekumenickou spolupráci a na osobní předpoklady pracovníků určila sbory, které mohou být na čas bez kazatele. /komise B/

XII. Seniorát Východomoravský: žádný návrh nepodán.

XIII. Seniorát Moravskoslezský :

- 24 Konvent navrhuje synodu, aby začlenil evangelizaci do církevního zřízení. /komise C/
- 25 Nechť synod jmenuje celocírkevního evangelizačního pracovníka, který by organizoval evangelizační práci v církvi. /komise B/D/
- 26 Konvent žádá synod, aby přezkoumal účelnost dosavadního rozdělení církve do 13 seniorátů, zvláště se zřetelem k rozdílnosti jejich velikosti. Veliké senioráty by měly být zmenšeny, aby se mohla v církvi konat práce seniorů a seniorátních výborů za přibližně stejných podmínek. /komise B/
- 0-----

Poznámka: Návrhy nebylo možno závčas tématicky roztrždit, protože některé byly dodány opožděně. Byly však dodatečně tématicky roztrženy pro práci v komisích. Viz zvl.tisk synodu č.19.

N Á V R H Y Z E S Y N O D N Í R A D Y

1. Návrh na schválení programu XVII. synodu připraveného zvláštní komisí pro organizaci synodu včetně návrhu, aby část synodního jednání probíhala ve 4 komisích. (Tento návrh byl schválen při zasedání synodního zastupitelstva 11. září 1971)
2. Návrh na usnesení o verifikaci zápisů o XVII. synodu a publikaci usnesení tohoto synodu. Na základě dobré zkušenosti z minulého synodu, navrhuje synodní rada, aby verifikace zápisu o synodu byla opět svěřena zvoleným verifikátorům (tříčlenné komisi), která by též vypracovala seznam usnesení XVII. synodu.
3. Návrh synodní rady na úhradu výloh XVII. synodu. Mimopražským členům tohoto synodu se poskytne cestné, stravné a nocležné podle směrnic o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Pražským členům se poskytne denní dieta 24 Kčs. Tato vydání, jakož i všechna ostatní vydání spojená s přípravou a s konáním tohoto synodu se uhradí z repartie 1971.
4. Návrh na některé náležitě úpravy dosavadního církevního zřízení, které bylo již v některých bodech změněno a doplněno XVI. synodem. Tento návrh se podává pro případ, že by XVII. synod ještě nepřijal text celého nového církevního zřízení. Úpravy, které navrhuje synodní rada, byly předloženy staršovstvům všech sborů a všem seniorátním výborům 30.7.1971 č.j. 2002/71. Dopis o tom, popis navržených změn s odůvodněním a text navrhovaných změn církevního zřízení a Řádu o správě církve jsou připojeny.
5. Návrh, aby ThDr J.Vencovskému, odb.asistentu Komenského evang.bohosloveské fakulty byl přiznán charakter celocírkevního kazatele. (Synodní zastupitelstvo s tím již projevilo souhlas).
6. Návrh na thema pro XVIII. synod. Synodní rada přijala návrh komise pro organizaci církevní práce a navrhuje, aby se XVIII. synod soustředil na otázky vnitřního života církve. Thema by tedy znělo "ŽIVOT a PRÁCE ve SBORU" nebo "ŽIJEME VE SBORU".

Oběžník č. 8/71

V Praze dne 30. července 1971

Věc: Návrhy synodní rady na změny
církevního zřízení pro XVII. synod

Čj. 2002/71

2 přílohy

Staršovstvům všech sborů a
všem seniorátním výborům
českobratrské církve evangelické

Vážení bratři a sestry,

synodní rada při přípravě XVII. synodu, který se má sejít ve dnech 27. až 30. října 1971, se zabývá též přípravou nového církevního zřízení. Protože není jisto, zda návrh nového církevního zřízení bude již na tomto synodu přijat, navrhuje synodní rada synodu, aby v případě, že nebude přijato nové církevní zřízení, byly aspoň provedeny některé naléhavé úpravy dosavadního církevního zřízení, které již bylo v některých bodech změněno a doplněno posledním synodem.

Zasíláme Vám proto v příloze:

- 1) popis navržených změn s odůvodněním
- 2) z toho vyplývající slovní změny v dosavadním církevního zřízení. Přitom upozorňujeme, že tyto slovní změny se týkají církevního zřízení již ve znění úprav posledním synodem; tyto slovní změny dosavadního církevního zřízení byly sborům oznámeny v Aktualitách s církve z 19.3. 1969 č.8/69. Je proto třeba mít při studiu tohoto návrhu před očima dosavadní církevní zřízení i se změnami v cit. Aktualitách.

Žádáme všechna staršovstva, aby se s těmito návrhy synodní rady seznámila a své případné připomínky zaslala vzhledem ke krátkosti času přímo synodní radě a v opise svým seniorátním výborům.

Dále žádáme seniorátní výbory, aby tyto návrhy projednaly na konventech a je stliže do synodu se v některém seniorátním konventu již nesejde, tedy v seniorátním výboru a zaslaly připomínky konventů a seniorátních výborů též synodní radě.

Má-li se k připomínkám přihlídnout, je třeba, aby byly zaslány nejpozději do 30. září 1971.

S bratrským pozdravem

SYNODNÍ RADA ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Dr. Václav Kejř
synodní senior

Dr. Pavel Šimek
synodní kurátor

Návrh malých změn a doplňků dosavadního (dnes platného) církevního zřízení pro případ, že nebude přijato nové církevní zřízení.

Synodní rada navrhuje:

- 1) změnit ustanovení, že kandidáty na laické členy seniorátního výboru volí seniorátní zastupitelstvo a na laické členy synodní rady synodní zastupitelstvo. Tyto laické členy může volit konvent a synod přímo bez omezení na nějaké kandidáty předem vybrané, ježto pro ně se státní souhlas neopatřuje. Dříve volil všechny členy seniorátního výboru přímo konvent a členy synodní rady přímo synod, ježto zastupitelstva vůbec nebyla. S ohledem na předchozí státní souhlas pro duchovní členy je nutno ponechat u těchto členů dosavadní způsob volby, u laiků lze se však vrátit k přímé volbě.
- 2) doplnit ustanovení o volbě duchovenských členů seniorátních výborů a synodní rady povinností provést výběr kandidátů od staršovstev a přes seniorátní výbory s povinností, že 2 kandidáti na každé místo, kteří obdrží poměrně nejvíce hlasů, se připojí ke kandidátům, jež zvolí seniorátní zastupitelstvo, případně synodní zastupitelstvo. Tím se rozšiřuje možnost jmenování kandidátů podle výběru, který provedou příslušná zastupitelstva a zajišťuje se volba zdola, čímž se zdůrazňuje presbyterní zřízení církve. Podobně provést je n průzkum zdola pro volby laických členů.
- 3) přeměnit ustanovení o mezní věkové hranici na ustanovení o omezené volitelnosti do některých funkcí dovršením věku 70 let.
Nové ustanovení, že člen seniorátního výboru a synodní rady (ať laik či duchovní) dosažením 70 let věku ztrácí tuto funkci, se ukázalo nepromyšleným. Jestliže konvent nebo synod zvolí někoho na 4 leté funkční období do této funkce, je správné, aby celé funkční období dokončil, i když mezitím dosáhne věku 70 let. Jednak příslušné shromáždění zná věk voleného a nemusí ho proto s ohledem na věk volit, ale jestliže ho přesto zvolí, má za to, že může celé funkční období funkci vykonávat a je proto v rozporu s volbou, má-li z funkce předčasně odejít jen proto, že dovrší 70 let věku dříve, než skončí jeho funkční období. Takový odchod z funkce před skončením 4letého období je též spojen s názory s nutnou doplňovací volbou a přechodným povoláním náhradníka do provedení volby a s narušením volebního období pro členy orgánu, volené v různých časových obdobích a je též trapné to, že při dosažení 70 let se ke gratulaci připojí propuštění z funkce. Vedlo by to též k tomu, že někteří kandidáti by odmítli kandidovat, když by předem věděli, že nemohou dokončit funkční období. Je též řada vhodných osob, z duchovních i laiků, kteří mohou i v tomto věku ještě s výborným prospěchem pro církev na takových místech působit.
Jeví se proto daleko vhodnějším ustanovení, že do těchto funkcí mohou být voleny osoby, jež nedosáhly dosud věk 70 let, mohou však zůstat ve funkci po celé funkční období (4 roky).
- 4) snížit hranici pro možnost převedení kazatele do důchodu na 65 let věku. Dosavadní hranice 70 let pro možnost převedení kazatele do důchodu se v praxi v některých případech ukázala příliš vysokou. S hlediska zabezpečení nároků kazatele na dosažení nejvyššího možného důchodu je hranice 65 let maximální a po dosažení tohoto věku rozhodne o jeho eventuálním odvolání ze služby k návrhu seniorátního výboru synodní rada podle jeho tělesných a duševních sil a podle potřeb sboru. Může se jednat i o jeho dočasné převedení na jiný sbor, příp. i o snížení jeho pracovního úvazku s možností podržení dosaženého důchodu.

Návrh synodní rady na slovní změny církevního zřízení

Řádu o správě církve

Církevní zřízení v textu doplněném XVI. synodem

§ 7 odst.9: se skrtne (viz též dále § 25 o.1 a § 27 o.8)

§ 21 o.8: dosáhne 65.roku věku
Učinit tak musí, požádá-li o to staršovstvo sboru, ve kterém ka-
tel působí, nebo příslušný seniorátní výbor.

§ 24 o.2: navrhovati konventu kandidáty z řad duchovních pro
volbu senior.výboru.

§ 25 o.1: Konvent volí čtyřčlenný seniorátní výbor (až do konce 1.odst.) a
připojit: Za člena nebo náhradníka seniorátního výboru nelze volit
kandidáty, kteří v den volby jsou starší 70 let.

nový odst.2: Volba farářů do seniorátního výboru děje se jen z kandidátů
vybraných volbou seniorátního zastupitelstva a ze dvou dalších
kandidátů na každé duchovenské místo, pro které se vyslovilo poměr-
ně nejvíce staršovstev seniorátu při přípravě volby.

dosavadní odstavce 2. a 3. se přečísľují na 3. a 4.

§ 27 o.8: Synod volí 6tičlennou synodní radu, a to 45. roku věku a
kteří v den volby nejsou starší 70 let. Volba farářů do synodní
rady děje se jen z kandidátů vybraných volbou synodním zastupitel-
stvem a ze 2 dalších kandidátů na každé duchovenské místo v synod-
ní radě, pro něž se vyslovilo při přípravě volby poměrně nejvíce
konventů nebo seniorátních výborů. Seniorátní výbory si vyžádají
před navržením kandidátů vyjádření staršovstev svých sborů. Dosa-
vadní synodní rada vyžádá si před volbou starších do synodní rady
též návrhy vhodných osob ze seniorátů a seniorátní výbory si vyžá-
dají k tomu cíli též vyjádření svých sborů. Výsledky průzkumu
sdělí dosavadní synodní rada synodu, který však není při volbě
starších do synodní rady omezen na osoby tímto průzkumem zjištěné.

§ 28 o.2: navrhovat synodu kandidáty z řad farářů pro volby do
synodní rady

Ř á d o s p r á v ě c í r k v e

čl.54 o.1: nahradit cifru 70 číslicí 65

čl.59 o.2 předposlední řádka: "navrhovat konventu kandidáty z řad činných
farářů seniorátu pro volbu seniorátního výboru

čl.61 o.2 písm. c* doplň: "a na přeložení o pensionování faráře" (§ 21 o.8
c.zř.)

+ + +

R Ů Z N Ě I N F O R M A C E

1. Zpráva o splnění XVI. synodu
2. Zpráva o zasedáních synodního zastupitelstva 1969-1971
3. Předsynodní dotazník o preferenci úkolů církve
4. Počet kazatelů v činné službě
5. Počet duší
6. Počet sborů a kazatelských stanic
7. Počet bohoslovců
8. Volitelnost k duchovenskému povolání
9. Ordinace kazatelů a presbyterů
10. Odchod kazatelů z církevní služby - vstup do důchodu a j.
11. Úmrtí kazatelů a jiných církevních pracovníků
12. Seznam celocírkevních kazatelů
13. Seznam kazatelů v důchodu - stav 30.9.1971
14. Úbytek kazatelů v činné službě - 1961 - 30.9.71
15. Kazatelé starší 60.let
16. Věkové rozvrstvení kazatelů v činné službě
17. Některá statistická data z celé církve 1965-1969
18. Poradní odbory a komise při synodní radě
19. Nadměrné a nepoužívané chrámy
20. Větší konference a jiná shromáždění
21. Zahraniční styky
22. Kancelář synodní rady
23. Další pozvaní účastníci XVII.synodu - zástupci mládeže - SČED -
studentů bohosloví -
24. Rád pro studenty bohosloví

1. Zpráva o splnění usnesení XVI.synodu

Všechna usnesení XVI.synodu /celkem 162/ byla po verifikaci zápisu o synodu utříděna verifikátorem J.Šimsou do zvláštního seznamu o 15 stranách, který byl rozeslán do všech sborů. Před tím byla některá významná usnesení uveřejněna a komentována v Aktualitách.

Na synodním zastupitelstvu, které se sešlo po synodu 23.10.1969 bylo vyhlášeno a později znovu zdůrazňováno, že tato publikovaná usnesení se mají stát předmětem zájmu a splnění nejen synodní rady, ale všech církevních sborů i poradních odborů a komisí, jejichž práce a úkolů se bezprostředně týkají.

Synodní rada se ve svých zasedáních zabývala soustavně kontrolou plnění těchto usnesení. Zvláštní zprávu o plnění synodních usnesení podal při zasedání jarního zastupitelstva 1970 ve svém referátu synodní kurátor Dr P.Šimek. Z technických důvodů uvádíme zde v informacích pouze ona usnesení, která dosud nemohla být splněna a příslušné vysvětlení. Pořadová čísla odpovídají publikovanému seznamu synodních usnesení:

- č.53. Studentský farář v Praze, který by se věnoval i studentům bohosloví. Zatím nebylo proveditelné ani personálně ani technicky. Věc souvisí s celkovou situací v HBS v Jirchářích.
- č.67. Zrovnoprávnění KBF s ostatními fakultami. Synodní rada mohla jen v tomto směru podepřít osobním jednáním usilí děkanství KBF.
- č.68. Osamostatnění Kalicha jako nakladatelství. Podané žádosti nebylo vyhověno.
- č.72. Časopis Český bratr. Pro změnu na čtvrtáctidenník nebyl získán státní souhlas.
- č.73. Časopis pro děti. Nebylo možno provést. Alternativní návrh na dětskou přílohu v Českém bratru se ukázal neproveditelným vzhledem k tomu, že nebylo vyhověno žádosti o rozšíření počtu stran tohoto časopisu.
- č.76. Časopis pro evangelisaci. Nebylo možno provést. Je však vydáván časopis pro mládež "Bratrstvo".
- č.78. Pracovník výtvarného pododboru při synodní radě. Uskutečnění zatím naráží na potíže technické, finanční i personální. Zatím pracuje o to pilněji PO stavební a výtvarný.
- č.82. Stanovisko k trestu smrti. PO theologický dosud tuto otázku nezpracoval.
- č.83. Návštěvy vězňů. Z ministerstva vnitra došla na podanou žádost negativní odpověď.
- č.84. Náhradní vojenská služba. Pokusy o jednání při NF a ČNR neměly žádný výsledek.
- č.85. Možnost návštěvy bohoslužeb pro vojáky. Neproveditelné.

- č.86. Návštěvy nemocných - Výjimky přes Min.zdravotnictví. Neproveditelné.
- č.87. Návštěvy v psychiatrických léčebnách. Neproveditelné.
- č.88. Umístění členů církve v domovech odpočinku - přednostně. Neproveditelné.
- č.108. Spolupráce s mladými církvemi. Neproveditelné ve smyslu návrhu.
- č.109. Evangelizační pracovník pro celou církev. Na základě doporučení PÓ ev. byl učiněn dotaz na dva bratry, zda by přijali toto povolání. Ti odmítli.
- č.110. Bohoslužby a nová střediska práce v sídlištích. Synodní - 111. rada nemohla než doporučovat tuto věc a registrovat snahy některých sborů a seniorátů.
- č.112. Bohoslužby v kult.domech. Neproveditelné.
- č.113. Obnovení bohoslužeb v rozhlasu. Nová žádost SR byla zamítnuta. Věc předložena plénu EKC, zatím bez výsledku.
- č.114. Církevní časopisy do čítáren. Neproveditelné.
- č.134. Nedoplatky repartic. Všechny seniorátní výbory uložený úkol nesplnily.
- č.136. Akce 2,000.000,-Kčs pro JTD. Přes opětovné výzvy bylo zatím dosaženo /k 1.10.1971/ pouze částky 1,270.290,-Kčs.
- č.138. ~~Platy-farářů~~. O zvýšení duchovenských platů bylo jednáno několikrát, zatím bezvýsledně. Převedení platového fondu do ústřední pokladny církve není možné vzhledem k platným církevním zákonům.
- č.140. Výkup pozemků a lesů sborových. Neproveditelné.
- č.141. Vrácení středisek kursů. Neproveditelné. Bylo však vybudováno nové středisko v Chotěboři.
- č.142. Archivy - lhůta do konce r.1969. Lhůta nebyla v řadě sborů dodržena přes obnovené výzvy synodní rady./ O tom viz zprávu archivní komise/.

Poznámka: O způsobu provedení ostatních usnesení podá na požádání členů synodu informace kancelář synodní rady.

2. Zpráva o zasedáních synodního zastupitelstva 1969-1971

Synodní zastupitelstvo bylo svoláváno podle § 28 dosavadního církevního zřízení v období mezi synody, aby se radilo o naléhavých otázkách náboženského a církevního života, usnášelo se o zásadních směrnicích pro práci církevních orgánů, o prozatímních správních opatřeních a celocírkevních rádech platných do příštího synodu a konečně i připravovalo program pro zasedání synodu.

V r.1969 tj. po XVI.synodu konaném koncem února 1969, zasedalo synod.zastupitelstvo pouze na podzim 23.října 1969. Po úvodní pobožnosti sen.B.Betky z Prahy přednesl prof.Dr F.M.Dobiáš referát o ekumenismu v našem a vatikánském pojetí. Dr Vl.Čapek měl referát o otázkách reorganisace sborové práce /"Oč nám jde a co můžeme dnes"/ a členové synod.rady podali své resortní zprávy o práci církve po XVI.synodu se zvláštním zřetelem k jeho usnesením. Dále bylo přijato pracovní heslo pro r.1970: "Svědkové jsme".

Toto zastupitelstvo již bylo rozšířeno ve smyslu synodního usnesení o dalšího laického člena, z každého seniorátu zvoleného konventem. - O tomto zasedání přinesl zvláštní zprávy církevní tisk.

V r.1970 mělo synod.zastupitelstvo své zasedání 24.4.1970. Úvodní pobožnost vykonal sen.J.Beneš z Nymburka. Synod.senior Dr V.Kejř měl theologický referát na základě přípravných materiálů k tématu "Bůh smiřuje a osvobozuje" pro valné shromáždění Světového svazu reformovaných církví v Nairobi v Africe. Synod.kurátor Dr P.Šimek podal obšírnou zprávu o plnění usnesení XVI.synodu, náměstek Dr F.Škarvan referoval o práci komise pro přípravu nového církev.zřízení a další členové synod.rady podali opět obvyklé resortní zprávy. Podstatná část jednání byla věnována přípravě programu XVII.synodu. Téma "Církev, společnost, stát" bylo svěřeno ke zpracování zvláštní komisi. Byl schválen řád pro křesťanskou výchovu mládeže.

Na závěr byly projednány záležitosti správní a hospodářské. Byl přijat nový klíč pro propočty repartice na r.1971. - O průběhu zasedání opět referoval církevní tisk.

Podzimní zasedání se konalo 7.listopadu 1970 /tentokrát ve volnou sobotu se zřetelem k přání "laické" většiny přijatému při jarním zasedání/. Úvodní pobožnost měl sen.J.P.Šebesta z Brna. Na programu hlavního jednání byl referát o výsledcích shromáždění SSRC v Nairobi a jeho důsledcích pro naši domácí ekumenu /odtud i podnět k přípravě Čes.konfese 1975/, dále elaboráty přípravných komisí pro téma "Církev, společnost, stát", návrh nového církev.zřízení a návrh nového zpěvníku. Na základě zjištění, že hlavní materiály pro XVII.synod nemohly být při zkrácené lhůtě řádně připraveny, bylo usneseno odložit svolání synodu a přenechat tuto věc k definitivnímu rozhodnutí při jarním zastupitelstvu, které bude svoláno již na konec února 1971. - O tomto zasedání přinesl zprávy nejen církevní tisk, ale i zvláštní číslo Aktualit /č.18/1970 z 11.11.1970/ včetně publikace přijatých usnesení.

V r.1971 se konalo jarní zasedání v sobotu 6.3.1971. Úvodní pobožnost měl nový senior K.Palášek z Písku. Po úvodním proslovu synod.seniora Dr V.Kejře a obvyklých zprávách členů synod.rady přednesl děkan KBF Dr F.M.Dobiáš referát o elaborátu komise pro přípravu synodního tématu "Církev, společnost, stát", zprávu o práci na návrhu nového církev. zřízení podal Dr F.Škarvan, sen.M.Rodr rozebral otázky a problémy decentralisace církevní správy a Dr B.Hrejsa podal zprávu k návrhu nového zpěvníku, jehož rukopisný text předal jménem hymnologického odboru. - Většinou přítomných členů zastupitelstva /33 z 45/ bylo usneseno odložit konání synodu až na podzim 1971. Byl přijat evangelizační program církevní práce pro další tříletí /heslo "Přiď, Pane Ježíši", otázky obnovy církve/, usneseno vyhlásit předsynodní anketu pro průzkum prvořadých úkolů církve a zintensivnit přípravné práce pro XVII.synod. - Bližší informace o tomto zasedání přinesl církevní tisk i Aktuality /č.5/1971 z 10.3.1971/ včetně vyhlášení učiněných usnesení.

Podzimní zasedání bylo svoláno vzhledem k bezprostředním přípravám XVII. synodu již na počátek září, 11.9.1971. Po úvodní pobožnosti sen. Dr. K. Veselého z Jilemnice byly na pořadu obvyklé informace ze synod. rady, děkan KBF Dr. F. M. Dobiáš rozebral v theologickém referátu "Lex fundamentalis ecclesiae" církve ř. kat. a Dr. F. Škarvan stanovisko a návrh syn. rady k podpoře hnutí proti rasismu. Byl schválen návrh jednacího řádu círk. shromáždění, projednán výsledný návrh komise pro přípravu synodního tématu, návrh na nové círk. zřízení a eventuelní novelisace zřízení dosavadního, návrh nové formulace vyznání víry, otázky nového zpěvníku i různé otázky týkající se programu organizace synodního jednání. Byli též zvoleni kandidáti na doplňovací volby do synod. rady při XVII. synodu. - Učiněná usnesení a hlavní informace byly uveřejněny v Aktualitách č. 15/1971 z 21.9.1971 a připraveny i pro církevní tisk.

3. Předsynodní dotazník o preferenci úkolů církve.

V údobí před synodem byl všem synodálům zaslán dotazník. Jeho účelem bylo zjistit postoj synodálů k závažné otázce: "Jak hospodařit v církvi s časem, který máme k dispozici?" Šlo v něm v podstatě o zjištění preferencí, předností rozličných činností, se kterými se setkáváme v církvi. I když je možno se domnívat, že všechny úkoly jsou důležité atp., přece jen je dobré vědět, jak se synodálové domnívají, že by měl být rozdělen "koláč" času, sil, finančních a jiných prostředků atp.

V dotazníku bylo uvedeno celkem 16 různých druhů činností, které církev dělá nebo které by podle předprůzkumu měla dělat. Úkolem synodálů bylo sestavit je tak, aby číslo jedna bylo dáno nejdůležitějšímu, z nich podle zdání synodála. Tak vznikl žebříček s odstupňováním úkolů od nejdůležitějších po poměrně nejméně důležité /s nejvyšším číslem v pořadí/.

Výsledky: Dotazník byl vrácen a vyplněn ve zpracovatelné formě celkem 60 synodály. V přiložené tabulce je uveden přehled výsledků.

Nejčastěji byly mezi nejdůležitějšími úkoly církve dnes uváděny: práce s dětmi a mládeží, individuální pastýřská péče a práce s biblí. V důležitosti těchto úkolů byla největší jednotnost mezi synodály.

V dotazníku se projevila ale i značná nejednotnost v názorech na důležitost některých klasických úkolů církve: na důležitost theologické práce, na pozornost věnovanou světským problémům, na důležitost kazatelské činnosti a na naléhavost ekumenické práce. V postoji k těmto otázkám byla zjištěna co nejodlišnější stanoviska. Proto by synod měl věnovat pozornost i ujasnění těchto rozporů.

Přehled odpovědí 60 synodálů na otázku:

"Kterým úkolům je třeba věnovat v církvi zejména pozornost?"

		P	R
1. Práci s dětmi a mládeží	3,8	5	5
2. Práci s biblí	5,1	11	9
3. Kazatelské činnosti	5,2	11	11
4. Individuální pastýřské péči	5,3	12	8
5. Theologické práci	6,3	9	12
6. Modlitebnímu životu	6,9	6	10
7. Péči o střední generaci	7,0	3	9
8. Práci laiků v církvi	7,2	1	9
9. Světským problémům	8,5	1	12

- 5 -

	$\bar{x}$	P	R
10. Péči o starší generaci	9,0	0	9
11. Sociální práci	9,4	0	8
12. Ekumenické práci	10,2	0	10
13. Finančním otázkám	11,8	0	8
14. Budování řádů	12,5	1	8
15. Vyznavačské formě církve	13,4	0	7
16. Probuzeneckým shromážděním	13,8	0	8

$\bar{x}$ - Aritmetický průměr pořadového čísla, kde číslici 1 je prisuzována největší důležitost

P - Kolikrát se ten který úkol objevil na nejvyšším /prvém/ místě jako nejnaléhavější ze všech

R - Rozptyl 80%, t.j. kolik bodů bylo mezi údajem nejvyšším 790% dotázaných/ a nejnižším /10% dotázaných/. Čím nižší číslo, tím větší jednotnost dotázaných o tom, že mu náleží místo uvedené v této tabulce.

/Zpracoval Dr J.Křivohlavý/.

4. . Počet kazatelů v činné službě

Podle stavu 31.srpna 1971 činil počet kazatelů v činné službě celkem 268 osob. Z toho vykonávalo službu ve sborech 259 a 9 při synodní radě (včetně synodního seniora).

Dne 31.prosince 1968 byl počet těchto kazatelů celkem 275 včetně těch, kteří byli při synodní radě.

Jejich počet se tedy snížil o 7 osob.

V počtu 268 je 20 žen (31.12.1968 jich bylo 18)

K počtu 268 je nutno též připočítat duchovní, kteří působí jako profesori nebo zaměstnanci Komenského evang.bohoslovecké fakulty (KF) a kazatelky zaměstnanou při Křesťanské mírové konferenci (KMK). Je jich celkem 16.

Jsou to: Dr.F.M.Dobiáš, Dr.J.B.Souček, Dr.M.Bič, Dr.J.Heller, Dr.P.Pokorný, Dr.A.Molnár, Dr.J.M.Lochman (t.č. Basilej), Dr.Milan Opočenský (t.č. Ženeva) Dr.J.B.Jeschke, Dr.J.Smolík, Dr.J.Vencovský, Dr.J.N.Ondra, P.Filipi, D.Čapek, Bohumila Hradečná a Marta Pešková. Připočteme-li tento počet duchovních na KF a KMK k počtu ostatních kazatelů, dostaneme číslici 284 (roku 1968 jich celkem bylo 293, r.1965 290, r.1962 287, r.1959 316, r.1956 325).

Je ovšem i několik duchovních, kteří ačkoli jsou v důchodu, též vypomáhají v kazatelské službě, jako např. M.Krejčí, Dr.E.Zelený, M.Růžicka, J.Dus, O.Videman, L.Moravec

5. Počet duší

Celkový počet duší vykazuje i tentokrát klesající tendenci. Podle hlášení ze seniorátů byl počet duší (popravdě vždy k 1.lednu toho roku) tento:

1955.....	326.468	1967	274.187
1960	304.940	1968	270.569
1965	282.089	1969	266.280
1966	277.887	1970	261.877

- 7 -

6. Počet sborů a kazatelských stanic

Počet sborů zůstal stejný jako v roce 1968. Je jich 272. Rovněž počet seniorátů zůstal týž jako v roce 1968. Je jich 13.

Z počtu 272 sborů bylo ke dni 31.srpna 1971 uprázdněno 29 sborů.

Jsou to:

1. Aš	11. Kdyně	21. Opolany
2. Brandýs n.Orl.	12. Kovanec	
3. Česká Kamenice	13. Králíky	22. Sedlec-Prčice
4. Heřmanův Městec	14. Kralovice	23. Přerov
5. Holice v Čech.	15. Krnov	24. Pustá Rybná
6. Horní Počernice	16. Kutná Hora	25. Rumburk
7. Horní Slavkov	17. Letohrad	26. Teplá
8. Hvozdnice	18. Mělnické Vtelno	27. Vilémov
9. Chomutov	19. Opatov	28. Volyně
10. Kardašova Řečice	20. Opatovice	29. Zásmyky

Ke dni 31.12. 1968 vykazovala církev neobsazených sborů 20.
Počet kazatelských stanic a kazatelských míst zůstává stejný,
tj. asi 437.

7. Počet bohoslovců

Podle stavu v srpnu 1971 byl počet studujících bohosloví tento:

1. ročník:	celkem	8	(v tom 1 žena)
2. ročník:	celkem	10	(v tom 4 ženy)
3. ročník:	celkem	11	(v tom 4 ženy)
4. ročník:	celkem	12	(v tom 2 ženy)
5. ročník:	celkem	10	(v tom 3 ženy)

Dohromady tedy studuje na Komenského evang.bohoslovecké fakultě v Praze 51 bohoslovců z naší církve.

Vedle toho dokončují studium a mají obdržet dekret volitelnosti za vikáře na podzim 1971 tito 4 bohoslovci:

Rafaš Jan ze Zábřehu na Mor.

Syrovátka Vojen z Prahy (pozn. ukončil a zvolen vikářem v Rumburku)

Vítek Jaroslav z Hošťálkové (pozn.ukončil a zvolen sen.vikářem Vsetín)

Čekalová Marcela z Opavy (pozn.ukončila, kandiduje v Kralovicích)

Počet bohoslovců podle stavu v srpnu 1971 je tedy celkem 55 (v prosince 1968 jsme vykazovali celkový počet bohoslovců 39)

Na stipendiích vyplácí synodní rada toho času měsíčně 14.850 Kčs.

Obecná chrámová sbírka pro bohoslovce činila

v roce 1968 Kčs 138.156,50

v roce 1969 Kčs 152.627,95

v roce 1970 Kčs 163.832,85

8. Volitelnost k duchovenskému povolání

V období od minulého synodu do 31.12. 1970 obdrželi od synodní rady příslušných zkouškách dekrety volitelnosti za faráře, event.vikáře nebo diakona tito kazatelé:

a) dekret volitelnosti za diakona:

1. Pavel Freitinger 12.6.1969

2. Jaroslav Hejnoch 12.6.1969

3. JUDr Karel Pala 11.9.1969

4. Julius Beneš 2.4.1970

5. Ing.Samuel Hejzlar 12.6.1970

1. 2. 3. 4. 5.

b) dekret volitelnosti za vikáře

1. Pavel Rejchrt 1.8. 1969	5. Josef Krajčí 19.2. 1970
2. Pavel Freitinger 3.10. 1969	6. Ing. Tomáš Bísek 1.9. 1970
3. Svatopluk Karásek 3.10. 1969	7. Alfred Milan Satke 19.10. 1970
4. Pavel Rybín 3.11. 1969	8. Miloš Rejchrt 5.11. 1970

c) dekret volitelnosti za faráře

1. Pavel Smetana 18.12. 1968	8. Miloslav Plecháček 14.5. 1970
2. Jiří Altyński 12.6. 1969	9. Jaroslava Soušková 14.5. 1970
3. Jaromír Dus 12.6. 1969	10. Jiří Staněk 14.5. 1970
4. Bohdan Pivoňka 12.6. 1969	11. Karla Trojanová 14.5. 1970
5. Jan Široký 14.8. 1969	12. Bohuslav Vik 14.5. 1970
6. Josef Jirků 14.5. 1970	13. Jaroslav Voříšek 14.5. 1970
7. Jan Potoček 14.5. 1970	

9. Ordinace kazatelů a presbyterů

V období od minulého synodu do 31.12. 1970 byli ordinováni:

a) kazatelé

1. Pavel Freitinger ml. 23.11.1969	6. Ing. Tomáš Bísek 30.11.1970
2. Rudolf Hroch 30.11.1969	7. Miloš Rejchrt 30.11.1970
3. Pavel Rybín 14.12.1969	8. Alfred Milan Satke 30.11.1970
4. Dušan Čapek 8.3.1970	9. Julius Beneš 14.6.1970
5. Svatopluk Karásek 26.4.1970	10. Josef Krajčí 14.6.1970

b) presbyteri

1. Žofie Malečková 7.9.1969	2. Radomír Žárský 29.11.1970

10. Odchod kazatelů z církevní služby

V období od minulého synodu do 31.12. 1970 odešli z církevní služby tyto kazatelé:

a) resignace z důvodu vstupu do výslužby

1. Karel Čejka 31.1.1969	7. Václav Urban 1.10.1970
2. Antonie Slámová 31.8.1969	8. Jiří Pištora 1.10.1970
3. Emil Stehlík 15.10.1969	9. Lubomír Moravec 1.12.1970
4. Bohumil Potměšil 30.11.1969	10. Miroslav Krejčí 31.12.1970
5. Pavel Urválek 1.3.1970	11. Jan Př. Šebesta 31.12.1970
6. Ladislav Hešík 1.8.1970	

b) resignace z důvodu vstupu do jiného zaměstnání

1. Renatus Schiller 30.6.1969	(vstup do služeb Komenského fakulty)
2. Jan Chvála 1.9.1970	(z rodinných důvodů do civil. povolání)
3. Pavel Rejchrt 1.1.1970	
4. ThDr Jan Vencovský 31.12.1970	(vstup na Komenského fakultu)
5. Svatopluk Karásek 31.12.1970	

c) Dále přestali vykonávat duchovenskou službu v naší církvi

1. Štěpán Pavlinec 15.6.1969	4. Ctirad Novák 1.6.1970
2. Mojmír T. Kolman 31.7.1969	5. Viera Valachová 5.11. 1970
3. Josef Beneš ml. 1.10.1969	

- 8 -

11. Úmrtí kazatelů a jiných církevních pracovníků

V době od minulého synodu do 30.9. 1971 zemřeli

a) kazatelé v činné službě

1. Dr.J.L. Hromádka, profesor KF 26.12.1969 (80 let)
2. Irena Popelářová roz.Kalusová, vikářka v Brně 12.5.1970 (42 let)

b) kazatelé ve výslužbě

1. Jan Jiříček, býv.farář m.sl. 2.4.1969 (55 let)
2. Josef Dvořák, býv.farář, Proseč 28.4.1969 (77let)
3. Arnold Gruhn, býv.diakon, Sedlec Prčice 26.2.1970 (65 let)
4. Ladislav Šklíba, býv.farář, Libice n.Cidl. 21.4.1970 (75 let)
5. Rudolf Šedý, farář v.v.býv.duchovní, Hrabová 28.6.1970 (96 let)
6. Miroslav Pokorný, býv.katecheta, Vsetín 11.8.1970 (79 let)
7. Jan Řezníček, farář v.v., Chocen 11.11.1970 (80 let)
8. Jaromír Kryštůfek, býv.farář, Krnov 17.12.1970 (84 let)
9. Rudolf Hromádka, býv.diakon, Valtínov 12.6.1971 (75 let)
10. Jiří Nedvěd, býv.farář, Horní Vilémovice 22.7.1971 (66 let)
11. Bohumil Skalák, býv.farář, Jindř.Hradec 9.8.1971 (68 let)
12. Adam Pindor, býv.diakon, Ostravice 3.9.1971 (87 let)

c) jiní církevní pracovníci (pokud to bylo oznámeno synodní radě
písemně)

1. Ing.Václav Hlavsa, býv.kurátor, Rokycany 15.3.1969 (84 let)
2. František Zeman, býv.kurátor, Ml.Boleslav 18.3.1969 (70 let)
3. Josef Kolman, býv.ředitel školy, Jimramov 5.7.1969 (79 let)
4. Vladimír Fučík, kurátor, Prosetín 26.12.1969 (69 let)
5. Robert Klobouček, vedoucí knihkupectví Kalich 13.1.1970 (64 let)
6. František Dušek, kurátor, Dvakačovice 5.4. 1970
7. Jaroslav Urbanec, prof.hudby, Praha 29.7.1970 (80 let)
8. Alois Šrámek, ord.presbyter, Praha 13.8.1970 (65 let)
9. Jan Spáčil, prof.učitelského ústavu v.v., Čáslav 30.4.1971 (85let)
10. Jaroslav Dosoudil, býv.správce domova důchodců, 25.7.1971 (60let)
11. Dr. Ladislav Štastný, řed.škol v.v., Praha 8.1.1971 (93 let)

12. Seznam celocírkevních kazatelů

Charakter celocírkevních kazatelů podle § 10, odst.3 cír.k.zř.z r.1953
přiznala synodní rada těmto kazatelům:

1. Dr.J.B.Souček	6. Dr.Amedeo Molnár	11. Dr.Jar.N.Ondra
2. Dr.Jan M.Lodman	7. Dr.Milan Opočenský	12. Pavel Filipi
3. Dušan Čapek	8. Dr.F.M.Dobiáš	13. Dr.Jan Heller
4. Dr.Miloš Bič	9. Dr.J.B.Jeschke	14. Dr.Petr Pokorný
5. Dr.Rudolf Říčan	10. Dr.Josef Smolík	

Dále jsou celocírkevními kazateli podle církevního zřízení všickni
duchovenští tajemníci synodní rady:

1.Dr.B.Valeš	3.Josef Svatoň	5.Karel Trusina	7.Jarmila Chládková
2.Dr.J.Otter	4.Dr.L.Brož	6.Josef Jirků	8. Jaroslav Vetter

Z moci svého úřadu jsou také celocírkevními kazateli:

1. synodní senior Dr.Václav Kejř
- 22.jeho náměstek Dr.Jan Pokorný
3. duchovenský člen synodní rady Miloš Šourek

Celkem 25 osob

- 9 -

13. Seznam kazatelů v důchodu podle stavu 30.9. 1971

Úplný jmenný seznam byl sestaven a uveden v materiálech pro XVI. synod. Tentokrát jej znovu neotiskujeme a uvádíme toliko změny a doplňky:

Zemřeli: 1. Josef Dvořák 5. Jiří Nedvěd 9. Rudolf Šedý
2. Arnold Gruhn 6. Adam Pindor 10. Ladislav Šklíba
3. Rudolf Hromádka 7. Jan Řezníček
4. Jaromír Kryštůfek 8. Bohumil Skelák

Dočasně reaktivováni byli:

1. Josef Francouz 2. Ant. Páleníková 3. Emil Stehlík 4. Jiří Petřík

Noví pensisté:

1. Ladislav Hešík, Bobnice čp. 58 o. Nymburk, nar. 20.6.1906 - od 1.8.1970
2. Jiří Pištora, Most, Nezvalova 30, nar. 19.9.1910 v důchodu od 1.9.1970
3. Václav Urban, Praha Nusle, Žateckých 1169, nar. 9.5.1905 - od 1.10.1970
4. Lubomír Moravec, Praha Vinohrady W. Piecka 60, nar. 11.3.1909 - od 1.12.70
5. Miroslav Krejčí, Praha Sídliště Krč, Blok 19 č. 1179, nar. 19.12.06-1.1.71
6. František Novotný, Soběslav, 28. října č. 277, nar. 3.10.1900 - od 1.3.71
7. Jan Př. Šebesta, Brno 21, Družstevní 6, nar. 14.6.1904 - od 1.1.1971
8. Jan Košťál, Nové Město p. Smrkem, Mánesova 716, nar. 13.3.1908 - od 1.7.1971
9. Jaroslav Matějka, adresa nar. 13.5.1911 - v důchodu od 1.7.1971
10. Ladislav Blecha, Beroun ..., nar. 15.2.1904 - v důchodu od 1.10.1971
11. Josef Beneš, Nymburk nar. 31.8.1907 - v důchodu od 1.10.1971
12. Antonie Slámová, Řečany n. Lab. č. 128 o. Pardubice, nar. 14.7.12-1.10.71.

Celkem máme k 30.9. 1971 54 kazatele v důchodu a 4 další dočasně reaktivované. (Do tohoto počtu není zařazen Dr. Eug. Zelený)

14. Úbytek kazatelů v činné službě v letech 1961 - 1971 (do 30.9.1971)

rok	úmrtí	důchod	odchod do jiné služby
1961	-	7	2
1962	4	5	1
1963	-	3	5
1964	1	2	1
1965	2	2	1
1966	2	7	1
1967	2	3	1
1968	2	4	1
1969	1	4	4
1970	1	7	5
1971	3	5	4

15. Kazatelé starší než 60 let v činné službě

V roce 1971 dosáhli nebo dosáhnou věku

60 let	61 let	62 let	63 let
1. Jaromír Klimecký	1. Vlad. Jerie	1. Jar. Nedbal	1. Boh. Suchman
2. Jan Mířejovský	2. Zden. Kubíček	2. Lad. Mach	2. Miloš Šourek
3. Pavel Janeczek	3. Vil. Jelínek		3. Josef Staněk
4. Jan Zlatohlávek	4. Pavel Škeřík		4. Josef Jirků
5. František Hrouda	5. Prof. M. Bič		
	6. Boh. Slabý		

- 10 -

64 let	65 let	66 let	67 let
1. Jan Kantorek	1. Jan Sláma	1. Em. Jelínek	1. Václav Kejíř
2. Mil. Klapuš	2. P. Freitinger	2. J. A. Pellar	2. Oto Prosek
3. Bohuš Hrejse	3. K. Loveček		3. Jan Strnad
4. Jos. Bednář	4. Frant. Hošek		
5. Prof. F. M. Dobiáš	5. Tim. Pokorný		
68 let	69 let	70 let	77 let
1. Jos. Závodský	1. Vlad. Čapek	1. J. Nechanický	1. Bohumil Valeš
2. Eug. Zelený	2. Prof. Souček		
3. Václav Matoulek	3. Prof. Jeschke		-
-	4. Tomáš Rumíšek		

Celkem 41 kazatelů, z nichž 6 ohlásilo vstup do důchodu v nejbližší době.

16. Věkové rozvrstvení kazatelů v činné službě (stav v září 1971)

Počet duchovních od	25 let do 35 let		24
	35 let do 45 let		75
	45 let do 60 let		126
	60 let do 70 let a výše		43
	celkem		268

Předpokládaný roční úbytek úmrtím, odchodem do důchodu a odchodem do jiné služby ročně 9

Předpokládaný přírůstek bohoslovců . . . ročně 10

17. Některá statistická data z celé církve z let 1965 - 1969 (podle odpovědí jednotlivých sborů sestavil Vl. Chadim)

Konfirmovaných	sňatků	účast při Sl.B.	účast při bibl.hod.	účast při v.večeř.	Páně
1965 . 1789	626	22.946	4.721		83.314
1966 . 1567	659 (367 smíř.)	nezjištěno	nezjištěno		84.883
1967 . 1557	717 (366 ")	22.330	4.656		83.933
1968 . 1732	807 (453 ")	21.647	4.428		81.110
1969 . 1444	843 (472 ")	22.371	3.973		83.893
			r.70		79.014

účast při bohoslužbách pro děti - počet účastníků shromáždění mládeže

1965	-	4.152	-	1.902
1966	-	nezjištěno	-	nezjištěn
1967	-	4.543	-	2.220
1968	-	4.197	-	2.255
1969	-	4.354	-	2.022

+

18. Poradní odbory a komise při synodní radě (podle stavu v září 1971)

I. Poradní odbory

1. PO theologický : Dr.F.M. Dobiáš, předseda; členy jsou všichni profesori Komenského evang.fakulty bohoslovecké. (Dr.Kejř a Dr.Zelený)
2. Studijní odbor : Dr. J.B.Souček, předseda; Blahoslav Hájek, Dr. Jaro Křivohlavý, Dr.Fr.Laichter, Jan Lukáš, Lad.Pokorný, Dr.Št.Šoltész, Dr.Jan Vencovský. (Dr.V.Kejř a Dr.Otter)
3. PO pro křesťanskou výchovu dětí : Tim.Pokorný, předseda; MUDr Ad.Kocna, Dr.Zd.Metějček, Pavel Pellar, Václ.Procházka, Dr.J.Stolař, Dr.Št.Šoltész, Jar.Voda, Dr.L.Brož. (Dr. JanPokorný a J.Vetter)
4. PO pro křesťanskou výchovu mládeže: Petr Čapek předseda, Miroslav Brož, Zd.Soušek, Ing. Tom.Bísek, Ing.Jan Doubrava, Dan Heller, Dr.Darja Kocábová, Ing.Petr Kraus, Ing.Karel Matějka, (Dr.J.Pokorný a K.Trusina)
5. PO pro vzdělávání církevních pracovníků: Jaroslav Soběslavský, předseda; Marie Hofmanová, Václ.Placht, Mir.Rozbořil, Mir.Títěra, Karel Trusina st. (Miloš Šourek a J.Vetter)
6. PO pro evangelisaci : Miroslav Heryán, předseda; Ing.Sam.Hejzlar, Zb.Honzal, Dr.J.Langmeier, Dr.K.Pala, J.B.Šourek, Václ.Urban. (Miloš Šourek a K.Trusina)
Pododbor pro práci s mladými církvemi: Dr. Am.Molnár, předseda; Cyril Horak, Adr.Mikolášek, Dr.L.Broz. (Dr.P.Šimek a J.Vetter)
7. PO hymnologický : PhDr B.Hrejša, předseda; Dr.M.Bič, Zd.Čep, Magdalena Horká, Rost.Nechuta, Tim.Pokorný, Luděk Rejchrt, Rud. Šimša, (Miloš Šourek a Dr.Otter)
8. Pododbor pro stavbu varhan a vzdělávání varhaníků: Jan Horký, předseda; Renatus Schiller, Ing.Alex.Legát.
8. PO Křesťanská služba: PhDr Jan Pokorný, předseda; Libuše Bašusová, Marie Čejková, Marie Hošková, MUDr E.Hušková, Jiří Lejda, Jana Otterová, Ant.Páleníková, Dr.E.Pellarová, Olga Staňková, Jarmila Šestáková. (Dr.E.Zelený)
Pododbor pro práci mezi ženami: dr.E.Pellarová, předsedkyně, Naděje Hromádková, Marie Čejková, Žofie Malečková, Jana Otterová, Antonie Páleníková, Olga Staňková. (Dr.E.Zelený)
9. PO Evangelické dílo: Dr.J.A.Pellar, předseda; B.B.Bašus, Dr.Jan Heller, Ot.Krásenský, Jar.Klimecký, MUDr Ad.Lukl. (Dr.V.Kejř a Dr.Otter)
10. PO vydavatelský: Dr.F.M.Dobiáš, předseda; B.B.Bašus, Dr.J.Meller, Dr.Fr.Laichter, Dr.Zd.Medek, Jan Miřejovský, Dr.A.Molnár, Dr.Jar. Nečas, Frant.Potměšil, Karel Trusina, Dr.Jos.Tuček. (M.Šourek a Dr.L.Brož)
/Revisoři KALICA: M.Lešíkar, Josef Lajner, J.Svatoň)
11. PO hospodářský: Miloš Lešíkar, předseda; Č.Houdek, Vl.Chadim, Jan Karas, Vl.Sýkora, Dr.P.Šimek, Pavel Škeřík. (Dr.Z.Medek)
12. PO Jeronymova jednota: Emil Stehlík, předseda; Oldř.Videman, Vlad.Sýkora, Jos.Lajner, Jan Kantorek, MUDr O.Tardy, Mil.Běťák. (M.Lešíkar a Dr.Z.Medek)

13. PO stavební a výtvarný : Ing. Dr.Bohumír Kozák, předseda; Ing. Jitka Baresová-Bulvesová, Ing.Zdeňka Nebeská, Ing.Frant.Svatoš, Frant.Urban, Jiří Zejfart, Ing.Jarmila Růžhová-Janáčková. (Dr.Pavel Šimek a Dr.Eug. Zelený)
Výtvarný pododbor: Jiří Zejfart, Miroslav Rada
14. PO právní: JUDr Pavel Šimek, předseda; JUDr.M.Jarošek, JUDr Jos.Tuček, JUDr Miroslav Krčmář, JUDr Jiří Tretera, JUD Lubor Jeník.
(JUDr F.Škarvan a JUDr Z.Medek)

II. K o m i s e

1. Komise pro překlad Starého zákona: Dr.M.Bič, předseda, M.Balabán, Dr.J.Heller, M.Beryán, Sl.Raděchovská, Lad.Horák, Jos.Sládek, Milan Mrázek, Rost.Nechuta, Dr.Bl.Pípal, Jiří Ruml, Zč.Soušek, Dr.Vlad.Kubáč (ČČS), Josef Michal (Církev bratrská) Vlad.Žák (metodisté), Dr.Bogner (řím.katol.).
2. Komise pro překlad Nového zákona: Dr.J.B.Souček, předseda; Mil.Hájek, Dr.Jan Heller, Marie Jankovská, Dr.Petr Pokorný, Dr.J.Stolař, Dr.Jindř. Mánek (ČČS), Dr.Jar.Adámek (řím.kat.).
3. Komise archivní: Prof.Václav Placht, předseda; Jindř.Kubíček, Dr.Rud. Říčan, Dr.E.Zelený. (Dr.Fr.Škarvan a J.Svatoň)
4. Komise pro vypracování návrhu nového církevního zřízení: JUDr Frant. Škarvan, předseda; Dr.Josef Smolík, Dr.Tomáš Růžička, Jaroslav Soběslavský, Jan Šimsa, Dr.M.Jarošek (Dr.Z.Medek)
5. Komise pro vypracování nové formulace vyznání: Jan Miřejovský, předseda; Josef Hlaváč, Jaroslav Pfann, Jiří Ruml, Dr.R.Říčan. (Dr.V.Kejř a Dr.Otter)
6. Komise pro organizaci církevní práce: Dr.Vlad.Čapek, předseda; Ing.Ilja Herold, Vlad.Chadim, Fr.Janovský, Dr.Jaro Křivohlavý, Mir.Rodr, Emil Ženatý, Elizeus Falatek. (Dr.V.Kejř a K.Trusina)
7. Komise pro veřejné záležitosti: Miroslav Krejčí, předseda; Dr.Vl.Čapek, Dr.Lad.Hejdánek, Ing.Alfréd Kocáb, Lub.Miřejovský, Dr.Jos.Smolík, Ing.ThDr Jakub Trojan, Dr.B.Komárková. (Dr.F.Škarvan a Dr.L.Brož)
8. Komise pro vypracování nové agendy: Dr.Jos.Smolík, předseda; Jiří Doležal, Miloslav Hájek, Cyril Horák, Dr.J.Pokorný. (Miloš Šourek a Jar. Vetter)
9. Komise pro přepracování Kárného řádu: Josef Beneš, předseda; Josef Kovář, Dr.Al.Šklenář, Dr.Jos.Veselý, Mir.Rodr a Dr.P.Šimek.
10. Komise pro péči o zahraniční hosty: Jan Hájek, Blahoslav Hájek, Dr.Bohuš Hrejsa, Dr.M.Jarošek, Miroslav Krejčí, Jan Lukáš, Jan Miřejovský, Lub. Moravec, Boh.Sedliský, Dr.J.B.Souček, Miloš Šourek. (Dr.J.Otter, Dr.Eug. Zelený, K.Trusina)
11. Komise pro ekumenickou práci: Dr.Josef Smolík, předseda; Dr.Frant. Škarvan, Dr.Pavel Šimek, Jan Miřejovský, Dr.Bohuš Hrejsa, Miloš Šourek, Dr.Eug.Zelený.
12. Komise pro technickou přípravu XVII. synodu : Dr.J.Křivohlavý, Ing.J. Herold, Vl.Chadim, E.Falátek, Dr.J.Otter.
13. Komise pro rehabilitaci: (přestala fungovat)

19. Nadměrné a nepoužívané chrámy

přibývá chrámů, které nejsou sbory nebo kazatelskými stanicemi používány, rychle chátrají a potřebují často velmi nákladnou opravu.

Seniorát Pražský: v Rybníkách, sbor Příbram, je kostel, který se nepoužívá, je ve velmi špatném stavu.

Seniorát Poděbradský: chrám ve Kšelích je t.č. pronajat čsl. televizi. Církví není používán a v dohledné době nebude.

Seniorát Západočeský: kostel v Chebu, není využit a potřebuje nákladnou opravu. - Kostel v Plesné u Chebu je celkem v dobrém stavu, ale nepoužívá se. - Chrám a obytná budova v Jáchymově, sbor Ostrov, se užívá jen v sezóně pro příležitostná shromáždění, obojí potřebuje zevrubnou opravu.

Seniorát Liberecký: Sbor ve Cvikově má v Jablonném býv. luterský chrám, který nepoužívá - teče do něho. Sbor se rozhodl předat jej MěNV. - Sbor v Libštátě se rozhodl ponechat si nepoužívaný býv. luterský kostelík jako pomátku. Zatím je neopravovaný. Sbor v Liberci má velký chrám, jehož nyní neužívá. Je vyhotovena dokumentace na opravu a oprava má být hrazena ze státních prostředků.

Seniorát Chrudimský: Sbor v Horní Čermné má bývalý německý kostel v Čenkovicích, je ve velmi špatném stavu. Sbor jej neužívá a nabízí k prodeji. Sbor v Holicích, kazat. stanice Veliny, vůbec nepoužívá modlitebny, která je v neutěšeném stavu. Bohoslužby jsou v malé místnosti v dvorním traktu. - Sbor v Semtěši nepoužívá kostel, protože tzv. Pelíškova síň sboru stačí. Kostel potřebuje nutně velkou opravu. - Sbor ve Vilémově má kostelík v Klokočově, který se teď nepoužívá.

Seniorát Horácký: Sbor ve Velké Lhotě u Dačic má dva chrámy, jeden užívá v létě, jeden v zimě, ale oba nebude moci udržovat.

Seniorát Moravskoslezský: Sbor v Bruntále má bývalý německý evang. kostel v Křištanovicích, který je již řadu let nepoužíván.

20. Větší konference a jiná shromáždění

1. Konference Evangelického Díla

1969 - 28.-30. června v Kloboukách u Brna pod heslem "Výzva k svobodě"

1970 - 4.-6. července v Pržně pod heslem "Komenského humanismus"

1971 - 26.-28. června v Krouně pod heslem "Vzdělaný křesťan"

(Jan Blahoslav +1571)

2. Jiná větší shromáždění

1969 - ve dnech 13. a 14. září v Plzni na vrchu "Bzí" na paměť manifestu vyhlášeného tam před 550 lety Václavem Korandou st. pod heslem "aby slovo Boží v národě českém svobodně hlásáno bylo".

1970 - ve dnech 17. a 18. října v Praze u Salvátora a v Betlémské kapli jubilejní shromáždění k 300. výročí úmrtí J.A. Komenského

1971 - 20. června v Praze u Salvátora, vzpomínkové shromáždění k 350. výročí popravy českých pánů na Staroměstském náměstí.

21. Zahraniční styky

V období posledních dvou let byly cesty do ciziny v celostátním měřítku značně omezeny. Toto omezení se projevilo také v zahraničních stycích církve, nicméně tyto styky neustaly. Byly uskutečněny některé cesty členů synodní rady a jí pověřených delegátů na různé zahraniční konference a přijali jsme také řadu zahraničních hostů u nás. Všechny tyto cesty jakož i návštěvy bylo třeba dříve projednat se Sekretariátem pro věci církevní při ministerstvu kultury, který pro ně zprostředkoval souhlas vládní komise pro styk se zahraničím.

Synodní senior Dr.V.Kejř se zúčastnil v červnu 1969 zasedání Švýcarského evangelického svazu ve Vevey. V lednu 1970 byl v Ženevě na zasedání společného luterskoreformovaného výboru jako jeden ze čtyř zástupců reformované strany v osmičlenné studijní komisi, která tvoří tento výbor, jenž vzešel z doporučení obou Světových svazů, luterského a reformovaného. V květnu téhož roku se zúčastnil Generálního shromáždění americké presbyterní církve v Chicagu a v srpnu Valného shromáždění Světového reformovaného svazu v Nairobi v Kenyi (Afrika). V listopadu 1970 zastupoval naši církev na vzpomínkových slavnostech při příležitosti 300. výročí úmrtí Jana Amose Komenského v Naardenu v Holandsku. Letos v únoru se zúčastnil dalšího zasedání zmíněného již luterskoreformovaného výboru v Ženevě.

Synodní kurátor Dr.Pavel Šimek vykonal v r.1969 několik cest do zahraničí ve své funkci organisátora Biblického díla. V dubnu se zúčastnil v holandském Nordwijku zasedání Evropského pokračovacího výboru Spojených biblických společností jako člen tohoto výboru. Při téže cestě navštívil Evangelickou reformovanou církev v severozápadním Německu a jako zástupce naší církve se zúčastnil zasedání Generálního shromáždění Anglické presbyterní církve v Liverpoolu. V srpnu nato odejel do Bassersdorfu u Curychu, kde se konala přípravná schůze před schůzí Evropského regionálního výboru Spojených biblických společností, která byla pak v září v Edinburgu ve Skotsku. Rovněž této schůze se Dr. P.Šimek zúčastnil i na ni navazující schůze Kontinentálního evropského výrobního fondu Spojených biblických společností v Amsterdamu v Holandsku.

Náměstek synodního seniora Dr.Jan Pokorný vykonal v únoru 1970 přednáškovou cestu po švýcarských církvích v německé oblasti Švýcarska. Podobnou cestu o rok dříve vykonal i člen synodní rady Miloš Šourek. Dr. Pokorný se zúčastnil v dubnu 1970 dále konference, kterou pořádala Světová rada církví ve východním Berlíně s tématem Služební poslání církve.

Tajemník synodní rady Dr.E.Zelený se zúčastnil v říjnu 1969 konference Světové federace sdružení diakonských domů (Diakonia) ve finském Tampere.

Tajemník synodní rady a ředitel Kalicha Dr.Luděk Brož byl jedním z třiceti účastníků tzv. Africko-evropského setkání, které se konalo na podzim 1969 ve Frascati u Říma. Téhož roku v listopadu přednášel na theologické fakultě v Yaounde v Kamerunu a na bohoslovecké škole v Porto novo v Dahomeji. V prosinci 1970 se zúčastnil Valného shromáždění Federace pro úctu k člověku a lidstvu v Paříži a měl zde významný závěrečný referát. Letos v červenci se zúčastnil Kolokvia latinsko-amerických a evropských revuí ve Fribourgu ve Švýcarsku.

Tajemník synodní rady pro práci mezi mládeží Karel Trusina byl ve své funkci člena výkonného výboru Ekumenické rady mladých při Konferenci evropských církví na zasedání tohoto výboru v únoru 1970 v Ženevě a v květnu 1971 ve Varšavě. Téhož roku v červenci se sešel s pracovníky mezi mládeží z východních zemí v Rossbachu v NDR.

Do tohoto výpočtu patří také cesty, které vykonali v zastoupení církve profesori Komenského evangelické bohoslovecké fakulty. Děkan Dr.F.M. Dobiáš byl v dubnu 1971 ve švýcarském Leuenbergu na schůzi lutersko-reformovaného spojeného výboru při Světové radě církví, jehož je členem. Prof.Dr.J.B.Souček se zúčastnil rovněž v dubnu letošního roku plenárního zasedání Konference evropských církví v Nyborgu v Dánsku a až do této doby byl naším stálým zástupcem v této instituci jakožto člen jejího pokračovacího výboru. Prof.Dr.Amedeo Molnár zůstává reprezentantem naší církve v theologické komisi Světového reformovaného svazu a účastní se jejich schůzí, naposled v Lovani v Belgii v září 1971.

Pravidelně dochází pozvání na Konference reformovaných farářů, které se konají každého 2.roku pod záštitou Světového reformovaného svazu v rakouském Oberwartu, popř. na jiném místě. V zastoupení naší církve se zúčastnili této konference v r.1969 faráři Miroslav Heryán, Cyril Horák, Dalibor Molnár a Dr.J.Pokorný. V letošním roce v srpnu, kdy se tato konference konala ve švýcarském Gwattu, byl zastoupením pověřen opět farář Heryán, který je také členem jednoho z jejích výborů. - Farář Jan Vencovský se zúčastnil v říjnu 1969 konference věnované theologickému odkazu H.Iwnada v Beienrode v NSR a přispěl při ní biblickou přednáškou. - Letos v létě byla naše církev zastoupena na Evropském evangelizačním kongresu v Holandsku farářem M.Heryánem a na Mezinárodním pracovním sejití hymnologů ve Švédsku farářem Timoteem Pokorným. - Synodní rada měla radost, že se podařilo vyslat v uplynulém období také jednoho laika - odborníka z řad členů církve na zahraniční konferenci. Byl jím br.Ing.E.Valášek, presbyter libeňského sboru, který se zúčastnil r.1969 v Oegstgeestu v Holandsku konference, projednávající otázky související s vysíláním dobrovolných pracovníků - expertů ke krátkodobým pobytům ve vývojových zemích.

Také s evangelickým světem v našem nejbližším sousedství měla církev oficiální setkání. Na oslavách 400.jubilea podepsání Snadoměřské dohody ve Varšavě v Polsku ji zastupovali faráři Dr.Em.Jelínek a Fr.Budínský. V srdečných vztazích zůstáváme s lužickosrbskými evangelíky. Na slavnostech Ekumenického lužickosrbského týdne v Budysíně v červenci 1970 byla naše církev zastoupena opět Dr.E.Jelínkem a na církevním dnu lužických Srbů v červnu 1971 farářem Jaromírem Strádaelem.

Které návštěvy ze zahraničí se uskutečnily v minulém období? V březnu 1969 přijel pracovník mezi mládeží Hermann Typpelt z Bavorska. V dubnu téhož roku farář Andrew Wright, výkonný sekretář londýnské kanceláře Světové rady církví pro křesťanskou výchovu a nedělní školy. V létě 1969 byl umožněn třem farářským párům z italské valdenské církve zotavový pobyt v Sola fide v Janských Lázních odměnou za akci Vallecrosia. Na podzim 1969 přijeli k nám manželé Mitohellovi z Birminghamu v Anglii a vykonali u nás několik zajímavých a podnětných přednášek o své práci dobrovolných sociálních pracovníků. V dubnu 1970 se v Praze zastavil ke kratší návštěvě při své návštěvě Evropy moderátor Presbyterní církve v USA Dr.G.E. Sweazy a v září 1970 vykonal oficiální návštěvu naší církve při své zpáteční cestě z Maďarska moderátor Presbyterní církve v anglii B.M. Pratt. V červnu 1970 trávil v ČSSR asi 10 dní generální

sekretář Pomocného díla švýcarských evangelických církví farář Heinrich Schaffert z Curychu. Ke vzpomínkovým oslavám J.A.Komenského přijel k nám v zastoupení holandské reformované církve farář J.A.Tonkellar, konservátor Komenského musea v Naardenu. - Řada zahraničních hostů přijela na slavnostní otevření sborového domu v Praze-Kobylisích začátkem června letošního roku - celkem patnáct zástupců církví a institucí, které přispěly významným podílem k realizaci tohoto díla (ze Švýcarska, Holandska, Německa a Velké Británie).

Studijní pobyty kazatelů naší církve na zahraničních theologických školách v r.1969 jednak přesahovaly ještě z období předcházejícího (Jaroslav Voda v Edinburgu ve Skotsku, R.Chlubna v Curychu, A.Mikolášek ve Strasbourgu, J.Keller a J.B.Šourek v Mainz-Kasselu v NSR a V.Valachová v USA), jednak bylo možno vyslat na podzim toho roku k takovému kratšímu nebo delšímu pobytu další naše duchovní. Byli to Jan Čapek do Chateau de Bossey ve Švýcarsku, Jiří Doležal do Göttingen v NSR, Jan Dus do Curychu, J.A.Dvořáček do Heidelbergu, Josef Hromádka do Cambridge v Anglii, Jarmila Chládková do Strasbourgu ve Francii, Josef Kejř do Princetonu v USA, Pavel Smetana do Edinburgu ve Skotsku a Jan Trusina do Chateau de Bossey ve Švýcarsku. V dalším školním roce nebylo možno již uskutečnit zahraniční studijní pobyty. - Vikář Otakar Funda z Mostu mohl dokončit při tříměsíčním pobytu v Basileji na jaře letošního roku svá studia na tamní fakultě složením doktorských zkoušek.

Akce Locarno doznívala ještě v r.1969 několika posledními zotavnými pobyty. Nadále nemá církev možnost v rámci platných omezení vysílat své duchovní a jiné církevní pracovníky na tyto oblíbené zotavné pobyty do Locarna.

22. Kancelář synodní rady

Rozvrh prací vykonávaných v kanceláři synodní rady jednotlivými tajemníky a zaměstnanci byl podrobně uveden v informacích pro XVI. synod. Proto jej zde neopakujeme a uvádíme jen některé důležitější změny z let 1969-1970.

Vcelku lze říci, že v kanceláři synodní rady nastanou v nedlouhé době osobní a možná i organizační změny vzhledem k tomu, že několik zaměstnanců se chystá a již také ohlásilo úmysl odejít do důchodu. Nebude snadno najít nové síly. Pokud jde o duchovenské tajemníky je překážkou skutečnost, že máme toho času značný počet neobsazených sborů a že není tedy vhodné odvolávat kazatele ze sborů k administrativní práci v církevním ústředí. Synodní rada nemá také možnost poskytnout jim v Praze ubytování. A pokud jde o zaměstnance neduchovenské, bude nesnadno získávat nové, když jim synodní rada zatím nemůže nabídnout vyšší platy nežli dosud. Platy dosavadních zaměstnanců se od r.1949 nezměnily a jsou jen občas doplňovány sociálními drahotnými přídávky. Až budou zvýšeny platy duchovních, bude snad možno i platy neduchovenských zaměstnanců přiměřeně upravit.

23. Další pozvaní účastníci XVII. synodu

o.Šumperk

1. Zástupci mládeže: 1. Ing. Jen Doubrava, Sedmivory 104, p. Vernířovice
2. Ing. Karel Matějka, Praha 6, Spertakiádní, kolej Strahov, blok V, pokoj 340, 3. Ing. Petr Krejčí, u p. Frydrychové, Praha-Vinohrady, Meksarukova 58. - Náhradníci: Karel Fon, Ostrava 1, Dr. Vrbenského 10, Jindra Šilarová, Dlouhá Ves 3, o. Rychnov n. Kn. Dan Heller, Praha 5, Nám. tankistů 2
2. Zástupce Svazu československého evang. duchovenstva: Jan Čapek, Sázava
3. Zástupci studentů teologie: 3 teologové z československé církve evang. volení studenty Komenského fakulty.

+ + +

Ř Á D P R O S T U D E N T Y B O H O S L O V Í

Českokobratrská církev evangelická má hluboký zájem na tom, aby studenti, kteří se theologickým studiem na Komenského fakultě připravují k úkolu kazatelů Slova i pomocníků víry svých bratří a sester ve sborech, činili tak svědomitou prací studijní, odpovědným životem i zájmem a účastí na sborovém životě.

Synodní rada ve snaze napomáhat tomuto zájmu církve vydává pro své studující bohosloví tento řád.

I.

Synodní rada vede seznam českokobratrských evangelických studentů bohosloví na Komenského fakultě. Má dobrou naději, že se student rozhodl ke studiu bohosloví odpovědně a z vážných důvodů. Žádá při tom

- a. doporučení staršovstva příslušného sboru,
- b. doporučení seniora,
- c. vysvědčení o dosavadním studiu,
- d. lékařské vysvědčení.

Uchazeči o studium budou pozváni k rozhovoru se synodní radou.

Ve zvlášť odůvodněných případech může být do seznamu zapsán též člen jiné evangelické církve, který se rozhodl pro studium na KF.

Ve výjimečných případech může synodní rada zapsat do seznamu studujících i uchazeče, kteří nemají shora uvedená doporučení, jsou-li zde jiná závažná doporučení.

Zápis do seznamu nezjednává studentu nárok na církevní stipendium ani na ubytování v HBS. Synodní rada může z toho seznamu vypustit studenta, který svým životem působí pohoršení nebo vědomě a úmyslně studium zanedbává.

II.

Vedle tohoto širšího seznamu vede synodní rada seznam kandidátů pro kazatelské povolání. Do tohoto seznamu jsou zapsáni studenti od 3. ročníku výše po rozhovoru se synodní radou. Od těchto studentů synodní rada očekává zejména

- a. upřímný smysl stát se kazateli českokobratrské církve evangelické,
- b. že budou žít řádně, ukázněně a pravdivě, budou pilně studovat, v HBS budou zachovávat pravidla dobrého soužití s ostatními studenty a pomáhat vytvářet bratrské občanství.
- c. aktivní účast na sborovém životě, jeho shromážděních, biblickém vzdělávání, práci mezi dětmi, mládeží i mezi nemocnými a starými. Student má svobodu ve volbě sboru. Měl by se seznámit s příslušným farářem a staršovstvem, aby vrůstal do života konkrétní církve, v níž chce sloužit.
- d. že budou v osobním styku se synodní radou a každý rok pravidelně se pokusí písemnou formou vyjádřit, jaký byl výsledek jejich studia na fakultě v uplynulém akademickém roce a jaké byly jejich osobní kontakty s ČCE.

III.

Synodní rada pozve k rozhovoru studenta, který by svým závažným jednáním i nedbalým studiem nebo soustavným nedbáním tohoto řádu dával oprávněný podnět k pochybnostem, zda bude moci zastávat duchovenské povolání. Kdyby nepomohlo napomenutí, nebude student dále veden v seznamu kandidátů pro kazatelské povolání. Ztrácí možnost dostávat církevní podporu. Ve studiu může pokračovat, pokud zůstane v seznamu podle odstavce I.

IV.

Synodní rada se vynasnaží ze své strany být se studenty v pravidelném styku, vycházet jim vstříc s pochopením pro jejich problémy duchovní i hmotné. V mezích daných možnostmi zajistí jim zvláštní podporu z církevních prostředků závislou na jejich sociálních poměrech a studijním prospěchu. Synodní rada očekává, že studenti k ní budou mít důvěru, budou jí pomáhat a budou s nadějí hledět vstříc své budoucí práci v církvi.

Tento Řád pro bohoslovce byl schválen synodní radou 29.4.1971 a byl vyhlášen v Aktualitách č.8 ze dne 5.května 1971.

XVII. SYNOD

DODATEČNÉ TISKY

před synodem i během synodu

3

A

Dodatečné tisky synoduSEZNAM ČLENŮ SYNODU - DODATEK

Od rozeslání tisků synodu do 26.10. 1971 došlo v seznamu členů synodu k těmto změnám:

- str.1, poř.č.7 a 9: Děkan prof.Dr.F.M.Dobiáš a prof.Dr.J.B.Souček se omluvili ze zdravotních důvodů. Za ně nastupjí náhradníci: Prof.Dr.Miloš BIČ a prof.Dr.Josef Smolík.
- str.2, poř.č.13: Místo faráře J.Mířejovského, který se omluvil, nastupuje Blahoslav HÁJEK, jelikož 2.náhradník Jar.Dus se synodu nemůže zúčastnit.
- str.3, poř. č.27: Místo Ctirada Nováka, který se omluvil, nastupuje náhradník Ing Petr KREJČÍ.
- str.5, poř.č.53 a 56: Za sen.kurátora Josefa Prguzu, který se omluvil pro nemoc, nastupuje jeho náměstek MVDr Petr RUŽIČKA, který byl také delegátem voleným konventem. Na jeho místo tedy nastupuje s.Milada ŠKUBALOVÁ.
- str.6, poř.č.59 a 64: MVDr Ot.Tardy se omlouvá ze zdravotních důvodů. Nastupuje za něho jeho náměstek MVDr Eduard WAGNER, který byl také delegátem (č.64). Za něho nastupuje 1.náhradník Jan VAŠINA.
- str.8, poř.č.97 a 99: Dr.Alois SKLENÁŘ, který se původně omluvil, se synodu účastní, naproti tomu se však omluvil Antonín Plachý, takže Bořivoj VEJPUSTEK nastupuje jako náhradník za tohoto člena synodu.

Dodatečné tisky synodu

PROGRAM SYNODU

V rozmnoženém v tisku doplňte tento synodní materiál (nejlépe vepsáním do textu) takto:

str.2.bod 11. dopln: Schválení zástupce SČEDu, zástupců mládeže a pozvání poradců pro práci komisí (viz tisk synodu č.21)

str.2. bod 18 oprav: místo "volba subkomise...." má správně znít: "volba komise pro poselství synodu sborům".

str.3. jednání v plénu III: za 1.bod vlož: Instalace synodního kurátora a nově zvolených členů synodní rady". - Tím se posune další program asi o čtvrt hodiny.
za 4.bod vlož: Po tomto III. zasedání se sejde komise pro přípravu poselství sborům."

str.4. polední přestávka: vlož: "O přestávce se sejde opět komise pro přípravu poselství sborům"

str.4. jednání v plénu VI.: 3.a 4.bod změn takto:

19,30 3. Rozprava a závěrečná usnesení (Tím má zakončit jednání o tématu synodu.)

21,00 4. Zpráva komise pro přípravu poselství synodu sborům.

str.5. jednání v plénu VIII: za 3. bod vlož další bod:

4. Rozprava o návrhu poselství sborům - přijetí poselství. -
Všechny další body pak přečísľuj.

NÁVRH NA ROZDĚLENÍ ČLENŮ SYNODU DO KOMISÍ

Návrh na rozdělení členů synodu do komisí rozeslaný všem synodálům spolu s ostatními tisky synodu byl sestaven na základě doslých návrhů ze seniorátů. Synodní radě došly připomínky, že rozdělení členů synodu do komisí není zcela v pořádku z toho důvodu, že do prvních dvou komisí jsou převážně soustředěni kazatelé a do druhých dvou komisí (C a D) převážnou měrou pouze laici. Synodní radě bylo naznačeno, že toto rozdělení do komisí by mělo být pozměněno tak, aby obě skupiny byly pokud možno rovnoměrně rozděleny do všech komisí. Synodní rada proto předkládá pozměněný návrh na rozdělení do komisí následovně:

Komise A: Církev, společnost, stát

Dr Václav Kejř (SR)	Petr Čapek (IV)	Jiří Doležal (VIII)
Dr Pavel Šimek (SR)	Dr Jar.Kraus (IV)	Bohdan Pivoňka (IX)
Dr Josef Smolík (KBF)	Jan Kstiborský (V)	Jaroslav Pfann (X)
Dr Adolf Kocna (I)	Hynek Merta (V)	František Kaštánek (X)
Jan Lukáš (I)	Dr Jos.Veselý (VI)	Miroslav Rozbořil (XI)
Dr. Jaro Křivohlavý (I)	Ing Mir.Žďárek (VI)	Jan Doubrava (XI)
Ing Dr.Jakub Trojan (II)	Emanuel Huml (VII)	Radomír Žárský (XII)
Jaroslav Hojný (II)	Dr Petr Růžicka (VII)	Jaroslav Voda (XII)
Josef Karas (III)	Dr Boh.Fikejz (VIII)	Jiří Veber (XIII)
		Jaroslav Adámek (XIII)

Komise B : Život a výchova církve

Dr. J. Pokorný (SR)	Pavel Pellar (IV)	Vladimír Kučera (IX)
Miloš Šourek (SR)	Václav Uhlík (IV)	Rostislav Nechuta (X)
Miloš Bič, (KBF)	Frant.Janovský (V)	Timoteus Trojan (X)
Tim.Pokorný (I)	Věra Klimentová (VI)	Vladimír Kalus (XI)
Blahoslav Hájek (I)	Bohuš Chrástek (VI)	Bohumil Konvalinka (XI)
Josef Kočvara (I)	Dr.J.A.Pellar (VII)	Miloslav Hájek (XII)
Dalibor Molnár (II)	Zdeněk Kuthan (VII)	Ing Vilém Heller (XII)
Ing Petr Krejčí (II)	Vladimír Jerie (VIII)	Dr Josef Hlaváč (XIII)
Cyril Horák (III)	Dr Ed. Wagner (VIII)	Dr Alois Sklenář (XIII)

Komise C: Církevní zřízení a řády

Dr Frant.Škarvan (SR)	Elizeus Falátek (IV)	Rudolf Hromádka (IX)
Dr.J.B.Jeschke (KBF)	Miroslav Rodr (IV)	Jiří Ruml (X)
Ing Ilja Herold (I)	Dr.Jaroslav Derfl (V)	Dr.Svatopluk Doležel (XI)
Bohumil Betka (I)	Amos Tejkal (V)	Jan Šimsa (XI)
Zdeněk Soušek (II)	Ladislav Horák (VI)	Emil Ženatý (XII)
Vladimír Pistor (II)	Miroslav Brož (VII)	Ing Dr.Jaroslav Huml (XII)
Ing Lubor Franců (III)	Jar.Štěpěslavský (VIII)	Václav Marek (XIII)
	Jan Vašina (VIII)	Josef Hromádka (XIII)

Komise D: Věci hospodářské a stavební

Miloš Lešikar (SR)	Jiří Zejfart (IV)	Bohumil Zástěra (X)
Ladislav Pokorný (I)	Zdeněk Kapoun (V)	Josef Čech (XI)
Jaroslav Ondra (I)	Dr.Jar.Svěcený (VI)	Mirko Nagy (XI)
Bedřich Fér (II)	Milada Škubalová (VII)	Karel Trusina (XII)
Ing Alfréd Kocáb (II)	Ladislav Morávek (VIII)	Jaroslav Staněk (XII)
Karel Palásek (III)	Zdeněk Kubíček (VIII)	Bořivoj Vojpustek (XIII)
Miroslav Dus (IV)	Jiří Zejfart (IV)	Ludvík Klobása (XIII)

Původní rozdělení: Kom	A	B	C	D	Nové rozdělení: A	B	C	D	
kazatelů	21	22	6	2	kazatelů	14	17	12	8
laiků	10	7	13	18	laiků	14	10	11	13
celkem	31	29	19	20		28	27	23	21

Při provedených přesunech byly v maximálně možné míře respektovány návrhy na rozdělení do komisí předložené senioráty. -Členové SR mají hlasovné právo v té komisi, do níž byli zvoleni. Krom toho mají dle čl.9 Jednacího řádu právo zúčastnit se jednání ve všech ostatních komisích s hlasem poradním.

ROZDĚLENÍ ČLENŮ SYNODU DO KOMISÍ

5B
-184B-

Komise A : "Církev, společnost, stát"

Dr Václav Kejř /SR/
Dr Pavel Šimek /SR/
Dr Josef Smolík /KBF/
Dr Adolf Kocna /I/
Jan Lukáš /I/
Dr Jaro Křivohlavý /I/
Ing.Alfréd Kocáb /II/
Ing.Dr Jakub Trojan /II/
Josef Karas /III/
Jiří Zejfart /IV/
Petr Čapek /IV/
Dr Jaroslav Kraus /IV/
Jan Ratiborský /V/
Hynek Merta /V/
Dr Josef Veselý /VI/
Lad. Horák /VI/

Emanuel Huml /VII/
Dr Petr Růžička /VII/
Dr B.Fikejz /VIII/
Jiří Doležal /VIII/
Bohdan Pivoňka /IX/
Jaroslav Pfann /X/
Jiří Ruml /X/
Miroslav Rozbořil /XI/
Jan Doubrava /XI/
Jaroslav Staněk /XII/
Radomír Žárský /XII/
Ing. Vilém Heller /XII/
Josef Hromádka /XIII/
Jiří Veber /XIII/
Ludvík Klobása /XIII/

celkem 31 členů
svolavatel: Jan Doubrava
jednací místnost: modlitebna

— . . . —

Komise B : "Život a výchova církve"

Dr J.Pokorný /SR/
Miloš Sourek /SR/
Dr Miloš Bič /KBF/
Tim. Pokorný /I/
Blah. Hájek /I/
Josef Kočvara /I/
Vlad. Pistor /II/
Ing.Petr Krejčí /II/
Cyril Horák /III/
Pavel Fellar /IV/
Miroslav Rodr /IV/
Amos Tejkal /V/
F.S.Janovský /V/
Věra Klimentová /VI/
Boh. Chrástek /VI/

Miroslav Brož /VII/
Dr J.A.Fellar /VII/
Vlad. Jerie /VIII/
Zd. Kubíček /VIII/
J. Vašina /VIII/
Vladimír Kučera /IX/
Rost. Nechuta /X/
Karel Lahodný /X/
Josef Konvalinka /XI/
Vladimír Kalus /XI/
Milan Hájek /XII/
Jaroslav Voda /XII/
Dr Josef Hlaváč /XIII/
Dr Alois Sklenář /XIII/

celkem 29 členů
svolavatel: Dr Alois Sklenář
jednací místnost: sál v I.patře

Komise C : "Církevní zřízení a řády"

Dr Frant.Škarvan /SR/
 Dr J.B.Jeschke /KBF/
 Ing.Ilja Herold /I/
 Bohumil Betka /I/
 Zdeněk Soušek /II/
 Dalibor Molnár /II/
 Ing.Lubor Franců /III/
 Elizeus Falátek /IV/
 Dr Jaroslav Derfl /V/
 Mir. Žďárek /VI/

Milada Škubalová /VII/
 Jar. Soběslavský /VIII/
 Rudolf Hromádka /IX/
 Frant. Kaštánek /X/
 Dr Svat.Doležel /XI/
 Jan Šimsa /XI/
 Emil Ženatý /XII/
 Ing.Dr Jan Huml /XII/
 Václav Marek /XIII/

celkem 19 členů

svolavatel: Dr J.B.Jeschke

jednací místnost : klubovna v I.patře

Komise D : "Věci hospodářské a stavební"

Miloš Lešikar /SR/
 Ladislav Pokorný /I/
 Jaroslav Ondra /I/
 Bedřich Fér /II/
 Jaroslav Hojný /II/
 Karel Palásek /III/
 Niroslav Dus /IV/
 Václav Uhlík /IV/
 Zdeněk Kapoun /V/
 Dr Jar Svěcený /VI/

Zdeněk Kuthan /VII/
 Lad. Morávek /VIII/
 Dr E.Wagner /VIII/
 Antonín Samek /IX/
 Boh. Zástěra /X/
 Josef Čech /XI/
 Mirko Nagy /XI/
 Karel Trusina /XII/
 Jaroslav Adámek /XIII/
 Bořivoj Vejpusťek /XIII/

celkem 20 členů

svolavatel: Karel Trusina

jednací místnost: kancelář faráře
 v I.patře

ROZBOR OBĚTAVOSTI SBORŮ ZA ROKY
1953 - 1970

Do péče o plnost sborového života patří i péče o prostředky, jež potřebuje sbor a církev. Tvoří tedy péče o hospodářské zabezpečení jednotu s péčí o duchovní život ve sboru a neměla by být stavěna do protikladu proti němu. Je ovšem samozřejmé, že péče o hospodářské prostředky nemůže být činností samoučelnou a musí služebně pomáhat celkovému životu sboru a církve.

Z této úvahy vyplývá, že intensita sborového života působí na obětavost členů sboru a je možno tedy definovat, že obětavost je také jedním z ovoce duchovního života a současně jedním z ukazatelů, jimiž hodnotíme stupeň živosti sborů. Vedle duchovní úrovně sborů působí na obětavost i velikost členské základny a celkové hospodářské podmínky. Váha těchto podmínek je různá a jejich hodnota se mění podle vývoje. Tím si můžeme vysvětlit skutečnost, že vývoj obětavosti ve sledovaném období není totožný s vývojem členské základny v tomtéž období. Zatím co členská základna se soustavně zmenšovala, zvyšovala se obětavost jak v absolutních hodnotách tak i v ukazatelích na jednoho člena. Jistě je nesnadné průkazně doložit, kolik vlivu na zvýšenou obětavost mělo duchovní obživení v církvi a kolik připadá na měnící se hospodářské podmínky - změnu mezd a cen. Jistě není možno tvrdit, že růst obětavosti byl v celém období ovlivněn jen změnou hospodářských poměrů, už také proto ne, že se tyto poměry změnily a v posledních letech.

K provedení podrobného rozboru jsou k dispozici od roku 1953 jen některé údaje, některé až od roku 1956 a teprve poslední léta jsou podklady úplné. Proto tabulkové přehledy mají v některých letech jen kusé údaje.

Z přiložených přehledů příjmů sborových je zřejmé, že celková obětavost v rozmezí let 1956 až 1970 se zvýšila z 5,725.997 Kčs na 10,303.304 Kčs t.j. o 80 %. Až do roku 1965 se obětavost zvyšovala jen velmi pozvolna a jen některé akce v roce 1957 a 1958 / sbírka na JTD při výročí Jednoty bratrské / ovlivnily celkové výsledky.

Od roku 1965 působily další vlivy, jednak usnesení synodu o zvýšení repartie, v r.1968 pak změna hospodářských poměrů, a v r.1970 akce "farářského fondu". Je povzbuzující, že církev za podmínek, ve kterých žila, mohla splnit všechny akce, které si

uložila na poli hospodářského zabezpečení.

Při zmenšování členské základny se relativní zvýšení obětavosti - počítáno na jednoho člena - jeví ještě pronikavější. Průměr na duši se zvýšil z 17.66 Kčs v r.1956 na 40.12 Kčs v roce 1970 a zvýšení činí tedy 131 %. Při tom zvýšení od r.1967 činí 60 %. Toto zvýšení je zcela mimořádné a je nutno předpokládat, že v mnohých sborech bude v dalších letech obtížné tuto vysokou obětavost udržovat, když navíc musíme počítat s dalším soustavným snižováním členské základny. Ve mnoha sborech byla obětavost vyvolána jednorázovými akcemi, které nelze opakovat v krátkém časovém odstupu. Tyto okolnosti bude nutno mít na zřeteli při koncipování výsledných finančních plánů na budoucí léta.

B ě ž n é h o s p o d a ř e n í s b o r ů .

Potřeby vlastního sborového provozu byly v tomto období značně stabilizovány až do roku 1967 a proto také příjmy k jejich úhradě měly stejnou tendenci a sbory nemusely tolik působit na zvyšování obětavosti pro tento účel. Teprve počínaje rokem 1968 rostou jak osobní tak i věcné výdaje sborů podstatněji. Ještě více v tomto období rostly i výdaje finanční a hlavní jejich položkou jsou platy do ústřední pokladny církve.

a/ S a l á r. Hlavní příjmovou položkou běžného hospodaření sborů je salár. Vývoj saláru můžeme sledovat již od roku 1953 - od peněžní reformy. V r. 1953 činil salár 2,058.278 Kčs. Až do roku 1967 se zvýšil jen o cca 60 % a teprve za poslední tři roky se zvýšil podstatněji t.j. o 1,000.000 Kčs - v procentech o 40 % na Kčs 3,971.995 v r.1970. Celkové zvýšení saláru od roku 1953 do r.1970 činí 1,913.717 Kčs - 93 %. V poměru na duši se zvýšil salár z 8.02 Kčs v r.1956 na 15.47 Kčs v r.1970. Nadprůměrný salár vykazují senioráty: brněnský 19.82, horácký 19.78, poličský 19.34, chrudimský 17.46 a pražský 17.19. Nejnižší senioráty: liberecký 10.30, západočeský 11.62, jihočeský 12.28 a ústecký 12.36. Vybírání saláru není jednotné. Schválený celocírkevní salární klíč je možno uplatňovat jen v omezené míře, neboť salár je a asi i v budoucnosti zůstane dobrovolnou obětí členů církve. Klíč je jim jen vodítkem.

b/ C h r á m o v é s b í r k y jsou druhým hlavním zdrojem příjmů běžného hospodaření sborů. Příjmy z tohoto zdroje jsou současně též ukazatelem živosti sborů a duchovní urovně sborového jádra, neboť sbírky se konají mezi účastníky bohoslužebných shromáždění. Jelikož se toto živé jádro sborů podílí rozhodujícím způsobem i na ostatních finančních účelových akcích, není možno předpokládat, že se jejich obětavost projeví jen na chrámových sbírkách pro vlastní potřeby sborů. Nutno tedy nižší zvyšování objemu sbírek hodnotit v rámci celkové obětavosti sborového jádra. Je nutno při tom brát v úvahu skutečnost, že v průběhu tohoto období poklesl počet pravidelných účastníků bohoslužeb zejména u starších obětavých členů sborů. S přihlédnutím k těmto okolnostem jeví se zejména obětavost na sbírkách - počítáno na jednu duši - ještě pronikavější než růst v absolutních číslech. Chrámové sbírky činily v r.1953 1,641.332 Kčs /třetina roku byla ještě před peněžní reformou/. V roce 1954 činily sbírky 1,349.549 a až do r.1965

se objem sbírek proti r. 1954 zvýšil jen o cca 77.000 Kčs. Relativně přepočteno na jednu duši z 4.23 v r. 1956 na 5.13 Kčs v roce 1965. Rychlejší vzestup vykazují pak sbírky v dalších letech: v r.1966 o 62.000 Kčs, v r.1967 o 88.000 Kčs, v r.1968 o 173.000 Kčs, v r.1969 o 231.000 Kčs, v r.1970 o 122.000 Kčs. V počtu na duši 5.13 v r.1965, v r.1970 8.18 Kčs. Od r.1954 se zvýšil objem sbírek celkem o 752.000 Kčs t.j. o 55%.

Účelové sbírky a dary pro sborové účely. Vývoj těchto příjmů měl odlišný průběh od ostatních příjmových zdrojů. Výše darů a sbírek pro účelové potřeby sborů jsou ovlivněny, mimo okolnosti, jež byly uvedeny v úvodu, ještě rozhodujícím způsobem mírou potřeby těchto prostředků k financování prováděných oprav. V důsledku situace ve stavebnictví a preference bytové výstavby se možnosti provádění oprav církevních objektů snížily na minimum v padesátých letech, v průběhu let šedesátých se pak možnosti oprav ještě více snížily. Tyto skutečnosti ovlivnily i potřebu prostředků na opravy. Vývoj obětavosti v těchto letech se utvářel tak, že výše darů a sbírek účelových je v letech 1956 až 1958 ročně cca 1.000.000 Kčs, pak se soustavně snižovala až na 600.000 Kčs v r.1964. Teprve počínaje rokem 1965 se začínají zvyšovat účelové příjmy sborů a maximální výše dosáhly v r.1969 t.j. 2,412.912 Kčs. V roce 1970 se objem darů účelových snížil na Kčs 2,267.443.-. V průměru na duši činila obětavost v jednotlivých letech:

v r.1956	2.92 Kčs	v r.1966	3.21 Kčs	v r. 1969	9.21 Kčs
v r.1961	2.04 Kčs	v r.1967	3.83 Kčs	v r.1970	8.83 Kčs.
v r.1965	2.74 Kčs	v r.1968	5.01 Kčs		

Z uvedeného je zřejmo, že sbory, které prováděly velké opravy sborových budov, splnily jednak svoje povinnosti do ústředních zdrojů a ještě soustředily značné prostředky na úhradu nákladů za opravy. Nutno vzít na vědomí, že hlavní příjem na účelové prostředky jest z jednorázových akcí sborů, které právě provádí opravy a může tedy jejich budoucí vývoj být ovlivněn celkovým vývojem ve stavebnictví. Nutno též uvážit skutečnost, že opravy církevních objektů se řadu let prováděly nedostatečně a pozdě a že v budoucích letech se potřeba projeví ve zvýšených požadavcích na ústřední zdroje. Je možno usuzovat, že dosud prováděly opravy ty sbory, které měly předpoklady opatřit si větší podíl nákladů z vlastní obětavosti. V dalších letech se patrně zvýší počet těch sborů, kterým bude nutno uložit provedení oprav a též jim na náklad větším podílem přispět.

Mimosborové sbírky. Je potěšujícím zjevem, že v církvi roste celocírkevní povědomí a že roste obětavost na účely, jež jsou určeny společné, celé církvi. Tímto způsobem je zajištěna finančně ta činnost církve, jež přesahuje rámec sborů a je společná všem. Je to hlavně dílo Jeronymovy jednoty, jež se podílí rozhodujícím způsobem na tomto zdroji příjmů a pak celocírkevní sbírky pro účely určené synody. Je povzbuzující, že se zvýšila kázeň mezi sbory v tom směru, že sbírky provádí skoro všechny sbory. Výše sbírek na celocírkevní účely je přímo závislá na obětavosti a pochopení členů sboru. Vliv hospodářských poměrů působil jen nepodstatně na růst těchto sbírek. Růst pochopení členů církve v obětavosti vůbec je možno považovat za jeden z kladných projevů v životě církve v uplynulých letech.

Jestliže v r.1953 činily sbírky 538.613 Kčs, zvýšily se do r.1964 na dvojnásobek a do r.1970 na čtyřnásobek. Vyjádřeno v číslech: v r.1969 činily sbírky 2,027.847 Kčs a v r.1970 1,962.297 Kčs. V poměru na duši v r.1956 2.49 Kčs, v r.1970 7.64 Kčs.

Celkové hodnocení sborového hospodaření.

Jestliže sborové příjmy v době od r.1956 do r.1970 se zvýšily v saláru o Kčs 1,372.809

chrámové sbírky o Kčs 728.561

celkem o Kčs 2,101.370

zvýšily se vlastní výdaje sborů za tutéž dobu

v osobních nákladech o 143.859 Kčs

ve věcných nákladech o 891.738 Kčs

celkem tedy o 1,035.597 Kčs.

Zůstalo tedy ze zvýšených příjmů ve sborech jen asi polovina a druhá polovina t.j. cca 1,073.000 Kčs byla soustředěna do ústředí církve na celocírkevní potřeby.

Z rozboru sborových výdajů vyplývá, že v roce 1970 připadalo na osobní náklady 13.6 %

na věcné náklady 40 %

na finanční náklady 46.4 %.

Je tedy podíl finančních nákladů - a v nich daleko největší část tvoří prostředky do ústřední pokladny - největším výdajem sborů.

Mimořádné hospodaření sborů.

Pro sledování mimořádného hospodaření sborů nejsou k dispozici podklady za všechna léta. Chybějící údaje však nenarušují možnost provedení rozboru a celkového vývoje mimořádných výdajů. Jak již dříve uvedeno měly výdaje mimořádného hospodaření v mnoha letech omezené možnosti. Objem výdajů mimořádných činil v r. 1957 2,783.354 Kčs a postupně se snižoval až na 2,417.239 Kčs v r. 1961. Podstatný vzestup se projevil až v r.1967, kdy činily výdaje Kčs 4,050.878, v r.1968 5,716.911 Kčs a v r.1969 5,781.245 Kčs, v r. 1970 pak 5,223.659 Kčs. Z těchto částek připadá cca 80 % na opravy a po deseti procentech na úmor dluhů a na ostatní mimořádné výdaje. Největší objem prováděných oprav byl dosud v r.1966, kdy činily opravy Kčs 4,665.846 Kčs, v dalších letech se projevuje postupný pokles.

V letech 1967 - 1970 bylo provedeno oprav za celkem 16.000.000 Kčs; z vlastních sborových prostředků bylo uhrazeno asi 4,700.000 Kčs / t.j. 30 %/, ze státních prostředků 20 % t.j. 3.000.000 Kčs a zbytek byl uhrazen z prostředků celocírkevních 8,300.000 Kčs t.j. 50 % / z Jer.jedn., Jub.tol.daru a repartio/.

Farářský fond.

Po zhodnocení hospodářské situace sborů je nutno vysoce ocenit i ochotu sborů, aby při postupném zvyšování prostředků pro celocírkevní účely ještě najednou zvýšily podstatně příspěvek do "farářského fondu." Tento příspěvek se vcelku rovná třetině stávajícího saláru. Splněním tohoto úkolu prokázaly skoro všechny sbory pochopení pro hospodářskou situaci kazatelů a tím současně i ocenili jejich práci pro církev. Tuto akci je však nutno považovat za provizorium a hledat dále u státních orgánů možnost provedení platové úpravy z rozpočtových prostředků. Prostředky, které jsou dnes soustředěny na tento účel mohly by být pak zaměřeny na jiné naléhavé úkoly. Mnohé sbory podle zjištění v našem seniorátě opatřovaly prostředky jednorázovými akcemi a vyslovují obavy, zda se jim každoročně podaří získat prostředky ve stejné výši jako v prvním roce.

- 5 -

Bylo by tedy účelné, aby se do této akce zapojily i sbory, které se na ní doposud nepodílely a svými příspěvky částečně vyrovnaly očekávaný ubytok v některých sborech. Synod by měl tyto sbory zavázat k součinnosti v této akci.

Z á v ě r y.

I když celkové hodnocení obětavosti je vcelku příznivé, nemělo by to oslabit zájem celé církve na usilí o zvyšování hospodárnosti na všech usecích. V této souvislosti prověřovat účelnost stávající organizace církevní a charakter provozu.

V důsledku poklesu členské základny se mnoho sborů dostalo na hranici minimálního počtu členů s přihlédnutím k tomu, aby kazatel plnočasově sloužil nepatrnému počtu členů sboru.

Není prozíravé, jestliže církev udržuje všechny sbory jen z tradice, i když z nich některé prakticky již nevyvíjejí řádnou činnost a nemají správní orgány. Je nutno uváženě prověřovat perspektivní vývoj jednotlivých sborů, účelně rozmísťovat kazatele na větší a živější sbory. Rozhodovat o používání církevních objektů a o případné jejich udržbě. Je nutno předpokládat, že mimořádně zvýšené požadavky do ústřední pokladny vyvolají ve sborech kritiku zdola a je třeba mít pohotově zdůvodnění pro všechna hospodářská opatření.

Je záhodno začít v brzké době s prováděním rozboru těchto otázek, hledat možná řešení, aby pak bylo dosti času na jejich konsultaci a k vypracování domyšlených opatření v rámci celkové koncepce organizace a správy církve. Tato opatření by se pak postupně podle prověřeného plánu prováděla. Důvěra řadových členů církve v maximální hospodárnost na všech stupních správy církve bude novou vzpruhou pro další postupné zvyšování obětavosti.

Jestliže se všichni pracovníci, kteří byli povoláni ke službě v církvi budou podílet celým srdcem na práci pro Boží království skrze naši církev, Pán se jistě přizná požehnáním k našemu úsilí a dá nám viděti i ovoce naší práce.

V Praze dne 6. října 1971

Zpracoval:

V. Chadim

seniorát	Počet duší	s a l á r		c h r á m o v é s b í r k y				Obětavost celkem		Hotovost	Schodky
		Kčs	na duši	sborové	účelové mimosbor.	celkem	na duši	Kčs	na duši		
Pražský	36.047	619.735	17.19	270.147	192.534	187.776	18.04	1.270.192	35.24	110.296	500
Poděbradský	23.841	324.802	13.65	133.213	143.760	210.758	20.49	812.533	34.14	99.219	2.900
Jihočeský	6.952	85.364	12.28	42.322	80.084	59.314	26.14	267.084	38.42	39.878	3.600
Západočeský	23.334	271.261	11.62	195.234	118.399	105.440	17.95	690.334	29.57	230.390	57.200
Ústecký	13.642	168.582	12.36	93.414	67.455	77.274	17.45	406.725	29.81	66.088	14.800
Liberecký	12.495	128.679	10.30	64.058	30.832	66.353	12.90	289.922	23.20	60.380	15.380
Král.hradecký	14.330	237.607	16.93	123.117	119.682	97.554	24.25	577.960	41.18	137.078	4.600
Chrudimský	22.376	390.792	17.46	188.615	219.704	182.046	26.38	981.157	43.84	152.933	2.000
Poličský	9.639	186.384	19.34	82.873	93.954	112.618	30.03	475.829	49.37	67.837	1.500
Horácký	11.858	234.622	19.78	156.476	105.249	173.295	36.68	669.642	56.47	227.020	8.800
Brněnský	22.752	450.928	19.82	224.326	287.618	207.329	31.61	1.170.201	51.43	245.482	-
Vých.moravský	30.419	483.921	15.90	279.670	588.418	268.495	37.37	1.620.504	53.27	248.028	3.200
Mor.slezský	29.135	389.318	13.36	248.104	219.754	214.045	23.40	1.071.221	36.77	148.911	21.200
	256.820	3.971.995	na duši 15.47	8.18 2.101.569	8.83 2.267.443	7.64 1.962.297	24.65	10.303.304	40.12	1.894.086	135.680

PŘEHLED MIMOŘÁDNÉHO HOSPODAŘENÍ SBORŮ ZA ROK 1970

seniorát	výdaje mimořádného hospodaření				státní dotace	od synod. rady				od Jer. Jednoty		zůstatky	dluhy	náhrady od čes. st. poj.
	opravy	úmor dl.	ost. výd.	celkem		dar	půjčka	ústředí	seniorát					
Pražský	702.291	42.300	76.573	821.164	259.915	149.216	102.000	73.000	33.400			336.261	289.100	--
Poděbradský	316.479	27.000	61.697	405.176	--	27.000	105.000	150.000	38.990			250.675	217.800	15.439
Jihočeský	109.656	3.500	20.121	133.277	--	14.000	18.000	50.000	5.500			131.699	51.800	--
Západočeský	329.035	29.350	40.350	399.275	98.984	66.500	41.800	60.000	32.000			188.698	265.400	8.509
Ústecký	224.992	10.000	33.988	268.980	57.890	34.000	50.000	50.000	17.860			111.637	387.323	2.435
Liberecký	84.900	11.250	15.653	111.903	--	8.200	15.000	35.000	8.000			24.418	104.500	4.312
Královhradecký	154.584	13.400	34.855	202.839	--	19.000	28.500	25.000	13.000			145.170	204.950	8.289
Chrudimský	257.119	60.627	76.935	304.681	--	33.000	119.607	30.000	28.000			184.162	341.580	--
Poličský	149.891	30.500	15.494	195.885	15.000	42.000	20.000	30.000	14.700			106.042	111.000	2.422
Horácký	250.677	3.500	25.359	279.536	--	18.500	31.600	42.000	18.300			150.603	105.000	31.075
Brněnský	432.555	139.200	55.642	627.397	--	73.000	80.000	80.000	31.500			493.089	261.810	3.744
Východomor.	590.366	233.250	138.026	961.642	--	20.000	110.000	93.000	30.000			388.945	733.500	2.631
Mor. slezský	328.886	21.450	71.668	422.004	--	33.400	203.037	30.000	21.928			396.883	577.888	2.505
	3,931.431	625.327	666.901	5,223.659	431.089	537.816	1,045.544	618.000	295.178			2,908.282	3,651.701	81.361

PŘEHLED BĚŽNÝCH SBOROVÝCH VÝDAJŮ

za léta 1957 - 1970

ROK	Osobní výdaje	v ě c n é	finanční	Celkem	Zůstatky
1957	823.665	1,947.783	2,225.495	4,996.943	1,014.452
1958	753.447	2,053.404	2,201.734	5,009.991	1,013.318
1959	823.391	1,806.619	2,264.183	4,894.193	931.718
1960	810.219	1,623.651	2,340.230	4,774.100	1,093.446
1961	791.905	1,552.520	2,262.389	4,601.517	1,088.050
1962	784.178	1,619.245	2,178.660	4,583.079	1,295.515
1963	810.858	1,666.839	2,103.605	4,581.302	1,350.106
1964	798.123	1,848.026	2,120.540	4,724.689	1,203.578
1965	815.495	1,848.187	2,143.176	4,814.055	1,167.825
1966	804.715	1,943.628	2,170.528	4,918.871	1,147.559
1967	847.734	2,025.841	2,165.053	5,038.628	1,276.491
1968	888.774	2,260.945	2,333.745	5,517.737	1,474.472
1969	929.541	2,619.381	2,701.145	6,250.067	1,670.868
1970	967.524	2,839.521	3,298.591	7,105.636	1,894.086

PŘEHLED MIMOŘÁDNÝCH SBOROVÝCH VÝDAJŮ
za léta 1957 - 1970

ROK	O p r a v y	Úmor dluhů	Ostatní mim. výdaje	C e l k e m	Zůstatek u čel. jm.
1957	2,976.043	451.852	355.460	3,783.354	1,137.169
1958	2,523.715	397.565	422.511	3,343.791	1,541.341
1959	2,187.379	388.262	220.954	2,796.595	1,792.868
1960	2,002.873	537.770		2,540.390	2,031.781
1961	2,002.620	223.134	191.232	2,417.239	2,030.718
Údaje za roky 1962 - 1964 nejsou k dispozici					
1965	2,170.757				
1966	2,109.930	403.960	306.814	2,820.704	2,028.058
1967	3,279.636	368.207	403.035	4,050.878	2,099.209
1968	4,665.846	574.359	478.808	5,716.911	1,972.059
1969	4,197.049	887.217	696.979	5,781.245	2,332.270
1970	3,931.431	625.327	666.901	5,223.659	3,651.701

9B

Dodatečné tisky synodu

ZPRÁVA O HOSPODÁŘSKÝCH VĚCECH - dodatek

V tisku synodu č.9 proveďte laskavě tyto opravy a doplňky:

str.2, bod II. v ř.4: za slovo "členů" doplň vypadlá slova "synodní rady 27.400,-, cestné tajemníků, členů synodní rady, členů odborů a komisí a synodního zastupitelstva" - a škrtni slova: "volených činitelů".

str. 3, bod III.: za slovo "Herlíkovice" připoj "a Janské Lázně (Sola fide)"

škrtni Krabčice -- 7.089 Kčs a Bystřice n.Pern. -- 11.595,-Kčs. O tyto částky zvyš v odstavci I. (sborům a seniorátům) bod 1.(mimořádné opravy sborů), kde bude nyní po opravě částka 572.791,40 Kčs.

str.7,bod 6. předposlední řádek: K údají "Praha-Kobylisy stavba - 110.387,97 Kčs" je třeba poznámenat: Nejde o dar, nýbrž o obvyklou zápůjčku, o níž (resp.o podílu daru a zápůjčky) bude definitivně rozhodnuto po konečném vyúčtování.

str.7, bod 7: V prvním odstavci doplň: tehdejšího seniorátního kurátora.

Dodatečné tisky synodu

JEDNACÍ ŘÁD

str. 7 na konci doplň :

"Tento řád byl vyhlášen synodní radou v Aktualitách z církve č.15/71 dne 21. září 1971. Byl schválen beze změn usnesením XVII. synodu podle § 16, odst.3, círk.zřízení dne 30.října 1971."

*

A₁₁ 11

Dodatečné tisky synodu

NÁVRH ŘADU PASTÝŘSKÉ SLUŽBY, PÉČE A KÁZNĚ

Návrh synodní rady (str.1-2) dopln takto:

str. 1, § 3, odst.2 na konec připoj: "Seniorátní komisi je svěřena pastýřská péče o starší celého seniorátu, pokud tato péče nepřísluší církevní komisi.- Seniorátní komise upozorňuje církevní komisi na případy pastýřské péče, spadající do příslušnosti církevní komise."

str. 1, § 3, odst.3, řádka 5: škrtni slova: "pokud jsou staršími".

Doplň další větu: "Církevní komisi je svěřena pastýřská péče o členy synodní rady, seniory a seniorátní kurátory a o pracovníky kanceláře synodní rady, pokud jsou staršími."

*

13 A

16A

D o d a t e č n é n á v r h y p r o X V I I . s y n o d

ze seniorátu Poděbradského

27. Konvent doporučuje synodu, aby byla z celocírkevních prostředků věnována větší částka /100-150 tisíc Kčs/ na upravu Horského domova v Herlíkovicích /adaptace rekreačních budov, vnitřní zařízení/, aby se z něho stalo dobře vypravené kurzovní středisko. /komise D/
28. Konvent se zamýšlel nad stavem vyučování náboženství ve školách a přihlašování k němu a žádá, aby se obojí stalo věcí rozpravy na synodu. /komise A/
29. Konvent Poděbradského seniorátu žádá synod, aby pověřil synodní radu povoláním týmu odborníků ve složení: praktický theolog, právník, sociolog, ekonom, architekt, který by provedl průzkum situace církve a navrhl globální i dílčí řešení i varianty řešení hospodářských /budovy a finance/ a strukturálních otázek církve. /komise B/
30. Konvent se usnesl vyhovět žádosti sboru v Krakovanech o Kolín, o přijetí do seniorátu Poděbradského. Jelikož Královéhradecký seniorát písemně potvrdil souhlas s touto žádostí krakovanského sboru, žádáme synod o konečné rozhodnutí. /komise C/
31. Konvent žádá synod, aby se v rámci hlavního tématu "Církev, stát a společnost" zabýval školskou a výchovnou politikou v našem státě. /komise A/
32. Konvent se domnívá, že současný stav KMK, její způsob práce a praxe minulých let neskytají solidní základnu pro vnitřně ryzí a vyznavačsky věrnou mírovou práci inspirovanou evangeliem. Konvent doporučuje, aby synod po zhodnocení práce naší delegace na 4.VMS zvážil vystoupení z této organizace. /komise A/
33. Konvent navrhuje synodu, aby usiloval na podporu synodní rady o rozšířenou vydavatelskou činnost nakladatelství Kalich. /komise B/
34. Konvent navrhuje synodu, aby u příslušných orgánů protestoval proti omezování tiskové svobody církve, zejména proti sankční věci Kostnických jisker a Českého bratra. /komise A/
35. Konvent se obrací na synod, aby v rámci základního tématu podrobně probral otázku náboženské svobody v našem státě a monopolu jediného světového názoru. /komise A/

--0--

17 A

Dodatečné tisky synodu

NÁVRHY ZE SYNODNÍ RADY

Na 1. stranu dopln na konec toto:

7. Návrh na schválení Řádu křesťanské výchovy mládeže (tisk synodu č.20), který byl přijat usnesením synodního zastupitelstva dne 24.4. 1970.
8. Návrh na schválení Řádu pro studenty bohosloví (tisk synodu č.18, bod 24).
9. Návrh na přijetí Řádu pastýřské služby, péče a kázně (tisk synodu č.13).
10. Návrh na zvolení zapisovatelů, skrutátorů a verifikátorů na synodu, návrh na jmenování odborných poradců pro práci komisí, návrh na stanovení práv zástupce SCEDu a zástupců mládeže na synodu. (Tisk synodu č.21)

PŘEHLED VYJÁDŘENÍ STARŠOVSTEV (SEN.VÝBORŮ, KONVENTŮ)

K NÁVRHU SYNODNÍ RADY NA ZMĚNU CÍRKEVNÍHO ZŘÍZENÍ
A ŘÁDU O SPRÁVĚ CÍRKVE

Do 26.října t.r. došlo celkem 28 vyjádření
Z nich bez připomínek jest 17 vyjádření

Připomínky:

- Š. 1 Stejný postup při volbách farářů i laiků: (Vrchlabí, komise n.c.z.)
(jako dosud)
- č. 2 a) Návrh komplikuje situaci (Vrchlabí, sen.výbor Král.hradecký)
b) Doplnit ustanovení o volbě laiků do sen.výboru (Krouna, Poličský seniorát, Svratouch)
- č. 1 a 2 Návrhy kandidátů nechť dávají senioráty, resp.staršovstva (Litoměřice)
(nikoli synodní rada resp.seniorátní zastupitelstva)
- č. 3 a) Ať není volitelný ten, kdo dosáhne ve funkčním období 70 let
(Miroslav, Lozice)
- b) Zrušit věkovou hranici vůbec (sen.výbor Král.hradecký)
- č. 4 a) Odchod do důchodu povinný v 65 letech (Lozice)
b) Odchod do důchodu jako dosud (70 let, Domažlice)
c) Odchod do důchodu podle okolností (Sázava, sen.výbor Král.hradecký)
- - -

Dodatečné tisky synodu

RŮZNÉ INFORMACE

18 A

str. 7, bod 10, odst. b: Škrtni: 5. Svatopluk Karásek 31.12.1970
(S. Karásek pouze přerušil duchovenskou službu,
pracoval na úpravě sborového domu ve Hvozdnici,
od 1.7.71 je vikářem v Novém Městě pod
Smrkem)

str. 12, bod 11/6: oprav: referentem synodní rady pro tuto komisi
byl Dr. F. Škarvan

str. 12 bod 14.: Škrtni: "JUDr J. Tuček"

Návrh na rozdělení synodních předlo
k projednávání v komisích

Komise -A- CÍRKEV - SPOLEČNOST - STÁT

1. Elaborát "Církev, společnost, stát" připravený zvláštní komisí.
(Tisk synodu č.10)
2. Návrh na poselství synodu, který má při synodu připravit zvláštní komise
3. Návrhy z konventů (Tisk synodu č.16). Jde o návrhy pod pořadovými čísly:
4. 5, 11, 19, 22 a případně další později došlé.

Komise -B- ŽIVOT A VÝCHOVA CÍRKVE

1. Návrh textu nového vyznání (Tisk synodu č.15)
2. Návrh textu nového zpěvníku - důvodová zpráva P.O. hymnologického
(Tisk synodu č.14)
3. Zpráva synodní rady o stavu církve (Tisk synodu č.7)
4. Zprávy poradních odborů a komisí (Tisk synodu č.8)
5. Návrh synodní rady na téma XVIII.synodu (Tisk synodu č.17, bod 6)
3. Návrhy z konventů (Tisk synodu č.16)
Návrhy pod pořadovými čísly 1,=25 (2-C)⁺ 3, (4-A), (5-A), 7, 8, 9, 10,
12, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 26 a pří-
(a případně další později došlé).

Komise -C- CÍRKEVNÍ ZŘÍZENÍ A ŘÁDY

1. Návrh nového církevního zřízení (Tisk synodu č.12)
2. Návrh na novelisaci dosavadního církevního zřízení - alternativní
(Tisk synodu č.17, bod 4).
3. Jednací řád (Tisk synodu č.11)
4. Návrh řádu pastýřské služby, péče a kázně (Tisk synodu č.13)
5. Návrhy z konventů (Tisk synodu č.16).
Návrhy pod pořadovými čísly 2, (10-B), 24

Komise -D- VĚCI HOSPODÁŘSKÉ A STAVEBNÍ

1. Zpráva o hospodářských věcech (Tisk synodu č.9)
2. Návrhy z konventů (Tisk synodu č.16)
Jde o návrhy pod pořadovými čísly (1-B)= (25-B), 6, 14

+ Poznámka:

Číslo uvedené v závorce znamená alternativní možnost. Návrhem se má především zabývat jiná komise, vyznačená zkratkou (A, B, C, D).

19 A

Dodatečné tisky synodu

NÁVRH NA ROZDĚLENÍ SYNODNÍCH PŘEDLOH K PROJEDNÁNÍ V KOMISÍCH

Komise A : odpadá bod 2

Komise C: doplň body 6 - 8

6. Návrh na schválení usnesení synodního zastupitelstva o jmenování asistenta KBF Dr. Jana Vencovského celocírkevním kazatelem.
7. Návrh na schválení Řádu Křesťanské výchovy mládeže (tisk synodu č.20), přijatého již synodním zastupitelstvem.
8. Návrh na přijetí Řádu pro studenty bohosloví (tisk synodu č.18, bod 24).

19B

Dodatečně se přidělují k projednání v synodních komisích tyto materiály:

Komise A - Církev - stát - společnost

ze Zprávy synodní rady o stavu církve §13a, b, d.
/tisk synodu č.7/ §14
§15
§16

ze Zprávy o činnosti poradních odborů
a komisí /tisk synodu č.8/:
Zpráva komise pro veřejné záležitosti /str. 11 - 12/

Komise B - Život a výchova církve

ze Zprávy synodní rady o stavu církve § 10
/tisk synodu č.7/ § 13 c. e. f.

ze Zprávy o činnosti poradních odborů
a komisí /tisk synodu č.8/:
Zprávy většiny P.O. a komisí kromě
P.O. stavebního a výtvarného
archivní komise a komise pro veřej. záležitosti

Komise C - Církevní zřízení a řády

ze Zprávy synodní rady o stavu církve § 11
/tisk synodu č.7/

ze Zprávy o činnosti poradních odborů
a komisí / tisk synodu č.8/ :
Zpráva archivní komise / str.8/

Komise D - Věci hospodářské a stavební

ze Zprávy synodní rady o stavu církve § 12
/tisk synodu č.7/

ze Zprávy o činnosti poradních odborů
a komisí / tisk synodu č.8/ :
Zpráva P.O. stavebního a výtvarného /str. 8/

Poznámka: Jednotlivé komise synodu mohou samozřejmě /pokud to bude možné z časových důvodů/ jednat i o jiných paragrafech zprávy synodní rady či o zprávách jiných P.O. nebo komisí než o těch, které jim byly přiděleny - pokud soudí, že spadají do jejich kompetence.

Ř Á D K Ř E Š Ť A N S K É V Ý C H O V Y M L Á Ď E Ž E V Č E S K O B R A T R S K É C Í R K V I E V A N G E L I C K É

20

A. ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

1. Cílem křesťanské výchovy mládeže v českobratrské církvi evangelické je vést mladé lidi k Ježíši Kristu, k samostatnosti ve víře, myšlení, křesťanské službě a odpovědnosti v církvi a sborech i ve společnosti.
2. Tomuto cíli slouží vedle ostatních shromáždění a práce v církvi také pravidelná shromáždění mládeže ve sborech, dále různé seniorátní srazy, bratnské schůzky, kursy, pracovní brigády, ekumenická setkání, porady mládeže a j. K přípravě těchto shromáždění vydává církev různé pomůcky /příručky, brožury, časopisy, zpěvníky a pod./
3. Za práci mezi mládeží odpovídají vedle správních orgánů církve /staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada/ odbory /výbory/ mládeže. Tyto odbory /výbory/ jsou ustanovovány příslušnými správními orgány církve na základě návrhu mládeže, který se děje zpravidla volbou.

B. SBOR

4. Farář sboru /nebo člen sboru pověřený prací mezi mládeží/ usiluje o založení skupiny mládeže a vede začínající skupinu tak, aby mládež byla schopna co nejdříve samostatněji pracovat.
5. Ve skupinách mládeže, kde to je funkční, je ustanoven výbor mládeže. Výbor je ustanoven na období jednoho roku. Výbor je nejméně tříčlenný. Jeho členem je kazatel nebo pracovník pověřený staršovstvím prací mezi mládeží.
6. Výbor řídí práci skupiny mládeže: sestavuje programy sdružení a sborových dnů mládeže, vede záznamy o průběhu schůzek, navazuje spolupráci s jinými skupinami mládeže a j. K tomuto účelu se schází nejméně jednou za měsíc k poradě.

Výbor oznámí seniorátnímu a celocírkevnímu odboru mládeže adresu předsedy, na niž budou zasílány informace, oběžníky, příručky určené pro skupinu.

Výbor mládeže musí být informován o složení a práci celocírkevního odboru mládeže.

Staršovstvům sborů se doporučuje, aby zvala jednoho zástupce mládeže do svých schůzí.

C. SENIORÁT

7. Za práci mezi mládeží v seniorátě je odpověden seniorátní výbor a seniorátní odbor mládeže. Jeden ze členů seniorátního výboru pověřený péčí o mládež, se účastní schůzí a porad seniorátního odboru mládeže.
8. O záležitostech mládeže v seniorátě jedná seniorátní porada zástupců mládeže. Poradu svolává seniorátní odbor mládeže nejméně jednou za rok.

9. Členy seniorátní porady zástupců mládeže jsou:
- předsedové výborů skupin mládeže
 - volení zástupci jednotlivých skupin mládeže v seniorátě, a to na každých započatých deset pravidelných účastníků schůzek jeden zástupce;
 - po jednom zástupci mládeže ze sborů, v nichž není skupina mládeže; zástupce jmenuje staršovstvo sboru;
 - členové seniorátního odboru mládeže;
 - člen seniorátního výboru, pověřený péčí o mládež.

10. Porada je schopna usnášení za jakéhokoli počtu zástupců.

Porada jedná o stavu a situaci mládeže ve sborech seniorátu, o výhledech, o dalších možnostech práce a o konkrétních úkolech pro další činnost. Volbou navrhuje seniorátní odbor mládeže a volí zástupce seniorátu na celocírkevní poradu zástupců mládeže.

Dva členové seniorátního odboru mládeže /nikoli kazatelé/ jsou poradou zástupců volbou navrženi jako zástupci mládeže na konvent seniorátu.

11. Seniorátní odbor mládeže je pěti až osmičlenný, má dva až čtyři náhradníky; počet členů se řídí početností skupin mládeže. Nejméně polovina členů seniorátního odboru mládeže je z řad mládeže do 30 let. Předseda je navržen seniorátní poradou zástupců zpravidla ve zvláštní volbě.

Seniorátní odbor mládeže je ustanoven seniorátním výborem na období dvou let.

12. Seniorátní odbor mládeže je ve stálém styku se všemi skupinami mládeže v seniorátě. Organizuje svou práci např. tak, že jednotliví členové se starají zejména o skupiny mládeže v určitém obvodu seniorátu. Seniorátní odbor mládeže je povinen znát místo, den a hodinu pravidelných schůzek skupin mládeže ve sborech seniorátu. Pomáhá zejména mládeži ve sborech, kde dosud nebyla skupina mládeže, při zahájení činnosti. Připravuje seniorátní dny mládeže, kursy a brigády.

Seniorátní odbor mládeže se schází nejméně jednou za čtvrt roku. Ze schůzí a porad pořizuje zápis. Začátkem pracovního období nebo kalendářního roku připraví rámcový plán akcí a činnosti na celý rok. Po dohodě se seniorátním výborem jej rozešle do všech sborů v seniorátě, předsedům výborů skupin mládeže a celocírkevnímu odboru.

Seniorátní odbor mládeže je odpovědný za přípravu programu a včasné písemné svolání seniorátní porady zástupců mládeže.

Podle potřeby vydává příručky, oběžníky a j.

Seniorátní odbor mládeže má být informován o složení a plánu práce celocírkevního odboru mládeže.

D. CÍRKEV.

13. Za práci mezi mládeží v celé církvi je odpovědná synodní rada československé církve evangelické a celocírkevní odbor mládeže. Jeden z členů synodní rady je pověřen péčí o mládež. Synodní rada také pověřuje jednoho ze svých tajemníků prací mezi mládeží.
14. O záležitostech mládeže v celé církvi jedná celocírkevní porada zástupců mládeže. Svolává ji celocírkevní odbor mládeže jedenkrát za rok.
15. Členy celocírkevní porady zástupců mládeže jsou:
 - volení zástupci jednotlivých seniorátů; po jednom na každé čtyři pravidelně se scházející skupiny mládeže v seniorátě;
 - předsedové seniorátních odborů mládeže;
 - členové celocírkevního odboru mládeže;
 - člen synodní rady pověřený péčí o mládež a tajemník synodní rady pro práci mezi mládeží;
 - jeden zástupce studentů Komenského fakulty z československé církve evangelické
16. Celocírkevní porada zástupců mládeže je schopná usnášení při přítomnosti více než 50% členů. Na svém zasedání hodnotí činnost mládeže v církvi a práci celocírkevního odboru mládeže v minulém roce, projednává návrhy, možnosti práce, určuje úkoly pro další činnost.

Celocírkevní porada zástupců mládeže volbou navrhuje celocírkevní odbor mládeže. Navrhuje také tři zástupce z řad mládeže na synod a stejný počet náhradníků.
17. Celocírkevní odbor mládeže má kromě členů virilních devět dalších členů a čtyři náhradníky. Čtyři nevirilní členové a dva náhradníci jsou kazatelé.

Předseda celocírkevního odboru mládeže je poradou zástupců mládeže navržen ve zvláštní volbě.

Virilními členy celocírkevního odboru mládeže jsou: člen synodní rady pověřený péčí o mládež a tajemník synodní rady pro mládež.

Celocírkevní odbor mládeže je ustanoven synodní radou na období čtyř let. Jednotlivý člen může být ustanoven jen na dvě po sobě jdoucí období. Na třetí období může být ustanoven pouze, dosáhne-li při volbě 2/3 většiny.
18. K úkolům celocírkevního odboru mládeže patří zejména:

Svolávat celocírkevní poradu zástupců mládeže a připravit program. Pořádat celocírkevní kursy a letní brigády pro mládež, zajišťovat jejich vedení a program.

Ve spolupráci s odborníky z různých odborů vydávat příručky pro práci ve skupinách mládeže.

Informovat všechny skupiny mládeže, sbory a seniorátní odbory mládeže o připravovaných celocírkevních akcích.

Po dohodě se synodní radou připravovat jednou za dva roky sjezd mládeže.

Společně se synodní radou vydávat evangelický časopis pro mládež.

Navazovat podle možností ekumenické styky s mládeží jiných křesťanských církví v Československu. Pokoušet se o kontakty s mládeží mimo křesťanské církve.

Zprostředkovávat a udržovat spojení s křesťanskou mládeží v zahraničí.

19. Celocírkevní odbor se schází nejméně jednou za tři měsíce a podle potřeby svolává zástupce seniorátních odborů mládeže ke společným poradám.

DODATEK K NÁVRHŮM ZE SYNODNÍ RADY

214-
21

A) Návrh na zapisovatele:

I. zasedání	Dr.ing Jaroslav Huml, Gottwaldov Jaroslav Voda, Leskovec	
II. zasedání	Josef Karas, Volyně Josef Hromádka, Šternberk	
III. zasedání	Dr. Jaroslav Kraus, Mar.Lázně Petr Čapek, Merklín	
IV. zasedání	Tim.Trojan, Žďár n.Sáz. Amos Tejkal, Teplice	
VI. zasedání	Elizeus Falátek, Plzeň Emanuel Huml, Dvůr Král.n.Lab.	
VII. zasedání	Dr.Ed.Wagner, Časlav Bohdan Pivonka, Svratouch	
VIII. zasedání	Dr.Adolf Kocna, Praha Jaroslav Ondra, Soběhrdy	
záloha	Jar.Hojný, Čelákovice Dalibor Molnár, Lysá n.L.	Ing Vilém Heller, Vsetín Ludvík Klobása, Ostrava

B) Návrh na skrutátory:

Zdeněk Kapoun, Libkovice	Jan Lukáš, Praha
Ladislav Morávek, Dol.Sloupnice	Jaroslav Staňek, Huslenky
Ing.Mir.Žďárek, Čes.Lípa	Jan Šimsa, Prosetín

C) Návrh na verifikátory:

Prof.Dr.J.B.Jeschke, Praha	Josef Kočvara, Praha
Jiří Doležal, Pardubice	

D) Návrh na poradce komisi synodu:

- komise A : Jan Čapek, předseda komise synodní rady pro přípravu tématu
komise B : Dr.B.Hrejša (předseda Hymnologického odboru), Magdalenská synodů.
Horká (členka tohoto odboru)
komise C : Dr.M.Jarošek, člen porad.odboru právního a člen komise pro vy-
pracování nového cír.k.zř. (Původně navržený poradce prof.Dr.Jos.
Smolík byl povolán jako náhradník za řádného člena synodu)
komise D : Vladimír Chadim, člen poradního odboru hospodářského.

E) Zástupce Svazu českobratrského evangelického duchovenstva: farář Jan Čapek

Zástupci mládeže:

1. Ing Jan Doubrava, Sedmidvory u Šumperka
2. Karel Fon, Ostrava (nastoupil místo P.Krejčího, který se stal členem synodu)
3. Ing Karel Matějka, Praha
(náhradníci: Jindra Šilarová, Rychnov n.Kn.
Dan Heller, Praha)
4. Jana Ryšavá, studující Komenského fakulty
5. Pavel Otter, studující Komenského fakulty
6. František Šilar, studující Komenského fakulty
(náhradníci: Dan Drápal, studující KF
Pavel Kašpar, studující KF)

Synodní rada navrhuje, aby zástupci SČEDu a zástupcům mládeže byla na XVII.synodu přiznána stejná práva jako na XVI. synodu:

"Synod přijal návrh, aby zástupci mládeže na synodu mohli mluvit a s podporou jednoho synodala podávat i návrhy jako zástupci SČEDu a jiných církví. Mohou se též zúčastnit i prací v komisích." (usnesení č.35)

TISKY XVII.SYNODU.

POS EL ST V Í SYNO DU S BO R Ů M
- PŘEDBĚŽNÝ NÁVRH -

22

Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

Milí bratři a sestry,

ze XVII. synodu naší církve, který zasedal v Praze ve dnech 27.-30.října 1971 zasíláme Vám své bratrské pozdravy.Bylo pro nás darem a milostí, že jsme zde směli být spojeni navzájem i s vámi vírou v ujištění našeho Pána: Aj, já s vámi jsem.

Vyznáváme, že Kristus koná tajemně a mocně své dílo. Přichází k věřícím i nevěřícím, aby vnášel do našeho světa ducha milosrdenství a pokoje, smířil jednotlivce i národy a učil nás žít pravým lidským životem. Věříme, že Kristus přijde, aby řekl definitivní slovo nade vším. Z jeho milosrdenství žijeme, k němu vzhlížíme v kající důvěře.

Vděčně si uvědomujeme, že je mezi námi nejedno znamení, že Kristovo ujištění platí; zájem o svědectví Písma, věrnost poznané pravdě, práce na překladech bible, úsilí nově vyznat, co věříme, snaha o bohoslužebné řády, stále rostoucí obětavost. Výsledky dlouholeté práce na novém zpěvníku, které synod vděčně ocenil, svědčí o touze po nové písni k chvále Hospodinově. I návrh nového církevního zřízení je dokladem, že církev chce být poslušným nástrojem v službě svému Pánu i světu. Myslíme i na odolnost mnohých našich bratří a sester v jejich životních těžkostech projevovanou v nedávné době. Mnozí mladí lidé v církvi i mimo ni hledají cestu pravdy a velice mnoho očekávají od svědectví i obecnosti církve. Potěšilo nás, že počet přihlášek ke studiu bohosloví vzrostl. Setkání se členy jiných církví nám dávají příležitost prožívat bratrskou jednotu v Kristu a přinést tak svůj podíl na dorozumění a míru ve světě. Při těchto stycích si uvědomujeme bídu a utrpení, zejména v tzv. "třetím světě", která nás vede k pokání a solidaritě a zostřuje citlivost k utrpení kolem nás.

To vše jsou znamení, že se k nám Kristus nepřestává hlásit. Hlásíme se i my k němu? Poznal by v nás své učedníky? Jde nám o to, oč šlo jemu? Jsme jako on otevření pro starosti, nemoce a nesnáze svých bližních? Rozumíme mladé generaci? Dovedeme pochopit své bohoslovce? Byli jsme si vždy vědomi toho, že naše svědomí patří jen Bohu?

Mnoho pozornosti bylo na synodu věnováno základnímu tématu:Církev, společnost, stát. Nepřehlídíme úlohu státu pro zachování života občanské pospolitosti. Jsme si před Bohem vědomi odpovědnosti, která pro

/poselství/

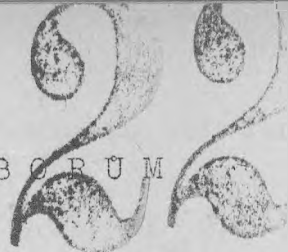
nás vyplývá ze skutečnosti, že žijeme v tomto státě. Jako křesťané se denně podílíme na práci a úkolech, které slouží člověku. Poslední oddanost našeho srdce přitom patří Kristu a jeho pravdě, dosvědčení v Písmu. Z evangelia a z naší bratrské tradice pramení nejednou rozdílné přístupy k řadě otázek, mezi ně patří zejména užití moci zejména v otázkách svědomí. V těchto otázkách je třeba otevřenosti, vzájemného porozumění i důvěry mezi církví i státem. Jednejme v naprosté pravdivosti s představiteli státní správy, vysvětlujme základní postoje své víry, která se nechce opírat o vnější moc. Odpovědnosti za společnost a stát, kterou nám ukládá naše víra, se nikdy nemůžeme vzdát.

Prosíme vás, bratry a sestry ve sborech : Nepolevujte v duchovní aktivitě, nýbrž pokud to bude možné, rozmnožte ji. Vidíte-li, jak je sobecky kladen důraz na spotřebu a hmotné statky, vy položte důraz na statky duchovní. Vzdělávejte se. Nepoddejte se tomu, aby vás současné ovzduší izolovalo jednoho od druhého i od okolí, v němž pracujete. Soustřeďte všechny síly k výchově dětí ve známosti evangelia všemi možnými způsoby a učte jejich rodiny, jak je mají vést. Zastaňte se těch, kteří se octli pod koly a dodejte jim odvahy, aby se nezlomili. Stájte při svých kazatelích, aby měli sílu kázat vám celého Krista a sami plnost evangelia vnášejte do svého prostředí. Buďte příkladem v práci a v osobním i rodinném životě a mějte vždy na zřeteli prospěch celého národního společenství, do něhož nás Bůh postavil. Nemějte strach. Obracíme se na vás, bratry a sestry ve sborech, na presbytery a kazatele s výzvou : nepřipusťte, aby do vašich vzájemných vztahů se vkrádala nedůvěra, čelte podezíravosti, braňte se resignaci. Buďte si bratry přes rozdíly generací, napomínejte a vyznávejte se navzájem, odpouštějte si a modlete se jedni za druhé. Obnovte mysl večere Páně jako svátosti odpuštění a jednoty. V církvi může jít jen o jednotu v pravdě Kristově. K ní nás zavazuje i svědectví otců, 400. výročí úmrtí Jana Blahoslava a Jana Augusty i blížící se 500. výročí České konfese.

Náš Beránek zvítězil. Následujme jej.

POSELSTVÍ SYNODU SBORŮM

Pozměněný návrh

A

Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista !

Milí bratři a sestry,

ze XVII.synodu naší církve, který zasedal v Praze ve dnech 27.-30. října 1971, zasíláme Vám své bratrské pozdravy. Bylo pro nás darem a milostí, že jsme zde směli být spojeni navzájem i s vámi vírou v ujištění našeho Pána: Aj, já s vámi jsem.

Vyznáváme, že Kristus koná tajemně a mocně své dílo. Přichází k věřícím i nevěřícím a vnáší do našeho světa výsostný nárok pravdy, ducha milosrdenství a pokoje, vede s míření jednotlivce i národy a učí nás žít pravým lidským životem. Věříme, že Kristus přijde, aby řekl definitivní slovo nade vším. Z jeho milosrdenství žijeme, k němu vzhlížíme v kající důvěře.

Vděčně si uvědomujeme, že je mezi námi nejedno znamení, že Kristovo ujištění platí: zájem o svědectví Písma, věrnost poznané pravdě, práce na překladu bible, úsilí nově vyznat, co věříme, snaha o nové bohoslužebné řády, stále rostoucí obětavost. Výsledky dlouholeté práce na novém zpěvníku, který synod vděčně ocenil, svědčí o touze po nové písni k chvále Hospodinově. I návrh nového církevního zřízení je dokladem, že církev chce být poslušným nástrojem v službě svému Pánu i světu. Myslíme i na odolnost mnohých našich bratří a sester v jejich životních těžkostech projevované v nedávné době i v současnosti. Mnozí mladí lidé v církvi i mimo ni hledají cestu pravdy a velice mnoho očekávají od svědectví i obecenství církve. Potěšilo nás, že počet přihlášek ke studiu bohosloví vzrostl. Setkání se členy jiných církví nám dávají příležitost prožívat bratrskou jednotu v Kristu a přinést tak svůj podíl na dorozumění a míru ve světě. Při těchto stycích si uvědomujeme bídu a utrpení, zejména v druhých částech světa, která nás vede k pokání a solidaritě, a zostruje citlivost k utrpení kolem nás.

To vše jsou znamení, že se k nám Kristus nepřestává hlásit. Hlásíme se i my k němu? Poznal by nás své učedníky? Jde nám o to, oč šlo jemu? Jsme jako on otevření pro starosti, nemoce a nesnáze svých bližních? Rozumíme mladé generaci? Dovedeme si navzájem rozumět s bohoslovci? Byli jsme si vždy vědomi toho, že naše svědomí patří jen Bohu?

Mnoho pozornosti bylo na synodu vědováno základnímu tématu: Církev, společnost, stát. Víme, jak důležitý je stát pro zachování života občanské společenosti. Jsme si před Bohem vědomi odpovědnosti, která pro nás vyplývá ze skutečnosti, že žijeme v tomto světě. Jako křesťané se denně podílíme na práci a úkolech, které slouží člověku. Poslední oddanost našeho srdce přitom patří Kristu a jeho pravdě, dosvědčené v Písmu. Z evangelia a z naší bratrské tradice pramení nejednou rozdílné přístupy k řadě otázek mezi církvemi a státem, K nim patří užití moci v otázkách svědomí. Zde je třeba otevřenosti, vzájemného porozumění a důvěry obou stran. Jednejme v naprosté pravdivosti s představiteli státní správy, vysvětlujme základní postoje své víry, která se nechce opírat o vnější moc. Nikdy se nemůžeme vzdát odpovědnosti za společnost a stát, kterou nám ukládá naše víra.

Prosíme vás, bratry a sestry ve sborech: Nepolevujte v duchovní aktivitě, nýbrž pokud to bude možné, rozmnožte ji. Vidíte-li, jak je sobecky kladen důraz na spotřebu a hmotné statky, vy položte důraz na statky duchovní. Vzdělávejte se. Veďte zápas o to, aby vás současné ovzduší neizolovalo jednoho od druhého a od okolí, v němž pracujete. Chopte se všech možností, aby se prostředí kolem vás stávalo lidštější. Soustřeďte všechny síly k výchově dětí ve známosti evangelia všemi možnými způsoby a uče jejich rodiny, jak je mají vést. Zastaňte se těch, kteří se ocitli v těžkostech a dodejte jim odvahy, aby se nezlomili. Stůjte při svých kazatelích a prosťte za ně, aby měli sílu kázat vám celého Krista. Sami plnost evangelia vnášejte do svého prostředí. Buďte příkladem v práci a v osobním i rodinném životě a mějte vždy na zřeteli prospěch celého národního společenství, do něhož nás Bůh postavil. Nemějte strach. Obracíme se na Vás, bratry a sestry ve sborech, na presbytery a kazatele, s výzvou: Nepřipusťte, aby do vašich vzájemných vztahů se vkrádala nedůvěra, čelte podezíravosti, braňte se resignaci. Buďte si bratry přes rozdíly generací, napomínejte se a vyznávejte^{se} navzájem, odpouštějte si a modlete se jedni za druhé. Obnovte smysl Večeře Páně jako svátosti odpuštění a jednoty, Neopouštějte svá nedělní shromáždění, Vyznávejte v nich veřejně Kristovu vládu nad námi i nad našim světem. V církvi může jít jen o jednotu v pravdě Kristově. K ní nás zavazuje i svědectví otců, 400 výročí úmrtí Jana Blahoslava a Jana Augusty i blížící se 400 výročí České konfese.

Náš Beránek zvítězil. Následujme jej!

23

VÝSLEDKY JEDNÁNÍ KOMISÍ SYNODU

K o m i s e D - Hospodářské a stavební záležitosti

Předseda komise: Karel Palásek

Referenti " : Miroslav Dus, Jaroslav Ondra

1. Komise projednala hosp. zprávu syn.rady /tisk č.9/. Navrhuje synodu zprávu schválit a vyjádřit poděkování syn.radě, její kanceláři i revizorům účtů.
2. Komise navrhuje vyjádřit vděčnost br. Vlad.Chadimovi za rozbor obětavosti v církvi / tisk č.9a/
3. Komise navrhuje, aby synodní rada rozšířila do seniorátů rozbor br. V.Chadima o členské základně sborů.
4. Komise projednala pojednání o situaci farářů - důchodců. Navrhuje z tohoto tisku přijmout jako směrnici pro syn.radu závěrečné body č. 1,2,4.
5. Komise se zabývala zprávou synodní rady / tisk č.7 §12/ a návrhem br. J.Zejfarta o využití velkých chrámů. Navrhuje synodu zaujmout toto stanovisko: "Synod vyzývá sbory, aby uspišily soupis církevních budov /akce Jer.jednoty/. Zároveň doporučuje sborům, aby nelpěly na nevyužitých budovách, ale hledaly možnosti jejich pietního využití mimo církev."
6. Evangelizační pracovník /tisk č.16,1/
Komise doporučuje synodu, aby /bude-li ustanoven evangelizační pracovník při syn.radě a nebude-li možno jej vypláceti jako duchovenského tajemníka/ byla pro tento účel uvolněna z celocírkevních prostředků přiměřená částka /asi 40 tisíc Kčs ročně/.
7. Horský domov v Herlíkovicích /tisk č.16 A,27/
Komise doporučuje synodu, aby byla věnována větší pozornost Horskému domovu v Herlíkovicích / zejm. vnitřnímu vybavení/ a na úpravu byly uvolněny z celocírkevní pokladny přiměřené finanční prostředky.
8. K samostatnému návrhu br. far. J.Zejfarta o montovaných stavbách pro modlitebny se komise usnesla takto: Doporučuje, aby návrh byl stažen zpět a situaci řešila stavební komise případ od případu.
9. K dotazu br. sen.Brože o práci revizorů účtů syn.rady konstatuje komise: Revizoři účtů synodní rady při výkonu své funkce podávali synodní radě náměty k lepší hospodárnosti / využití motor. vozidel, stavební akce atp./ Tyto náměty byly synodní radou zváženy a pokud byly přínosem, byly využity.
10. Otázka farářských platů:
Komise navrhuje synodu k přijetí a pak k zaslání Ministerstvu kultury ČSR toto memorandum:
Synod oceňuje porozumění, se kterým ministerstvo schválilo sociální opatření církve pro zvýšení nedostatečných platů kazatelů. Finanční zabezpečení tohoto opatření je však pro církve na hranici finanční únosnosti a navíc sociální výpomoc podstatně snižuje budoucí důchodové nároky kazatelů ze sociálního zabezpečení. Proto synod naléhavě žádá ministerstvo kultury, aby v duchu závěrů XIV. sjezdu KSČ, jež řeší platové úpravy v některých odvětvích, byla urychleně řešena i platová úprava duchovních, jejichž pastoračně - výchovná práce znamená nepochybně významný přínos nejen pro církve, ale stejně tak pro upevňování mravních základů celé naší socialistické společnosti.

11. Klíč pro rozpis repartic /tisk č.16,6/

Komise bedlivě prozkoumala a prohovořila návrh seniorátu západočeského o nevhodnosti dosavadního klíče pro rozpis repartic. Usoudila však, že se nemůže odvážit navrhnout synodu klíč západočeského seniorátu. Navrhuje proto, aby dosavadní klíč byl ponechán nežli se najde nějaký lepší klíč, který by vyhovoval v průměru celé církvi. Komise navrhuje synodu, aby pověřil synodní radu ustanovením komise, která by zpracovala rozbor a problematiku klíče rozpisu repartic a předložila ji s návrhem řešení do konce roku 1972 synodní radě.

12. Komise zvážila současnou finanční situaci sborů a shodla se na názoru, že jest prvořadým zájmem církve zvyšovat příspěvky na farařský fond. Na podporu této akce navrhuje synodu, aby bylo dočasně upuštěno od zvyšování běžných repartic a aby byla zavedena mimořádná repartice na farařský fond. Rozpis by byl proveden na senioráty a další zajištění akce zabezpečí seniorátní výbory.

(Návrh synodní rady)

Návrh dopisu ministerstvu kultury ČSR

V přesvědčení, že dobré vztahy předpokládají vzájemné poznávání, zasílá Vám XVII. synod českobratrské církve evangelické tento dopis. V něm se snaží shrnout základní principy, z nichž naše církve vychází ve svém poměru ke světu a společnosti. Prosíme, abyste jej přijali jako projev důvěry k našemu socialistickému státu i jako výraz přesvědčení, že nejpodstatnější část nejasností či skutečných obtíží v našich vzájemných vztazích může být odstraněna otevřenou přímou řečí a jednáním.

I. Tato otevřenost z naší strany vyžaduje, abychom především zřetelně vyjádřili, jak rozumíme vlastnímu poslání své církve a smyslu její práce. ČCE uvědoměle a programově navazuje na reformaci husitskou a bratrskou. Úsilí o sociální spravedlnost je proto nedílnou složkou jejího učení i činnosti. A znamená to také, že odmítá jakoukoli koncepci církve mocensky náročné či politicky aspirující. Jestliže tedy českobratrství evangelíci vyznávají, že "věří v Boha, který se zjevil v Ježíši Kristu, jenž zemřel na kříži a vstal z mrtvých" pak toto biblicko-teologické vyjádření znamená, že věří v Boha, který se **solidariseval s člověkem v lidském synu Ježíši z Nazaréta**, aby na jeho postavě a díle ukázal, že život z víry znamená plnou odevzdanost Bohu ve službě, trpělivé práci pro druhé, v sebezapření a ochotě k oběti.

a) První zásadou či předním charakteristickým rysem našeho myšlenkového profilu je proto přesvědčení, že v tomto světě, který náleží Bohu, jsme povoláni k životu služby, pro nějž máme vzor v Ježíši Kristu, v jeho díle a oběti pro člověka. Smysl své práce vidíme proto v úsilí, aby člověk pochopil život jako nesmírně cenný dar, aby poznával jeho cenu a snažil se žít opravdu lidským, na Kristově příkladu orientovaným životem. Pro to je předpokladem slobodné kázání Božího slova - základní požadavek prvního Pražského článku našich husitských předků. Služba, uložená věřícímu člověku se nedávšem omezit jen na oblast chrámových prostor, ale směřuje k člověku v jeho každodenním životě, v práci i v nemoci, v mládí i ve stáří, v životě soukromém, rodinném i veřejném, bez nároků na nějaké mocenské pozice nebo výhody pro sebe.

Věříme, že tato služba je potřebná v každé době a každé společnosti. Souhlasíme také, že zde nejen nemusí docházet k napětí mezi působením církve a socialistického státu, naopak, že tento vztah může znamenat vzájemné dorozumění. V socialistickém zřízení vidíme právě uskutečňování služby člověku k jeho lidské důstojnosti a ceně. Avšak ani socialistické zřízení samo o sobě nezaručuje ještě růst mravního charakteru a nesobeckého postoje mezi lidmi. Když

proto církev, resp. její členové z hlediska své víry upozorňují na určité mravní a společenské nedostatky, neměla by v tom být spatřována kritika socialistického řádu, dokonce pak už ne z pozic antisocialistických, nýbrž kritika toho, co cestu k socialismu brzdí nebo ji přímo vnitřně rozvrací. Soudíme, že jakkoli jsou rozdílná v této mravní oblasti naše východiska, humánní cíle křesťanství a marxismu jsou si přece navzájem velmi blízké. Společný je zejména jejich zápas o život vskutku lidštější, o světový mír, o rovnoprávnost mezi lidmi různých ras, úsilí národů o národní a státní svébytnost, problém odstranění hladu a nemocí v rozvojových zemích. Naše církve se tedy vědomě hlásí k tomu pojetí křesťanství, jež již od dob husitských a českobratrských svou účastí na společenském dění formovalo duchovní a mravní profil našeho národního života, pokud mu v tom ovšem (např. proti-reformací) mocensky nebylo bráněno.

b) Druhou stěžejní zásadou naší církve je její presbyterně-synodní zřízení, podle něhož se všechna práce církve děje "zdola", tj. demokraticky zvolenými presbytery, kazateli a zastupiteli církve. Tato zásada má své kořeny už v požadavcích hnutí předhusitského, v husitství a v Jednotě bratrské, o její zachování vedly sbory českých reformačních církví těžké zápasy v dobách rakousko-uherské monarchie. Je to přirozené, že si dodnes uchovaly zvýšenou citlivost na každý administrativní zásah, ať "shora" - od vrcholných orgánů církevních - nebo "zvenčí" - od orgánů státní správy.

II. Čtvrtstoletí života naší církve v socialistickém státě vykazuje přes všechny nesnáze a problémy, bilanci pozitivní. Většina českobratrských evangelíků pochopila, že socialistické zřízení otevírá možnosti k realizaci nemalé části jejich vlastního programu a přijala proto za vlastní úkoly socialistické výstavby. Evangeličtí bohoslovci vlivem vedoucích našich theologů, především prof. Dr. J. L. Hromádky se naučili přistupovat s porozuměním k marxismu, k především k jeho filosofii dějin, z níž přijali nejeden podnět k vlastní theologické reflexi. Církev se osvobodila a osvobozuje od různých prvků a šablon společenského života, přejatých z ideologií dřívější společnosti a nacházela i nachází sílu vnitřní křesťanské svobody a ryzího křesťanského poselství. ČCE přijímala tedy a přijala socialistické zřízení ne pouze jako nutnost, ale ve vážném vnitřním zápase došla k naději, že sociální a demokratické tradice našeho lidu naleznou v socialistickém zřízení své naplnění. Návrat ke kapitalismu považuje proto za odporující celému vývoji.

V uplynulých více než 20 letech se naše církev často setkávala s pocho-
pením svých potřeb a svého úsilí. Oceňujeme hmotnou podporu, jíž stát přispívá na platy duchovních, údržbu budov, Komenského fakultu a jiné výdaje. Avšak

i jinak v oblasti vztahů rádi doznaváme, že v posledních letech státní správa nejednou zakročila proti diskriminaci věřících lidí ať ve školách nebo v zaměstnání nebo kdekoli jinde. Těšíme se z rozhodnutí politického vedení našeho státu setrvat na této cestě - podle slov gener. tajemníka KSČ Dr. G. Husáka: "My komunisté respektujeme náboženské cítění našich občanů. Věřící občané, příslušníci různých církví, se u nás mohou svobodně hlásit ke svému náboženství, bez překážek se účastnit náboženských obřadů. Nehodláme ani v budoucnosti na našem postoji k věřícím něco měnit. Chceme být k nábožensky cítícím lidem i k církvím v celém praktickém životě tolerantní." (27.1.1971) Stejně oceňujeme snahu vedoucích státních orgánů o dodržování zákonnosti, v poslední době zdůrazňovanou.

III. Nemáme proto důvodu, abychom se z života naší socialistické společnosti sami vylučovali či od ní oddělovali. A jestliže se mimo naše řady objevují snahy vykázat církev do jakéhosi přesně vymezeného prostoru kultového společenství, považujeme to za nedorozumění o to bolestnější, že k němu dochází v prostředí, v němž se náboženské reformační tradice vždycky setkávaly s tradicemi revolučními, nebyly-li vůbec totožné, jako v době Husově. Avšak nejde jen o tradice - i když živé - a dávnou minulost. Právě v bezprostřední minulosti se členové naší církve podíleli na socialistické výstavbě v průmyslových závodech, v zemědělských družstvech, ve zdravotnictví, v komunikacích, ve vědeckém výzkumu, v státní administrativě a mnozí působili aktivně v oblasti kulturní, školské i státní správy. Jsme přesvědčeni, že faktický vklad českobratrských evangelíků do budování našeho moderního socialistického státu je nemalý. I když v minulosti těžce nesli různé projevy militantního ateismu, který vyhlášoval věřící za zpátečníky nebo duševně zaostávající, který bránil dětem v možnostech poznávat křesťanské zásady a účastnit se života církve, omezoval vydavatelskou činnost a oblast působení církve vůbec, snášeli toto nepochopení, setrvaly na svých místech i svém křesťanském přesvědčení, odmítli "vnitřně emigrovat" a snažili se právě svou prací ukázat, že pravá křesťanská víra neznamena pověru a tmářství, nýbrž postoj vpravdě pokrokový a společensky tvořivý.

Na tomto aktivním a angažovaném a přitom odpovědném postoji českobratrských evangelíků k socialistické společnosti se nezměnilo nic ani v letech 1968 a 1969. I když mezi nimi docházelo k diferencovaným hodnocením té které události našeho státního a politického života, většina naší církve se v těchto letech s rozvahou distancovala od některých destruktivních nálad a tendencí, ať už to byly pochybnosti o správnosti socialistické cesty nebo antisověťismus. Vívali jsme ovšem větší, vážnější a spravedlivější pochope-

ní pro život a postoje věřících lidí, jak jsme se s ním tehdy na mnoha místech setkávali.

IV. Netvrdíme, že je s námi všechno v pořádku, jak ve vztahu k našemu státu tak k naší společnosti. Víme, že jako celek i jako jednotlivci bychom se měli aktivněji podílet na úsilí o spravedlivou společnost, o vytváření předpokladů pro opravdu lidsky důstojný život. Zlepšení vztahů mezi církví, státní správou a politickým vedením státu vyžaduje však daleko větší míru oboustranné důvěry, než jaké jsme až dosud byli společně svědky. Je bohužel zarmocující skutečností, že se zostrují opatření různých státních orgánů vůči církvi (věci tiskové, zahraniční cesty, styky a studium, otázky darů z ciziny, vyučování náboženství, přijímání do škol atd.) a tím se zužuje životní prostor celé církve.

Velice bychom si přáli, aby naše křesťanská služba nebyla chápána jako politická činnost v úzkém smyslu slova nebo dokonce jako narušování politické jednoty našeho lidu. Podobně bychom velmi uvítali, kdyby státní správa uznala, že chtít omezit působení církve na sklonku XX. století na chrámový či bohoslužebný prostor je požadavek naprosto anachronický, že je neslučitelné na jedné straně chtít od křesťanů, aby přijali realitu moderního světa a na druhé straně omezovat církev na dávné a dnes nedostačující pracovní metody. Myslíme tu zejména na pastorační, přednáškovou a publikační činnost i na využití moderní techniky.

Pokud jde o druhou stěžejní zásadu naší církve, totiž její presbyterně synodní zřízení, bylo by více důvěry ze strany státní správy nejlepším politickým řešením celé řady nedorozumění, zejména při udělování státního souhlasu k volbám na všech stupních, obsazování sborů atd. Jsme o tom přesvědčeni jednak proto, že zvolení představitelé sborů, seniorátů a celé církve konají své úkoly odpovědně a v souladu se státními zákony, jednak proto, že v ovzduší důvěry a vzájemného respektu by se určitě vyřešily mnohé problémy, které nařizovací či zakazovací metoda vyřešit nemůže.

Pokud jde o styky se zahraničím, chceme připomenout, že ČCE patří do rodiny protestantských církví reformovaného typu a je od r. 1875 členkou Světového svazu reformovaných církví. S protestantskými církvemi téměř po celém světě udržovala a udržuje čilé vzájemné styky. Je členem Světové rady církví a duchovenští i laičtí členové naší církve jsou zváni a voleni, aby se účastnili práce, přesahující hranice církve i země. Jsme přesvědčeni, že tyto styky se světovým protestantismem, v posledních letech se světovou ekuménou, nikdy nebyly našemu státu na škodu. Připomínáme jen, jak svými

zástupci razila na západě cestu k lepšímu chápání socialismu, stavěla se proti antikomunismu a rasismu, usilovala o mírové hnutí, o sblížení národů a spravedlivé řešení problémů rozvojových zemí a rozvíjela kontakty se zástupci pokrckových proudů světového křesťanství. Naši faráři a bohoslovci, kteří studovali na zahraničních fakultách, nevraceli se domů jako antikomunisté, viděli nedostatky Západu a působili tam i doma dosvědčující, že v socialistickém státě je církev respektována jako platný činitel, podílející se na mravním i hospodářském úsilí národa. Jde nám velice o to, aby nám bylo umožněno pokračovat ve stycích se sesterskými církvemi doma i v cizině, aby v ekumenické činnosti i náš stát viděl kladný přínos církví ke sblížení lidského společenství.

Dotkli jsme se v tomto dopisu některých otázek našeho vzájemného vztahu s naprostou otevřeností a upřímností. Máme za to, že jsme tím povinni Vám i sobě a to pro pravdivost, kterou nám ukládá naše víra a evangelické učení.

Tento dopis usnesl dne 29. října 1971 XVII. synod českobratrské církve evangelické, konaný v Praze.

S přáním, aby přispěl k vytváření dobrých vztahů i k pokojné budoucnosti naší vlasti.

V Praze dne 30. října 1971

synodní senior

předsednictvo synodu

A

Úprava návrhu dopisu ministerstvu kultury ČSR

str. 3, 3.řádek shora: nebo kdekoliv jinde. Oceňujeme snahu
.....

str.3, poslední odstavec: v letech 1968-1969. Vítali jsme
ovšem

str.4, 10.řádek: vůči církvi. V poslední době byla uvalena
sankce na časopis Kostnické jiskry, ačkoli nepřinesl nic, co by
se neslučovalo se zákonem. Nakladatelství Kalich byly vydavatel-
ské možnosti sníženy na minimum /4 výtisky ročně/. Ideologický
monopol marx-leninského světového názoru v poslední době znovu
zdůrazňující svou atheistickou složku umožňuje, že ředitelé škol
bez podstatných zábran vykonávají různá diskriminační opatření
vůči dětem přihlášeným na vyučování náboženství. Stává se též,
že diskriminační prakse pro náboženské přesvědčení je někdy uplat-
ňována i při přijímacím řízení na střední a vysoké školy. Učite-
lé jsou pak pedagogickým slibem zavazování k hlásání marx-leninis-
mu. Protože se ideologický monopol vztahuje na rozhlas a televi-
zi, byly trvale odmítány naše žádosti o vysílání pravidelných bo-
hoslužeb. Je pak těžko z toho nevyvozovat důsledek, že přece jen
jsou věřící lidé přes všechny proklamace považováni za oběany dru-
hého řádu. Kazatelům je soustavně znemožňováno navštěvovat vězně-
to je v církvi pocíťováno zvlášť palčivě s ohledem na výslovný
Ježíšův příkaz: vězně navštěvovati. Jsou omezovány zahraniční
cesty našich kazatelů, rovněž studium v cizině a je ztěžována
možnost přijímat dary od našich sesterských církví. Tím vším se
zužuje

Návrh dopisu ministerstvu kultury ČSR

24

ČCE se snažila vždy o to udržet otevřený rozhovor se státní správou. Máme za to, že to je jediný způsob vhodný k tomu, aby byly řešeny a vyřešeny otázky a problémy, které vznikají tím, že ČEC žije ve společnosti, v níž je vedoucí silou komunistická strana, řídící se marxisticko-leninskou filosofií.

Naše víra v Ježíše Krista, z níž roste život církve, bývá hodnocena jako zbytek převráceného pohledu na skutečnost. Následkem toho se setkáváme s názorem, že křesťané nejsou schopni ze svých vlastních předpokladů být přínosem pro socialistickou společnost. Poslání církve je spatřováno v uspokojování náboženských potřeb věřících. ČCE se tomuto pojetí vždy bránila a brání.

Tento dopis má dvojí smysl. Za prvé je pokusem ukázat na principy, z nichž ve svém vztahu ke společnosti a ve své praxi vycházíme. Za druhé, posloužit podle nejlepšího vědomí a svědomí k tomu, aby byly odstraněny jevy, které nejen v očích našich spoluvěřících, ale i mnohých spoluobčanů oslabují důvěru k socialistickému státu.

ČCE uvědoměle a programově navazuje na reformaci husitskou a bratrskou. Odmítá jakoukoli koncepci církve mocensky náročné či politicky aspirující. Věří v Boha, který se solidarisoval s člověkem v lidském synu Ježíši z Nazaréta, aby na jeho postať a díle ukázal, že život z víry znamená plnou odevzdanost Bohu a jeho Pravdě, v úsilí o sociální spravedlivý řád, trpělivé práci pro druhé, v sebezapření a ochotě k oběti. Úsilí o sociální spravedlnost je proto nedílnou složkou jejího učení i činnosti.

Věříme, že jsme povoláni k životu služby, pro nějž máme vzor v Ježíši Kristu, v jeho díle a oběti pro člověka. Usilujeme vést lidi k tomu, aby pochopili život jako nesmírně cenný dar, aby poznávali jeho cenu a snažili se žít opravdu lidským, na Kristově příkladu orientovaným životem.

Věříme, že tato služba je potřebná v každé době a v každé společnosti. Soudíme také, že zde nejen nemusí docházet k napětí mezi působením církve a socialistického státu, naopak, že tento vztah může znamenat vzájemné dorozumění. V socialistické ideji vidíme cestu uskutečňování služby člověku k jeho lidské důstojnosti a ceně. Avšak ani socialistické zřízení samo o sobě nezaručuje ještě růst mravního charakteru a nosbeckého postoje mezi lidmi. Jsme voláni svým Pánem k podpoře zápasu o život vskutku lidštější, o světový mír, o rovnoprávnost mezi lidmi různých ras, k podpoře úsilí národů o národní a státní svébytnost a řešení problému hladu a nemoci v rozvojových zemích. Naše církev se tedy vědomě hlásí k tomu pojetí křesťanství, jež již od dob husitských a českobratrských svou účastí na společenském dění formovalo duchovní a mravní profil našeho národního života, pokud mu v tom ovšem /např. protireformací/ mocensky nebylo bráněno.

Nemáme proto důvodu, abychom se ze života této společnosti sami vylučovali či od ní oddělovali. A jestliže se mimo naše řady objevují snahy vykázat církve do jakéhosi přesně vymezeného prostoru kulturního společenství, považujeme to za nedorozumění o to bolestnější, že k němu dochází v prostředí, v němž se náboženské reformační tradice vždycky setkávaly s tradicemi revolučními, nebyly-li vůbec totožné, jako v době Husově. Avšak nejde jen o tradice - i když živé - a dávnou minulost. Právě v posledních dvou desetiletích se členové naší církve podíleli na socialistické výstavbě v průmyslových závodech, zemědělských družstvech, ve zdravotnictví, v komunikacích, ve vědeckém výzkumu, státní administrativě a mnozí působili aktivně i v oblasti kulturní, školské a státní správy. Jsme přesvědčeni, že faktický vklad československých evangelíků do budování našeho socialistického státu je nemalý. I když v minulosti těžce nesli různé projevy militantního ateismu, který vyhlášoval věřící za zpátečníky neboduševně zaostávající, bránil dětem v možnostech poznávat křesťanské zásady a účastnit se života církve, omezoval vydavatelskou činnost a oblast působení církve vůbec, snášeli toto nepochopení, setrvávající na svých místech i svém křesťanském přesvědčení, odmítli "vnitřně emigrovat" a snažili se právě svou prací ukázat, že pravá křesťanská víra neznámá pověru a tmářství, nýbrž postoj vpravdě pokrokový a společensky tvořivý. Na tomto aktivním a nagažovaném a přitom odpovědném postoji československých evangelíků k socialistické společnosti se nezměnilo nic ani v letech 1968 a 1969.

Předpokladem našeho úsilí je svobodné kázání Božího slova - základní požadavek prvního Pražského článku našich husitských předků - a možnost zaměřit toto kázání nejen do chrámových prostor, ale k člověku v jeho každodenním životě, v práci i v nemoci, v mládí i ve stáří, v životě soukromém, rodinném i veřejném.

Stěžejní zásadou naší církve je její presbyterně-synodní zřízení, podle něhož se všechna práce církve děje "zdola", tj. demokraticky zvolenými presbytery, kazateli a zastupiteli církve. Tato zásada má své kořeny v našem pochopení Písma a v požadavcích hnutí předhusitského, v husitství a v Jednotě bratrské, o její zachování vedly sbory českých reformačních církví těžké zápasy v dobách rakousko-uherské monarchie. Je přirozené, že si dodnes uchovaly zvýšenou citlivost na každý administrativní zásah, ať "shora" - od vrcholných orgánů církevních - nebo "zvenčí" - od orgánů státní správy.

Zlepšení vztahů mezi církví, státní správou a politickým vedením státu vyžaduje však daleko větší míru oboustranné důvěry. Je bohužel zarmocující skutečností, že se zostřují opatření různých státních orgánů vůči církvi /věci tiskové, zahraniční cesty, styky a studium, otázky darů z ciziny, vyučování náboženství atd./ a tím se zužuje její životní prostor.

Uvítali bychom, kdyby státní správa uznala, že chtít omezit působení církve na sklonku 20. století na chrámový či bohoslužebný prostor je požadavek naprosto anachronický.

Pokud jde o styky se zahraničím, chceme připomenout, že ČCE patří do rodiny protestantských církví reformovaného typu, a je od r. 1875 členkou Světového svazu reformovaných církví. Z principu své víry udržovala a udržuje.....

vzájemné styky s protestantskými církvemi téměř po celém světě. Je členem Světové rady církví a duchovenští i laičtí členové naší církve jsou zváni a voleni, aby se účastnili práce, přesahující hranice církve i země. Jsme přesvědčeni, že tyto styky se světovým protestantismem, v posledních letech se světovou ekuménou, nikdy nebyly našemu státu na škodu. ~~Církev~~ ^{svými} zástupci pomáhala rozptylovat zkreslené představy o životě církví u nás. ^Ude nám velice o to, aby nám bylo umožněno pokračovat ve stycích se sesterskými církvemi doma i v cizině, aby v ekumenické činnosti i náš stát viděl kladný přínos církví ke sblížení lidského společenství.

Pokud jde o zásadu presbyterně synodního zřízení, bylo by více důvěry ze strany státní správy nejlepším politickým řešením celé řady nedorozumění, zejména při udělování státního souhlasu k volbám na všech stupních, k obsazování sborů atd. Jsme o tom přesvědčeni jednak proto, že zvolení představitelé sborů, seniorátů a celé církve konají své úkoly odpovědně a v souladu se státními zákony, jednak proto, že v ovzduší důvěry a vzájemného respektu by se určitě vyřešily mnohé problémy, které nařizovací či zakazovací metoda vyřešit nemůže.

Náš Pán Ježíš Kristus nám ukládá odpovědnost za zdravý růst společnosti, v níž žijeme. Toto vědomí vzbuzuje naše znepokojení také v otázkách, které bezprostředně nesouvisí s naší církevní činností. Myslíme s bolestí na ty, kteří buď pro svou víru nebo pro svoje přesvědčení trpí /přijímání na školy, nevhodná praxe pracovně-politických pohovorů se sociálními následky/.

Dotkli jsme se v tomto dopisu některých otázek našeho vzájemného vztahu s naprostou otevřeností a upřímností. Máme za to, že jsme tím povinni Vám i sobě a to pro pravdivost, kterou nám ukládá ^{Písmo,} naše víra a evangelické učení.

Tento dopis usnesl dne 29. října 1971 XVII. synod ČCE, konaný v Praze.

S přáním, aby přispěl k vytváření dobrých vztahů i k pokojné budoucnosti naší vlasti.

V Praze 30. října 1971

synodní senior

předsednictvo synodu

VÝSLEDKY JEINÁNÍ KOMISÍ SYNODU

K o m i s e A - Církev - společnost - stát

Předseda komise: sen. Dr Josef Veselý
Referenti: Veber, Dr Kocna

25

Program jednání:

1. Dopis ministerstvu kultury - přepracován návrh Synodní rady - viz nový samostatný tisk č.23
2. Elaborát "Církev - společnost - stát". Komise doporučuje synodu usnést jeho rozeslání se záznamem celé diskuse k němu všem staršovstvům jako studijní materiál.
3. Zpráva synodní rady o stavu církve. K bodu 13 a 14 nebylo připomínek. Tím více k bodu 15 u problematiky KMK, jež byla spojena se zprávou komise pro veřejné záležitosti. Komise doporučuje synodu k přijetí následující návrh: "Synod se usnáší, aby naše církev při kritickém postoji setrvala při práci KMK, svobodně rozhodovala o vyslání či nevyslání delegátů na domácí i zahraniční setkání, hájila zásadu dialogu o všech otázkách, které považuje za ohrožení míru, všemi možnými způsoby, informovala sbory a údy církve o různých názorech a postojích uvnitř hnutí KMK, čelila pokusům manipulace a zápasila o čistotu theologické řeči při všech formulacích v rezolucích. Synod se dále usnáší, vyjádřit svou solidaritu těm delegacím, které byly z KMK vyloučeny. Na půdě KMK setrváváme zvláště proto, abychom zde mohli podporovat delegace třetího světa, kterým v jejich nouzi nemůžeme jinak účinněji pomoci.
 - Tím vyřízen i návrh 32 z konventu poděbradského / tisk 16a/.
 - Dále se doporučuje k přijetí návrh, aby synodní rada zřídila komisi ze stálých delegátů církve pro KMK, volených synodem /potvrzených delegátů určených XVI. synodem/ a doplněných odborníky z řad sociologů, ekonomů aj. Tato komise nechť vypracuje kritické vyjádření našeho stanoviska k prohlášením a rezolucím IV. VMS, jež by bylo zasláno sekretariátu KMK.
 - Bod 16 zprávy SR o stavu církve nebyl zvláště projednáván, protože bylo jednáno o některých konkrétních případech /Miroslav, br.J.Dus, br. V.Sláma/-
4. Projednán písemný návrh J.Šimsy, který bude předložen plénu.
5. V časové tísni neprojednávány další předlohy.

VÝSLEDKY JEDNÁNÍ KOMISÍ SYNODU

K o m i s e C /Církevní zřízení a řády /

Předseda komise: Dr. J.Huml

Referenti " : E.Falátek, Ing. M.Žďárek

26

1. Byl projednán návrh SR, aby as. KBF br. Dr.Vencovský byl ustanoven celocírkevním kazatelem. Komise doporučuje synodu, aby tento návrh SR byl schválen.
2. Byl projednán tisk č.20 Řád křesťanské výchovy mládeže
Komise doporučuje synodu, aby tento návrh byl přijat s těmito doplňky:
 - oddíl A, bod 2: opravit znění v 2 řádku takto: "dále seniorátní a celocírkevní srazy, bratrské schůzky"
 - oddíl A, bod 6: poslední věta bodu 6 nechť zní: "K tomuto účelu se schází podle potřeby zpravidla jednou měsíčně."
 - oddíl A, bod 6. odst. třetí: vypustit
 - oddíl C, bod 12: Doplnit odst. 1 větou: "Je povinen informovat skupiny mládeže ve sborech o svém složení a práci."
 - oddíl C, bod 12. odst. třetí: škrtá se slovo "včasné" a doplňuje se konec věty takto: "nejméně dva týdny předem."
 - oddíl C, bod 12: poslední odstavec se škrtá
 - oddíl D, bod 16: poslední věta druhého odstavce bude znít: "Navrhuje také šest zástupců z řad mládeže na synod a stejný počet náhradníků. Z toho tři zástupci a tři náhradníci jsou z řad posluchačů KBF a jsou navrženi po poradě s bohoslovci."
 - oddíl D, bod 18: poslední řádek na str.3 "mládeže o svém složení a o připravovaných celocírkevních akcích mládeže."
3. Byl projednán tisk č.18 /posl.list/ Řád pro studenty bohosloví
Komise doporučuje synodu, aby návrh byl přijat s těmito doplňky:
 - druhý odstavec nechť zní takto: "Synod vydává pro studující bohosloví Českobratrské církve evangelické tento řád."
 - Místo schvalovací klausule uvedené v tisku navrhujeme: "Tento Řád pro bohoslovce byl schválen XVII. synodem a nabývá účinnosti dnem vyhlášení synodní radou."
4. Byl projednán tisk č.13 a 13a Řád pastýřské služby, péče a kázně
Komise doporučuje návrh přijmout s 1 doplnkem dle 13a a s doplnkem: "Církevní komisi je sveržena pastýřská péče o členy SR, seniorátních výborů a o pracovníky kanceláře SR, pokud jsou staršími."
 - §4 odst.4: ve čtvrtém a sedmém řádu nahradit slovo "může" slovem "musí" a obě věty doplnit: "s návrhem na opatření."
 - §6 odst.1 doplnit větou: "Předseda seniorátní komise informuje seniora, předseda církevní komise synodního seniora o výsledku jednání příslušné komise."
 - Komise navrhuje synodu za členy a náhradníky církevní komise:

členové: em.farář M.Růžicka z Liberce, far.J.Soběslavský,
br. B.Fér

náhradníci: H.Smetana, Dr.Z.Matějček, Dr.^SDoležel.

5. Byl projednán tisk č. 17, bod 4: Návrh na některé naléhavé úpravy dosavadního církevního zřízení

Komise doporučuje synodu návrh přijmout s těmito doplňky:

- § 21, o. 8: Druhá věta necht zní: "Učinit tak musí, požádá-li o to staršovstvo sboru zmocněné sborovým shromážděním v dohodě s příslušným seniorátním výborem."
- Čl. 61 c. 2 : opravit chybu tisku: Má být správně bod s nikoliv bod c

6. Byl projednán tisk č. 11 Jednací řád církevních shromáždění

Komise doporučuje synodu návrh přijmout s těmito dodatky:

- Čl. 1: Poslední věta necht zní: "Předsednictvo synodu tvoří dva duchovní, tři laici a zástupce KBF ..."
- Čl. 7: Druhá věta necht zní: "... jeho povinností a právem je upozornit předsednictvo na závadný postup jednání synodu, který neodpovídá církevnímu zřízení a platným církevním řádům."
- Čl. 9: Třetí věta: místo "prostá většina" necht zní "nadpoloviční většina"
- Čl. 10 bod e necht zní pouze: "výsledek hlasování", ostatní škrtnout.
- Čl. 13: druhý řádek: "... podepsány nejméně desíti z přítomných členů /u konventu pěti z přítomných členů/."
- Čl. 13 o. 3: škrtnout "opravné nebo dodatkové návrhy, tj..."
Odstavec bude začínat slovy: "Návrhy, které ..."
- Čl. 19; řádek 3: místo "podle pořadí" uvést "mimo pořadí".
- Čl. 21: Třetí věta: "Tajně se hlasuje při rozhodování o věcech..."
škrtná se tedy část "při volbách a".
- Čl. 24: V posledním odstavci na str. 7 se škrtná "při volbách a"

Tisk 11 A : řádek 2: škrtná se "beze změn"

7. Byl projednán tisk č. 16 Návrhy z konventů

- Návrh č. 2 "Komise doporučuje synodu, aby návrh byl předán komisi pro přípravu církevního zřízení, která uváží změnu cyklů synodů a délky volebního období usnesené XVI. synodem.
- Návrh č. 10b Komise doporučuje synodu schválení tohoto návrhu.
- Návrh č. 24: Komise doporučuje synodu, aby návrh byl předán komisi pro přípravu církevního zřízení.

8. Byl projednán tisk č. 16A: Dodatečné návrhy z Poděbradského seniorátu

- Návrh č. 30: Komise doporučuje synodu schválení předloženého návrhu.

9. Byl projednán tisk č. 7 Zpráva synodní rady o stavu církve § 11: Členové komise neměli k předloženému návrhu připomínek.

10. Byla projednána Zpráva archivní komise /tisk č. 8 str. 8/
K této zprávě neměli členové komise připomínek.

11. Byl projednán tisk č. 12 Návrh nového církevního zřízení

Komise navrhuje synodu, aby předložený návrh nového církevního zřízení nebyl schválen. Doporučuje, aby tento materiál byl vzat jako základ k další práci na církevním zřízení.

Aby umožnila při práci na NCZ orientaci, posoudila komise alternativní návrhy předloženého materiálu. Došla k těmto stanoviskům:

- § 2 : přijmout alternativu A. Místo bodu 4b zařadit bod 3b z alternativy B
- § 3 odst. 2: škrtnout alternativu B
- § 6, škrtnout alternativu A a B, ponechat alternativu C. V odstavci 3 doplnit podle usnesení XVI. synodu za slova "delegovaný fakultou" - "třetí laický člen z řad poslanců na synod".
- § 17, odst. 5: škrtnout alternativu A

- § 47: škrtnout alternativu B
- § 48: škrtnout v bodě 1 alternativu B
- § 60; bod 1, odst.2 ř.3 - za druhou větu doplnit: "Výjimky povoluje seniorátní výbor"
- § 60, bod 1, odst.2 ř.4 - škrtnout "účetní nebo"
- § 72, bod 2: škrtnout alternativu A, upravit podle odstavce 1 jedn.řádu /2 duchovní, 3 laici a zástupce KBF/
- § 74, odst.6 j: škrtnout celý odstavec
- § 77, odst.2: škrtnout alternativu B

11. Byly projednány návrhy předložené komisi členy synodu:

- Návrh E.Humla, týkající se členství v církvi:
Komise doporučuje návrh předat k dalšímu zpracování komisi pro nové církevní zřízení.
- Návrh Dr A.Kocny: §20 odst.1: Komise doporučuje synodu ponechat formulaci návrhu. - K § 40 odst.4 : Komise doporučuje škrtnout.
- § 60: viz výše
- Návrh R.Nechuty o sborech se zvláštním určením: Komise doporučuje synodu, aby v NCZ byl bod o sborech se zvláštním určením vypuštěn.
- Návrh R.Nechuty o postavení faráře ve sboru. Proti návrhu R.Nechuty komise doporučuje synodu ke schválení opakovanou volbu faráře po deseti letech.
- Návrh Dr P.Šínka o podstatě presbyterně - synodního zřízení.
Komise doporučuje synodu, aby přijal návrh Dr Šínka jako směrnici pro další činnost komise pro NCZ. Návrh zní: "Synod by se měl vyslovit k podstatné otázce uvedené v červeném tisku synodu č.12
• bod C. Má synod právo usnést se o základních otázkách i v rozporu s většinou církve projevenou připomínkami staršovstev a konventů.
/např. spojení církve, vyznání církve, základní otázky círk. zřízení/? Mám za to, že synod by měl pro přípravu nového církevního zřízení vyslovit zásadu:
1/ Staršovstvům musí být dána příležitost k vyslovení se k zásadním otázkám .
2/ Aby se synod mohl platně usnést v těchto věcech, je třeba kladného usnesení nadpoloviční většiny konventů a konventy jsou povinny k předloženým otázkám zaujmout jasné stanovisko.
3/ Synod by měl určit dle návrhu komise základní otázky, ke kterým je třeba se vyslovit dle bodu 1 a 2."

12. Samostatné návrhy komise:

- Komise doporučuje synodu vypustit z návrhu NCZ odstavce o nominačních shromážděních , jejichž funkci přejímají zastupitelstva.
- Komise doporučuje synodu, aby omezení pro přetovnou volbu platilo pouze do funkce , nikoliv do orgánu.
- Komise doporučuje, aby úvodní referát Ing I.Herolda byl pojat do protokolu a použit k další práci komise pro NCZ.

VÝSLEDKY JEDNÁNÍ KOMISÍ SYNODU

K o m i s e -B- Život a výchova církve

Předseda komise: Miroslav B r o ů
Referenti komise: Miloslav Hájek, Pavel Pellar

1. Komise se zabývala návrhem textu nového vyznání církve. Na základě vysvětlení přítomného člena komise Dr J.Hlaváče dospěla k závěru, že nejde o nové vyznání víry na způsob Apostolice nebo reformačních konfesí, nýbrž o slovo církve o svobodě a vázanosti křesťanově pod Kristovou vládou. Jako takový doporučuje komise elaborát přijmout a požádat přípravnou komisi, aby na základě připomínek členů synodu jej věcně i stylisticky přepracovala tak, aby byl srozumitelný dnešnímu člověku. Návrh usnesení:

"Synod přijímá vypracovaný elaborát 'Návrh textu nového vyznání církve' jako podnětný návrh a žádá komisi, aby na základě připomínek členů synodu jej věcně a stylisticky přepracovala tak, aby posloužil jako povzbudivý laták dnešnímu člověku pod názvem: 'Slovo církve o svobodě a vázanosti křesťanově'."

2. Komise se za přítomnosti odborných poradců důkladně zabývala návrhem nového zpěvníku a dospěla při jedné abstenci k jednomyslnému doporučení:

- a. "Synod děkuje hymnologickému odboru za vykonanou práci na tvorbě nového zpěvníku.
- b. Návrh zpěvníku přijímá
- c. Pověřuje synodní radu, aby v termínu navrženém hymnologickým odborem svolala poradu členů HO a odborných recensentů zpěvníku, ke zpracování vznesených připomínek.
- d. Pověřuje synodní radu, aby podle návrhu této rady jmenovala redakční komisi k dokončení práce.
- e. Redakční komise připraví zpěvník k tisku do 30.VI.1972.
- f. Synod ukládá SR, aby s.Magdu Horkou jmenovala jednatelekou redakční rady."

3. K téže věci doporučuje komise další usnesení:

"Synod žádá pěvecké kroužky ve sborech, aby nacvičovaly písně z nového zpěvníku, a tak posloužily svým sborům k jejich poznání i zavedení.

Synod pověřuje synodní radu, aby se postarala o rozmnožení výběru písní k tomuto výběru. Vhodné výběry byly již dříve H.O. dány k dispozici nakladatelství Kalich a redakci Českého Bratra.

4. Komise se dále zabývala přidělenými návrhy z konventů.

- Návrh č. 1: + č.25 - přejít bez usnesení.
 č. 3: zamítnout
 č. 7: Synod synodní radě doporučuje návrh bratří Soltészů na změnu ve vydávání časopisu Český bratr.
 č. 8: Vyřízeno přijetím návrhu zpěvníku.
 č. 9: Přejít bez usnesení.
 č.10: Přejít bez usnesení.
 č.12: Vyřízeno přijetím zpěvníku

- č.13: Synod bere na vědomí, že práce na novém překladu a výkladu Písma svatého začala již v roce 1961 a měla být zmíněna v publikaci k padesátiletému výročí církve.
- č.15: Přejít bez usnesení.
- č.16: Přejít bez usnesení.
- č.17: Vyřizeno přijetím zpěvníku.
- č.18: Přejít bez usnesení.
- č.20: + návrh SR 6:
Synod se usnáší, aby tématem příštího synodu byla otázka posledního času a cíle dějin.
- č.21: Přejít bez usnesení.
- č.23: Přejít bez usnesení. - Místo toho navrhuje:
Synod se zabýval nedostatkem kazatelů a tíživou situací neobsazených sborů. Možnosti řešení vidí:
a. v dočasné výpomoci kazatelů-důchodců,
b. ve výpomoci činných kazatelů, které by jejich sbory na čas uvolnily,
c. v dohodě sousedních neobsazených sborů,
d. ve školení a povolávání nových diakonů.
- č.26: Předat komisi SR pro organizaci církevní práci.
Usnesení: "Synod ukládá komisi pro organizaci církevní práce, aby vypracovala komplexní návrh na účelné rozdělení církve do seniorátů."
- č.29: Synod ukládá synodní radě, aby reorganizovala komisi pro organizaci církevní práce povoláním dalších potřebných odborníků.
- č.33: Přejít bez usnesení.

5.

Návrh synodálů poděbradského seniorátu, přednesený b. Piskrem a komisi podpořený.

"Synod se usnáší, aby byl přednostně vydáván nový překlad a výklad Starého a Nového zákona ve vydavatelství Kalich. Nebude-li možno získat papírnatý příděl, nechť je již v příštím roce 1972 a pak i v dalších letech pro tento účel věnován jeden titul z přídělů, který církev má."

6.

Ke Zprávě synodní rady:

~~Komise se vrátila ještě k § 9, Zprávy synodní rady.~~ Věnovala mnoho času otevřenému rozhovoru se studenty. Nabyla přesvědčení, že různá nedorozumění, jež s lítostí konstatovala, se nedají odstranit jinak, než upřímnými rozhovory a osobními důvěryplnými kontakty se studenty. Bohoslovci sami vyjadřují touhu po těchto stycích se sbory. - Navrhuje usnesení:

"Synod vyslechl s velikou pozorností projev zástupců bohoslovců. Doporučuje sborům a seniorátům, aby podle možností s bohoslovci o jejich problémech jednaly. Očekává, že tento dialog se povede se vzájemnou pozorností a snahou o spolupráci ve společném úkolu."

Dále se komise zabývala § 13 Zprávy. - Vyslovila stesk nad ochlazením ekumenických vztahů.

Závěrečné usnesení: "XVII. synod kladně a vděčně hodnotí rozsáhlou a obětavou práci synodní rady jako celku i jejích jednotlivých členů a děkuje jim za ni. Souhlasí i s celkovou koncepcí práce synodní rady a žádá ji, aby v ní statečně pokračovala."

TISKY XVII SYNODU.

Návrh pro komisi D XVII. synodu

Otázky spojené s důchodem kazatelů ve službě církve

Do konce roku 1970 platil předpis, že každý pracovník, který měl nárok na důchod, mohl v 65 letech /ženy i dříve/, i když nadále setrval v zaměstnání a pobíral plný plat, požádat o vyplácení důchodu až do výše 1000 Kčs. Tento nárok nebyl původně přiznáván našim kazatelům, ale vytrvalému úsilí synodní rady se podařilo, že tento nárok byl v posledních letech kazatelům přiznáván. Změna nastala od 1. ledna 1971 vládním nařízením č. 2/71 Sb., podle něhož může být důchod až do výše 1000 Kčs vyplácen při plném zaměstnání jen v některých zvýhodněných povoláních, mezi něž nepatří povolání kazatelů.

Toto vládní nařízení připouští však vyplácení plného důchodu již od vzniku nároku na důchod, jestliže hrubý plat nečiní více než 800 Kčs měsíčně nebo i při vyšším platu, jestliže jde o přechodné zaměstnání v některých oborech výrobních, v trvání 180 pracovních dnů v roce, nebo 120 pracovních dnů při administrativních pracích. Pro kazatele platí doba 120 pracovních dnů.

Naši kazatelé a kazatelky mohou proto při vzniku nároku na důchod požádat prostřednictvím odboru sociálního zabezpečení příslušného ONV o vyplácení plného důchodu s tím, že odcházejí k určitému dni do důchodu. To je u kazatelů zpravidla 60 let, u kazatelek dříve. Chce-li však kazatel dosáhnout zvýšení svého důchodu, což jest podle názoru synodní rady výhodnější, zůstane v pracovním poměru až do 65 let svého věku, čímž dosáhne zvýšení svého důchodu o 20%.

Podle citovaného vládního nařízení č. 2/71 Sb. může kazatel, který se rozhodl pro trvalý odchod do důchodu, přerušit na 14 dní pracovní poměr, po tu dobu pochopitelně neběře plat a má nárok na výplatu důchodu. Po uplynutí těchto 14 dnů může však nastoupit do přechodného zaměstnání ve svém bývalém sboru nebo v jiném sboru na dobu 120 pracovních dnů a v této době má nárok na plný plat i plný důchod. Za pracovní dny se počítají jen skutečné pracovní dny, bez sobot, nedělí a svátků, takže doba 120 pracovních dnů odpovídá asi době 5 a půl měsíce. Po uplynutí těchto 120 pracovních dnů, aniž by přerušil kazatel pracovní poměr, může se dohodnout na smluvním snížení svého pracovního úvazku ve sboru v takovém rozsahu, že jeho měsíční mzda nepřekročí 800 Kčs měsíčně hrubého příjmu. V tom případě bude mu jeho důchod nadále ponechán a může pracovat opět do konce kalendářního roku a pak přerušit poměr opět na 14 dnů a celý postup se může znovu opakovat.

Předpokladem pro toto jednání je ovšem souhlas staršovstva, doporučení seniorátního výboru a schválení synodní radou. Několik našich kazatelů pracuje s plným důchodem při sníženém úvazku za 800 Kčs měsíčně, většinou však zatím bez souhlasu staršovstva, seniorátního výboru a synodní rady.

Tato finanční výhoda vede kazatele po letech, kdy jejich příjmem byl velmi skrovný, ke snaze využít této výhody co nejdéle a zůstat v úřadě eventuelně doživotně. Na jedné straně je to výhoda

pro církve, zvláště při nynějším nedostatku kazatelů, ale jen v případě, že kazatel je dosti svěží, ve sboru příliš neopotřebovaný, takže staršovstvo ani sbor netouží po jeho odchodu do důchodu. Naproti tomu jsou však případy, kdy kazatel je již na sboru mnoho let, sbor by rád viděl změnu, avšak jeho starý kazatel s ohledem na finanční výhody pobírání platu a důchodu na odchod ze sboru nepomýšlí.

Aby se takovým případům předešlo, má synodní rada za to, že kazatelé, kteří budou chtít této finanční výhody využít, mohou počítat s jejím souhlasem jen v tom případě, že nepůsobí ve sboru více než 10 let, nebo projeví-li ochotu přejít na nový sbor, kde jako noví pracovníci mohou s větším užitekem než v dosavadním sboru ještě po nějakou dobu působit. Z důvodů shora vyložených nehodlá však synodní rada dávat souhlas k takovému opatření před dosažením věku 65 let u kazatelů a u kazatelek věku vyššího o 5 let než je věk při dosažení nároku na důchod kazatelky.

Při celé věci je třeba vzít v úvahu tu okolnost, že přechod kazatele do důchodu a setrvání v práci na omezenou dobu a se sníženým pracovním úvazkem přináší problémy též ve vztahu ke státní správě církevní: předpokladem jest, že státní správa bude mít všude a vždy pro tento způsob porozumění, že nebude zastávat názor v budoucnosti, že sbor po odchodu takového kazatele, který pracuje na snížený pracovní úvazek, nepotřebuje již plnočasového pracovníka a že nemá pro sbor plný mzdový fond, když několik let stačil snížený mzdový fond.

Podotýkáme, že podle získaných informací faráři československé církve diecése královéhradecké, brněnské a plzeňské, starší 65 let, vesměs těchto výhod požívají.

Synodní rada předkládá tuto informaci synodu a očekává, že synod dá určitou směrnicí při řešení naznačeného problému. Rozhodně není třeba kvůli tomu měnit církevní zřízení, bude-li přijat návrh synodní rady v programu synodní rady uvedený, podle něhož může synodní rada poslati kazatele do důchodu již při dosažení věku 65 let, dosud to byla hranice 70 let.

Synodní rada by však uvítala, kdyby synod jí dal závazný pokyn, jak má v těchto věcech postupovat. Jako příklad uvádíme tuto možnost :

- 1/ Snížení pracovního úvazku kazatele - i když jen dočasné a třeba jen formální - není přípustné bez souhlasu staršovstva, doporučení seniorátního výboru a schválení synodní radou. Máme případy, že kazatelé sami bez vědomí staršovstva a synodní rady oznámili církevnímu tajemníku snížení pracovního úvazku a tím též snížení mzdového fondu.
- 2/ Snížení pracovního úvazku je možné u kazatele teprve po dosažení 65 let věku a u kazatelek nejdříve po uplynutí 5 let po vzniku jejich nároku na důchod.
- 3/ Snížení pracovního úvazku je přípustné jen u těch kazatelů a kazatelek, kteří v té době nejsou na sboru více než 10 let, jinak jen za podmínky, že odejdou na jiný sbor, jehož staršovstvo dá souhlas ke snížení pracovního úvazku. Jen ve výjimečných případech může synodní rada po důkladném projednání se staršovstvem a seniorátním výborem přiznat snížení pracovního úvazku, i když tyto podmínky splněny nejsou.
- 4/ Kazatelé /ky/, kteří bez souhlasu pod č.1 si ujednají se státní správou přímo zkrácení pracovního úvazku, buďtež synodní radou odvoláni z funkce. To platí i o těch kazatelích, kteří si již takovou upravu vyjednali bez vědomí církevních orgánů, pokud si neprodleně neopatří souhlas podle bodu č.1, jinak je též synodní rada odvolá z funkce.

V Praze dne 27. října 1971

Všem poslancům XVII. synodu 1971

Vážení bratři a sestry,

upřímně Vás vítáme a chceme Vám sdělit několik praktických informací.

1. Ve složce najdete dodatečné tisky synodu. Jsou to jednak doplňky a opravy k tiskům už zasláným (jsou označeny stejným číslem jako tisky původní, jen je k nim přidáno písmeno A, resp. B). Doporučujeme Vám, abyste si jednotlivé doplňky připojili k příslušným tiskům. Doplňky či opravy se týkají tisků č. 3, 4, 5, 9, 11, 13, 16, 17, 18 a 19. Kromě toho připojujeme i tisky další:
č. 20 Řád křesťanské výchovy mládeže v českobratrské církvi evangelické
č. 21 Dodatek k návrhům ze synodní rady
Prosíme, věnujte těmto doplňkům laskavou pozornost ještě před zahájením zítřejšího zasedání.
2. V obálce je dále jmenovka s Vaším jménem. Prosíme Vás, abyste jmenovku nosili po celé tři dny synodního jednání v budově na Vinohradech. Jednak to usnadní situaci Vám, když se budete vzájemně seznamovat a oslovovat, ale hlavně to ulehčí přehled pořadatelům.
3. Dále je ve složce formulář cestovních výloh. Tento formulář laskavě vyplňte co nejdříve a odevzdejte ve čtvrtek během dopoledního zasedání u stolku u dveří sálu na Vinohradech br. faráři Sedliskému.
Tyto cestovní výlohy a diety Vám pák vyplatí v pátek odpoledne nebo večer paní Melicharová. Její stůl bude ve sborové kanceláři v 1. patře a laskavě si tam během toho odpoledne nebo večera dojděte vyzvednout peníze.
4. Dále Vás chceme upozornit na to, že tentokrát budete mít možnost si přímo v budově zakoupit během jednání malé občerstvení (kávu, čaj, limonádu, oplatky či sušenky). Stůl s tímto občerstvením bude v 1. patře vinohradské modlitebny a bude Vám k dispozici vždy od 9,30 do 11,30 hod., od 13 do 17 hodin a od 20,30 do 22,00 hod. V sobotu v poledne bude připraven párek s chlebem přímo ve sboru na Vinohradech.
5. Pro usnadnění orientace Vám poslouží plánec okolí vinohradského sboru, který je vyvěšen na chodbě v 1. patře. V témže patře ve sborové kanceláři najdete také s. Martu Kačerovou (nebo Danu Sobotkovou) z kanceláře synodní rady, na které se můžete obrátit s různými dotazy a prosbami o informace.
6. Pokud Vám náhodou bude chybět některý synodní tisk, můžete se obrátit na K. Trusinu, který Vám (pokud zásoba stačí) chybějící tisk doplní.

Přejeme Vám hodně síly, soustředěnosti i vytrvalosti do synodního jednání a také radost ze setkání při tomto shromáždění.

K o m i s e
pro přípravu XVII. synodu

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

ZPRÁVA O XVII. SYNODU

Č E S K O B R A T R S K É C Í R K V E E V A N G E L I C K É

konaném ve dnech 27. - 30. října 1971

v modlitebně sboru v Praze 2 - Vinohradech, třída W. Plzecká 60

Z A H A J O V A C Í

B O H O S L U Ž E B N Ě S H R O M Á Ž D Ě N Í se konalo

dne 27. října 1971 v chrámu Páně v Praze 1, u Salvátora v

19.00 hodin .

Za varhanní přede hry, kterou zahájil shromáždění prof. Z. Čep, zaujali svá místa v apsidě kostela členové synodní rady, seniori a seniorátní kurátoři, zatím co ostatní členové synodu zasedli již dříve do lavic v přední části kostela. Před těmito lavicemi naproti kazatelně bylo vyhrazeno místo pro čestné hosty synodu. Zahajovacího bohoslužebného shromáždění se zúčastnili tito ekumeničtí hosté :
Dr Miroslav Novák, patriarcha Církve československé husitské,
Dr Bohuslav Beneš, předseda Ústřední rady Církve bratrské,
Dorotej, metropolita pražský a celého Československa Církve pravoslavné,
Dr Augustin Podolák, biskup-ordinář Církve staro-katolické,
Adolf Ulrich, biskup Jednoty bratrské,
Dr Karel Matoušek, biskup církve římsko-katolické,
Emerich Varga, farář pražského sboru Evangelické církve a.v. na Slovensku,
J. Kaba, kazatel Církve adventistů s.d.,
Ing. František Fuchs, zástupce Rady židovských obcí.
Ze zahraničních hostů byl zahájení přítomen farář Borggreffe z Evangelické církve a.v. ve Falcku, NSR.

Vstupním slovem Písem sv. otevřel bohoslužby br. synodní senior Dr Václav Kejř a shromáždění pak zpívalo společně píseň 225 - K Tobě duše své pozdvihám . Náměstek synodního seniora Dr Jan Pokorný pokračoval modlitbou, po které náměstek synodního kurátora Dr František Škarvam četl oddíl Písem svatých. Pěvecký sbor, solisté a orchestr Kostnické jednoty za vedení prof. Čepa přednesl skladbu G. Janáčka "V Boží péči". Dr Pavel Šimek, synodní kurátor, přivítal hosty synodu i jeho řádné členy a účastníky bohoslužeb a seznámil je s cílem synodního jednání. Po společné písni 133 - Otče náš, milý Pane... vystoupil na kazatelnu br. synodní senior Dr Václav K e j ř , aby oslovil shromáždění svým kázáním na text z evangelia Matoušova, kapitoly 5., verše 13. :

VY JSTE SŮL ZEMĚ. JESTLIŽE SŮL ZMAŘENA BUDE, ČÍM BUDE OSOLENA ?

"Jsme tu shromáždění k veřejné bohoslužbě na počátku XVII. synodu. Přivedla nás v tato památná a nám všem drahá místa láska k Bohu, k Ježíši Kristu a k jeho církvi. Vešli jsme sem s vděčným srdcem za všecku Boží vernost, se kterou se přiznával k naší dosavadní svědecké, výchovatelské a pastýřské službě. Je nám nanejvýš zapotřebí podívat se pravdivě na sebe ve světle Božího slova a k tomuto stolu

...Pánu přistoupit rukou kajícím, abychom smíření s Bohem i s lidmi byli hotovi pro nový počátek.

Jste také Pánu církve vděční za oblak reformačních svědků, kterým zastiňoval tuto zemi a kteří až k obětem života dotvrdili vyvýšenost a nezníčitelnost Boží pravdy. Stejně tak při 190. výročí tolerančního patentu se tu dnes spojujeme s těmi, kteří v naší ponížené zemi bojovali dobrý boj víry, snášeli protivenství, zbílili roucha svá v krvi Beránkové a přechovali nám Písmo i kalich.

V takové chvíli pak nemůžeme jinak, než svou pozornost obrátit k slovu samého Pána církve. On si zde svou církev založil. On ji vykoupil svou drahou krví. On si nás povolal k své službě. On nás sytí chlebem své pravdy, zmocňuje svým Duchem a vyzbrojuje zbraněmi svého slova.

Slyšme tedy dnes, co praví těm svým, kteří v něho uvěřili: Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena ?

Kristus tato slova vyslovil v době světových převratů, kdy v stavba civilizace starého věku se bořila a v prudkých otřesech životního řádu se rodila víra, že nadešel konec světa. Lidstvo bylo vyčerpáno válkami. Armády táhly sem a tam a braly, kde co bylo. Vlastní Ježíšův lid trpěl pod nohou římského ~~vojáka~~ žoldnéře. Přestala doba slavných prorockých vidění. Dozněly hlasy přímých tlumočnicků Boží vůle. Nastala doba duchovní vlačnosti, dobra farizeů a zákoníků.

V pohanském světě to bylo stejně takové. Stará klasická filosofie se dožívala a nemohla ukojit nejhlubší potřeby duše. Trůn filosofie opanoval cynismus, výsměch starým bohům a nových nebylo. Vítězilo epikurejství se svou zásadou: Urvi životu, co se dá, zítra umřeš.

V této době hlubokých proměn, kdy jeden věk se dožíval a druhý rodil, kdy život byl jako vyvrácený z kořenů, Ježíš kázal na hoře. A zde do všech bolestí rodícího se věku Ježíš ukázal na stavivo, za kterého by měl být vybudován lidský život. V těch několika kapitolách jakoby říkal: Hle, to je stavivo pro vaše drsné podnebí ! Z toho stavějte. Zde podal chleba věčného života. Zde rozsvítil světlo, aby člověk nebloudil ani v sobě, ani v porušeném a sobectvím rozvráceném světě !

Tato nejmenovaná hora v Galilei se stala horou Páně a tak naplněno bylo proroctví Izaiášovo: I stane se, že utvrzena bude hora Páně a vyvýšena nad pahrbky. I pohnou se k ní všichni národové a on vyučovati bude cestám svým.

V tom ohromném zástupu přišli k němu různí lidé, lidé různých povah a různých potřeb. Ale mezi nimi byli i ti, kdož chtěli slyšet pravdu života a kteří se ptali: Co jest život ? Aťojí za to, aby bylž žit ? Má život nějaký smysl ? V čem vlastně spočívá plnost a krása života ? Věřit ? Nebo nevěřit ?

Takové lidi měl Ježíš kolem sebe. Přišli k němu ! Až k němu. To byl radostný fakt. Nikdo v tom zástupu nebyl dokonalý. Bylo v nich mnoho převráceného, pošpiněného hříchem. Ale přišli k němu a zde to začíná, když člověk přijde až k němu, který jest pravda, cesta i život ... Já jsem světlo !

Tem Ježíš staví blahoslavenství jako cíl, důstojný člověka. Kdež by se octl svět, kdyby nebylo chudých duchem, pokorných srdcem, milosrdných, tichých, lačnicích a trpících pro spravedlnost ! Jaké světlo tu bylo rozžato na pracovní cestu lidstva. A ti, kdož slyší a ostríhají, jsou připodobněni muži moudrému, který postavil dům svůj na skále. I spadl přívál, přišly řeky, válí větrové a obořili se na ten dům, ale nespádl, nebo založen byl na skále.

Těm, kteří k němu přišli a jejichž srdce zahořela láskou k němu - těm, kteří byli ochotni jít jeho cestou, říká: Vy jste sůl země !

To je slovo veliké důvěry v jeho učedníky a následovníky. Těm, kterým bylo řečeno, že nic nejsou, že nic nemohou, těm odstrčeným, Kristus praví: Vy jste !

To je slovo povzbuzení pro všechny milovníky pravdy. Vy budete odstrkování, posmívání, vy budete nepochopení, mrskání, žalářování a zabíjení, ale vy budete požehnáním a záchrannou mocí země. Proroci byli

solí Kaanenu. Učedníci Ježíšovi budou solí země, ~~neboť mají jít do všech končin země~~, neboť mají jít do všech končin světa se zvěstí jeho evangelia. Tak jako hrst solí působí do šíře a do hloubky tiše a nenápadně, tak křesťané všech dob mají prostoupit všechny věci života a světa evangeliem. Není složky života, kde by křesťanství nemělo mít účinku ... Manželství, rodina, dílna, obchod, úřad, škola, parlament mají být prostoupeny solí evangelia. Evangelium je solí země. Je to řeč pronikavější než každý meč, a dosahuje až do rozdělení duše, očišťuje, oživuje, zachovává od rozkladu a zkázy. Sůl je užívána při všech obětech. Vseliký dar oběti své solí osolíš. Při každé oběti své sůl obětovati budeš !

Vy jste sůl země. Toto slovo Kristovo patří i nám ! Vaše láska k Bohu - vaše známost milosti a pravdy, vaše pevnost v dobrém, vaše tičnost a pokora, vaše žízeň pro spravedlnosti, vaše ochotnost jít úzkou cestou, anž i všechno to, co budete musit snést pro mé jméno - není na zmar, ale solí k záchraně světa !

Učedníci neměli zůstat v Jeruzalémě. Měli se stát požehnáním celému světu. Jděte a získávejte národy za učedníky. Sůl křesťanstva, sůl našeho českobratrství nesmí zůstat na hromadě v chrámě. Sůl synodu nesmí zůstat ve vinohradském chrámě, ale v každém sboru církve; zrněčko zde, zrněčko tam - vsude má být očištnou, záchranou mocí.

Každý z nás a všichni společně stojíme pod nezadatelnou odpovědností. Všecko, co jest na nebi i na zemi i v moři má svůj význam a své určení. Tím více člověk tu má své místo a své poslání. Ano, jestliže všecko, tedy i člověk a zvláště Kristus člověk v rozkladném světě je sůl ...

Vy i Vaše země ! I k té máte povinnost. Nikdo jiný ji za vás nevykoná. Kristus nás neučí říkat: Já jsem blahoslavený - já do světa nepatřím. Já si zasloužím něco lepšího. Naopak, říká nám: Vy jste sůl země ... K té zemi, na které žijete, dýcháte, pracujete i zemdlíváte, máte povinnost nezaměnitelné služby ... Duchovnost zmírání, svět je pohanský a barbarský, ale Pán ti praví: Ty a Tvá země !

Církev Boží, sůl země, opora země, pilíř pravdy, služebnice Ježíše Krista.

Církev tedy není poslední svrchovanou a neomylnou autoritou nad světem. Víme na jaké scestí se dostala a jak o její napravení musilo být a stále musí být bojováno. Církev není panující kněžna, která by nad sebou neměla žádné autority. Nic tak velkopanského není znakem církve, o kterou usilovali naši otcové. Církev není sama svoje. Dějiny ukazují, že nejstrašnější degenerační mocí může být církev, když si v lidských rukou osvojí absolutnost a svrchovanost.

Ale církev také není otrokyní světa, posluhovačkou různých nálad a hesel a filosofických proudů, aby před nimi kapitulovala při svém centrálním poslání být solí země !

Proto se také nesmí uzavřít sama v sebe, aby se stala sektou, která svět jen kritizuje, nad ním pláče, ale sama ani prstem nehne, aby se stal lepším ... To byla by solí zmařenou !

Sůl - nejobyčejnější ze všech věcí v tomto světě, a jak významné určení má. Kostrou vesmíru jest sůl. Kdyby nebylo soli, nebylo by života. Lidstvo by zahynulo na křivici. Kolik lidí dnes trpí křivicí mravní jenom proto, že my jsme nebyli dobrou solí země !

Nechť nás tedy celým synodem provází slovo Kristovo: Vy jste sůl země. To je naše výsada a naše poslání.

Ale je tu i Kristus soud: Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena ? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána. Jak výstražné ! Českobratrství, které nenaplnuje své poslání, jest solí zmařenou a hodnou jen pošlapání. I synod může být solí zmařenou, jestliže nám půjde o naše malicherné cíle, nepoddáme-li se vedení Ducha svatého a nebudeme-li mít dostatek sil věc Kristovu a věc své církve postavít na prvé místo a učinit je předmětem svých modliteb !

Bože svatý, nedopusť, abychom byli lidmi zmaru a odsouzení, ale syny a dcerami služby k záchraně světa ve jménu Páně. Lid svůj a dílo své při životu zachovej, známé učin, v hněvu na milosrdenství své se rozpomeň. Amen.

zorností, kterou si zasloužila, a spojili se pak ke zpěvu písně
č. 141-Mocný Bože, při Kristovu...

Senioři F. Janovský a Z. Kubíček se pak podíleli na přípravě k
vysluhování svátosti Večeře Páně. Při samotném vysluhování svátosti
jim pomáhali i Dr V.Kejř a Dr J.Pokorný. Mezi písněmi č.28-Chvaltež
Nejmocnějšího.. a č.144-Král věčný nám požehnej... vykonal ještě
synodní senior závěrečnou modlitbu a vyprosil shromážděným i synodu
požehnání od Hospodina. Shromáždění bylo zakončeno asi v 21:15 hod.

OXOXOXOXOXOXOXOXO

PRVNÍ SYNODNÍ ZASEDÁNÍ

se konalo ve čtvrtek 28. října 1972 dopoledne. Tato i všechna další zasedání XVII. synodu se již konala v chrámu Páně sboru v Praze 2-Vinohradech, třída Wilhelma Piecka 60.

- 1/ Z a h á j e n o bylo zpěvem společné písně č. 33 v 8.00 hod., modlitbou br. synodního seniora Dr V.Kejře a četbou z knihy Leviticus 26,9-16. Br. synodní senior také předsedal synodu až do volby jeho předsedy.
- 2/ P ř i v í t a l v této funkci všechny přítomné i hosty z jiných církví, jmenovitě Dr Mandla z církve římsko-katolické, biskupa Ulricha z Jednoty bratrské, prof.Dr Š.Turnského z Křesťanské reformované církve na Slovensku a faráře E. Vargu, který zastupoval Evangelickou církev a.v. na Slovensku. Za státní správu byli přivítáni ředitel sekretariátu pro věci církevní při ministerstvu kultury ČSR Dr Zdeněk Mixa a referentka tohoto sekretariátu pro naši církev V. Damiánová. Při tom mimo jiné řekl:
"Mnohastránkový materiál pro synod jsme připravovali k slovu žalmistovu: 'Obejděte Sion a obstupte jej. Přiložte mysl svou k ohradě jeho.' Nemáme vroucnějšího přání než aby tento synod byl láskyplným, služebným a obětavým obstoupením církve Páně. Synod splní očekávání církve a bude požehnáním, když všechno jeho konání bude provanuto věrností Pánu církve a zhostí se i těch nejtěžších ukolů, když všechno jednání a rozhodování bude měřit slávou Boží. Protože jde o samu podstatu církve a její službu, tento synod by měl být proniknut duchem touhy po probuzení a zduchovnění života našich sborů. Při tolika rozsáhlých problémech stojí před námi práce náročná a vyčerpávající. Je pochopitelné, že zde budou vyjádřena různá hlediska, že někdy přeletí mračna, že i zahřmí a šlehne blesk ... Ale ve všem tom bychom se měli poddávat Duchu Páně. Na každém z nás bude záležet, abychom udrželi důstojnou uroveň synodu a jeho vážnost. Můžeme tak učit, když si budeme vědomi odpovědnosti před Bohem, před církví i před světem..."
- 3/ U s t a v e n í : Celkový počet členů synodu byl 99 a z nich bylo prvnímú zasedání přítomno 97 /dva synodálové se řádně omluvili/. Synod byl proto předsedajícím synodním seniorem prohlášen za usnášení schopný. Přítomní pak složili s l i b předsaný církevním zřízením. Předsedající pak vyzval synodály, aby vzpomněli s ním zesnulých církevních pracovníků a to jak z řad kazatelů, tak i laiků.
Konečně k zahájení samotného jednání bylo třeba zvolit z a p i s o v a t e l e a s k r u t á t o r y. K této volbě byl předložen synodní radou návrh, který byl po malých změnách synodem schválen. Zapisovateli byli v :
 1. zasedání - Dr ing. Jaroslav Huml, Gottwaldov
Jaroslav Voda, Leskovec
 2. zasedání - Josef Karas, Volyně
Josef Hromádka, Sternberk
 3. zasedání - Dr Jaroslav Kraus, Mar.Lázně
Petr Čapek, Merklín
 4. zasedání - Jaroslav Hojný, Neratovice
Amos Tejkal, Teplice
 6. zasedání - Elizeus Falátek, Plzeň
Emanuel Huml, Dvůr Králové n/L
 7. zasedání - Dr Eduard Wagner, Čáslav
Bohdan Pivonka, Svratouch
 8. zasedání - Dr Adolf Kocna, Praha
Jaroslav Ondra, SoběhrdyNáhradníky byli: Dr.Molnár, Lysá n/L - Ing V.Heller, Vsetín -
L.Klobása, Prosetín
Skrutátory byli zvoleni: Zdeněk Kapoun, Libkovice
Ladislav Morávek, D.Sloupnice
Ing. Miroslav Žďárek, Č.Lípa

J. Lukáš, Praha
Jaroslav Staňek, Huslenky
Jan Šimsa, Prosetín

4/ Volba předsednictva : Na předsedu synodu byli navrženi tři kandidáti, ale po návrhu br. synodního seniora, aby odstupujícím synodnímu kurátorovi Dr Pavlu Šimkovi synod projevil vděčnost za jeho práci volbou za předsedu synodu, byl Dr P a v e l Š I M E K vysokou většinou hlasů zvolen do této funkce. Ze tří kandidátů byl zástupcem Komenského evang. bohoslovecké fakulty zvolen místopředsedou synodu profesor Dr J o s e f S m o l í k , z laických členů synodu byl do předsednictva hned v první volbě zvolen Dr J a r o K ř i v o h l a v ý . Poté už byli voleni jen členové předsednictva z řad kazatelů. V první volbě byl zvolen jen Dr Václav K e j ř , v dalších dvou kolech volby Dr ing Jakub S. T r o j a n a opět v dalších dvou kolech senior Dr J o s e f V e s e l ý .

5/ Verifikace zápisů : K verifikaci zápisů bylo na návrh synodní rady usneseno, že :

"Na základě dobré zkušenosti z minulého synodu usneseno, aby verifikace zápisů synodu byla opět svěřena zvoleným verifikátorům /tříčlenné komisi/, kteří by též vypracovali seznam usnesení XVII. synodu." /Usnesení č.52/

Těmito verifikátory byli zvoleni synodem: prof. Dr J. B. Jeschke,
farář J. Doležal,
br. J. Kočvara.

6/ Poradci pracovních komisí : Synod rovněž schválil návrh synodní rady na poradce jednotlivých pracovních komisí synodu, kterými jsou:

pro komisi A : Jan Čapek,
pro komisi B: Dr Bohuš Hrejsa a Magda Horká,
pro komisi C : Dr M i r o s l a v J a r o š e k
pro komisi D : Vladimír Chadim

7/ Mimořádní členové synodu: Synod poté přijal jako z á s t u p c e S Č E D u faráře Jana Č a p k a a jako z á s t u p c e m l á d e ž e Ing Jana D o u b r a v u ze Sedmídvor, Karla F o n a z Ostravy, Ing Karla M a t ě j k u z Prahy, Bohoslovce Janu R y š a v o u , Pavla O t t e r a a Františka Š i l l a r a z Komenského evang. bohosl. fakulty. Všem těmto zástupcům přiznal synod tato práva: a/ mohou mluvit a s podporou jednoho synodála i podávat návrhy k jednání synodu,

b/ mohou se zúčastnit prací v komisích,

c/ mohou se vyjádřit ke kterékoli věci synodního jednání bez omezení. /Usnesení XVI. synodu doplněné návrhem faráře Trojana./

8/ V průběhu voleb byl vyzván zástupce sekretariátu pro věci církevní ministerstva kultury CSR, Dr Zdeněk M i x a , aby oslovil synod. Po úvodní poznámce, že půjde jen o B o z d r a v h o s t a a ne o oficiální projev řekl Dr Mixa mimo jiné toto:

"Synod Vaší církve se neschází každým rokem, ale za období, kdy je možno hodnotit nejen to, co se událo v životě církve, ale berou se v úvahu i změny a události, ke kterým došlo v naší společnosti, tedy v prostředí, ve kterém žijí Vaši věřící. Myslím, že je to správné, protože nelze žít mimo tento svět, mimo toto společenské prostředí a jsem přesvědčen, že ani Vaše církev takové pojetí své činnosti nemá. O tom svědčí i téma Vašeho synodu, kterým se chce vyslovit k otázkám vztahu církve, státu a společnosti. Myslím, že je možno k těmto problémům co říci. Není toho málo, co se změnilo od Vašeho posledního synodu. Jsou to

x změny, které objektivně nutí vážně se zamyslet nad událostmi uplynulých let, vnitřně si odpovědět na otázky, které jsou konfrontací mezi subjektivními pocity člověka a ~~mnohdy~~ objektivní pravdou, kterou potvrdil a denně potvrzuje sám život. Jsou to změny, které dnes napomáhají naší republice, lidem i našim věřícím spoluobčanům žít lépe, bohatěji, bez pocitu nejistoty a s jasnou perspektivou do budoucna. Jestliže synod bude hovořit o státě a společnosti, je možno s čím konfrontovat. Jsme v předvolebním období, tedy v době, kdy se díváme nazpět, co se udělalo dobrého, co nám ještě chybí a co bude třeba dělat. Probíhá řada besed, diskusí, veřejných vystoupení, kde funkcionáři a pracovníci státní správy předstupují před občany s těmito otázkami. Je opravdu s čím se pochlubit a tato nezvratná fakta jsou tím jediným správným korektorem názorů lidí. - Věřím, že jednání a závěry Vašeho synodu podpoří všechno to, o co Vaši představitelé i pracovníci státní správy usilují. Jde o to, aby našim věřícím občanům se vytvářely podmínky pro plné náboženské vyživování tak, jak to ukládá i Ústava a zákony naší republiky. A o tuto spokojenost našich věřících občanů musí jít nejen církvi, ale i státní správě."

9/ Návrhy a upozornění : Návrh faráře ing. Kocába, aby bylo povoleno hlásit se k ustním projevům z místa, byl odkázán k projednání předsednictvem synodu.

Farář Huml upozornil synod na nedostatečné zastoupení žen mezi členy a pozorovatelů synodu, což neodpovídá skutečným poměrům v církvi.

10/ Program synodu : Návrh synodní rady na program synodu byl schválen v původním znění po kratší diskusi o možnosti provedení voleb do synodní rady až ke konci synodu /návrh far. Zegfarta/.

11/ Telegram prezidentu ČSSR : Synod schválil odeslání telegramu prezidentu Československé socialistické republiky v tomto znění :

"Vážený pane presidente !

XVII. synod českobratrské církve evangelické při svém zasedání v Praze ve dnech 27.-30. října t.r. vzpomíná Vás s vděčnou úctou ve Vašem odpovědném postavení. V evangeliu Ježíše Krista, v dědictví našich husitských a bratrských předků, jsou duchovní a mravní hodnoty, ideály pravdy, svobody, spravedlnosti, lidskosti a bratrství, které chceme vnášet do života našeho lidu. Ujišťujeme Vás, že stojíme za vším ušlechtilým usilím v našem národě a tak prokazujeme, že živé náboženství jest zdrojem mravní síly a účinné spolupráce v životě sociálním a kulturním.

Pozdravujeme Vás jménem církve a přejeme Vám pevné zdraví a sílu pro velikou službu při vedení našeho státu. S projevem úcty

XVII. synod ČCE

Dr V.Kejř, syn.senior

Dr P.Šimek, syn.kurátor

12/ Úhrada výloh synodálů : V této věci bylo usneseno takto :

"Mimopražským členům synodu se poskytne cestné, stravné a nocležné podle směrnic o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Pražským členům se poskytne denní dieta Kčs 24,--. Tato vydání, jakož i všecka ostatní vydání spojená s přípravou a s konáním tohoto synodu se uhradí z repartic 1971." /Usnesení č.47/

Po přestávce bylo další jednání synodu zahájeno za předsednictví Dr ing. J.S.Trojana zoevem písně č.437vl-3.

- 13/ Dotazy : Představenstvo synodu zodpovědělo tyto dotazy:
a/ směrnice pro práci komisí B-D nelze vydat, protože se liší od práce komise A;
b/ diskuse o poměru ke KMK bude součástí diskuse o zprávě synodní rady.

- 14/ Doplňovací volby členů a náhradníků synodní rady se konaly již za předsednictví Dr Šimka, který uvo-
dem oznámil svůj úmysl podat resignaci na úřad synodního kurá-
tora, aby umožnil nově zvolenému bratru okamžitě nastoupení
úřadu. Poté byla projednána n o m i n a c e kandidátů na u-
řad synodního kurátora. Výsledkem jednání bylo přijetí kandi-
datury bratry Chadimem, Kamínkem, Křivohlavým a Škarvanem. Sy-
nod zamítl hlasováním vyslechnutí kandidátů ještě před volbou
/návrh sen.Souška/. Hned v prvním kole byl téměř jednomyslně
/83 hlasy/ zvolen novým synodním kurátorem
Dr F r a n t i š e k Š K A R V A N

Po užší volbě byl 3. náhradníkem duchovenského člena synodní
rady zvolen senior J i ř í R U M L .

Kandidáty kromě zvo-
leného byli ještě faráři M.Hájek, M.Heryán a senior B.Betka.
/Farář J.Čapek se kandidatury vzdal, a far. V.Sláma neobdržel
státní souhlas k volbě./

Náměstkem synodního kurátora byl rovněž po užší volbě zvolen

Dr J a r o K ř i v o h l a v ý .

Kromě něho kandidovali též br. Chadim, Kamínek, Lešikar a kan-
didatury se vzdal Dr Jarošek.

Výsledkem volby náhradníků laických členů synodní rady bylo,
že k. náhradníkem byl po užší volbě zvolen

br, P e t r R ů ž i č k a , a

3. náhradníkem br. Vladimír C h a d i m . Mezi kandidáty

byli ještě Dr Jarošek, Kamínek a Dr Svěcený.

- 15/ Návrhy a dotazy během voleb:

- vyslovení lítosti nad odmítnutím souhlasu pro volbu konsenio-
ra V.Slámy bude projednáno při zprávě o stavu církve /f.Simsa/,
- pozdravné dopisy budou zaslány nemocným Dr Tardymu z Litomyš-
le a far. Kolmanovi do Švýcar /Dr Kejř/,
- tisk o jednání synodu je informován prostřednictvím tiskové-
ho referenta synodní rady Dr L.Brože.

- 16/ Volba kontrolorů celocírkevního hospodaření byla provedena akla-
mací a zvoleni byli:

Josef Lajner z Nymburka a Ing.Lubor Franců, a
za náhradníky byli zvoleni Miroslav Blecha z Pardubic a Ladis-
lav Kolman z Miroslavi.

- 17/ Rozdělení synodálů do komisí: Návrh synodní rady k tomuto bodu
byl přijat s tím, že je možno
provést ještě individuální změny na přání, o kterých rozhodne
předsednictvo.

- 18/ Poselství synodu : Synod zvolil šestičlennou komisi pro přípra-
vu poselství synodu sborům, kterou tvořili:
Dr J.Smolík, Dr J.Trojan. P.Krejčí, B.Betka, Dr J.Kraus a M.Sou-
rek,

- 19/ Dotazy předsednictvu :

- členství ve světových gremiích: členem Světové Refor mované
Aliance je naše církev jako dědic dřívější reformované cír-
kve. Do Světové rady církví vstoupila církev rozhodnutím sy-
nodní rady; faktickým členem KMK se stala konkludentními činy
bez rozhodnutí synodu;

- naše církev nebyla zatím pozvána jen na dvě shromáždění KMK a to v Budapešti a Varšavě;
- zatím není možno, aby KMK uvolnila místnosti v Husově domě, protože se sekretariát bude reorganizovat a zvětšovat, ale otázka nájmu se bude řešit;
- poselství synodu je určeno výhradně našim sborům.

Dopolední shromáždění zakončil modlitbou br. Kočvara a společně byla zpívána píseň č. 205. Zapisovali Dr ing J.Huml a far.J.Voda.

OXOXOXOXOXO

D R U H Ě S Y N O D N Í Z A S E D Á N Í

pokračovalo táhož dne, 28.10.1971, ve 14.00 hodin a zahájil je po společné písni modlitbou a čtením oddílu Písem sv. br.sen.kur. R.Hromádka z Proseče za předsednictví Dr Pavla Šimka.

20/ Procedurální návrhy: k jednání synodu přednesl na výzvu předsedy Dr J.Křivohlavý. Tyto návrhy se týkaly písemných přihlášek do diskuse, pořadí řečníků, diskutování s míst a podobně. Předložené návrhy synod přes některé námitky přijal. Předsednictvo vyhovělo také žádostem o přeřazení některých členů synodu do jiných komisí.

21/ Zpráva synodní rady : Referát ke zprávě synodní rady o životě a stavu církve přednesl Ing. V. Heller ze Vsetína. V podstatě řekl tyto věci :

Jeho pohled na zprávu bude nevyhnutelně jednostranným. Nehodlá postupovat bod po bodu. Církev při pohledu sama na sebe musí zkoumat také své ideje a to jestli je světu podává správně. Při takovém zkoumání se nutně pohybuje ve dvou dimenzích: jedna je dimenzí, v níž vládou kategorie fyziky, matematiky, logiky a pod., vše je zde podroběno vědeckému zkoumání; protože se však tímto druhem zkoumání nevystihne vše, přechází se do druhé dimenze, dimenze víry, kde vládne hodně subjektivní pohled na skutečnosti. Je nebezpečné směřovat obě dimenze. Prakticky jednat lze jen ve světě 1. dimenze. Laici se pohybují v tomto světě většinu svého času, myslí exaktně, používají jeho metod a postupů. V teologovi vidí jen jednoho odborníka z mnoha v tomto světě. Jen občas se vytrhují z tohoto světa /bohoslužby, bib.hodiny, dom.pobožnosti a pod./ Těchto vytržení je zoufale málo, proto jsou většinou strženi do víru dění světa 1. dimenze. Jak se to týká zprávy SR ?

Ve zprávě SR se stále mluví a myslí dle světa 2. dimenze. Důkaz : v závěru se mluví o jednoduché strategii, která je tam vytčena. Když se však tato strategie převede ~~do světa 1. dimenze~~ do světa 1. dimenze kde se musí jednat, není už jednoduchá. Církev stále myslí dle tradic (na konventy se jezdí auty, ale jednání je typu doby dostavníků). Jde ne o modernost myšlení, ale o celý styl práce. Bůh žehná sklizni, ale orat a sít musí člověk. Ve 2. dimenzi nelze měřit stav církve, ten změří jednou sám Pán církve, ale ve světě 1. dimenze se musí měřit. Je zapotřebí kvantifikace, exaktnějšího analytického přístupu k hodnocení faktů - kolik ? proč ? Snadno odkazujeme na 2. dimenzi a při tom lenošíme v 1. dimenzi. Napětí mezi oběma dimenzemi je nutné. Dá hodně práce, aby se strategie stala činem. Příklad:

Ve zprávě je se steskem konstatováno, že duch komise pro organizaci církevní práce nepronikl do sborů a církve. Je toho však zapotřebí, aby vše z roviny 2. dimenze bylo přeneseno do konkrétního života. Naše církev má také sklon zaměnit místo a čas pro diskusi s místem a časem pro činy. Vyjasňovat stanoviska nelze na pracovním sezení jako je synod, ale třeba zavést semináře, symposia s přesným tématem, povinným referátem, a koreferátem, panelovou diskuzí a povinnými závěry. Bůh-li sbírá, stanou se vodítka pro práci menších skupin odborníků. Času je zoufale málo, a špatně s ním hospodaříme. Lze vyslovit spousty nápadů, ale jak je uvést do práce. Křesťanský už radil, abychom si sepsali své úkoly, zvážili na které stačíme, a nemilosrdně vyškrtali ty, na které nestačíme. Proto je třeba i znát důvody stavů, které se konstatují a ověřit platnost našich domněnek. Je třeba vědět co lze udělat dnes, co zítra a co v delším čase. Nutno ověřit zda je tomu skutečně tak, jak si myslíme. Ve Zprávě se říká mnoho, ještě mnoho však nevíme, nevíme to ani dost přesně, proto třeba zvážít jak půjdeme právě za tím, co jsme zjistili.

22/ Diskuse k referátu o zprávě SR : vedl Dr. Josef Smolík, který doporučil postupovat podle jednotlivých bodů Zprávy. Časový limit na jednotlivé zprávy nebyl synodem určen.

§ 3: První dva příspěvky se týkaly svátosti Večeře Páně a jejího pojetí v církvi dnes /E. Huml, J. Růml/. Dotaz na význam slov o "zlých silách, které pracují v církvi" z úvodu Zprávy /Ing. M. Ždárského/ zodpověděl synodní senior odkazem na evangelium.

§ 4: Delší rozhovor se pak týkal výuky náboženství jak na školách, tak na sborové půdě. Diskutovali zde synodálové Pfann, Huml, Kalus, Molnár, P. Čapek, Dr. Smolík, Dr. Hlaváč, ing. Kocáb, T. Pokorný, Dr. Jeschke, Betka, ing. Ždárek, ing. Herold, Dr. Růžicka, Kaštánek. Z obsahu diskuse:

- skutečnost, že některé děti nedostávají na vyšší školy, vytváří diskriminační ovzduší na školách vůči dětem z křesťanských rodin,
- příručky k vyučování náboženství, zvl. konfirmační, jsou nedosta-
tečné,
- nová uprava přihlášek k vyučování na školách vzbudila nesouhlas a ovlivnila počet přihlášek,
- je třeba vyjádřit vděčnost církve laickým učitelům dětských boho-
služeb,
- přihlášky k vyučování jsou pojímány ve sborech jako vyznavačský
skt,
- vyučování na půdě církevní /sborové/ má mnohé výhody jak organizač-
ní, tak obsahové,
- boj ateismu a křesťanství ve výchově se vrací opět na úsek admi-
nistrativní,
- specifické vlastnosti velkoměstských sborů vedou k důrazu na vý-
chovu na půdě sborové.

Odpověď Dr. Pokorného: otázka diskriminace bude probírána v komisi; potíže jsou řešeny se sekret. pro věci církevní MK; budoucnost bude patřit výchově ve sborech; třeba připravit osnovy; učitelů dětských bohoslužeb by mělo být více.

§ 5: Ing. K. Matějka připomněl v otázce angažovanosti mládeže, že vět-
ší angažovanosti ve sborech brání mládeži jednak nedůvěra k institu-
cím a jednak nechut k vázanosti. Bude-li však zřejmé, že moc evange-
lia Kristova je ve sborech opravdu chápána jako program života, pak
se mládež jistě ráda zapojí.

§ 6: V diskusi k němu vystoupili synodálové ing. V. Heller, M. Rodr, R. Zbořil, Soběslavský, Jerie, Adámek, ing. Ždárek, Dr. Hlaváč, Dr. Wag-
ner, Kaštánek, Falátek. Její hlavní body byly:

- hlavním posláním faráře by mělo být, aby se stal iniciátorem a
organizátorem práce laiků při využití specialistů všeho druhu,
a ne, aby všechno dělal sám,
- je třeba přehodnotit a přeorganizovat práci odborů a komisí,
- také kurzy pořádané SR bude třeba nově organizovat, aby neodrazo-
valy formou i obsahem, místo aby přitahovaly,
- ozvala se výzva k většímu modlitebnému úsilí jak duchovních, tak
i laiků,
- evangelizační práce by neměla být omezována jen na odbory, ale
má být řádnou složkou sborové práce,
- vnější svoboda závisí na svobodě vnitřní,
- laici se rádi účastní práce, když bude dobře připravena a náleži-
tě využita.

V odpovědi na diskusní příspěvky řekl Dr. Kejř, že SR přijímá návrh reo-
organizace odborů a komisí, protože si je vědoma nedostatků; že bude
pamatováno na zastoupení všech směrů v církvi; a že práce v komisích
a odborech bude sledovat možnosti ekumenické spolupráce.

§ 7: se týkal práce farářů. Diskuse se zúčastnili synodálové Šimsa, Dr Kraus, ing. Zďárský, Doležal, Hromádka, Pivonka, Pfann, Molnár. Některé věci z těch, které byly zmíněny:

- uváděné mravní problémy jsou leckdy v souvislosti s přeměnami společnosti,
- rezignovanosti kazatelů lze čelit tím, že se jejich práce nebude cenit dle počtu účastníků bohoslužeb,
- laici si cení práce kazatelů, ale dali by přednost konkrétním radám před všeobecnostmi,
- církev má stále vyhledávat otevřený dialog se světem a vydávat v něm odvážně své svědectví,
- postavení farářů není ani snadné, ani nenese čest, ale tak tomu ~~vždy~~ vždy bylo a má být podle ~~vědu~~ Kristova,
- farář nemá být vyčerpáván manuální prací a péčí o hospodářský život sboru, aby měl více času na pastorační a vlastní duchoven- skou činnost.

Závěrečné slovo měl opět synodní senior Dr Kejř: SR ví o bolestech jak sborů, tak kazatelů; nebývá vždy vinou faráře, že je vyčerpán; změny v působišti bývají užitečné; SR má plné pochopení tíhy, kterou nesou změny ve společnosti; ale čím větší je tlak, tím více je třeba dobrého zakořenění.

§ 9: Za předsednictví Dr Veselého se pak konal rozhovor k tomuto bodu. Úvodem dostali slovo zástupci bohoslovců P. Otter a J. Ryšavá, kteří přednesli svá stanoviska k poměrům na Komenského fakultě a v Husově bohosloveckém semináři. Dotaz far. Šimsy na dvě vyloučení z řad bohoslovců zodpověděl Dr Kejř. Důvodem bylo chování, které neodpovídalo požadavkům na kazatele církve. V dalším rozhovoru Dr Hjaváč, ing. Zďárek, sen. Brož a Dr Pellar zmínili:

- potřebu citlivosti v jednání s mladými lidmi,
- potřebu vzdělávání i jiných pracovníků (př. diaconů),
- nutnost vnitřního zapálení pro Bůží věc,
- potřebu najít vhodný způsob pro praxi studentů ve sborech,
- potřebu společného řešení problémů spolu s bohoslovci,
- že fakulta je ozdobou církve, viz uznání z ciziny,

V tomto zasedání se nepodařilo projednat celou Zprávu synodní rady a synod bude muset rozhodnout kdy a jak se tak stane. Jednání bylo zakončeno modlitbou far. J. Doležala a písní 141. Zapisovateli byli J. Karas a J. Hromádka.

OXOXOXOXOXOXOXOXO

TŘETÍ SYNOVNÍ ZASEDÁNÍ

bylo svoláno na tentýž den, t.j. 28. října 1972, 19.00 hodinu, a bylo zahájeno pobožností br. Jana Doubravy z Miroslavi. Předsedal mu opět Dr Pavel Šimek.

- 23/ Poděkování Dr Šimkovi: V úvodu k zasedání se přihlásil o slovo br. synodní senior Dr Václav Kejř. Považoval za náležité, aby jménem synodu a celé církve projevil vděčnost za práci, odstupujícího synodního kurátora a předsedy synodu Dr Pavla Šimka. Ve svém projevu řekl mimo jiné toto:
- "Naše církev od samého spojení měla řadu významných laiků milovaných církví a respektovaných veřejností, Osvědčili se jako silné osobnosti. K této řadě jsme již před 20 léty připojili bratra Dr Pavla Šimka. Stál a dosud stojí mezi námi jako milovník církve, obránce víry, bedlivý strážce výsad a práv církve, vyznavač, modlitebník, bratr a přítel. Skládá svůj úřad, ale pokračuje dál. Buďe stát ve funkci předsedy právního odboru poradního. Tedy nikoliv loučení. Jen mezník funkce a mezník naší vděčnosti. - XVII. synod, bratře synodní kurátore, děkuje Pánu Bohu za Tebe a všechny Tvé dobré a veliké služby. Dobrotivý Bůh Tě dále zachovávej, abys při nás, ba i při těch, kteří přijdou po nás, stál s takovou obětavostí a věrností jako jsi činil až dosud. Boží pomoc a naše láska budiž s Tebou."
- 24/ Slib nově zvolených: Po tomto úvodním slově složili nově zvolení členové synodní rady, t.j. Dr František Škárva, jako synodní kurátor, a Dr Jaro Křivánek, jako náměstek synodního kurátora, slib do rukou předsedy synodu a synodního seniora.
- 25/ "Církev-stát-společnost" : Hlavní téma synodu "Církev - stát - společnost" uvedl svým slovem br. synodní senior Dr Václav Kejř. Hlavními body jeho projevu bylo:
- k tématu je nutno přistupovat s pokorou a bratrským porozuměním pro názor druhého,
 - nesmíme naříkat na stav světa, ve kterém žijeme, ani skládat ruce v klín, ale intenzivně rozvíjet vnitřní život církve, abychom vždy stáli tam, kde je nás zapotřebí,
 - mnozí lidé dnes trpí duchovním hladem a je třeba je sytit, my však musíme vyznat, že jsme sami duchovně hubeni; to je naše pokání;
 - církev uprostřed světa je skupinou lidí, kazatelů i laiků, kteří věří, že Bůh mluví k nám všem v proměnách časů;
 - církev se nesmí dát strhnout k neuváženým výrokům a musí si být vědoma, že to, co se jí zdá být problémem stěžejním, je státu jen problémem dílčím;
 - v řešení problému církve a státu musí vedení církve napomáhat k pochopení svým kazatelům a laikům, což sice ~~společně~~ připouští kritiku, ale ne emocionální, nespravedlivé útoky.
- V závěru předložil synodní senior synodu k projednání, nejprve v komisi A a pak v plénu, dopis synodní rady určený ministerstvu kultury, zabývající se tímto tématem.
- 26/ Diskuse k elaborátu : Předsednictví synodu pak převzal ing. Dr J.S. Trojan a vyzval synod, aby se vyjádřil k elaborátu na téma synodu a rovněž i k úvodnímu projevu synodního seniora. Rozpravy se pak jmenovitě účastnili synodálové: sen. M. Šourek, sen. J. Huml, far. M. Hájek, J. Lukáš, J. Ratiorský, ing. V. Heller, far. E. Huml, M. Rodr, R. Nechuta, J.S. Trojan, ing. Zďárek, Dr Křivohlavý, J. Čapek, J. Kocáb, J. Hromádka, J. Šimša, P. Otter, Dr J. Smolík, L. Pokorný, J. Pfann, E. Falátek. Z jejich příspěvků vyjímáme :

O X O X O X O X O X O X O X O X O

Č T V R T Ě S Y N O D N Í Z A S E D Á N Í

se konalo v pátek 29. října 1971 dopoledne a zahájil je senior Dr Veselý. Úvodní pobožností posloužila s. Škubalová. Další jednání pak řídil Dr J. Křivohlavý, který v úvodu nastínil program dopoledního zasedání, na které má navázat jednání pracovních skupin synodních. Synodálové byli rozděleni do jednotlivých komisí podle synodního materiálu č. 5/B

28/ Dotazy předsednictvu :

- senior Rodr: jednání komisí je součástí synodního jednání a je proto přístupné veřejnosti;
- far. Soběslavský : rozprava o Zprávě synodní rady bude dokončena v synodních komisích, stejně jako probírání ostatních synodních zpráv;
- far. P. Čapek : majitelům aut z řad synodálů budiž doporučeno, aby po večerním prodlouženém zasedání rozvezli synodály do ubytoven.

29/ Referát k návrhu nového církevního zřízení : přednesl seniorátní kurátor pražského seniorátu ing. Ilja Herold. Ve stručnosti řekl asi toto :

Od posledního synodu zájem o nové CZ ochladl a návrh už není tak atraktivní. V tomto ovzduší komise vypracovala postupně tři návrhy, jejichž kvalita prudce stoupala. Překážky v její práci byly veliké: a) nebyla provedena kritika starého CZ a tím nebylo naznačeno v čem má být nové CZ vskutku nové, b) složení komise a její celé jmenování synodem znamenalo obtížné vyhledávání kompromisů v názorových rozdílech, c) nebylo jasného připomínkového řízení, které by bylo směrodatné pro komisi. Tím více nutno hodnotit výsledek práce a uznat, že poslední návrh je hodně dobrý, i když ne ještě dosti dobrý. Lze proti němu vznést tyto námitky: 1) nedotahuje dobré a nové návrhy až do konce a nesnaží se vždy o nové a lepší pochopení, 2) někde staví příliš obranné aparáty a projevuje nedůvěru, aniž by projevovoval také odvahu, aktivitu a vynalézavost, 3) trvá na formální jednotnosti a nerespektuje dostatečně rozmanitost a různorodost v církvi, 4) příliš počítá s dostatkem dobrovolných pracovníků, místo aby se zaměřilo na dobré a hospodárné využívání času, ochoty a obdarování, 5) řada dílčích opatření je po věcné stránce sporná nebo po stránce celkového zaměření ne dostatečně logická, 6) v otázce "zastupitelstev" a "virility" jde o pojetí velice radikální, ale nevyložené věcně a objektivně. Návrh proto nemůže být ještě pozitivním přínosem pro církev a darem a pomůckou jejím pracovníkům. Doporučuji proto nový návrh CZ neschválit, ale v práci dále pokračovat. K tomu se doporučuje, aby: a) komise "C" ze svého jednání nerozhodovala direktivně, ale jen vyjádřila stanoviska, b) synod zvolil novou komisi odpovědnou pouze synodu s úkolem koordinovat návrhy na nové CZ, informovat veřejnost a otevírat diskuse, zjišťovat veřejné mínění, předložit nové znění i stanoviska a závěry příštímu synodu, c) SR zadala dokončení práce několika týmům v seniorátech, d) synod prohlásil 3. předlohu nového CZ za východisko další práce.

30/ Referát k návrhu nového církevního vyznání za onemocnělého prof. Dr J. B. Součka přednesl synodní senior Dr Václav Kejř. Z jeho referátu vyjímáme tyto podstatné věci :

Složení této komise zaručilo různost teologického zaměření. Ani tato komise však neměla jasná měřítka pro svou práci. Vytvořila proto elaborát, který se vyhýbá používání zastaralých termínů věroučných a snaží se o oslovení lidí nejenom v církvi, ale i mimo církev. Ustředním tónem celého návrhu je otevřený vyznavačský postoj vůči světu. Komise je si však vědoma nehotovosti celého díla a sama projevuje nad návrhem své rozpaky. Nicméně byl takto vytvořen dobrý pracovní text. Bude pravděpodobně třeba další práce a spolupráce také s komisí pro vypracování společného nového českého vyznání. Bude proto třeba vyčkat výsledků práce této pracovní skupiny a mezitím očekávat i z řad církve vlastní nové konkrétní návrhy na nové církevní vyznání.

31/ Referát k návrhu nového církevního zpěvníku : V závěru zasedání přednesl tento referát senior Dr J. Haváč. Zmínil se v něm o těchto nejdůležitějších věcech:

Je třeba vyslovit vděčné uznání za 20ti letou práci hymnologického odboru SR. Při posuzování předloženého návrhu navrhuji tato měřítká: a) všechny písně mají odpovídat biblickým požadavkům, b) zpěvník musí pamatovat na pluralitu teologie a zbožnosti církve, c) každá píseň má být cenou nejen po stránce duchovní, ale i básnické, jazykové a hudební, d) zpěvník má mít písně pro každou potřebu a situaci vyznávající církve s výhledem ke Kristovu vítězství, e) zpěvník má sloužit nejenom hlavním bohoslužbám, ale i jiným shromážděním sborovým a rodinným pobožnostem; proto má být souborem písní, které se skutečně zpívají nebo budou zpívat v dohledné době a ne truhlicí písní odložených, f) moderní zpěvník nesmí mít písně příliš dlouhé. K tomu doporučuji zařazení všech žalmů, ne jen výběru z nich, protože jsou zdrojem síly, jsou ^{to} kající, děkovné a oslavné písně církve. Žalmy biblického světa je nutno přebásměním přenést do moderního světa, ale nepropadnout pokušení laciného výraziva i rýmu a prostředků, které nemají trvalého charakteru. Zařazení dalších bratrských písní přes pochyby některých recenzentů je vysoce doporučitelné pro jejich bibličnost, která zakládá i formuje zbožnost, pro jejich náboj sborovornosti a protože vedou k zájmu o bližního. Pokud jde o nové přeložené písně lituji toho, že málo je mezi nimi děl s.M. Rafajové. Batelkovy parafráze žalmů doporučuji přijmout i vedle sbírky všech žalmů, a staví se při tom i za novozákonní parafráze, na př. blahoslavenství. Většina přeložených písní je z němčiny či francouzštiny. I když jde o nesporný přínos, doporučuji věnovat pozornost ku př. skotskému zpěvníku, ale i jiným evangelickým církvím, i slovenským. Referent pak prudce kritizoval vynechání řady oblíbených a dobrých písní a ponechání jiných, které zdaleka nedosahují výše vyřazených. Je nutno brát v úvahu i hledisko evangelizační a neodstranovat písně, které neodporují biblickému hledisku. Celkový posudek po stránce teologické je kladný, i když se ozvaly i vážné námitky proti přílišnému důrazu na osobní spasení a příliš ostré dělení lidí na zbožné a bezbožníky. Po stránce jazykové bude asi nutno důsledněji odstranovat archaismy a také řadu písní i rytmicky upravit. Po stránce hudební je asi 90-95% souhlas, upravy proto budou opravdu malé (pokud ovšem nebude vztah v potaz ostrá kritika Dr Petra Hájka z Prahy). Stejně i v uspořádání zpěvníku. Konečný návrh proto vyznívá v to, aby synod: ~~XXXX~~

a) usnesl kriteria pro zpěvník, b) rozhodl o žaltáři jako celku, c) rozhodl o zařazení všech navržených bratrských písní, d) rozhodl o znovuzhodnocení některých známých a užívaných, přesto však vyřaze-

ných písní, e) v zásadě návrh nového církevního zřízení přijal s připomínkou drobných úpravy dle návrhu recenzentů, f) pověřil synodní radu konečnou redakcí a aby SR sestavila k tomu zvl. komisi, g) usnesl název nového církevního zpěvníku, h) pověřil jazykového odborníka prohlédnutím konečného návrhu.

Přítelé předsedající Dr Křivohlavý zakončil čtvrté synodní zasedání, pozval svolavatele komisí k poradě s předsednictvem; členy komise pro poselství vyzval k poradě v polední přestávce a vyhlásil přestávku před patým zasedáním synodu v komisích. Toto zasedání zapisovali Jaroslav Hojný a Amos Tejkal.

OXOXOXOXOXOXOXOXO

P Á T Ě S Y N O D N Í Z A S E D Ā N Í

se konalo v k o m i s í c h , které zasedaly v různých místno -
stech vinohradského sborového domu a to v pátek 29. října 1972 ve
druhé části dopoledního zasedání a po celé odpolední zasedání sy-
nodu.

Výsledky tohoto zasedání byly zpracovány ve formě předloh pro další jednání synodu a jsou přiloženy k této zprávě jako synodní tis-
ky č. 25 : komise "A" - Církev - společnost - stát,

č. 25 : komise "A" - Církev - společnost - stát,

č. 27 : komise "B" - Život a výchova církve,

č. 26 : komise "C" - církevní zřízení a řády,

č. 23 : komise "D" - Hospodářské a stavební záležitosti.

Ke každé zprávě byl určen referent či referenti, kteří přednesli výsledky práce komisí v plénu synodu.

O X O X O X O X O X O X O X O

Š E S T Ě S Y N O D N Í Z A S E D Á N Í

konané opět v modlitebně vinohradského sboru v pátek 29. října 1971 od 19.00 hodin večer zahájil pobožností br. Jan Katiborský a v předsedání se vystřídal Dr P.Šimek, Dr V.Kejř a Dr J.Veselý.

32/ Poselství sborům: Návrh předsednictva, aby byl nejprve projednan návrh na poselství sborům připravený zvl. komisí byl přijat. Návrh byl pak probírán po odstavcích. Diskutovali synodálové J.Simsa, J.Doležal, Z.Kuthan, R.Nedhuta, Ing.J.Herold, Dr J.Smolík, J.Ruml, J.Ondra, F.Šilar, Dr P.Řůžička a J.Adámek. Z jejich diskusních příspěvků zaznamenáváme toto :

— je třeba doplnit poznámkou o nedělních bohoslužbách;

--- vyvarovat se jednostrannosti vyjádření o porozumění mladé ge-
neraci a bohoslovcům;

--- blíže vysvětlit co je míněno slovy "stájte při svých kazate-
lích";

--- vyslovit dík sborům za obětavou podporu farářského fondu;

--- vyjádřit potřebu zápasit proti ůvzduší, jaké se vytváří v po-
měru církve a státu;

--- opatrněji užívat žargonu, jako ku př. výrazu Třetí svět;

--- vyjádřit, že jde o Pravdu, kterou přináší Kristus.

33/ Zpráva komise "D": Byl přijat návrh předsednictva, aby program jednání byl pozměněn v~~o~~ tom, že nejprve bude projednána zpráva z komise "D", kterou přednesl br. M. Dus /synodní tisk č.23/. Po kratší diskusi o salárním klíči, kterou po několika přispěvcích synodálů zakončil far.T. Pokorný a M.Lešikar byly hlasováním schváleny body 1.-4. zprávy komise v tomto znění :

"Synod se usnesl schválit hospodářskou zprávu synodní rady a vyjádřit poděkování synodní radě, její kanceláři i revizorům účtů. /Usnesení č.35/

"Synod se usnesl vyjádřit vděčnost br. Vladimíru Chadimovi za rozbor obětavosti v církvi. Zároveň se usnesl uložit synodní radě, aby rozšířila do seniorátů rozbor br. Chadima o členské základně sborů." /Usnesení č.36/

"Synod se usnesl přijmout jako směrnici pro synodní radu pokud jde o faráře-důchodce toto:

a/ snížení pracovního úvazku kazatele - i když jen dočasné - není přípustné bez souhlasu staršovstva, doporučení seniorátního výboru a schválení synodní rady;

- b/ snížení pracovního úvazku je možné u kazatele teprve po dosažení 65 let věku a u kazatelek nejdříve po uplynutí 5 let po vzniku jejich nároku na důchod;
- c/ kazatelé/ky/, kteří bez souhlasu pod bodem a/, si ujednají se státní správou přímo zkrácení pracovního úvazku, budtež synodní radou odvoláni z funkce; to platí i o těch kazatelích, kteří si již takovou úpravu ujednali bez vědomí církevních orgánů, pokud si neprodleně neopatří souhlas podle bodu a/, jinak je též synodní rada odvolá z funkce.

/Usnesení č.37/

K bodu 5. zprávy připojili svou poznámku V.Kalus /budovy v Jánských Lázních/ a Dr J.A.Pellar /chrám v Černilově/. Poté usneseno takto:

"Synod se usnesl vyzvat sbory, aby usplýšily soupis církevních budov /akce Jeronymovy Jednoty/. Zároveň doporučuje sborům, aby nelpěly na nevyužitých budovách, ale hledaly možnosti jejich pietního využití mimo církev."/Usnesení č.38/

K bodu 6. - povolání evangeliz. pracovníka - vysvětlil br.Lešíkar, co je v uvedené části zahrnuto, a Dr V.Kejř připomenul, že jde o realizaci usnesení minulého synodu. Synodní rada však dosud obdržela jen záporné odpovědi na dotazy u těch, kteří by přicházeli v úvahu. Usnesení znělo:

"Synod se usnáší: bude-li ustanoven evangelizační pracovník při synodní radě a nebude-li jej možno vyplácet jakož duchoven-ského pracovníka, může být pro tento účel uvolněna z celocírkevních prostředků přiměřená částka /asi 40 tisíc ročně/."

/Usnesení č.39/

Synod se pak vrátil k příspěvku far. Kaluse o budovách v Jánských Lázních. Dr P.Šimek doporučil přijetí návrhu, ale jeho realizaci ponechat synodní radě. Tento návrh podpořil i M.Lešíkar a k němu se ještě vyjádřil J.Zejfart v témže duchu. Dr Kejř připomněl nutnost hledání budov pro fakultní knihovnu a jiné důležitější akce. Usnesení :

"Synod se usnáší, aby synodní rada ve spolupráci se stavební komisí synodní rady realizovala projekt přestavby kostela v Jánských Lázních. /Dobu a způsob přestavby určí synodní rada./"

/Usnesení č.40/

Návrh seniorátu královéhradeckého, aby část repartice byla ponechána v seniorátech byl na doporučení komise synodem zamítnut. K bodu 7. o Horském domově v Herlíkovicích se rozvinula delší debata, která probíhala v několika dílech. V podstatě šlo o dvě věci: jednak o kursovní středisko a jednak o hospodářství. V rozhovoru o těchto tématech se vystřídali synodálové Z.Soušek, M.Brož, M.Lešíkar, J.Fér a Dr Wagner. K první části diskuse byla nakonec přijat návrh komise v tomto znění:

"Synod doporučuje, aby byla věnována větší pozornost Horskému domovu v Herlíkovicích /zejména vnitřnímu vybavení/ a na úpravu byly uvolněny z celocírkevních prostředků přiměřené finanční prostředky."

/Usnesení č.41/

Ke druhé části byl přijat návrh Dr Wagnera jako usnesení synodu:

"Synod se usnáší, aby hospodářství v Herlíkovicích bylo odděleno od střediska v Herlíkovicích pouze dvojnásobným účetnictvím."

/Usnesení č.42/

Konečně k otázce kuratoria pro celocírkevní střediska usnesením synodu je návrh sen. M.Brože :

"Synod se usnesl požádat synodní radu, aby jmenovala kuratorium pro všechna církevní střediska. Úkolem kuratoria je zejména určit zásady vhodného využití těchto středisek pro potřeby celé církve."
/Usnesení č.43/

K bodu 8.: Návrh br. Zejfarta o montovaných stavebách byl na doporučení komise stažen z programu jednání.

Bod 9.: Konstatování komise o práci revizorů celocírkevních účtů bylo synodem vzato na vědomí.

Bod 10.: V dalším programu synodu bylo probíráno memorandum pro ministerstvo kultury ve věci platů kazatelů. Po kratší diskusi, ve které vystoupili synodálové R.Žárský, Dr P.Šimek, K Trusina, bylo odhlasováno toto znění memoranda:

"Synod se usnesl přijmout toto memorandum, jehož text má definitivně upravit a ministerstvu kultury zaslat synodní rada: Synod ocenuje porozumění, se kterým ministerstvo schválilo sociální opatření církve pro zvýšení nedostatečných platů kazatelů. Finanční zabezpečení tohoto opatření je však pro církev na hranici finanční unositelnosti a navíc sociální výpomoc podstatně snižuje budoucí důchodové nároky kazatelů ze sociálního zabezpečení. Proto synod naléhavě žádá ministerstvo kultury, aby v duchu závěrů XIV. sjezdu KSČ, jež řeší platové úpravy v některých odvětvích, byla urychleně řešena i platová úprava duchovních, jejichž pastoračně-výchovná práce znamená nepochybně významný přínos nejen pro církev, ale stejně tak pro upevňování mravních základů celé naší socialistické společnosti."
/Usnesení č.44/

Synod rovněž vzal na vědomí vyjádření zástupců mládeže na synodu k tomuto bodu jednání a učinil je doporučením synodní rady. Vyjádření znělo: "Zástupci mládeže na XVII. synodu jsou zajedno v tom, aby žádost o úpravu /zvýšení/ platů farářů neměla v žádném případě politické pozadí /na př.formulace:... v duchu závěrů XIV.sjezdu KSČ/."

Bod 11. zprávy se týkal klíče k rozpisu repartic. Na obhajobu původního návrhu západočeského seniorátu vystoupili P.Pellar a Z.Kuthan; V.Kučera uváděl do souvislosti salární a repartiční klíč a měl k oběma námítky; F.Janovský protestuje proti ustavičnému zvyšování repartic, a na obranu návrhu komise vystoupili K.Trusina, Dr P.Řázička a M.Lešíkar. Hlasováním bylo usneseno v tomto bodě takto :

"Synod se usnesl, aby dosavadní klíč pro rozpis repartic byl ponechán, nežli se najde nějaký lepší, který by vyhovoval v průměru celé církvi. Synod pověřuje synodní radu, aby zpracováním rozboru a problematiky klíče pro rozpis repartic a salárního klíče pověřila poradní odbor hospodářský."
/Usnesení č.45/

Bod 12. se vrací k repartičním a jejich zvyšování v souvislosti s t.zv. farářským fondem. V rozhovoru vystoupili Dr Wagner, F.Janovský, P.Čapek, Dr V.Kejř, V.Chadim, M.Lešíkar. Původní návrh komise neprošel v hlasování a proto K.Trusina navrhl stručné vyhlášení, které se stalo usnesením synodu v tomto znění:

"Synod se usnesl, aby vzhledem k závazkům sborů na sociální fond pro kazatele bylo dočasně upuštěno od pravidelného každoročního zvyšování celocírkevních repartic o 5%."
/Usnesení č.46/

Jednání celého zasedání pak zakončil, modlitbou M. Rodr a společně byla zpívána píseň č. 254. Zápis vypracovali E. Falátek a E. Huml.

O X O X O X O X O X O X O X O

S E D M Ě S Y N O D N Í Z A S E D Á N Í

zahájil v sobotu 30. října 1971 v 8.00 hod. ráno předseda synodu Dr Pavel Šimek který předal slovo k úvodní pobožnosti seniorovi Rumlovi.

Po pobožnosti započalo vlastní jednání u p o z o r n ě n í m předsedy na značnou časovou tíseň a na časové omezení /30 minut/ pro zprávu každé ze zbývajících komisí synodálních.

34/ Referát komise "A" : Referentem pro zprávu komise "A" byl far. ~~ráž J.Vébr~~, K rozmnožené zprávě o jednání komise /syn.tisk č.25/ dodal ještě zprávu o některých diskusních příspěvcích, jejichž záznam přislíbil přesezně dodat jako přílohu k zápisu. Vyzdvihl pak některé hlavní body jednání a s lítostí konstatoval, že nebylo možno probrat všechny předložené návrhy, protože byl nedostatek času. Neprobraný materiál bude postoupen přímo synodní radě.

35/ Diskuse ke zprávě komise "A" : byla otevřena příspěvkem Dr F. Škarvana na obhajobu původního návrhu d o p i s u ministerstvu kultury, protože jde o práci komise, která mohla delší dobu studovat materiály a formulace. Církev v této době musí umět říci "uvážené /svobozující slovo/".

Návrh Dr Smolíka na stanovení generálního řečníka pro každou diskutující stranu byl přijat a za řečníka pro druhý návrh byl přijat farář ing. A.Kocáb.

Po předložení některých formulačních změn far.Dr Trojanem a far. Kalusem a po vyjádření rozpaků nad celou prací komise Dr Hellerem bylo hlasováno o jednotlivých návrzích s těmito výsledky:

- a/ Synod přijal většinou hlasujících návrh Dr Škarvana na přijetí prvního ~~navrh~~ návrhu dopisu ministerstvu kultury za podklad dalšího jednání o formulačních změnách.
- b/ Synod přijal též návrh ing. Dr J.Trojana na doplnění dopisu návrhy z konventů.
- c/ Podrobně bylo hlasováno o jednotlivých formulačních změnách Dr Kocny, z nichž některé byly přijaty, jiné odmítnuty.
- d/ Synod pověřil ing.A.Kocába a Dr Krause tím, aby podle přijatých návrhů zpracovali konečný návrh na definitivní znění dopisu, a přerušil jednání o něm.

Druhým bodem diskuse byla otázka p o s t a v e n í c í r k v e k e K M K , ke které komise navrhla znění usnesení /předloha č.25, odst.3/. Po slyšení dvou diskutujících : far.P.Čapka, který byl proti setrvání v KMK, a far. Doležala, který pozměňoval znění usnesení, bylo hlasováním přijato toto vyjádření synodu :

"Synod usnáší, aby naše církev setrvala při práci KMK, hájila zde zásadu dialogu ve všech věcech, které považujeme za ohrožení míru, informovala sbory a členy církve o různých názorech a postojích uvnitř hnutí KMK, rozhodovala o vysílání nebo nevysílání delegátů na domácí i zahraniční konference KMK, zápasila v rezolucích o čistotu theologické řeči a čelila pokusům o manipulaci. Účastí v KMK vyjadřujeme solidaritu s bratry ze Třetího světa, jimž jinak svou pomoc nemůžeme účinněji prokázat. V poslední době se nesetkáváme s řadou bratrů, kteří v KMK pracovali, kteří kázali v našich sborech a s nimiž nás pojí společná křesťanská víra. Očekáváme, že prohlášení IV. VMS o tom, že dveře pro ně jsou otevřeny, bude orgány KMK realizováno."

/Usnesení č.5/

Z dalšího jednání k tomuto tématu dlužno zmínit, že návrh zástupců studentů zůstat při podmínkách členství v KMK stanovených XVI. synodem byl zamítnut, stejně jako byly zamítnuty návrhy far. Šimsy vázat členství v KMK na navrácení vyloučených členů a Ing. Krejčího na vyvolání diskuse o tomto vyloučení a pozdržení našeho členství v KMK až do vyřešení diskuse. Proti tomu byl přijat návrh far. Humla na vytvoření komise stálých delegátů pro KMK a na jmenování členů této komise synodem. Usnesení k tomu zněla :

"Synod se usnáší, aby synodní rada zřídila Komisi ze stálých delegátů církve pro KMK, volených synodem /potvrzených delegátů určených XVI. synodem/ a doplněných odborníky z řad sociologů, ekonomů a j. Tato komise nechť zpracuje kritické vyjádření našeho stanoviska k prohlášením a rezolucím IV./V. S, jež by bylo zasláno sekretariátu KMK." /Usnesení č.6/

"Synod se usnáší, aby v komisi ze stálých delegátů pro KMK byli tito bratři: Dr J. Smolík, Dr V. Kejř, J. Šimsa, Ing. A. Kocáb, M. Krejčí, Dr P. Ražička, Dr Ing. J. Trojan, J. Štorek, E. Huml, A. Mikolášek, Dr J. Veselý, J. Pfann, J. Hromádka, Dr J. N. Ondra, L. Miřejovský. Tito delegáti budou při svém jednání s KMK vázání směrnicemi synodu." /Usnesení č.7/

36/ Pilné návrhy : Charakter pilných návrhů byl přiznán čtyřem návrhům, které byly také ihned projednávány:

- a/ Návrh dopisu vládě ČSR: byl vypracován na podkladě pověření komise "A" a jeho text byl ještě po diskusi doplněn o pozměňovací návrhy Dr Škarvana, Dr Křivohlavého a far. Matějky. Synod rozhodl, aby adresátem tohoto dopisu byl prezident Československé socialistické republiky Ludvík Svoboda. Text dopisu ještě synod dále projedná.
- b/ Osobní záležitost faráře Jana Duse ml.: Synod v této věci učinil usnesení tohoto znění: "Synod vyslechl informaci vedení církve v záležitosti faráře Jana Duse ml. z Chrástu. Vyslovil lítost nad tím, že s ním bylo zavedeno vyšetřování orgány VB s možností soudního jednání. To budí znepokojení nejen mezi kazateli, nýbrž v celé církvi. Synod pověřuje synodní radu, aby příslušným orgánům vyjádřila stanovisko církve." /Usnesení č.9/
- c/ Neudělení souhlasu pro volbu faráře V. Slámy: mělo být rozšířeno i na další případy neudělených státních souhlasů k volbám, avšak po vystoupení faráře Vlastimila Slámy z Litoměřic synod chápal věc jako osobní záležitost a ~~xxjehoktextu~~ dále o ní nejednal. Později se však synod vrátil k této záležitosti a učinil toto usnesení, jež pro nejasnost zápisu a chybějící písemný návrh nebylo původně pojata verifikátory domseznamu synodních usnesení a bylo dodatečně reklamováno šynodálem J. Šimsou. Po několikerém poslechu průběhu této části synodu z magnetofonového záznamu bylo znění usnesení rekonstruováno takto:

"Synod vyslovuje hluboké znepokojení nad skutečností, že nebyl dán souhlas k volbě /za 3. náhradníka synodní rady/ br. Vlastimilovi Slámovi, konseniorovi Ústeckého seniorátu a předsedovi SČEDu. Synod si připomíná účast a pilnou práci br. Slámy na minulých synodech a má naději, že ministerstvo kultury sdělí důvody svého rozhodnutí a že synodní rada bude moci v rozhovoru o celé záležitosti se za

br. Sláma i jiné bratry, kterým byl odmítnut souhlas, postavit a odstranit nedůvěru, kterou ministerstvo svým rozhodnutím vyjádřilo celé církvi a Svazu českobratr. evangel. duchovenstva." /Usnesení č.53/

d/ Vyučování náboženství: Návrh k problému vyučování náboženství podal farář D. Molnár a k jeho textu se přihlásil o.s. slovo far. M. Hájek s pozměňujícím návrhem. Jeho návrh však nebyl synodem přijat a tak konečné znění bylo usneseno takto:

- "Synod ukládá synodní radě ve věci vyučování náboženství:
- 1/ aby žádala sekretariát pro věci církevní ministerstva kultury, aby projednal s patřičnými místy změnu směrnic o vyučování náboženství; přihlášky nechť ~~jsem~~ se na počátku školního roku soustřeďují u faráře, nikoliv u ředitele školy; odstraní se tak mnohé konfliktní situace a bude to i věcí přiměřené, když podle směrnic vyučování náboženství nepatří ke školní výuce ani výchově.
 - 2/ aby kompetentními místy bylo označeno jako nepravdivé tvrzení, že děti přihlášené k vyučování náboženství nebudou moci jít na vyšší školy."

37/ Projednávání zprávy komise "B": /syn.tisk č.27/ zahájil referent farář Miloslav Hájek. Z jehož zprávy však byl projednán jen bod 2., který se týkal nového církevního zpěvníku. Rozpravy se zúčastnili synodálové M. Šourek, Doležal, Hájek a Dr. Šimek. Po těchto ~~dob~~ ných poznámkách zhodnucujících práci hymnologické komise a týkajících se jejího pokračování a dokončení, bylo provedeno hlasování o návrzích komise a konečné usnesení synodu znělo:

"Synod děkuje hymnologickému odboru ze vykonanou práci na tvorbě nového zpěvníku.
Návrh zpěvníku přijímá. O zbývajících úpravách a konečném schválení zpěvníku rozhodne synodní rada s přihlédnutím k dobrozdání redakční rady.
Synod pověřuje synodní radu, aby v termínu navrženém hymnologickým odborem svolala poradu členů HO a odborných recenzentů zpěvníku ke zpracování vznesených námitek.
Synod pověřuje synodní radu, aby podle návrhu této porady jmenovala redakční komisi k dokončení práce.
Redakční komise připraví do 1. listopadu příštího roku zpěvník k vydání.
Synod ukládá synodní radě, aby s. M. Horkou jmenovala jednatelekou redakční rady.
Synod se usnáší, aby všechny finanční náklady spojené se závěrečnými pracemi na novém zpěvníku byly hrazeny z celocírkevních prostředků." /Usnesení č.12/

Další projednávání zprávy komise "B" bylo odročeno na další zasedání synodu.

38/ Zpráva komise "C": Poté přikročil synod ke zprávě komise "C" /syn.tisk č.26/, již uvedl svým referátem br. Falátek.

K bodu 11. zprávy podal samostatný návrh Dr. P. Šimek. V diskusi k tomu promluví synodálové Soběslavský a Molnár. Po zodpovězení dotazu far. Šimsy, zda návrh neodporuje církevnímu zřízení, byl návrh většinou hlasů synodálů přijat v tomto znění:

"Synod přijal návrh Dr. P. Šimka pro postup na přípravě nového církevního zřízení:

- 1/ synodní rada ve spolupráci s příslušnými poradními odbory a event. komisemi sestaví seznam zásadních otázek, ve kterých

- není všeobecný souhlas v církvi v otázkách církevního zřízení;
- 2/ tyto otázky předloží ve formě dotazníků staršovstvům a konventům k vyjádření;
 - 3/ v církevním zřízení je třeba zakotvit zásadu, že základní otázky lze usnášet na synodu jen tehdy, vysloví-li s nimi předem souhlas prostou většinou hlasů nadpoloviční většina konventů; konventy jsou na žádost synodní rady povinny se k těmto otázkám jasně vyslovit;
 - 4/ těmito zásadními otázkami jsou : a) vyznání církve, b) sloučení s jinou církví, c) základní otázky církevního zřízení: cyklus synodů a konventů, délka volebního období, omezení volitelnosti na určitá období, podmínka, že jen starší-presbyter-je volitelný do vyšší funkce, otázka virility, zastupitelstev, opakovaná volba faráře;
 - 5/ těchto zásad se použije již při přijetí nového církevního zřízení."

/Usnesení č.23/B/

Synod také souhrnně přijal ze zprávy komise "C" body 1, 7, 8, 9, 10, 12c, jež zněly :

"Synod se usnáší, aby asistent Komenského bohoslovecké fakulty br. Dr Jan Vencovský byl ustanoven celocírkevním kazatelem."

/Usnesení č.34/

"Synod se usnesl, aby návrh na zavedení tříletého cyklu synodu byl předán komisi pro přípravu nového církevního zřízení, která uváží změnu cyklu synodů a délky volebního období usnesené XVI. synodem."

/Usnesení č.31/

"Synod se usnáší pověřit synodní radu, aby se státními úřady projednala věc všech seniorů (jejich pracovního zatížení). Synod se rovněž usnáší, aby seniorům ku pomoci byly dány vikářky. V případě změny sídla seniorátu přechází seniorátní vikářka okamžitě k nově zvolenému seniorovi. Je nepřijatelné, aby senior, kterému vypršelo úřední období a na další dobu nebyl zvolen, si ponechal seniorátní vikářky ve svém sboru."

/Usnesení č.32/

"Synod se usnáší vyhovět žádosti sboru v Krakovanech, okres Kolín, o přijetí do seniorátu poděbradského."

/Usnesení č.33/

"Synod se jednomyslně (povstáním) usnesl schválit zprávu synodní rady o stavu církve."

/Usnesení č.20/

"Synod se usnesl schválit na základě doporučení komise "C" předloženou zprávu archivní komise."

/Usnesení č.48/

"Synod se usnáší, aby úvodní referát ing. I. Herolda k novému církevnímu zřízení byl pojat do protokolu a doporučen k použití při další práci komise pro nové církevní zřízení."

/Usnesení č.24/

Návrh na zřízení evangelizace do nového církevního zřízení byl přijat synodem jen jako doporučení k předání komisi pro nové církevní zřízení.

K bodu 5. zprávy komise "C", týkajícímu se slovních změn dosavadního církevního zřízení dle synodní tisku č. 17, bod 4. bylo hlasováno ~~od~~ ~~ř~~ ~~í~~ děleně, protože tyto změny vyžadují 2/3 většinu hlasů. Usnesení pak znělo :

"Synod se usnáší na úpravách dosavadního církevního zřízení ve smyslu předloženého návrhu a doplnků komise "C". Změny budou publikovány samostatně." /Usnesení č.25/

Proti tomuto hlasování vznesl far. J.Šimsa námitky, ale po zjištění jejich podstaty a změně v předsedovi synodu /nadále opět Dr P. Šimek/ byly námitky zamítnuty.

Synod pak učinil ještě tato rozhodnutí po náležitém hlasování :

"Synod se usnáší přijmout Řád křesťanské výchovy mládeže s doplnky navrženými synodní radou. Řád bude publikován samostatně." /Usnesení č.27/

"Synod se usnáší, že přijímá Řád pro studenty bohosloví ve smyslu předloženého návrhu a doplnků komise "C". Řád bude publikován samostatně." /Usnesení č.28/

"Synod se usnáší, že přijímá Řád pastýřské služby, péče a kázně ve smyslu předloženého návrhu a doplnků komise "C". Řád bude publikován samostatně." /Usnesení č.29/

"Synod zvolil komisi pastýřské služby, péče a kázně, jejímiž členy jsou: em.farář M.Růžička, far.J.Soběslavský, br.J.Fér, a náhradníky :far.P.Smetana, K.Trusina st., Dr S.Doležal." /Usnesení č.30/

Tím skončilo sedmé zasedání synodu a synod byl odročen do sobotního odpoledne, kdy započne závěrečné zasedání. Zapisovali Dr E.Wagner a B.Pivonka.

OXOXOXOXOXOXO

O S M Ě Z A S E D Á N Í S Y N O D N Í /Z Á V Ě R E Č N Ě/

bylo zahájeno předsedou synodu Dr Pavlem Šimkem v sobotu 30. října 1971 ve 12,45 hodin a to společnou písní č. 136.

(38) Synod se vrátil ke z p r á v ě k o m i s e "C" , aby dokončil její probírání.

Na pořadu byl bod 6. týkající se J e d n a c í h o ř á d u církevních shromáždění. Komise k němu měla několik připomínek a změn, ~~z nichž~~ publikovaných v synodním tisku č.26, str.2. Kromě změny ke čl.1, jejíž návrh byl komisí vzat zpět, ostatní změny navržené komisí byly ~~schváleny~~ schváleny. Usnesení synodu pak znělo :

"Synod se usnází, že přijímá Jednací řád církevních shromáždění s doplňky komise "C". Řád bude publikován samostatně."
/usnesení č.26/

Dále byl projednáván bod 11. Zprávy o návrhu nového c í r k e v - n í h o z ř í z e n í. V této věci synod učinil toto rozhodnutí:

"Synod nepřijímá současný návrh nového církevní zřízení. Tento návrh bude předán komisí jako materiál pro další práci."
/Usnesení č.23A/

Všechny připomínky komise "C" ze synodního tisku č.26, bod 11. byly přijaty jako podněty k práci komise pro nové církevní zřízení. Přijat byl také podnět Ing. Herolda na vytvoření dvou komisí, jedné pracovní a jedné ~~opponentské~~ opoponentské.

39/ Dopis ministerstvu kultury : Po skončení rozpravy u zprávě komise "C" pokračoval synod v jednání rozpravou o návrhu dopisu synodu ministerstvu kultury ČSR. Komise "A" vypracovala návrh na řadu změn původního textu vypracovaného synodní radou. O tomto návrhu komise se rozvinula delší debata, ve které proti sobě stáli zastánci původního textu a zastánci změn. Farář Huml doporučil přijetí změn bez diskuse, protoťom Dr Skarvan žádal při nejmenším upravit některých formulací (jako "ideologický monopol", "léta 1968-9" a jiné). Farář Doležal vyjádřil stanovisko, že přijetím změn komise "A" by bylo synodní radě uloženo větší břemeno než, které sami uneseme. Bylo rovněž zjištěno, že při dopoledním zasedání vinou předsedy (Dr Trojan), došlo k neprojednání některých návrhů. V závěru diskuse, které se zúčastnili kromě již jmenovaných synodálové J.Šimsa, Ing.Kocáb, Lešikar, Ing. Krejčí a Dr Trojan, bylo přijato většinou hlasů toto usnesení:

"Synod se usnází, aby byl ministerstvu kultury ČSR zaslán dopis podle původního návrhu synodní rady s přijatými úpravami."
/Usnesení č.2/

40/ Dopis prezidentu ČSSR : Dalším dopisem, o kterém bylo diskutováno, byl dopis synodu prezidentu republiky ČSSR. Diskusi uvedl Dr Křivohrávský upozorněním na nesprávnost formulace "generální politická amnestie", o níž je prezident synodem žádán. Současně upozornil, že druhá část dopisu se zakládá většinou na tvrzeních, která nelze doložit. Podal v tomto směru kompromisní návrh. Z rozhovoru, kterého se zúčastnili

Dr Jarošek, Ing. Heller, Dr Kejř, Dr Trojan, Dr Huml, Ing. Kocáb, Ing. Krejčí, Dr Skarva, D. Molnár, J. Pfann, br. Uhlík, br. Lešíkar, vyplynulo, že synod sice může revidovat svá dřívější stanoviska, ale musí mít též odvahu nést důsledky. Někteří diskutující nabídli doklady pro druhou část dopisu, jiní varovali před možnými nepříjemnými důsledky, které ponese především synodní rada a celá církev. Po hlasování byl přijat návrh Dr Křivohlavého a synodu učinil toto usnesení:

"Synod se usnáší odeslat prezidentu ČSSR dopis se žádostí o vyhlášení všeobecné amnestie." /Usnesení č.3/

"Synod zmocňuje synodní radu, aby ~~xx~~ věci týkající se druhé části původního znění návrhu dopisu prezidentu republiky projednala s příslušnými úřady, budou-li o tom synodály do jednoho měsíce předloženy příslušné doklady."

/Usnesení č.4/

41/ Poselství synodu sborům: bylo rovněž upraveno komisí, ale nebylo v této formě přijato. Doplněno bylo ještě návrhy synodálů J. Adámka a V. Jerie. Teprve pak synod rozhodl takto :

"Synod se usnesl na poselství sborům, které bude co nejdříve ~~rozšířeno~~ rozmnoženo a rozesláno sborům."

/Usnesení č.10/

42/ Zpráva komise "B" : Dalším bodem jednání byla zpráva komise "B" (tisk č.27). Dle návrhu komise byly přijaty synoden body 1. a 3. v tomto znění:

"Synod přijímá vypracovaný elaborát 'Návrh textu nového vyznání církve' jako podnětný návrh a žádá komisi, aby na základě připomínek členů synodu jej věcně a stylisticky přepracovala tak, aby posloužil jako povzbudivý leták dnešnímu člověku pod názvem: Slovo církve o svobodě a vázanosti křesťanově."

/Usnesení č.11/

"Synod žádá pěvecké kroužky ve sborech, aby nacvičovaly písně z nového církevního zpěvníku, a tak posloužily svým sborům k jejich poznání i zavedení. Synod pověřuje synodní radu, aby se postarala o rozmnožení výběru písní k tomuto účelu."

/Usnesení č.13/

Synod dále probíral návrhy konventů přidělené komisi "B" a její stanoviska k nim. O návrzích 1. a 25. (ustanovení evangeliz. pracovníka) rozhodl neučinít žádné usnesení. Návrh 3. (vydání postily místo Sbírky kázání) zamítl. Návrh 7. byl přijat v tomto znění:

"Synod doporučuje synodní radě návrh bratří Šoltészů na změnu ve vydávání časopisu Český Bratr."

/Usnesení č.22/

Návrh 8. (zpěvníky) je považován za vyřízený. Návrh 9. a 10. (dvojice farářů na některých sborech) (senior. vikářky) synod přešel bez usnesení. Návrh 12. (žalmy ve zpěvníku) považován za vyřízený. Jako upozornění byl přijat návrh 13. (opomenutá zmínka o novém překladu bible v publikaci k 50. výročí církve). Návrhy 15. (schematismus) a 16. (otázky confirmace a rodinné výchovy a příručky k nim) ponechány bez usnesení. Návrh 17. (žalmy) vyřízen a 18. (výtvarná stránka rozvrhů pro dět. bohoslužby) ponechán bez rozhodnutí, stejně jako 21. (úbytek členů církve). Návrh 23. komise přepracovala a synod pak schválil toto znění:

"Synod se zabýval nedostatkem kazatelů a tíživou situací neobsazených sborů. Možnosti řešení vidí: a) v dočasné výpomoci kazatelů -dřehodců, b) ve výpomoci činných kazatelů, které by jejich sbory na čas uvolnily, c) v dohodě sousedních neobsazených sborů, d) ve školení a povolávání nových diakonů."

/Usnesení č.15/

Také návrh 26. byl přijat synodem se vsuvkou komise:

"Synod ukládá synodní radě, aby uložila komisi pro organizaci církevní práce, aby vypracovala komplexní návrh na účelné rozdělení církve do seniorátů."

/Usnesení č.16/

Stejně tomu bylo s návrhem 29., který byl komisí pozměněn a synodem přijat takto:

"Synod ukládá synodní radě, aby reorganizovala komisi pro organizaci církevní práci povoláním dalších potřebných odborníků."

/usnesení č.17/

Návrh 33. (rozšíření ediční práce) byl ponechán bez usnesení.

Bod 5. Zprávy komise "B" jedná o vydávání nového překladu Písem sv. Byl synodem přijat podle návrhu komise:

"Synod se usnáší, aby byl přednostně vydáván nový překlad a výklad Starého i Nového Zákona ve vydavatelství Kalich. Nebude-li možno získat papír nad příděl, nechť je již v příštím roce 1972 a pak i v dalších letech pro tento účel věnován jeden titul z přídělů, který církev má."

/Usnesení č.14/

Bod 6. se zabýval zprávou synodní rady. K otázce bohoslovců synod nepřijal návrhy Dr Hlaváče, J.Adámka a chrudimského seniorátu. Byl však přijat návrh far.J.Šimsy na stanovisko k situaci na KBEF. Dotyčná usnesení pak zněla:

"Synod vyslechl s velikou pozorností projev zástupců bohoslovců. Doporučuje sborům a seniorátům, aby podle možností s bohoslovci o jejich problémech jednaly. Očekává, že tento dialog se povede se vzájemnou pozorností a snahou o spolupráci na společném úkolu."

/Usnesení č.18/

"Synod vyslechl hlasy studentů Komenského evangelické bohoslovecké fakulty i další informace o životě a práci fakulty. Vyslovuje naději, že se prof sorům a studentům podaří v rozhovorech překonat obtíže a najít v prohloubené tvorbě a intenzivnějším studiu theologie východisko z dnešní krize. Synod děkuje profesorům, že doposud chránili studenty a že nikdo ze studentů nebyl vyloučen pro nekonvenční činy vykonané pro svědomí, pro účast na studentském životě nebo pro činnost ve studentské samosprávě a doufá, že ani nadále se tak nestane."

/usnesení č.19/

Synod vzal na vědomí sdělení komise k §13 zprávy synodní rady o ekumenických vztazích mezi církvemi v ČSSR a vyslovil stesk nad jejich ochlazením.

Povstáním bylo také přijato závěrečné usnesení komise "B" na zhodnocení práce synodní rady :

"Synod kladně a vděčně hodnotí rozsáhlou a obětavou práci synodní rady jako celku i jejích jednotlivých členů a děkuje za ni. Souhlasí i s celkovou koncepcí práce synodní rady a žádá ji, aby v ní statečně pokračovala." /Usnesení č.21/

K tomu pak přijal i návrh far. J. Hromádky znějící :

"Synodálové se zavazují k maximálnímu úsilí spolunést všechna břemena úkolů, které synod synodní radě uložil ve svých jednáních." /Usnesení č.49/

43/ Téma a datum příštího synodu: Přes doporučení různých témat navržených synodály sen. Souškem, sen. Brožem a Dr. Křivohlavým byl schválen návrh ing. Herolda, jež zní:

"Synod se usnesl, aby příští synod, t.j. XVIII. synod, nebyl tématickým synodem." /Usnesení č.50/

K otázce doby konání XVIII. synodu sen. Šourek navrhl zachování původního termínu a sen. Soušek prodloužení na dvouleté mezidobí. Synod rozhodl takto:

"Synod se usnesl, aby byl dodržen termín stanovený XVI. synodem, to znamená, aby se XVIII. synod - již se zřetelem k volebnímu období - konal za jeden a půl roku." /Usnesení č.51/

44/ Volné návrhy : Protože podaným volným návrhům nebyla přiznána pilnost, přijal synod návrh far. J. Šimsy, aby byly předány k vyřízení synodní radě. Jde o návrhy ing. Zdárka (konzultace se státními orgány před souhlasy; materiál k tématu synodu), Dr. Hlaváče (katechismus), ing. Kocába a ing. Hellera.

45/ Poděkování: Synod na návrh faráře Molnára poděkoval jednomyslně předsednictvu synodu, kanceláři synodní rady, sestrám vinohradského sboru. Sen. Betka navrhl a synod přijal poděkování Dr. Šimkovi při jeho odchodu z funkce synodního kurátora. A konečně na návrh far. Šimsy poděkoval pozorovatelům ostatních křesťanských církví za jejich účast při jednání synodu.

46/ Zakončení : Závěrečné slovo měl synodní senior Dr. Václav Kejř, který v něm děkoval všem, kdo se podíleli na práci synodu a jeho přípravě, včetně hostů. Konstatoval, že přes časovou tíseň vykopal synod veliký kus práce. Svůj proslov uzavřel výkladem Jozue 3,17, modlitbou a požehnáním.

Synod pak zakončil své poslední zasedání zpěvem písně 250. Zápis provedli Dr. A. Kocna a J. Ondra.

OXOXOXOXO
O O X O X O X O X O X O X O X O
OXOXOXOXO

Oběžník čís. 2

V Praze dne 25. ledna 1972

Čj. 270/72

Usnesení XVII. synodu
27. - 30. 10. 1971 -
intimace

Staršovstvům, seniorátním výborům a sborům
českobratrské církve evangelické

Milí bratří a sestry !

Zasíláme Vám soubor usnesení XVII. synodu. Pamatujte, že jde
vesměs o dokumenty, určené pro vnitřní potřebu církve. Prosíme Vás,
abyste jim věnovali svou pozornost, prostudovali je a projednali na
schůzích staršovstva. K nim připojte i poselství, které Vám zaslal
synod. Myslete ve světle těchto dokumentů na poslání své církve
v této vážné době. Promýšlejte, co bychom všichni měli udělat v tom
krátkém mezidobí, které nám Bůh ve své milosti poskytuje do příští-
ho synodu, a jak přispějeme k tomu, aby rozhodování i výsledky příš-
tího synodu byly ku prospěchu církve i díla Kristova na tomto světě.

Zdravíme Vás všechny upřímně

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

Dr. Frant. Škarvan
synodní kurátor

Dr. Václav Kejř
synodní senior

/ 27. - 30. října 1971/

Tematické rozdělení: A/ Církev, společnost, stát
B/ Život a výchova církve
C/ Církevní zřízení a řády
D/ Hospodářské a stavební záležitosti
E/ Jiná usnesení

A/ Církev, společnost, stát

1. Elaborát "Církev, společnost, stát" Synod se usnáší rozeslat elaborát se záznamem celé diskuse k němu všem staršovstvům jako studijní materiál./Diskusní příspěvky z plena budou pořízeny v KSR z magnetofonového záznamu/.
2. Dopis SVC Minist. kultury Synod se usnáší, aby byl ministerstvu kultury ČSR zaslán dopis podle původního návrhu synodní rady s přijatými úpravami.
3. Dopis prezidentu ČSSR Synod se usnáší odeslat prezidentu ČSSR dopis se žádostí o vyhlášení všeobecné amnestie.
4. Druhá část dopisu prezidentu ČSSR Synod zmocňuje synodní radu, aby věci týkající se druhé části původního znění návrhu dopisu prezidentu republiky projednala s příslušnými úřady, budou-li jí o tom synodály předloženy do jednoho měsíce příslušné doklady.
5. Setrvání v KMK Synod usnáší, aby naše církev setrvala při práci KMK, hájila zde zásadu dialogu ve všech otázkách, které považuje za ohrožení míru, informovala sbory a členy církve o různých názorech a postojích uvnitř hnutí KMK, rozhodovala o vysílání nebo nevysílání delegátů na domácí i zahraniční konference KMK, zápasila v resolucích o čistotu theologické řeči a čelila pokusům o manipulaci. Účastí v KMK vyjadřujeme solidaritu s bratry ze 3. světa, jimž jinak svou pomoc nemůžeme účinněji prokázat. V poslední době se nesetkáváme s řadou bratří, kteří v KMK pracovali, kteří kázali v našich sborech a s nimiž nás pojí společná křesťanská víra. Očekáváme, že prohlášení IV. VMS o tom, že dveře pro ně jsou otevřeny, bude orgány KMK realizováno.
6. Komise stálých delegátů pro KMK Synod se usnáší, aby synodní rada zřídila Komisi ze stálých delegátů církve pro KMK, volených synodem /potvrzených delegátů určených XVI. synodem/ a doplněných odborníky z řad sociologů, ekonomů a j. Tato komise nechť vypracuje kritické vyjádření našeho stanoviska k prohlášením a resolucím IV. VMS, jež by bylo zasláno sekretariátu KMK.
7. Složení komise stálých delegátů pro KMK Synod se usnáší, aby v komisi ze stálých delegátů pro KMK byli tyto bratři: Dr. J. Smolík, Dr. V. Kejř, J. Šimsa, Ing. A. Kocáb, M. Krejčí, Dr. F. Růžička, Dr. Ing. J. Trojan, J. Štorek, B. Huml, A. Mikolášek, Dr. J. Veselý, J. Pfann, J. Hromádka, Dr. J. N. Ondra, L. Miřejovský. Tito delegáti budou při svém jednání s KMK vázáni směrnicemi synodu.
8. Vyučování náboženství Synod ukládá synodní radě ve věci vyučování náboženství: 1/aby žádala SVC-MK, aby projednal s patřičnými místy změnu směrnic o vyučování náboženství. Přihlášky nechť se na počátku šk. roku soustřeďují u faráře, nikoliv u ředitele školy. Odstraní se tak mnohé konfliktní situace a bude to věci přiměřené, když podle směrnic vyučování náboženství nepatří ke školní výuce ani výchově. 2/ Aby kompetentními místy bylo označeno jako nepravdivé tvrzení, že děti přihlášené k vyučování náboženství nebudou moci jít na vyšší školy.

9. Záležitost far, J.Duse z Chrástu. Synod vyslechl informaci vedení církve v záležitosti far. J.Duse z Chrástu. Vyslovil lítost nad tím, že s ním bylo zavedeno vyšetřování orgány VB s možností soudního jednání. To budí znepokojení nejen mezi kazateli, nýbrž v celé církvi. Synod pověřuje synodní radu, aby příslušným orgánům vyjádřila stanovisko církve.

B/ Ž i v o t a v ý c h o v a c í r k v e

10. Poselství sborům. Synod se usnesl na poselství sborům, které bude co nejdříve rozmnoženo a rozesláno do sborů.
11. Návrh textu nového vyznání církve. Synod přijímá vypracovaný elaborát "Návrh textu nového vyznání církve" jako podnětný návrh a žádá komisi, aby na základě připomínek členů synodu jej věcně a stylisticky přepracovala tak, aby posloužil jako povzbudivý leták dnešnímu člověku pod názvem: "Slovo církve o svobodě a vázanosti křesťanově".
12. Návrh nového zpěvníku.
- a/ Synod děkuje hymnologickému odboru za vykonanou práci na tvorbě nového zpěvníku.
 - b/ Návrh zpěvníku přijímá. O zbývajících úpravách a konečném schválení zpěvníku rozhodne synodní rada, s přihlédnutím k dobrozdání redakční rady.
 - c/ Synod pověřuje synodní radu, aby v termínu navrženém hymnologickým odborem svolala poradu členů MO a odborných recenzentů zpěvníku ke zpracování vznesených připomínek.
 - d/ Synod pověřuje synodní radu, aby podle návrhu této porady jmenovala redakční komisi k dokončení práce.
 - e/ Redakční komise připraví do listopadu příštího roku zpěvník k vydání.
 - f/ Synod ukládá synodní radě, aby s. M.Horkou jmenovala jednatelekou redakční rady.
 - g/ Synod se usnází, aby všechny finanční výdaje spojené se závěrečnými pracemi na novém zpěvníku byly hrazeny z celocírkevních prostředků.
13. Nacvičování písní z nového církevního zpěvníku. Synod žádá pěvecké kroužky ve sborech, aby nacvičovaly písně z nového církevního zpěvníku, a tak posloužily svým sborům k jejich poznání i zavedení. Synod pověřuje synodní radu, aby se postarala o rozmnožení výběru písní k tomuto účelu.
14. Přednostní vydávání překladu Písma sv. Synod se usnází, aby byl přednostně vydáván nový překlad a výklad Starého a Nového Zákona ve vydavatelství KALICH. Nebude-li možno získat papír nad přiděl, nechť je již v příštím roce 1972 a pak i v dalších letech pro tento účel věnován jeden titul z přidělu, který církev má.
15. Neobsazené sbory. Synod se zabýval nedostatkem kazatelů a tíživou situací neobsazených sborů. Možnosti řešení vidí:
- a/ v dočasné výpomoci kazatelů-důchodců
 - b/ ve výpomoci činných kazatelů, které by jejich sbory na čas uvolnily
 - c/ v dohodě sousedních neobsazených sborů
 - d/ ve školení a povolávání nových diakonů.
16. Účelné rozdělení církve do seniorátů. Synod ukládá synodní radě, aby uložila komisi pro organizaci církevní práce, aby vypracovala komplexní návrh na účelné rozdělení církve do seniorátů.
17. Komise pro organizaci církevní práce. Synod ukládá synodní radě, aby reorganizovala komisi pro organizaci církevní práce povoláním dalších potřebných odborníků.

18. Problémy bohoslovců. Synod vyslechl s velkou pozorností projev zástupců bohoslovců. Doporučuje sborům a seniorátům, aby podle možností s bohoslovci o jejich problémech jednaly. Očekává, že tento dialog se povede se vzájemnou pozorností a snahou o spolupráci na společném úkolu.
19. Stanovisko k situaci na KBF. Synod vyslechl hlasy studentů Ko-menského bohoslověcké fakulty i další informace o životě a práci fakulty. Vyslovuje naději, že se profesorům i studentům podaří v rozhovorech překonat obtíže a najít v prohloubené tvorbě a intenzivnějším studiu theologie východisko z dnešní krize. Synod děkuje profesorům, že doposud chránili studenty a že nikdo ze studentů nebyl vyloučen pro nekonvenční činy vykonané pro svědomí, pro účast na studentském životě nebo pro činnost ve studentské samosprávě a doufá, že ani nadále se tak nestane.
20. Schválení zprávy synodní rady o stavu církve. Synod se jedno-myslně/povstáním/ usneshl schválit zprávu synodní rady o stavu církve.
21. Zhodnocení práce synodní rady. Synod kladně a vděčně hodnotí rozsáhlou a obětavou práci synodní rady jako celku i jejích jednotlivých členů a děkuje za ni. Souhlasí i s celkovou koncepcí práce synodní rady a žádá ji, aby v ní statečně pokračovala.
22. Časopis Český bratr. Synod doporučuje synodní radě návrh bratří Šolteszů na změnu ve vydávání časopisu Český bratr.

C/ C í r k e v n í z ř í z e n í a ř á d y

23. Návrh nového církevního zřízení. Synod nepřijímá současný návrh nového církevního zřízení. Tento návrh bude předán komisi jako materiál pro další práci. Synod přijal návrh dr P.Šimka pro postup na přípravě nového církevního zřízení :
 - 1/ synodní rada ve spolupráci s příslušnými poradními odbory a event. komisemi sestaví seznam zásadních otázek, ve kterých není všeobecný souhlas v církvi v otázkách cír.k.zřízení.
 - 2/ Tyto otázky předloží ve formě dotazníku staršovstvům a konventům k vyjádření
 - 3/ v církevním zřízení je třeba zakotvit zásadu , že základní otázky církve lze usnášet na synodu jen tehdy, vysloví-li s nimi předem souhlas prostou většinou hlasů nadpoloviční většina konventů. Konventy jsou na žádost synodní rady povinny se k těmto otázkám jasně vyslovit
 - 4/ těmito zásadními otázkami církve jsou: a/ vyznání církve, b/ sloučení s jinou církví c/ základní otázky církevního zřízení : cyklus synodů a konventů, délka volebního období omezení volitelnosti na určitá období, podmínka, že jen starší/presbyter/ je volitelný do vyšší funkce, otázka virility, zastupitelstev, opakovaná volba faráře
 - 5/ těchto zásad se použije již při přijetí nového církevního zřízení.
24. Referát k návrhu nového církevního zřízení. Synod se usnásí, aby úvodní referát ing. I. Herolda k novému církevnímu zřízení byl pojat do protokolu a doporučen k použití při další práci komise pro nové církevní zřízení.
25. Úpravy dosavadního církevního zřízení. Synod se usnásí na úpravách dosavadního církevního zřízení ve smyslu předloženého návrhu a doplnků komise C./Změny budou publikovány samostatně./
26. Jednací řád církevních shromáždění. Synod se usnásí, že přijímá Jednací řád církevních shromáždění s doplnky komise C. /Řád bude publikován samostatně./

27. Rád křesťanské výchovy mládeže. Synod se usnází přijmout Rád křesťanské výchovy mládeže s doplňky navrženými synodní komisí. /Rád bude publikován samostatně./
28. Rád pro studenty bohosloví. Synod se usnází, že přijímá Rád pro studenty bohosloví ve smyslu předloženého návrhu a doplňků komise C. /Rád bude publikován samostatně./
29. Rád pastýřské služby, péče a kázně. Synod se usnází, že přijímá Rád pastýřské služby, péče a kázně ve smyslu předloženého návrhu a doplňků komise C. /Rád bude publikován samostatně./
30. Komise pastýřské služby, péče a kázně. Synod zvolil komisi pastýřské služby, péče a kázně, jejímiž členy jsou: em. farář M. Ružička, farář J. Soběslavský, br. B. Fér ; náhradníky: f. P. Šmetana, J. Trusina st., Dr. S. Doležel.
31. Návrh na změnu cyklu synodů. Synod se usnesl, aby návrh na zavedení tříletého cyklu synodů byl předán komisi pro přípravu nového církevního zřízení, která uváží změnu cyklů synodu a délky volebního období usnesené XVI. synodem.
32. Vikárky ku pomoci seniorům. Synod se usnází pověřit synodní radu, aby se státními úřady projednala věc všech seniorů /jejich pracovní zatížení/. Synod se rovněž usnází, aby seniorům ku pomoci byly dány vikárky. V případě změny sídla seniorátu přechází seniorátní vikárka okamžitě k nově zvolenému seniorovi. Je nepřijatelné, aby senior, kterému vypršelo úřední období a na další dobu nebyl zvolen, si ponechal seniorátní vikárku ve svém sboru.
33. Převedení sboru v Krakovanech do Poděbradského seniorátu. Synod se usnází vyhovět žádosti sboru v Krakovanech, okres Kolín o přijetí do seniorátu Poděbradského.
34. Ustanovení celocírkevního kazatele. Synod se usnází, aby asistent Komenského bohoslověcké fakulty br. Dr. Jan Vencovský byl ustanoven celocírkevním kazatelem.

D/ H o s p o d á ř s k é a s t a v e b n í z á l e ž i t o s t i.

35. Hospodaření synodní rady. Synod se usnesl schválit hospodářskou zprávu synodní rady a vyjádřit poděkování synodní radě, její kanceláři i revizorům účtů.
36. Rozbor obětavosti. Synod se usnesl vyjádřit vděčnost br. Vlad. Chadimovi za rozbor obětavosti v církvi. Zároveň se usnesl uložit synodní radě, aby rozšířila do seniorátů rozbor br. Chadima o členskou základnu sborů.
37. Směrnice pro práci farářů-důchodců. Synod se usnesl přijmout jako směrnici pro synodní radu pokud jde o faráře-důchodce toto:
 - a/ snížení pracovního úvazku kazatele--i když jen dočasné--není přípustné bez souhlasu staršovstva, doporučení seniorátního výboru a schválení synodní radou,
 - b/ snížení pracovního úvazku je možné u kazatele teprve po dosažení 65 let věku a u kazatelek nejdříve po uplynutí 5 let po vzniku jejich nároku na důchod,
 - c/ kazatelé/ky/, kteří bez souhlasu pod bodem a/ si ujednají se státní správou přímo zkrácení pracovního úvazku, budtež synodní radou odvoláni z funkce; to platí i o těch kazatelích, kteří si již takovou upravu ujednali bez vědomí církevních orgánů, pokud si neprodleně neopatří souhlas podle bodu a/, jinak je též synodní rada odvolá z funkce.

38. Soupis církevních budov. Synod se usnesl vyzvat sbory, aby ~~ušpišily soupis církevních budov /akce Jeronymovy Jednoty/~~. Zároveň doporučuje sborům, aby nelpěly na nevyužitých budovách, ale hledaly možnosti jejich pietního využití mimo církev.
39. ~~Platové opatření pro evangelizačního pracovníka~~. Synod se usnází: ~~bude-li ustanoven evangelizační pracovník při synodní radě, může~~ být pro tento účel uvolněna z celocírkevních prostředků přiměřená částka /asi 40 tisíc ročně/.
40. Přestavba kostela v Jánských Lázních. Synod se usnází, aby synodní rada ve spolupráci se stavební komisí synodní rady realizovala projekt přestavby kostela v Jánských Lázních. /Dobu a způsob přestavby určí synodní rada.
41. Horský domov v Herlíkovicích. Synod doporučuje, aby byla věnována větší pozornost Horskému domovu v Herlíkovicích /zejména vnitřnímu vybavení/ a na úpravu byly uvolněny z celocírkevních prostředků přiměřené finanční prostředky.
42. Hospodářství v Herlíkovicích. Synod se usnází, aby hospodářství v Herlíkovicích bylo odděleno od střediska v Herlíkovicích pouze dvojitým odděleným účetnictvím.
43. Kuratorium pro všechna církevní střediska. Synod se usnesl požádat synodní radu, aby jmenovala kuratorium pro všechna církevní střediska. Úkolem kuratoria je zejména určit zásady vhodného využití těchto středisek pro potřebu celé církve.
44. Zvýšení platů kazatelů. Synod se usnesl přijmout toto memorandum, jehož text má definitivně upravit a ministerstvu kultury zaslat synodní rada: "Synod ocenuje porozumění, se kterým ministerstvo schválilo sociální opatření církve pro zvýšení nedostačkových platů kazatelů. Finanční zabezpečení tohoto opatření je však pro církev na hranici finanční unosnosti a navíc sociální výpomoc podstatně snižuje budoucí důchodové nároky kazatelů ze sociálního zabezpečení. Proto synod naléhavě žádá ministerstvo kultury, aby v duchu závěrů XIV. sjezdu KSČ, jež řeší platové úpravy v některých odvětvích, byla urychleně řešena i platová úprava duchovních, jejichž pastoračně-výchovná práce znamená nepochybně významný přínos nejen pro církev, ale stejně tak pro upevňování mravních základů celé naší socialistické společnosti".
45. Klíč pro rozpis repartie. Synod se usnesl, aby dosavadní klíč ~~pro rozpis repartie byl ponechán~~, nežli se najde nějaký lepší, který by vyhovoval v průměru celé církvi. Synod pověřuje synodní radu, aby zpracováním rozboru a problematiky klíče pro rozpis repartie i salárního klíče pověřila poradní odbor hospodářský.
46. Celocírkevní repartice. Synod se usnesl, aby vzhledem k závazkům sborů na ~~šoč. fond~~ pro kazatele bylo dočasně upuštěno od pravidelného každoročního zvyšování celocírkevních repartie o 5%.
47. Úhrada výloh XVII. synodu. Synod se usnází, aby mimopražským členům synodů se poskytlo cestné, stravné a nocležné podle směrnic o náhradě cestovních a jiných výloh veřejných zaměstnanců. Pražským členům se poskytne denní dieta Kčs 24.--. Tato vydání, jakož i všechna ostatní vydání spojená s přípravou a s konáním tohoto synodu se uhradí z repartie 1971.

x/ a nebude-li možno jej vyplácet jako duchovenského tajemníka

E/ J i n á u s n e s e n í

- 48. Archivní komise. Synod se usnesl schválit na základě doporučení Komise C předloženou zprávu archivní komise.
- 49. Závazek synodálů. Synod se usnesl : "Synodálové se zavazují k maximálnímu úsilí spolunést všechna břemena úkolů, které synod synodní radě uložil ve svých jednáních".
- 50. Příští synod netematický. Synod se usnesl, aby příští synod t.j. XVIII. synod, nebyl tematickým synodem.
- 51. Časový termín XVIII. synodu. Synod se usnesl, aby byl dodržen termín, stanovený XVI. synodem, to znamená, aby se XVIII. synod již se zřetelem k volebnímu období, konal za jeden a půl roku.
- 52. Seznam synodních usnesení. Synod se usnesl /vzhledem k dobré zkušenosti z minulého synodu/, aby seznam usnesení XVII. synodu opět vypracovala tříčlenná komise verifikátorů zápisu o synodu.

Prof.Dr.J.B.Jeschke
Jiří Doležal
Jar. Kočvara

JUDr P. Šimek
předseda XVII.synodu

verifikátoři zápisu XVII.synodu

Věc : Poselství XVII.synodu
----- sborům.

V Praze dne 3.listopadu 1971
Čj. 2721/71

Všem staršovstvům a seniorátním výborům
českobratrské církve evangelické :

Vážení bratři a sestry!

V přílohách tohoto listu naleznete
Poselství XVII.synodu sborům a 18.číslo Aktualit, které podá-
vají kratičký popis programu synodu, výňatky z některých
projevů, a předlohy, které byly projednávány a přijaty.

Všecky tisky synodu jsou pracovním ma-
teriálem j e n p r o v n i t ř n í p o t ř e b u c í r k v e.
Stejně tak Poselství synodu sborům je určeno k přečtení při
pravidelných bohoslužebných shromážděních, biblických hodinách
a pro rozpravy ve staršovstvech, pastorálních a presbyterních
konferencích. Může být vyvěšeno na tabulích a ve skřínkách
umístěných uvnitř kostelů a sborových domů, nikoliv však ve
skřínkách venku na těchto budovách.

Tento synod rozžehl několik potřebných
světél na cestu církve. Ale přes všecky své dobré stránky nesl
na sobě také známky naší lidské mdloby a porušenosti i nehoto-
vosti podřizovati se Boží vůli. Církev stojí uprostřed díla,
o kterém nikdy nebude moci vyznat, že je dokonáno. Nechť tedy
i dále jsme hotovi pokorně vyznávat : Služebníci neužiteční
jsme; což jsme povinni byli učiniti, učinili jsme. Luk.17,10.

S bratrskými pozdravy

Synodní rada
českobratrské církve evangelické

Dr. V. Kejř
synodní senior.

P O S E L S T V Í S Y N O D U Š B O R Ů M

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista !

Milí bratři a sestry,

ze XVII. synodu naší církve, který zasedal v Praze ve dnech 27.-30. října 1971, zasíláme vám své bratrské pozdravy. Bylo pro nás darem a milostí, že jsme zde směli být spojeni navzájem i s vámi vírou v ujištění našeho Pána: Aj, já s vámi jsem.

Vyznáváme, že Kristus koná tajemně a mocně své dílo i v naší církvi přes všechnu naši nevěrnost, sobectví a hřích, z nichž činíme upřímné pokání. Kristus přichází k věřícím i nevěřícím a vnáší do našeho světa výsostný nárok pravdy, ducha milosrdenství a pokoje, vede k smíření jednotlivce i národy a učí nás žít pravým lidským životem. Věříme, že Kristus přijde aby řekl definitivní slovo nade vším. Z jeho milosrdenství žijeme, k němu vzhlížíme v kající důvěře.

Vděčně si uvědomujeme, že je mezi námi nejedno znamení, že Kristovo ujištění platí: zájem o svědectví Písma, věrnost poznané pravdě, práce na překladu bible, úsilí nově vyznat, co věříme, snaha o nové bohoslužebné řády, stále rostoucí obětavost. Výsledky dlouholeté práce na novém zpěvníku, které synod vděčně ocenil, svědčí o touze po nové písni k chvále Hospodinově. I návrh nového církevního zřízení je dokladem, že církev chce být poslušným nástrojem v službě svému Pánu i světu. Myslíme i na odolnost mnohých našich bratří a sester v jejich životních těžkostech projevovanou v nedávné době i v současnosti. Mnozí mladí lidé v církvi i mimo ni hledají cestu pravdy a velice mnoho očekávají od svědectví i obecenství církve. Potěšilo nás, že počet přihlášek ke studiu bohosloví vzrostl. Setkání se členy jiných církví nám dávají příležitost prožívat bratrskou jednotu v Kristu a přinášet tak svůj podíl na dorozumění a míru ve světě. Při těchto stycích si uvědomujeme bídu a utrpení, zejména v chudých částech světa, která nás vede k pokání a solidaritě, a zostřuje citlivost k utrpení kolem nás.

To všem jsou znamení, že se k nám Kristus nepřestává hlásit. Hlásíme se i my k němu? Poznal by v nás své učedníky? Jde nám o to, oč šlo jemu? Jsme jako on otevřeni pro starosti, nemoce a nesnáze svých bližních? Rozumíme mladé generaci? Rozumí mladá generace staré? Dovedeme si rozumět s bohoslovci? Rozumí si bohoslovci s církví? Byli jsme si vždy vědomi toho, že naše svědomí patří jen Bohu?

Mnoho pozornosti bylo na synodu věnováno základnímu tématu: Církev, společnost, stát. Víme, jak důležitý je stát pro zachování života občanské společenosti. Jsme si před Bohem vědomi odpovědnosti, která pro nás vyplývá ze skutečnosti, že žijeme v tomto státě. Jako křesťané se denně podílíme na práci a úkolech, které slouží člověku. Poslední oddanost našeho srdce přitom patří Kristu a jeho pravdě, dosvědčené v Písmu.

Z evangelia a z naší bratrské tradice pramení nejednou rozdílné přístupy k řadě otázek mezi církví a státem. K nim patří otázka užití moci, zejména v otázkách svědomí. Zde je třeba otevřenosti, vzájemného porozumění a důvěry obou stran. Jednejme v naprosté pravdivosti s představiteli státní správy, vysvětlujme základní postoje své víry, která se nechce opírat o vnější moc. Nikdy se nemůžeme vzdát odpovědnosti za společnost a stát, kterou nám ukládá naše víra.

Prosíme vás, bratry a sestry ve sborech: Nepolevujte v duchovní aktivitě, nýbrž pokud to bude možné, rozmnožte ji. Vidíte-li, jak je sobecky kladen důraz na spotřebu a hmotné statky, vy položte důraz na statky duchovní. Vzdělávejte se. Veďte zápas o to, aby vás současné ovzduší neizolovalo jednoho od druhého a od okolí, v němž pracujete. Chopte se možností, aby se prostředí kolem vás stávalo lidštější. Soustřeďte všechny síly k výchově dětí ve známosti evangelia všemi možnými způsoby a učte jejich rodiny, jak je mají vést. Zastávejte se těch, kteří se ocitli v těžkostech a dodávejte jim odvahy, aby se nezlomili. Stůjte při svých kazatelích a prostě za ně, aby měli sílu kázat vám celého Krista. Sami plnost evangelia vnášejte do svého prostředí. Buďte příkladem v práci a v osobním i rodinném životě a mějte vždy na zřeteli prospěch celého národního společenství, do něhož nás Bůh postavil. Nemějte strach. Obracíme se na vás, bratry a sestry ve sborech, na presbytery a kazatele s výzvou: Nepřipusťte, aby do vašich vzájemných vztahů se vkrádala nedůvěra, čelte podezíravosti, braňte se resignací. Buďte si bratry přes rozdíly generací, napomínejte se a vyznávejte se navzájem, odpouštějte si a modlete se jedni za druhé. Neopouštějte svá nedělní shromáždění. Vyznávejte v nich veřejně Kristovu vládu nad námi i nad naším světem. Obnovte smysl večere Páně jako svátosti odpuštění a jednoty. V církvi může jít jen o jednotu v pravdě Kristově. K ní nás zavazuje i svědectví otců, 400. výročí úmrtí Jana Blahoslava a Jana Augusty i blížící se 400. výročí České konfese.

Náš Beránek zvítězil. Následujme jej!

XVII. SYNOD ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ